

10LAR

Yeniğün

Ocak 2025

ZAMANIN HABER OLUP AKTIĞI ÖMÜRLER

Avrupa'nın ve

Parlayan

**SELÇUKLU
BELEDİYESİ**

**KONYA T
KELEBK**

e Türkiye'nin Yıldızı

PROPIKAL
EK BAHÇESİ

Ahmet
PEKYATIRMACI
SELÇUKLU BELEDİYE BAŞKANI

Büyük Hekimoğulları

1985

TARLADAN SOFRALARA

Pazardaki güçlü duruşumuz ve yenilikçi yaklaşımımızla ev dışı un sektöründe öncü konumda yer alıyoruz. Günlük 1.100 ton buğday öğütme kapasitemizle, kalite ve güvenilirliği bir araya getirerek müşterilerimize en üst düzeyde hizmet sunuyoruz.

www.hekimogullari.com

fuzul

**EV DE ALDIRIR,
OTO DA.**

444 63 13 | fuzulev.com

SUMAK MAKİNE

Carpet Cleaning Machines

Sumak Makine, 2018 yılından beri Konya Büsan Organize Sanayi Bölgesi'nde, 6.000m2 alanda üretimlerini sürdürmektedir. Başta Amerika, Cezayir, Özbekistan, Fransa, Hindistan, Polonya olmak üzere bir çok ülkeye ihracat yapmaktadır.

Ürettiği otomatik halı yıkama makinesi, hav alma ve paketlenme, sıkma, çırpma, meç makineleri ile üretim ağını yeni teknolojiler ile birleştirerek hızlı bir şekilde büyümeye devam etmektedir.

Güçlü ARGE ekibi ile, her geçen gün yeni modeller tasarlayarak, kalitesini her zaman bir adım ileriye taşımaktadır.

Sektörü yakından takip ederek, hem yurt içi, hem yurt dışında ki müşterilerine sorunsuz hizmet sumaktadır.

Sumak Makine, geçmişte olduğu gibi gelecekte de yenilikçi, rekabetçi ve yaratıcı çözümler sunan yaklaşımını, içinde bulunduğu topluma karşı duyduğu sosyal sorumluluk anlayışı ile devam ettirecektir.

sumakmakine

PAYIDARTS

Payidarts olarak; 2018 yılında sanata gönül veren, sanatı farklılaştırmak için düşünen, "Sanatın Metal Hali" sloganı ile yola çıkan; genç, dinamik ekibimiz ile geniş üretim hattını kullanarak 7/24 destek ve sürekli Ar-Ge politikası ile kendine has ürün ve altyapısını hazırlayıp sürdürmektedir. Diğer sektörlerde ki geçmişimizden ilham alarak bu alanda da faaliyetlerimizi en kaliteli şekilde benimsemekteyiz.

payidarts

BİLGİ İÇİN

www.sumakgroup.com.tr

SUMAK METAL
CNC LAZER KESİM-BÜKÜM

Sumak Metal, çeyrek asrı aşkın deneyimi sayesinde müşterisiyle sarsılmaz bir ilişki kurarak, siz müşterilerinin memnuniyeti için canla başla çalışmaktadır.

Yılda 6.000 tonluk üretim ve işleme, CE ve ISO 9001 sertifikalarıyla hizmetlerinin çapını genişleterek sektörün önde gelen kuruluşlarından biri olmak için durmaksızın çalışmaktadır. Metallerin kesimi ve şekillendirilmesi uygulamalarında da büyüyen teknolojiyi yakından takip etmekle ve tecrübeli kadrosuyla " kusursuz üretim - iş devamlılığı " prensiplerini uygulamaktadır.

Sumak Metal, siz saygın müşterilerinin acil ihtiyacı için yeterli stoğa ve hızlı dağıtım ağına sahip, güçlü bir firmadır. Sağlam, güvenilir, uygun fiyatlı lazer kesim ve yedek parçalarının en doğru adresi Sumak Metal ; teknolojik ve lojistik son gelişmelere ulaşmış, geniş ürün yelpazesine sahip, çözüm odaklı bir şirkettir.

sumakmetal

SMK SUMAK
DEĞİRMEN MAKİNELERİ & MILLING MACHINES

Çeyrek asırlık tecrübesiyle Sumak, müşterileri ile sarsılmaz bir ilişki kurmuş ve memnuniyetiniz için canla başla çalışmaktadır. Yılda 1.000 ton üretim ve CE, ISO 9001 sertifikaları ile; Sumak, hizmet çapını genişletmiş ve hizmet kalitesini geliştirmiştir.

Sektörün liderlerinden biri olmak için durmaksızın çalışmaktadır. Talaşlı imalat ve metal şekillendirme uygulamalarında gelişen teknolojiye ayak uydurmakta, deneyimli kadrosu ile "kusursuz üretim - iş sürekliliği" ilkelerini gerçekleştirmektedir.

Siz saygıdeğer müşteriler için yeterli ürün stoğuna ve hızlı dağıtım ağına sahip olan Sumak güçlü bir firmadır. Güçlü, güvenli ve ekonomik freze makineleri ve yedek parça için en doğru adres

Sumak; son teknolojik gelişmelere ulaşmış, çeşitli ürün yelpazesine sahip ve çözüm odaklı bir firmadır.

sumakdegirmen

10LAR

KONYA
Yenigün

GAZETESİ **YEREL**
SÜRELİ ÜCRETSİZ EKİ

Yıl: 11 Sayı: 125

YENİBAHAR İLETİŞİM
YAYINCILIK REKLAM VE SAN.
TİC. A.Ş. ADINA SAHİBİ
MUSTAFA ARSLAN

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
BARİŞ YAMAN

GENEL KOORDİNATÖR
FAHİR ALTINOK

GRAFİK TASARIM
MERVE DURGUT

SAYI EDITÖRYAL EKİBİ
MUSTAFA GÜDEN
HACER CEYLAN ZAMAN
MUHAMMED ESAD ÇAĞLA

BASKI TARİHİ
OCAK 2025

İLETİŞİM
Musalla Bağları Mahallesi
Dereboyu Sokak 10/1
Selçuklu/KONYA
444 5 158
www.konyayenigun.com

BASKI

Fahri ALTINOK
Genel Koordinatör

KİM DEMİŞ 'GAZETECİLİK BİTECEK' DİYE!

10'Lar Dergimizin 10 Ocak sayısı her yıl çok rağbet görüyor. 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Gününe özel yaptığımız sayılar, ilk defa 6 yıl önce başladı. Her ocak sayımızda yaşayan ya da vefat eden; şehrimizde olan ya da yolu şehrimizden geçen gazetecilerin hayatlarını konu olarak işledik. Dile kolay, 500'den fazla gazetecinin mesleki hikayesini ele almak..

Ben yaklaşık 12 yıl önce meslekle tanıştım. Mesleğe başladığım yıllarda, 'bu meslek bitecek, gazeteyi kim okur' deniyordu. 'En fazla 5 yıl sürer gazeteler' denildiği hala kulağımda. 12 sene olmuş, gazeteler hala ayakta ve daha güçlü! Tabi dijitalleşme diyeceksiniz. Biz her zaman zaten internet sitelerimizle dijitalin içindeydik. Tabi daha güncel, daha anlık haberlerle sitemizi götürüyoruz. Sosyal medya bir haber mecrası değildir. Bizler de haberlerimizin okunmasını için bazıları sosyal medyalarımızda paylaşıyoruz ama tabii haber içeriğinin tüm detayları basın ahlak ve ilkelerine uygun şekilde yazılmışlığıyla. Bunu sağlayan kim; tabi ki gazeteci olanlar.

Düşünsenize bir intihar haberi; sadece beğeni almak uğruna o şahsı hemen sosyal medyada paylaşmak... Bu habercilik mi? Hayır değil! O insanın bir ailesi, gelecekte hayatını sürdüreceği annesi, babası, kardeşleri, eşi, çocukları

var: Bunları göz ardı etmek, gazetecilik etiğinde yetişmiş birisi için atlanılmaması gereken bir durum. Bu anlayışla yetişmiş bir gazeteci, yaptığı haberin sonuçlarının nereye varacağını bilir. Gazetecilik, topluma olayların tüm detaylarını doğru şekilde iletmektir. Bir kaza haberinde -eğer gazeteci tarafından yapılmadıysa- detay göremezsiniz. Kazada bilgi vermek, başka oluşacak kazalara ders olsun. Aynı hatalar yapılmasının önüne geçecektir.

Dijital gazetecilikte deneyimli kişilerin haberleri olmazsa inanın hiçbir detaya ulaşamazsınız. Güvenilir kaynağı 'gazeteciler' olan haber siteleri ve hesapları takip etmek lazım. Popülist yaklaşımlı değil, içerik ve detaylı yaklaşımlı içerik üretenleri takip etmek lazım. Algıyla, kendi çıkarlarına göre şekillendirenlere değil; hakkıyla içerik üretenleri takip etmek lazım.

Başlarda demiştim; mesleğimiz gerçekten çok kutsal ve bence çok daha değerli. İnsanları doğru bilgiyi hızlı aktarmak bizlerinde sorumluluğu. Dergimizde yer alan tüm gazetecilere katkılarından dolayı çok teşekkür ediyorum. Arşiv niteliğindeki bu çalışmanın gelecekte gazetecilik mesleğini seçecekler için de bir pusula olması dileğiyle.

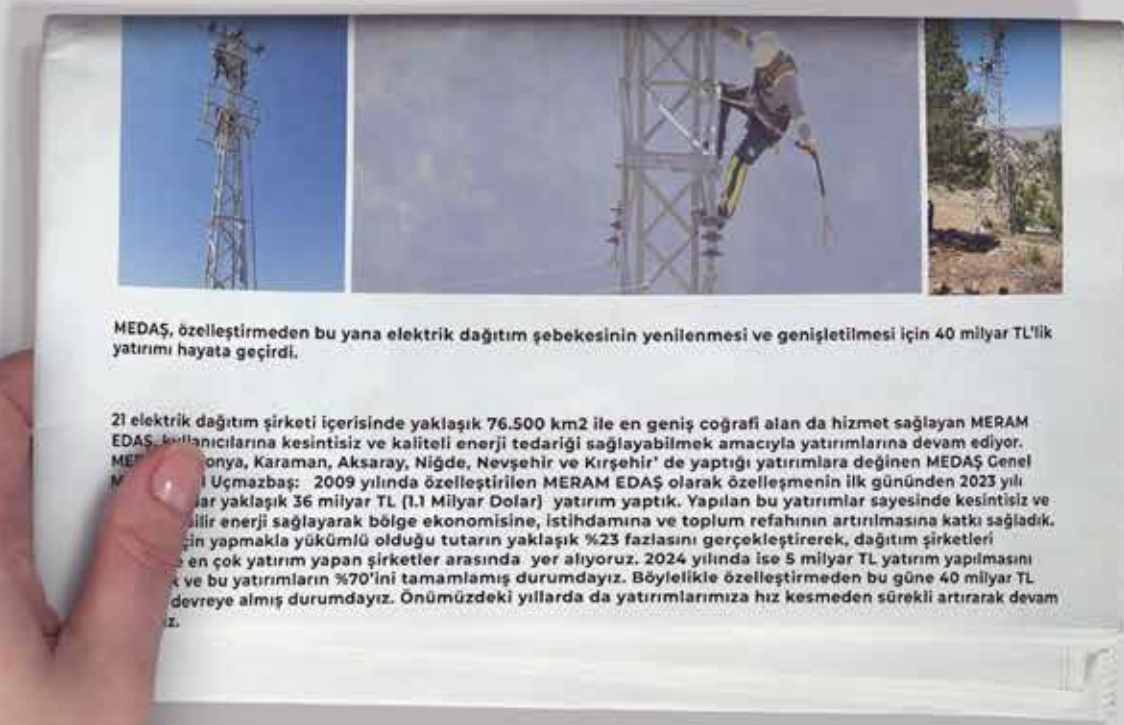
Günümüz kutlu olsun.

Basın Ulusun Ortak Sesidir.

10 OCAK

ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ

kutlu olsun

4448186

meramedas

MEDAŞ
MERAM ELEKTRİK DAĞITIM A.Ş.

Barış YAMAN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

BASININ GÜCÜ VE ÖZGÜRLÜĞÜ

Her yıl 10 Ocak, gazeteciliğin ve basının gücünü, önemini ve özgürlüğünü kutladığımız özel bir gündür. Bu gün, halkın doğru bilgiye ulaşmasını sağlayan, toplumu bilgilendiren ve kamuoyunun sesini duyuran gazetecilerin emeklerine saygı göstermek adına büyük bir anlam taşır.

Gazeteciler, demokrasinin temel taşlarındandır. Toplumları aydınlatmak, hak ve adaletin savunucusu olmak, kamuoyunu bilgilendirmek gibi hayati görevleri yerine getirirler. Basın, sadece haber vermekle kalmaz, aynı zamanda toplumun yüzleşmesi gereken sorunları dile getirir, güçlülere denetler ve zayıfların sesi olur.

10 Ocak, gazetecilerin karşılaştığı zorlukları hatırlatırken, aynı zamanda basının özgürlüğünün ne kadar önemli olduğunu bir kez daha vurgular. Gazeteciler, bazen tehditlere, baskılara, zorluklara göğüs gererek, halkı doğru şekilde bilgilendirme sorumluluğunu omuz-

larında taşır. Bu, büyük bir cesaret ve özveri gerektirir. Gazeteciler Günü, sadece bir kutlama günü değil, aynı zamanda basının bağımsızlığını, tarafsızlığını ve özgürlüğünü savunma günü olmalıdır. Toplumların doğru ve güvenilir bilgilere erişebilmesi için basın özgürlüğü her zaman korunmalı, gazetecilere ve medya çalışanlarına gerekli destek verilmelidir.

10 Ocak, tüm gazetecilere teşekkür etme, onların değerli çalışmalarını takdir etme ve gazetecilik mesleğinin geleceğini güvence altına alma adına bir fırsattır. Çünkü basının özgürlüğü, sadece gazetecilerin değil, tüm toplumun özgürlüğüdür.

Gazetecilerin, kamuoyunu doğru ve tarafsız şekilde bilgilendirme görevini yerine getirirken karşılaştıkları engellerin bir an önce ortadan kaldırılmasını temenni ediyor; başta gazeteciler olmak üzere tüm basın çalışanlarının 10 Ocak Gazeteciler Günü'nü kutluyorum.

Akşeker

AKLA GELEN LEZZET

EN KALİTELİSİ

En Lezzetlisi

444 9 177

www.aksekerkapinda.com

www.akseker.com.tr

İbrahim AKIN
Vali

BASIN EMEKÇİLERİNİN GAYRETİ HER TÜRLÜ TAKDİRİN ÜSTÜNDE

Ülkemizde, 10 Ocak 1961 tarihinde “212 Sayılı Kanun” ile yürürlüğe girerek, basın mesleğinin icrasında fedakarca görev yapan tüm gazetecilerimizin çalışma hak ve hürriyetlerini düzenleyen ve “Çalışan Gazeteciler Günü” olarak kabul edilen bu özel günü hep birlikte kutluyoruz.

Vatandaşlarımızın doğru, tarafsız, hızlı ve objektif bilgiye ulaşmaları için mesai mefhumu gözetmeksizin var güçleri ile her koşulda çalışan ve demokrasimizin gelişmesinde çok önemli katkıları bulunan, basın emekçilerimizin gayretleri her türlü takdirin üzerindedir.

Kamuoyunu aydınlatmak gibi ayrıcalıklı ve önemli bir görevi toplumsal sorumluluk ilkeleriyle yerine getiren basın; toplumu düşünmeye, araştırmaya ve doğru sonuçlara ulaşmaya yönlendiren en etkili araçlardan biridir. Bu kamu hizmetini sunan gazetecilerin, medya etik kurallarını göz önünde bulundurarak toplumu bilgiye ulaştırma ve objektif değerlendirmelere yönlendirme sorumlulukları vardır.

“İletişim Çağı” olarak adlandırılan günümüzde teknolojik yenilikler, haberi yapma ve habere ulaşma hızını arttırarak, okuyucu ve izleyicilere hizmet su-

nulması noktasında basın mesleğinin dinamizmini yükseltmiştir. Başta internet ve sosyal medya mecraları olmak üzere her türlü dezenformasyonun hızla yayıldığı bu dönemde etik ve ahlaki kurallar doğrultusunda ilkeli ve güvenilir habere ulaşmak daha büyük önem arz etmektedir.

Türkiye’nin en nadide şehirlerinden biri olan “Huzur Şehri Konya”ımızda yaşanan gelişmeleri gece gündüz demeden anında vatandaşlarımıza aktaran, sağlıklı, eksiksiz ve gerçekliği teyit edilmiş bilgiler sunmaya özen gösteren, Selçuklu Dar-ül Mülk’ü Konya’mızı daha ileriye taşımak adına yaptığımız çalışmalar ve geliştirdiğimiz tüm projeleri tanıtımımızda her zaman yanımızda olan tüm basın mensuplarımıza şükranlarımı sunuyorum.

Bu duygu ve düşüncelerle, biz idarecilerin yol ve mesai arkadaşları konumunda olan hem ilimizde hem de ülkemizde gazetecilik mesleğine emek veren tüm basın mensuplarımıza çalışmalarında sağlık, mutluluk ve başarı diliyorum, ebediyete irtihal eden basın mensuplarımızı rahmetle anıyorum, tüm basın mensuplarımızın 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü’nü kutluyorum. Saygılarımla.

SER DRIP

The logo for SER DRIP features the word 'SER' in blue and 'DRIP' in green, both in a bold, italicized, sans-serif font with a white outline. A large green drop is positioned below the 'IP' part of 'DRIP'.

serdrip_damla_sulama

Büyükkayacak OSB Mah. 516 Nolu Sok. No : 5 Selçuklu / KONYA / TÜRKİYE
+90 (332) 355 24 94 - info@serdrip.com - www.serdrip.com

Sefa ÖZDEMİR

Konya Gazeteciler Cemiyeti Başkanı

ZORLUKLAR VE SORUMLULUKLAR ARASINDA GEÇEN ÖMÜR

İnsan ömrü mücadeleyle geçiyor...
"Şu derdimi de atlatayim..." diye başlayan cümleler gün geliyor, zaman geçiyor atlatılmış oluyor. Sonrasında hayat önümüze yeni güçlükleri, zorlukları çıkarıyor.
Sonra bir önceki zorluk nasıl aşıldıysa, bunun da aşılacağı inancından alınan güçle kollar sıvanıyor, yeni bir yola daha düşülüyor.
Bugün hangi meslek grubundan kiminle konuşursak aldığımız cevap yaptıkları işin zor olduğu oluyor. Hatta, en zor işin kendi yaptığı iş olduğunu iddia edenler çoğunlukla bizi buluyor.
Ben de diyorum, bu hayatta yapılabilecek en zor işlerden biri gazeteciliktir..
Bir tarafta her geçen gün artan ekonomik zorluklar, diğer tarafta çalıştığı kuruma ve topluma karşı olan sorumlulukların..
Zorluklar ve sorumluluklar arasında geçiyor meslektaşlarımızın ömrü..
Hele bir de işin içine kendilerini medyaya alternatif gibi gösteren sosyal mecracılar girince mücadele daha başka bir boyuta taşınıyor.
Bırakın edindikleri takipçileri, bizi bile medyanın en yenisi ve en iyisi olduklarına inandırmaya çalışıyorlar. Zor olan ve sorumluluk bilinciyle yürünmesi gereken boyutu bu noktada daha büyük önem arz ediyor.
Meslektaşlarımızın çalıştığı kurumların hepsi bir kamu görevi ifa etmekle birlikte aynı zamanda bir ticarethane..
Yani personel çalıştırıyor, sigorta primlerini yatırıyor, maaş ödüyor, istihdam sağlıyor, vergilerini ödeyerek devlete karşı olan görev ve sorumluluklarını yerine getiriyor. Bu bilinçle hareket ettikleri için maddi anlamda büyük zorluklarla karşılaşılıyor.

Diğer yandan topluma ve insanlığa karşı faydalı olma, kamuoyunu doğru bilgilendirme sorumluluğu da gazete, televizyon, radyo ve benzeri medya kuruluşlarında çalışan meslektaşlarımızın üzerine düşüyor.
Onlar da kıt kaynakları en verimli şekilde kullanarak, kendi hayatlarını tüm zorluklara göğüs gererek idame ettirmenin yanında, zihni meşguliyetlerinin büyük bir bölümünü kendilerine ve ailelerine ayırmak yerine topluma hibe ediyorlar.
Bu da sorumluluğun gereği olarak ortaya çıkıyor. 2025 yılının henüz başındayız. Takvim yapraklarından 10 gün aldığımız bugün, 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü..
Meslektaşlarımıza atfedilmiş bir gün..
Başkaları için kendilerini vakfeden bir avuç insanın anımsandığı, hatırlandığı, günlerinin kutlandığı bir gün..
Kendilerini topluma vakfeden bu bir avuç insan için yılda bir kez de olsa anılıyor olmak gerçekten kıymetli. En azından senede bir gün gazetecilerin farkına varılmış oluyor.
Sürekli başkaları için çalışan, başkalarının gündemiyle meşgul olan meslektaşlarımız çok nadir de olsa birbirilerine mikrofon uzatıp, birbirilerinin hayatlarını kaleme alıyorlar. Birkaç yıldır Yenigün Gazetesi'nin 10'LAR adlı dergisinde 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'ne özel olarak meslektaşlarımıza geniş yer vermesi de bu anlamda çok kıymetli.
Meslektaşlarımıza kendilerini kaleme alma fırsatını ve bunların tarihe not düşülmesi olanağını tanıyan Konya Yenigün Gazetesi Sahibi Mustafa Arslan'a ve 10'LAR Dergisi'nin kıymetli çalışanlarına yaptıkları bu fedakar çalışma için teşekkür ediyorum.
Nice güzel 10 Ocaklar'da buluşmak ümidiyle...

Sezai BALLI

Medya İşçileri Sendikası (Medya-İş) Genel Başkanı

MEDYADA MAKAS DEĞİŞİKLİĞİ: DİJİTAL DÖNÜŞÜM

// Makas değiştirmek” demir yollarına ait bir terim ve trenin yönünü, hattını değiştirmek manasına geliyor. Bu kavramı bizler günlük hayatta da özellikle keskin dönüşler, radikal değişiklikler için sıkça kullanıyoruz. Bu kavram geleneksel basının dijital medya karşısındaki konumunu da tam olarak karşılıyor aslında...

En geniş tanımlamayla dijital medya, “İnternet ortamında kullanılan iletişim araçları”nın tümünü kapsıyor. Bunları yine en geniş şekilde, sosyal medya platformları, internet gazeteleri, çevrimiçi ders platformları gibi örneklendirmek mümkün.

Dijital medyanın hayatımıza girmesi, hız ve önem kazanması, internetin gelişimiyle bire bir paralellik gösterdi. Bu değişim ve süreç, aslında baş döndürücü hızla günlük hayatımıza dâhil olurken önemli dönüm noktalarından geçti. Bunları yıllar itibarıyla; 1990’lar: “İnternetin Yaygınlaşması”, 2000’ler: “Web 2.0 ve Sosyal Medya Platformlarının Yükselişi”, 2010’lar: “Mobil İnternet ve Video İçerik Patlaması”, 2020’ler ve sonrası ise “Yeni Teknolojiler” şeklinde sıralayabiliriz. Özetle, dijital medya 1990’lardan itibaren hız kazansa da, özellikle 2000’ler ve sonrasında mobil cihazların ve sosyal medyanın yaygınlaşmasıyla günlük hayatımızın ayrılmaz bir parçası haline geldi.

Dijital medyanın yükselmesi, diğer alanlar kadar hatta belki onlardan daha çok gazete ve gazetecilik üzerinde derin etkiler oluşturdu. Bu etkilerin doğurduğu hem olumlu hem de olumsuz sonuçları özellikle son 10-15 yıldır çok yoğun şekilde yaşamaya başladık.

Dijital medyanın olumlu manada en önemli etkisi haberlerin anlık olarak dünya çapında yayılmasına imkân sağlaması oldu. Bu durum gazetecilerin ve gazetelerin daha geniş kitlelere ulaşmasını sağladı. Dijital yayıncılık, basılı gazete üretimine kıyasla baskı ve dağıtım maliyetlerini ya ortadan kaldırdı ya da düşürdü. Okuyucularla etkileşimi sağladı, veri kullanımını ve okuma alışkanlıkları gibi ölçeklendirmeleri kolaylaştırdı.

Ancak dijital medya, geleneksel gazetelerin reklam gelirlerini büyük ölçüde düşürdü; adeta darbe vurdu. Reklam verenler, dijital platformlara yöneldiği için, basılı gazeteler, özellikle yerel ya da bölgesel yayımlanan gazeteler, büyük finansal zorluklara düştü, birçoğu yayın hayatına ya son verdi ya da bin bir zorlukla ayakta kalma çabasına girdi.

“Tıklanma”ya bağlı içerik üretme mecburiyeti, hız baskısı gibi nedenlerle kalite düştü, yanlış bilgi, bilgi kirliliği arttı. Gazetecilik meslek etik ve ilkeleri birçoklarınınca görmezden gelinerek, hatta duyularla hareket edilerek karalama kampanyalarına dönüştü. Daha fazla tıklanma beklentisiyle oluşturulan, kurgulanan yalan, yanlış birçok duruma şahit olmaya başladık. Bu durum, güvenilir gazeteciliğe büyük zararlar verdi ve vermeye devam ediyor. İşini ilkeli, kurallı ve ahlaklı yapan arkadaşlarımız bu durumdan hiç hak etmedikleri halde ve büyük ölçüde etkilendi, etkileniyor.

Dijital dönüşümün gazete sahipleri kadar olumsuz etkilediği meslek grubu gazeteci arkadaşlarımız oldu. Meslektaşlarımız işlerini, ekmecklerini kaybetti maalesef. Ve bu kan kaybı günümüzde de ne yazık ki devam ediyor.

Yazımın sonunda özetle vurgulamak isterim ki; Dijital medya, deyim yerindeyse gazeteciliğin tabiatını kökten değiştirdi. Girişte söylediğimiz gibi makası değiştirdi. Bu değişim, gazetelerin ayakta kalabilmesi için yeni iş modelleri ve teknolojik adaptasyon süreçlerini zorunlu hale getirdi. Sektörde hepimiz, herkes bir arayış ve çözüm yolu bulma uğraşına giriştik ve “neler yapabiliriz”i konuşuyoruz. Ayakta kalmak istiyorsak, bu yeni makas değişikliğine hızlıca adapte olmalı, gelişen teknolojinin gereklerine kendimizi uyarlamalıyız.

Son olarak şu tespitin altını da özellikle çizmek ve vurgulamak isterim: Gazeteciliğin temel değerleri olan doğruluk, tarafsızlık ve kamu yararını korumak, bu dönüşüm sürecinde de çok büyük ve hayati önem taşıyor.

Hoşça kalın, sağlıkla kalın...

Mustafa GÜDEN

Gazeteci - Yazar

GAZETECİLERİ DE YAZMAK LÂZIMDI

Biz 1980'li yılların ortalarında Anadolu'da Bugün gazetesinde gazetecilik mesleğine adım attığımızda Konya'da sadece beş yerel gazete ile Anadolu Ajansı, Hürriyet Haber Ajansı ve Tercüman büroları vardı. Hatta Özkaymak grubunun himayesindeki Anadolu'da Bugün'ün yayın hayatını sonlandırmasıyla yerel gazete sayısının dörde düştüğü bir dönem de olmuştu. Sayımız, Gazeteciler Cemiyetinin kongrelerini küçük bir salonda masaların etrafında yapacak kadar azdı.

Gerek ekonomik şartların yetersizliği, gerekse elde ettiği başka imkânları değerlendirme adına; gazetecilik mesleğinde kalmayı tercih etmeyen çok sayıda meslektaşımız oldu. Bunlardan pek çoğu ile aradan geçen bunda yılda yolumuz çok nadir kesişti.

Bir de hayatın kaçınılmaz gerçeği vardı önümüzde. Dünyada alacak nefesi kalmayan ağabeylerimiz, arkadaşlarımız kardeşlerimizin bir kısmını ebedi âleme yolcu ettik.

Konya Yenigün gazetesi yönetiminin 10 Ocak Çalışan

gazeteciler gününde altı yıldır yayınlamakta olduğu 10'lar dergisi özel sayısı, Konya basınına hizmet etmiş ve etmekte olan ağabeylerimizin, arkadaşlarımızın, hayatı ve hatıralarını kayda alıp tarihe not etme adına çok önemlidir.

Köşesine çekilmiş ağabeylerle, diğer şehirlerde hayatını sürdüren Konyalı gazetecilerle, meslekten uzaklaşıp başka işlere yönelmiş olanlarla irtibat kurabildiğimiz ölçüde dergimizde yer vermeye gayret ettik. Her bir röportaj bizi o yıllara götürdü.

Haberin peşinde herkesi, her olayı yazıp fotoğrafı alan gazetecilerin de birileri tarafından yazılması gerekiyordu. Yenigün ekibi, sistemli bir şekilde yürüttüğü proje ile Konya basınına dair geniş bir biyografi ve hatırat havuzu oluşturarak topluma sundu. Altı yıl önce gazetecilere yönelik özel bir dergi planlayıp uygulamaya koyan Yenigün gazetesi İmtiyaz Sahibi değerli dostum Mustafa Arslan başta olmak üzere bugüne dek projeye emek ve katkı veren Yenigün ekibindeki bütün arkadaşlarımıza teşekkür ediyorum.

MATBAA

Uğur İbrahim ALTAY
Konya Büyükşehir Belediye Başkanı

10 OCAK ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ KUTLU OLSUN

Basın, toplumun bilgiye ulaşmasında ve kamuoyunun aydınlatılmasında en önemli mihenk taşlarından biridir.

Devletin, milletin daima yanında olan, doğruluk, dürüstlük ve empati ilkelerine bağlı kalarak hizmet veren gazeteciler, milletimizin gözü, kulağı ve sesi olma görevini büyük bir fedakârlıkla yerine getirmektedir.

Gazetecilik mesleği, sorumluluk, cesaret ve fedakârlık gerektirir. Mesai kavramı gözetmeden çalışarak toplumun bilinçlenmesine katkı sağlayan gazetecilerimiz; kimi zaman zor şartlarda yürüttükleri görevle hepimizin gönlünde yer edinmiştir.

Konya'mız birçok alanda olduğu gibi basın sektöründe de köklü bir geçmişe sahiptir. Cumhuriyetimin ilk yıllarına kadar Konya basını, ülkemizin bağımsızlık mücadelesinden kalkınma hamlelerine kadar birçok önemli olayda öncü rol oynamıştır. Günümüzde basın mensuplarımız, dijital çağın gerekliliklerini de yerine getirerek bu güçlü mirası devam ettirmektedir.

Konya'mızdaki birlik ve beraberlik duygusunun güçlenmesinde basınının büyük etkisi vardır. Özellikle sosyal medyanın insan hayatına girmesinden sonra yazılı ve görsel basının önemi, dürüst gazeteciliğin değeri bir kez daha anlaşılmıştır. Tarafsız, ülkesini, milletini, vatanını seven; seviyeli ve kalemi hür basın mensuplarımız bu konuda da Türkiye'ye öncülük etmektedir. Bizler de her zaman Konya basını ile gurur duyuyoruz.

Birlik ve beraberlik anlayışımızın her geçen gün daha da güçlenmesi gereken bir dönemdeyiz. Toplumda huzuru, kardeşliği ve dayanışmayı pekiştiren her haber ve her yazı, yarınlar için olan inancımızı güçlendiriyor. Basınının bu anlamdaki katkıları, yalnızca bugünümüzü değil, geleceğimizi de şekillendiriyor. Allah birlik beraberliğimizi, muhabbetimizi bozmasın. Konya'mızı çok daha güzel yarınlar için hep birlikte taşıyalım.

Bu vesileyle, tüm gazetecilerin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü kutluyorum. Ebediyete uğurladığımız gazetecilere Allah'tan rahmet diliyorum.

YENİ RENAULT DUSTER

DÜNYASINI KEŞFETMEK İÇİN
ÇELİK MOTORLU ARAÇLAR'A
SİZİ BEKLİYORUZ.

ÇELİK
MOTORLU ARAÇLAR

Konya Plaza Tel: 0332 345 04 85 - Akşehir Plaza Tel: 0332 812 61 62
Ankara Yolu 4. km Büsan Girişi No: 222

Ahmet PEKYATIRMACI
Selçuklu Belediye Başkanı

'BASINI ORTAK AKIL İLE YÖNETİM TARZIMIZIN BİR PARÇASI GÖRÜYORUZ'

Gazetecilik mesleği, toplumsal bilinci arttırmak, güçlendirmek ve kamu yararını her zaman ön planda tutmak açısından önemli bir yere sahip. Bu anlamlı vazifeyi icra eden ve gece gündüz demeden fedakâr bir şekilde çalışan tüm basın mensuplarımızın ortaya koydukları gayret takdire şayandır.

Demokrasi kültürümüzün önemli bir parçası medyamızın basın meslek ilkeleri çerçevesinde doğru ve güvenilir yayın politikası ile kamuoyunu bilgilendirmesi büyük önem arz ediyor. Ayrıca medyanın sürdürdüğü yayın politikasının ülkemizin birlik ve beraberliğine katkı sağlaması, kişi hak ve özgürlüklerine saygı göstermesi, eleştirilerinde yapıcı bir tutum sergilemesi de aynı derecede önem arz ediyor. Basın Ahlak Kuralları özellikle halkın doğru haber alması üzerinde durmakta ve gazeteciliğin halkın yararına hizmet etmesini öngörmektedir. Bu bağlamda Konya basını etik kurallara uygun yayınlarıyla örnek olmaya devam ediyor.

Gazeteci arkadaşlarımız aynı zamanda belediye hizmetlerinin kamuoyu ile paylaşılmasında önemli bir

işlev görüyor. Biz basını "ortak akıl" ile yönetim tarzımızın bir parçası olarak görüyoruz. Bu konuda yapıcı eleştirileri dikkate alıyoruz. Basının başta milli konular olmak üzere, her meseleye yapıcı ve sağduyulu bir tavırla yaklaşması, millet şuurumuzun sağlamlığı ve demokrasimizin güçlenmesi açısından oldukça önem arz etmektedir. Halkımızın bizlerden beklentilerinin en büyük takipçisi sizlersiniz. Selçuklumuzda yaptığımız her hizmetin ilk şahitleri siz oldunuz. Bu hizmetlerimizi sizlerin aracılığıyla hemşehrilerimize duyurduk, anlattık. Bu anlamda bizlerden desteğinizi esirgemediğiniz ve yanımızda olduğunuz için sizlere gönülden teşekkür ediyorum. Selçuklu Belediyesi olarak vatandaşlarımıza hizmet yolunda siz değerli basın emekçilerimizle birlikte yürümeye devam edeceğiz.

Bu duygu ve düşüncelerle tarafsız ve ilkeli gazetecilik görevini yürüten başta yerelde çalışan basın kuruluşları olmak üzere tüm gazetecilerimizin gününü en içten dileklerle kutluyor, görevlerinde kolaylıklar diliyorum.

BİZ DÖNERİ

Seviyoruz...

Hasan KILCA
Karatay Belediye Başkanı

GAZETECİLER, TOPLUMUN VİCDANINI YANSITAN AYNADIR

Gazeteciler, toplumun vicdanını yansıtan aynadır. Tarihin her döneminde, şartlar ne kadar zor olursa olsun, tarafsız ve güvenilir bilgiye ulaşmanın sorumluluğuyla milletin gözü, kulağı ve sesi olan basın mensupları, kamuoyunun haber alma hakkına önemli katkılarda bulunmaktadır. Zorluklar ve engeller ne olursa olsun, basın mensupları fedakârca ve cesaretle çalışarak, toplumsal vicdanın sesi olmaya devam etmişlerdir. Çünkü onların görevi, yalnızca bilgi aktarmak değil, hakikatin izini sürmek ve bu yolda karanlığı aydınlatacak bir ışık olmaktır.

Basın mensupları hem şehrin hem de ülkemizin gelişmesine önemli katkılar sunmaktadır. Konya’ımızda da, gazetecilerimiz hem ilçemizde hem de şehrimizdeki tüm gelişmeleri halkımıza ulaştırarak, halk ile yönetim arasında etkin bir iletişim köprüsü kurmaktadır. Onların görevleri, sadece bir haberin aktarılması değil, aynı zamanda toplumu bilinçlendirmek için tarafsız bir şekilde, doğru bilgiye ulaşmasını sağlamaktır. Özellikle bilginin her geçen gün katlanarak çoğaldığı ve teknolojinin takip edilmesi

zor bir hızda geliştiği günümüz dünyasında, doğru ve dürüst habercilik anlayışı her zamankinden daha kıymetli hale gelmiştir. Haber alma hakkının sağlıklı ve güvenilir bir şekilde karşılanması aynı zaman da demokrasiyi de güçlendirmektedir. Bu doğrultu da mesleki ilkeler, demokratik değerler ve toplumsal sorumluluk gözetilerek yapılan gazetecilik hiç kuşkusuz çok saygın bir meslektir.

10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü vesilesiyle, milli ve manevi değerleri en üstte tutarak ilimizde görev yapan tüm gazeteci arkadaşlarıma teşekkür ediyorum, çalışmalarında kolaylıklar diliyorum. Görevlerini yerine getirirken vefat eden tüm gazetecilerimize Allah’tan rahmet diliyorum. Geçtiğimiz ay aramızdan ayrılan değerli kardeşimiz Şerif Onar’a da Allah’tan rahmet diliyorum.

Bu duygu ve düşüncelerle; Görevlerini çalışma mefhumu gözetmeksizin sürdüren, görevine gönül veren tüm basın mensuplarımıza sağlık, afiyet ve başarılarla dolu uzun bir meslek yaşamı diliyorum. Tüm medya çalışanlarımızın 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü’nü tebrik ediyorum.

Mustafa KAVUŞ
Meram Belediye Başkanı

“BÜYÜK TÜRKİYE’NİN EN GÜÇLÜ LOKOMOTİFİ ONURLU GAZETECİLERİMİZDİR”

Gazeteciliğin; demokrasilerin ve özgürlüklerin en önemli mihenk taşlarından biri olduğuna vurgu yapan Meram Belediye Başkanı Mustafa Kavuş, kamuoyunun haber alma hakkının karşılanması ve doğru bilgilendirilmesi noktasında medyanın vazgeçilmez bir unsur olduğunu ifade ederek, ahlaki sorumluluk bilinciyle, ilkeli ve büyük fedakarlıklarla çalışan tüm gazetecilerin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü’nü kutladı.

Meram Belediye Başkanı Mustafa Kavuş, 10 Ocak Çalışan Gazeteciler günü ile ilgili yayımladığı mesajında şu görüşlere yer verdi; “İlkelerinden vazgeçmeden halkının gözü, kulağı ve sesi olan gazetecilerimiz, kamuoyunu doğru habere ve doğru bilgiye ulaştırarak kutsal bir görevi ifa etmektedirler. Bu önemli ve mukaddes görevle toplumun gelişiminde en önemli paylardan birine sahip olan tüm gazetecilerimiz, gece gündüz demeden, en zorlu koşullarda ve büyük bir özveriyle çalışarak bu görevi onurla yerine getiriyor, her koşulda gerçekleri cesurca dile getirerek kamuoyunu aydınlatıyor, mesleklerine duydukları sevgi ve inançla ülkemizi daha güçlü bir geleceğe hazırlıyorlar. Tüm bunlardan dolayı, toplum olarak topyekûn her birine büyük şükran borçluyuz.

Sağlıklı bir kamuoyunun varlığı için basın ve medya çalışanlarının gösterdiği tarafsız ve doğru bilgilendirme hassasiyetleri, özellikle sosyal medyanın yaygınlaştığı son dönemde çok daha fazla önem kazanmış, onların meslek ve toplum ahlakını gözetten çalışmaları daha da kıymetli hale gelmiştir. Bu platformlardaki yalan ve yanlış yönlendirmelerin en büyük panzehri yine görevini layıkıyla yerine getiren onurlu gazetecilerimizdir. Çünkü bugün, gazetecilerimizin temsil ettiği doğru ve dürüst habercilik anlayışı her zamankinden daha kıymetli hale gelmiş, yalan ve dezenformasyona karşı hakikat mücadelesindeki gazetecilerin sorumluluğu artmıştır.

Tüm bu düşüncelerle, tarafsız, ilkeli ve sorumlu habercilik anlayışını benimseyen, mesleğini sevgi ve inançla sürdüren tüm gazetecilerimizin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü’nü tebrik ediyor, gösterdikleri büyük fedakarlıklar için her birine gönülden teşekkür ediyorum. Görevlerine devam eden tüm basın mensuplarımıza sevdikleriyle sağlıklı, mutlu, başarılarla dolu bir ömür temenni ediyorum, ahirete göç etmiş gazetecilerimize de Allah’tan rahmet diliyorum.

Vatan ve millet için kaleminiz her zaman güçlü, objektifiniz her zaman açık olsun!

Oğuz TUNÇ

Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı Konya Bölge Müdürü

GAZETECİLİK: HAKİKATİN PEŞİNDE BİR MESLEK

Gazetecilik, toplumların bilgiye erişmesinde ve bilinçlenmesinde, hakikati ortaya çıkararak kamuoyuna duyurma misyonuyla kritik bir rol üstlenir. Konvansiyonel medya, tüm zorluklara rağmen toplumu bilgilendirme ve aydınlatma misyonunu kararlılıkla sürdürmektedir. Yerel medya da ise görev yaptıkları bölgelerdeki sorunları gündeme taşıyarak kamuoyunu harekete geçirme gücüne sahiptir. Bu süreçte gazetecilerin yenilikçi yaklaşımlar geliştirmesi, etik değerlere bağlı kalması ve teknolojiyi etkin bir şekilde kullanması da büyük önem taşır.

Dijital teknolojilerin hızla gelişmesiyle birlikte gazetecilik de kendi alanında dönüşüm geçirmiştir. Hem yapay zekâ uygulamaları hem de yeni medya gazetecilik anlayışı, sosyal medya platformları ve çevrimiçi haber siteleri, bilgi akışını hızlandırırken aynı

zamanda dezenformasyonun yayılma riskini artırmıştır. Bu bağlamda gazetecilere düşen en önemli görev, doğruluk kontrolü yapmak ve kamuoyunu hakikatlerle buluşturaktır.

Konya basını, köklerinden aldığı gücü modern çağın gerekliliklerine adapte ederek geleceğe taşımaya, ülkemiz ve dünya gündemiyle ilgili doğru bilgilerin halka aktarılmasına, toplumsal bilincin oluşturulmasına, güncel sorunlara yenilikçi çözüm önerilerinin geliştirilmesine ve sesini duyuramayan kesimlerin kamuoyu nezdinde temsil edilmesine vesile olmaktadır.

Başkanımız Sayın Fahrettin Altun'un da ifadelerinde sıklıkla yer verdiği 'hakikatin ışığında' düsturuyla mesleki etik ilkelere bağlı kalarak görev ifa eden tüm gazetecilerimizin "10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü"nü kutlar, meslek hayatlarında başarılar dilerim.

Murat DÖNMEZ

Türkiye Spor Yazarları Derneği Konya Şube Başkanı

SPOR GAZETECİLİĞİ NEDİR?

Spor gazeteciliği, sporla ilgili haberlerin toplanması, yazılması, yorumlanması ve yayımlanması ile ilgilenen bir gazetecilik dalıdır. Bu alan, sadece maç sonuçlarını veya spor etkinliklerini aktarmakla sınırlı kalmaz; aynı zamanda sporcuların hikayelerini, spor politikalarını ve taraftar kültürünü de ele alır.

Spor Gazeteciliği Nasıl Yapılır?

Spor gazetecisi olmayı hedefleyen bireylerin dikkat etmesi gereken noktalar şunlardır:

Gazetecinin spor branşları hakkında detaylı bilgi sahibi olması önemlidir. Futbol gibi popüler branşların yanı sıra, basketbol, voleybol, atletizm veya yüzme gibi diğer alanlarda da bilgi sahibi olunmalıdır. Spor gazeteciliğinde haberlerin güncel ve doğru olması kritik öneme sahiptir. Son dakika haberlerini hızlıca hazırlayabilmek için pratik bir çalışma yöntemi geliştirilmelidir. Haberlerin anlaşılır bir dilde yazılması, spor terminolojisine hakim olunması ve okuyucunun ilgisini çekecek bir üslup kullanılması gerekir. Spor organizasyonlarına katılarak basın toplantılarına, röportajlara veya antrenmanlara erişim sağlamak, haberin değerini artırır. Dijital platformlara hakimiyet, sosyal medya kullanım becerileri ve görsel materyal oluşturma gibi teknolojik araçlar spor gazeteciliğinde önemli bir yer tutar.

Yerel Medyada Spor Gazeteciliği

Yerel medya, amatör sporculara, genç yeteneklere ve az bilinen spor dallarına dikkat çekmek açısından önemli bir platformdur. Yerel medyada spor gazeteciliği yaparken, Bölgenin spor takımları, okullar arası müsabakalar ve bireysel başarılar detaylıca işlenir. Yerel spor gazetecileri, halkla iç içe olup toplumun spor kültürünü yansıtabilir. Yerel medya genellikle sınırlı kaynaklarla çalıştığı için esnek ve yaratıcı olmak önemlidir.

Spor Gazeteciliğinin Zorlukları

Canlı maç raporları ve güncel haberlerin hızlıca yayımlanması gerektiği için yoğun bir tempoda çalışılması gerekir. Spor gazetecileri, yaptıkları yorumlar nedeniyle sık sık eleştirilere maruz kalabilir ve buna alışık olmaları gereklidir. Özellikle deplasman maçlarını takip eden gazeteciler, uzun seyahatlere ve yoğun programlara uyum sağlamak zorundadır. Önemli bir unsur ise yanlış bilgi yayma riski, gazetecinin itibarını zedeleyebilir. Spor gazeteciliğinde branşlaşma, bir gazetecinin belirli bir spor dalına yoğunlaşarak o alanda uzmanlaşmasıdır. Branşlaşmanın avantajları şunlardır: Belirli bir spor dalında uzmanlaşan gazeteci, teknik detaylara hakim olur ve daha kaliteli içerik sunar. Uzman gazeteciler, okuyucu-

lar ve spor camiası nezdinde daha fazla güven kazanır. Branşlaşmış gazeteciler, televizyon yorumculuğu veya profesyonel danışmanlık gibi alanlarda ek fırsatlar yakalayabilir. Spor gazeteciliği, dinamizmi ve çeşitliliği ile heyecan verici bir meslek dalıdır. Ancak bu alanda başarılı olmak için bilgi, yetenek ve özveri gereklidir.

Spor Foto Muhabirliği Nedir?

Spor foto muhabirliği, spor etkinliklerini görsel bir şekilde belgelemek, bu etkinliklerden hikayeler yaratmak ve izleyicilere olayın enerjisini aktarmakla ilgilenen bir fotoğrafçılık dalıdır. Spor foto muhabirleri, hem büyük organizasyonları (örneğin, Olimpiyatlar, Dünya Kupası) hem de yerel müsabakaları görsel olarak anlatır.

Spor Foto Muhabirliğinin Temel Özellikleri

Spor karşılaşmalarında her an önemlidir. Foto muhabiri, o anı yakalayabilmek için hızlı tepki vermeli ve ekipmanını etkin şekilde kullanmalıdır. Hızlı odaklanma özelliğine sahip profesyonel kameralar kullanılmalı, Uzun mesafeli çekimler için telefoto lensler tercih edilmeli, Geniş açı lensler ise tribün atmosferini yakalamak için idealdir. Spor foto muhabirlerinin sporun dinamiklerini ve oyun kurallarını bilmesi, doğru anda doğru açıdan çekim yapmalarına yardımcı olur. Fotoğraflar yalnızca estetik değil, aynı zamanda anlam ve duygular taşımalıdır. Bir gol seviyesi, taraftarın heyecanı veya bir sporunun mücadelesi, görsel bir hikaye sunar. Sporcular sürekli hareket halinde olduğu için Foto muhabirleri, yüksek hızda hareket eden hedefleri yakalamakta zorlanabilir. Bu yüzden sahadaki hava durumu, ışık yetersizliği veya kalabalık ortamlar çekimleri için öncesinde hazırlık yapmalıdır.

Yerel Medyada Spor Foto Muhabirliği

Yerel medya için çalışan spor foto muhabirleri, genellikle amatör sporcular, bölgesel ligler ve topluluk etkinliklerine odaklanırlar. Yerel medya kuruluşları, genellikle sınırlı bütçelere sahip olduğu için ekipman ve seyahat olanakları kısıtlı olabilir. Sadece popüler spor dallarını değil, yerel halkın ilgisini çeken daha küçük branşları da takip etmeleri gerekir. Bu görevi yapanlar bölge halkı ve spor camiasıyla yakın ilişkiler kurarak daha doğal ve etkili kareler yakalayabilir.

Spor organizasyonları, kulüpler ve diğer medya çalışanlarıyla iyi ilişkiler kurmak, size daha fazla fırsat sunabilir. Spor foto muhabirliği, sporun görsel dilini yansıtmaya ve bu anları sonsuza dek ölümsüzleştirme şansı sunan heyecan verici bir kariyerdir. Ancak başarı için disiplin, teknik bilgi ve yaratıcı bir bakış açısı gereklidir.

'Basın Meslek Yasası'nın olmayışı etik değerleri aşındırıyor'

Bir filmde gördüğü rolden esinlenerek gazeteci olmaya karar veren ve 32'nci yılını dolduran Osman Nuri Boyacı, mesleğin en önemli ihtiyacının Basın Meslek Yasası olduğunu ve her meslekte olduğu gibi gazetecilikte de kişilerin taşıması gereken özellikler olması gerektiğine dikkat çekti

Cihanbeyli Osman Nuri Boyacı bir polisiye filmde gördüğü gazeteciden etkilenip gazeteci olmaya karar verdi ve Ege Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu'nu bitirdikten sonra Erol Simavi Özel İletişim Merkezi'nde gazetecilik eğitimi alarak Hürriyet gazetesi İzmir bürosunda çalışma imkânı bularak hayalini gerçekleştirdi. Halen Denizli Gazeteciler Cemiyeti Başkanı olan Boyacı ile meslekte geçen yıllarını, anılarını ve değişen medya çalışma şartlarını konuştuk.

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz, nerede ne zaman dünyaya geldiniz, hangi okullarda eğitim aldınız?

1 Şubat 1966 tarihinde Konya'nın Cihanbeyli ilçesinde doğdum. Tavşançalı beldesinde ilk ve ortaokulu, Cihanbeyli Ali Fuat Belgin Endüstri Meslek Lisesi'nde lise eğitimimi tamamladım. Ege Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu Gazetecilik Bölümünü 1987 yılında tamamladım. Daha sonra Erol Simavi Özel İletişim Merkezi'nde bir yıl gazetecilik eğitimi aldım ve Hürriyet

Haber Ajansı İzmir Bürosu'nda polis-adliye muhabiri olarak mesleğe başladım. Denizli Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu Başkanıyım.

Gazeteciliğe ilginiz nasıl başladı ve hangi gazetelerde çalıştınız, ne tür görevlerde bulundunuz?

Gazeteciliğe ilgin lise yıllarında televizyonda yayınlanan bir polisiye dizideki gazeteci karakterini çok beğenmemle başladı. Mesleki eğitim almamama rağmen gazeteci olmaya karar verdim ve üniversite sınavlarında başarılı olarak Ege Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulunu ilk sıralarda tercih ederek kazandım. Hürriyet gazetesinin kendi bünyesinde yüksek okul mezunu, donanımlı muhabirler yetiştirmek için açtığı Erol Simavi Özel İletişim Merkezinde bir yıl uygulamalı eğitim aldıktan sonra Hürriyet gazetesinin İzmir Bürosu'nda 1992 yılı temmuz ayında muhabir olarak başladım. 1993 yılı mart ayında Hürriyet Haber Ajansı Denizli Büro Şefi olarak atandım. Gazetenin Doğan Grubuna geçmesi ve isim değişik-

liği nedeniyle Doğan Haber Ajansı Denizli Temsilciliği görevini üstlendim. 2017 yılının sonuna kadar bu görevi aralıksız sürdürdüm. Emekli olup, Doğan Haber Ajansından ayrıldıktan sonra iki yıl Deha Gazetesi Yazı İşleri Müdürü olarak çalıştım.

2020-2023 yılları arasında Dünya gazetesi Denizli Temsilciliği yaptım. Şu an Denizliyeniolay.com internet haber sitesinin Sorumlu Yazı İşleri Müdürü olarak görev yapıyorum.

Eğitim hayatınızı tamamladıktan sonra Konya'ya dönmeme sebebiniz iş hayatınız mı, yoksa başka bir gerekçeniz var mıydı?

Eğitim hayatımı tamamladıktan sonra Konya'ya döndüm, askerlik görevimi tamamladım. Erol Simavi Özel İletişim Merkezinin açtığı sınavı kazanıp eğitim alınca, görevlendirme ile İzmir'de çalışmaya başladım. Mesleğimi başka illerde yürütmemin bir başka nedeni de meslekte ilerlemek için İstanbul, Ankara ve İzmir'in daha uygun koşullar sunması oldu.

Mesleğe başladığınız yıllardaki çalışma şartları ile günümüz çalışma şartları arasında ne gibi farklılıklar var?

Çok büyük farklılıklar var. Öncelikle teknolojinin gelişmesi ile birlikte gazetecilik mesleği biçim değiştirmeye başladı. Mesleğe başladığımızda haberleri daktilo ile yazıp, fotoğrafları büroda yıkayıp saatlerce uğraşarak telefoto geçerken bugün teknolojik cihazlarla her yerden görüntülü canlı yayın yapılabiliyorsunuz.

Önceki yıllarda bir haberi toplamak ve okuyucuya ulaştırmak için daha yoğun emek harcarken günümüzde haberin hızlı bir şekilde okuyucuya aktarılması önem kazandı. Eskiden çalışanlar gazeteler için daha değerli, habercilik kavramı daha kutsaldı. Şimdi muhabirlik giderek önemini yitirirken, içerik üretmek daha tercih edilir oldu. Özellikle sektördeki dijitalleşme haberin daha hızlı duyurulması, tıklanma kaygısı öne çıktı. Çalışanların ekonomik durumu her geçen gün daha kötüye gidiyor.

Dijital teknolojinin gelişmesi ile birlikte gazetecilik büyük bir evrim yaşadı. Kâğıt gazeteden internet ve sosyal medya gazeteciliğine geçiş sürecini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Teknolojik gelişime ayak uydurmak zorundayız. Değişime direnmek yok olmayı göze almak demek. Günümüzde birçok gazetenin kapandığını, kâğıt baskının artık tercih edilmemeye başladığını çok net görüyoruz. Ancak özellikle Anadolu şehirlerinde kentin simgesi olmuş gazetelerin yaşaması şart. Yerel gazeteler bana göre bir kendin kılcal damarları. Şehrin dinamiklerinin, sosyal hayatının, siyasetinin, sporunun, ekonomisinin halka anlatıldığı mecralar. Bu konuda sektör aktörleri güç birliği yaparak en azından bazı gazeteleri yaşatmalı diye düşünüyorum.

Bir iki tane mesleki hatıranızı bizimle paylaşır mısınız?

Otuz iki yıllık meslek hayatımda yaşadığım o kadar çok anı var ki, hangisini anlatayım? Soma maden faciası, Dinar depremi, Uşak Cezaevi isyanı, 33 askerimizin şehit edilmesi (Denizli yedi şehit verdi), Isparta uçak kazası gibi birçok önemli olayda görev aldım, acılara tanıklık ettim. Tarım üreticisinin, sanayicinin, emeklinin, çalışanın taleplerini duyurmasına aracılık ettim.

Gazetecilik mesleğine severek başladım, severek yaptım, her türlü olumsuzluklara rağmen severek yapmaya devam ediyorum. Gazetecilik mesleğinin amatör bir ruh taşınmazsa yapılamayacağı ile ilgili anımı paylaşmak istiyorum. Dinar depreminde tam bir ay boyunca her gün sabah otobüsle Denizli'den Dinar'a gidip gün boyunca gelişmeleri takip edip haberleştirdim. Akşamüzeri Denizli'ye döndüm, haberleri daktilo ile yazıp, fotoğrafları yıkadım. Gece 24.00 otobüsü ile İzmir'e gönderdim ve ertesi sabah tekrar Dinar'ın yolunu tuttum. Benim için çok yorucu bir aydı.

Yeni nesil gazetecilere ne gibi tavsiyelerde bulunmak istersiniz?

Yeni meslektaşlarıma tavsiyem öncelikle mesleği sevmeleri ve amatör ruhlarını kaybetmemeleri olacak. Ayrıca bir alanda uzmanlaşmaları ve o alanda aranan kişi olmak için çalışmalarını. Ekonomiyi ön planda tutan, bu meslekte iyi kazanacaklarını düşünenler hiç başlamasınlar. Ayrıca

günümüzdeki dijitalleşme ve sosyal medyanın tüm hayatımıza girmesiyle youtuber, inflaucher olma, tanınma hayalleri kuranların yoğunlukla olduğunu görüyorum. Gazetecilikle sosyal medya fenomenliğini ayırmak gerek.

Cemiyet başkanı olarak mesleğin ihtiyaçlarına dair tespitlerinizi bizimle paylaşır mısınız?

Mesleğimizin en önemli ihtiyacı Basın Meslek Yasası'dır. Her meslekte diploma ve yeterlilik belgesi aranırken gazetecilik mesleğini icra edecek kişilerin donanımı ve taşınması gereken şartlarla ilgili bir düzenleme bulunmamaktadır. Bu durum başka birçok sektörde faaliyet gösteren kişilerin, kendini göstermek isteyenlerin, başka seçeneği olmayanların gazetecilik mesleğine yönelmesine ve mesleğin gerektirdiği etik değerlerin aşınmasına yol açmaktadır. Acil olarak Basın Meslek Kanunu çıkarılmalıdır.

Öte yandan birçok yayın kuruluşu halka verdiği hizmet karşılığı bir ücret talep edememekte, basın kuruluşlarının gelirleri reklamlarla sınırlı kalmaktadır. Bir futbol maçı ya da dizi izlemek için belirli bir bedel ödeyen kişi, bedel ödmeden saatlerce tv kanalı seyretmekte, yüzlerce internet haber sitesini takip edebilmektedir. Özellikle küresel şirketlerin elinde bulunan sosyal medya ağlarının reklam verenler tarafından son yıllarda daha fazla tercih edilmesi nedeniyle basın kuruluşlarının gelirlerinde ciddi azalmaya yol açmaktadır.

Uydu kiralalarının yüksek olması, gazetelerin okunma oranlarının düşmesi özellikle Anadolu basınının zor günler yaşamasına neden olmaktadır. Sendikal örgütlenme, çalışanlarının özlük haklarındaki gerilemeler, gazetecilere yönelik baskı, kanuni kısıtlamalar gibi daha pek çok sorun mesleğin çözülme bekleyen sorunları arasındadır.

'Gazetecilik erdem ve ahlâkın temsilidir'

Gazeteciliğin erdem ve ahlakın temsili olduğuna dikkat çeken Serap Taştekin, " Öğretmen okulunu, gazeteci olmak istediğim için bıraktım. Gazetecilik benim için öncelikle erdem ve ahlâkın temsilidir." dedi

Serap Taştekin'le biz ilk defa Devlet Hastanesi koridorlarında karşılaşmıştık. Ablası Seher Önalın haber peşinde, o da ablasının yanındaydı. "Stajyer mi?" diye sorduğumda Seher Hanım, "Henüz değil" diye karşılık vermişti. Kısa bir zaman sonra Serap Hanım elinde fotoğraf makinasıyla stadyumda aramıza katılınca "Stadyumun dört atlası" olarak anılır olduk.

TSYD Konya Şubesinin kuruluşu çalışmalarını için Konya'ya gelen heyetle Gençlik ve Spor İl Müdürü Necati Yeğenoğlu'nun makamında sohbet ederken Güray Soysal ağabey "Hanımefendi siz ne için geldiniz?" diye sormuştu da, "Spor muhabiriyim" cevabını alınca hayrete kapılmıştı. Nitekim TSYD Odasında toplantı yapılırken söz alıp Genel Başkan Yardımcısı Erol Yaşar Türkalp'e hitaben, "Başkanım, biz İstanbul'da ve Ankara'da henüz bayan spor muhabiri çalıştıramıyoruz ama Konya'da Serap Hanım hem de kıdemli spor muhabiri olmuş. Konya Şubesinin bir numaralı üyesi olarak Hanımefendinin kaydedilip Türkiye'ye örnek olmasını teklif ediyorum" demişti. Bu teklif vücut bulmadı, zira onun kaderinde Antalya'dan Kocaeli'ne kadar uzun bir yolculuk vardı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Ankara doğumluyum, çocukluğumun bir kısmı Adana'da geçtikten sonra babamın mesleği dolayısıyla Konya'ya yerleştik. Şu anda Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü'nde öğretim üyesiyim.

Konya'da aralıklarla yaşadım. İlkokuldan sonra Balıkesir Savaştepe Öğretmen Okulu'nda yatılı okudum. Okul altı yıllıktı ve son yıl ailem beni okula yerleştirdikten sonra öğretmen olmak istemediğimi, liseyi Konya'da bitireceğimi söyledim ve döndüm. Sonrasında gazetecilik nedeniyle tekrar Konya'dan ayrıldım ve 11 yıl önce akademisyen olarak geri döndüm.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Öğretmen okulunu, gazeteci olmak istediğim için bıraktım. Şu anda İstanbul'da dış haberler editörü olarak çalışan ablam gazetecilik mesleğine başlamıştı. Yeni Meram Gazetesi'nde iyi bir polis adliye muhabiriydi, fakat benim ilgim daha ziyade spor branşındaydı. Gazi Lisesi'nin basketbol takımında olmamın da etkisiyle maçlara gitmeyi seviyordum. Ayrıca televizyonda futbol maçları izlediğim bir dönemdi. Spora ve futbola ilgimin bir sebebi de yatılı okulunun karma olmasıydı. Okulda dev bir aile gibiydik ve kantinde topluca film ve maç izlerdik. Okulun spor sahasında voleybol,

basketbol ve futbol maçları oynardık. Dolayısıyla spor müsabakası izlemeyi seviyordum.

Gazetecilik ise sevdiğim bir meslekti ve öğretmenlikten gazeteci olmayı istiyordum. Öğretmen okulunu bırakıp Gazi Lisesi'ne geçiş yaptım ve kendime bir fotoğraf makinesi edinerek Yeni Meram gazetesinin o zamanki spor müdürü Cihat Yazıcı ile görüştüm. O dönemin kadrosunda ayrıca Sabit Horasan da vardı. Beni boş zamanlarımda okul maçlarını izleyip gazeteyle bildirmem için kabul ettiler. Lise son sınıfta spor muhabirliğine başladım ve okul bittikten sonra hem İktisat Fakültesi'ne kayıt oldum, hem gazeteciliğe devam ettim. Yeni Meram gazetesinde Cihat Yazıcı ve Sabit Horasan içeride sayfaları yapıyor, stadyumdaki bütün işler benden soruluyordu.

O dönemin spor camiasında bulunan

herkesin beni çok iyi tanıması ve zihinlerine kazınmam, şefim Sabit Horasan'ın bana yüklediği acımasız (!) programların sayesinde. Tek başıma hem 3 nolu sahadaki futbol maçlarına, hem stadyumda tribünlerin altında jimnastik, güreş, boks, taekwando, karate antrenmanlarına, hem 100. Yıl Spor Salonundaki basketbol maçlarına, hem de Atatürk Spor Salonundaki hentbol/voleybol maçlarına yetişiyordum.

Kışın 3 nolu sahada kirpiklerimin donduğu zamanlar olurdu, fakat ben yine de oraları terk etmezdim. Rahmetli Servet Arıçioğlu, Mustafa Güden, Mehmet Yenikaynak ile beraber çalışıyorduk. İyi bir arkadaşlık ortamımız vardı. Birbirimizle tatlı bir rekabet içinde olmanın yanı sıra, aynı zamanda dayanışma içindeydik.

O zamanlar Türkiye'de benden başka aktif spor ve futbola ilgilenen kadın muhabir yoktu.

Ben o dönemin Konya'sında asla kadın spor muhabiri olduğumu hissetmedim. Konyaspor'da futbolcuların kaldığı lokalde de haber yapardık, antrenmanları da takip ederdik, spor adına ne varsa biz oradaydık. Haftalık izin bile yapmaksızın geceli gündüzlü spor sahalılarında bulunan bir 18 yaşında bir kız olarak o dönemlerde ne cinsiyet ayrımı, ne bir zorluk yaşadım. O günlerde beni sert, asık suratlı, sosyal hayattan uzak olarak tanımlasalar da kimseyle ne gerilim, ne polemik ne tatsızlık yaşamadık. İş barışımız, birbimize saygımız vardı. Onca yıl sabah akşam bir arada kalıp, hiç kimseyle iş dışında bir konum olmamıştır. Birbimize meslekle ilgili güzel anılar bıraktık ve ne mutlu ki şimdi birbimizle eski günlerin hatıranı içeren bağlantımız devam ediyor.

Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Ben hep spor muhabiri ve spor müdürü olarak çalıştım. Gazetecilikte bir alanda uzmanlaşmak adına önemli olduğunu düşünüyorum. Yeni Meram gazetesinde, spor muhabirliğinde; deyim yerindeyse piştikten sonra yine ablamın etkisi hayatıma yön verdi. Ablam Antalya'da Milliyet gazetesinde çalışıyordu. O dönemde Akdeniz bölgesini kapsayan büyük bir bölgesel gazete kurulacağı ve spor muhabirine ihtiyaçlarının olduğunu öğrendim. Spor dünyasının bir avantajı da insana anormal bir network kazandırmasıdır. Çünkü iki haftada bir dep-lasmanlara gidersiniz, onlar gelirler, diğer branşlarda ise ulusal organizasyonlarda o branşın önde gelen sporcuları, antrenörleri ve yöneticileri ile bir araya gelir, tanışsınız.

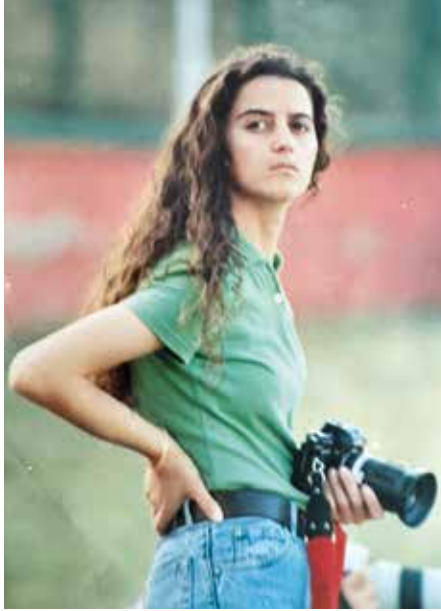
Antalya Akdeniz Atılım gazetesine gidip

gitmemekte tereddüt ettiğim zaman babam beni destekledi. "Öğretmen olsaydın da doğuya gönderecektik seni. Öğretmenlik nasıl bir meslekse, gazetecilik de öyle" dedi. Annem de destekleyince, ablamın da Antalya'da olmasının etkisiyle Yeni Meram gazetesinden ayrılıp Antalya'ya yerleştim.

Tabii Milliyet gazetesinde çalışan ablamın, o zaman İstanbul'da dış haber operasyon sorumlusu olan eşiyile evlenmesi üzerine Antalya'da tek başıma kaldım. O dönem Akdeniz Atılım gazetesinin kadrosu, tamamen dışarıdan transfer edilen ve alanının iyisi gazetecilerden oluşuyordu. İzmir Hürriyet'ten, İstanbul Hürriyet'ten önemli isimler kadroda yer alıyordu. Dışarıdan gelenler gazetenin sahibinin otelinde kalıyordu. Benim ise evim vardı ve ne ev arkadaşları ne farklı bir çözüme sevk edecek bir müşkülüm söz konusu değildi. Geçimimizi rahatça karşılayacak kadar kazanıyorduk.

Antalyaspor muhabiri olarak tek başıma hem maçtan dakika tutuyor, hem köşe yazısı yazıyor, hem de saha içinden fotoğraf çekiyordum. İyi bir profesyonel futbol takım muhabiri olmuştum. Bir hafta Kocaelispor deplasmanına gittik. Maçta fotoğraflarımı çektim, dakikaları yazdım, köşe yazımı maç biter bitmez geçtim. Kocaeli'nin en büyük gazetesi olan Kocaeli Gazetesi o sıralarda spor muhabiri arayışı içindeymiş. Birkaç sene evvel öldürülen Güngör Arslan o gazetenin Müessese Müdürü, yine rahmetli Erkan Nigiz de Genel Yayın Koordinatörü idi. Benim Antalyaspor muhabiri olarak gelip, Kocaeli'de iki üç erkek muhabirin yaptığını tek başına yapıp gitmem dikkatlerini çekmiş. Ben Antalya'ya döndükten sonra arayıp iş teklif ettiler. İmkânsız olduğunu, çünkü İstanbul'a giden ablamın arkasından İstanbul'da Spor Gazetesi'nde işimin hazır olduğunu söyledim. Zor durumda olduklarını, evimi taşımadan bir süreliğine kendilerine destek vermemi istediler. Bana çok güzel bir otel, üç öğün yemek ve dolgun maaş teklifiyle geldiler. Ben de İstanbul'a gidene kadar İzmit'te kalmayı kabul ettim. Fakat gazeteye gittiğimde orada Kocaelispor ortamının gayet keyifli olduğunu gördüm. Bu arada İzmitli olan, hukuk okuyan ve başka bir yerde profesyonel futbol oynayan eşimle tanıştım. Böylece Kocaeli'de kaldım.

Kocaeli'de başta beni benimsemediler. Konyalı olduğuma vurgu yapan manşetler bile atıyorlar, beni yıpratmaya çalışıyorlardı. Orada kıyasıya bir rekabet vardı. Konya ve Antalya gibi değildi, fakat bir mecrada başarınızı ortaya koyduysanız geriye konu kalmıyor. Kısa sürede tepkiler bitti ve ben düşündüklerinden dayanıklı ve çalışkan çıktım. Geçenlerde Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti'nin bir toplantısında kulaklarımı çınlatıp beni aradılar ve sesimi duyan herkes çok mutlu oldu. Orada amacımın sadece işimi yapmak olduğunu gösterdim çünkü. Kendimle gurur duyacağım mesleki başarılarım oldu. İşimden çok haz aldım. Güvenilir ve dürüst bir spor müdürü olarak yöneticilerin, teknik direktör ve futbolcuların daima iletişimde olduğu bir gazetecilik

yaptım.

Spor dünyasıyla halen iletişimim devam eder ve çok güzel dostluklarım vardır. Şu an akademisyen olsam da sosyal çevrem, arkadaşlarım, başka şehirlerdeki bağlantılarım hep futbol dünyasındadır.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

O dönemlerde geçimimizi sağlamakta zorluk çekmememiz, ekonomik durumumuzun iyi olması önemli bir etkenmiş. Bunu şimdiki yozlaşmayla kıyasladığımda daha iyi anlayabiliyorum. Bizim dönemimizde bize sadece gazetecilik yapmak kalıyordu. Ben Antalya'da Antalyaspor'un yıldız futbolculardan oluşan efsane kadrosuyla çalıştım. Henüz 20'li yaşlarımdaydım ama Inter Toto Kupası dolayısıyla sürekli yurtdışı maçlarına, kamplara gittim. Şehir sıcak olduğu için biz Bulgaristan gibi, Avusturya gibi, İsveç gibi serin yerlere kampa giderdik ve ben geride hiçbir şey düşünmeksizin işime odaklanırdım. Hayatımla ilgili hiçbir konuyu, pürüzü, gazetenin bana zorluk çıkarması gibi bir durumu hatırlamıyorum. Bize sadece mesleğimizi yapmanın ötesinde yaşamak kalıyordu. Biz bir şeylerin kıyısından gazetecilik yapmıyorduk, gazeteciliği yaşıyorduk. Gazete sahibinin herhangi bir siyasi yönelimi olmazdı, bizden sadece ga-

zetecilik isterlerdi. 22 yaşında bile düzgün bir ev yaşantısı, arabası olan, rahatlıkla geçimini sağlayan bir gazeteciydim. Bize güzelce işimize odaklanmak kalıyordu. Kimseye taviz vermeyecek kadar dik ve kendine güvenliyorduk.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik benim için öncelikle erdem ve ahlâkın temsildir. O zamanlar, gençliğime rağmen kendimce idealize ettiğim belli değerleri vardı bu mesleğin. Pek kimse bilmez, ben sürekli fikir işçisi kadrosunda çalışmama, gereken süreyi doldurmama ve hak kazanmama rağmen asla sarı basın kartı almadım. Fatih Altaylı gibi sarı basın kartını reddeden bir gazeteci de benimdir. O dönemlerde yerel bir gazetede gazete patronunun karısını, gelinini 212 dediğimiz fikir işçisi kadrosunda göstererek onlara sarı basın kartı çıkarmasına kendimce tepki göstererek sarı basın kartını reddettim, başvurmadım. Ayrıca sarı basın kartının toplu taşıma, uçaklar ya da devlete bağlı pek çok kurumdaki hizmetten ücretsiz yararlanma olanağına sıcak bakmıyordum. Pek kimse yapamadığını yaptım ve emekli olacak kadar çalışmama rağmen, kendi ilkelerim doğrultusunda sarı basın kartını reddettim. Yoksa 24 ve 30 ay aralıksız 212 sigortalı olan her gazetecinin hakkıydı. Ben 17 yıl gazetecilik yapmama ve şu an kanunen hak kazanmış bir basın emeklisi olmama rağmen sarı basın kartı almadım.

Gazeteciliğin benim için neyi ifade ettiğini zannedersem bu yaklaşımım anlatmıştır.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Mesleğe özlem duyacak kadar kendimi hiç kopuk hissetmedim ki. Şu anda Beyşehir Çevre Yolu'nun üzerinde oturuyorum. Trafik çok fena ve sürekli kaza olur. Ben hiçbir kazaya kayıtsız kaldığımı bilmem. Fotoğraflarını çeker, notlarını alır, Uğur Özteke'ye aktarıyorum. Konya'ya 2011 yılında Karatay Üniversitesi'ne öğretim elemanı olarak yeniden döndükten sonra Uğur Özteke de İstanbul İHA'dan emekli olup gelmişti ve kendisiyle eski günlerdeki gibi yeniden yollarımız kesişti. Ben onun yer aldığı medya gruplarında zaman zaman futbol, pek çok zaman da şimdiki mesleğim dolayısıyla popüler tarih yazdım. Bazen canım ister maça giderim, hemen bir futbol yorumu

kararlarım.

Ablam İstanbul'da televizyon kanalında dış haberler editörlüğü yaptı, şimdilerde; çok yeni, Türkiye'nin en çok satan gazete grubuna yine editör olarak geçti. Ben geçenlerde ablamla konuşurken mizanpaj kağıtları değişmiş mi? Renkleri yine mavi yeşil arası mı? Bire bir mi, 70 mi, bana bir tane göndersene derken buldum kendimi. Gazetecilikten tamamen kopmak gerçekten olanaksız. Ben hayata defalarca sıfırdan başlamış ve bundan hiç çekinmeyen biri olarak bir gün yine içimden gelirse mesleği yapabileceğimi düşünüyorum. Benim işim belli olmaz çünkü. Sıkıldığım an kendime yeni bir meslek uyarlayabilme becerim belki bir gün beni yine basın dünyasına götürür.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliği artık mukayese edilemez derecede birbirinden ayrıştı maalesef. İnternet gazeteciliği olayları takip etmek için kaçınılmaz, fakat basılı gazeteciliğin de toplumun belli bir kesimi için halen yeri var. Günümüz teknolojisinde internet gazeteciliğini tabii ki daha işlevsel buluyorum. Değişime uymaktan başka çaremiz yok çünkü. Basılı gazete için gündem belli bir saatte kesilmek durumunda ve sonrasını insanlar internetten öğreniyor, ertesi gün gazete aldığı anda kendi bildiğinin çok gerisinde bir manzara ile karşılaşılıyor. Bu bakımdan internet gazeteciliği mukayese edilemez derecede öncelikli duruma geldi.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Spor gazeteciliği yaptığım için daima futbolcularla ve futbol takımlarıyla birlikte yaşamam dolayısıyla pek çok anım vardır. Futbolcular daima keyifli insanlardır. Onlarla yüzlerce keyifli hatıram vardır. Deplasmanlarda ve kamplarda hep çok güzel anılarımız olmuştur.

Fakat benim unutamadığım anım, mesleğimle ilgili heyecanlarımdır.

Antalyaspor muhabiriyken İnter toto maçı için Ukrayna'ya gitmiştik. O zaman takım için özel uçak kiralananmış, gazeteciler de burada yer almıştı. Ben 21 yaşındaydım. Maç öğleden sonra oynanacak, akşam orada kalınacak, ertesi sabah takımın kiralağığı uçakla direkt Antalya'ya dönülecekti. Maç sonucunu geçmiş, fakat filmleri yıkatıp gazeteğe geçememiştik.

Beni tanıyanların iyi bildiği tez canlılığım o zaman da devreye girdi. Ben akşam otelde bir türlü duramadım. Diğer gazetelerden arkadaşlarıma haber atlatmak istiyordum. 21 yaşında bir genç kızdım, dilini bilmediğim bir ülkedeydim ve takımla beraber çanta gibi yanlarından ayrılmamak en akıllıcasıydı. Ben durdum, duramadım. Antalya'daki müdürümü arayarak gece fotoğraf geçeceğimi, baskıyı bekletmelerini istedim. Kendisi Hürriyet gazetesinden tecrübeli, iyi bir gazeteciydi. Kafama koyduğumu yapacağımı iyi bildirdi.

Bir taksiye atlayıp havaalanına gittim. Orada Antalya değil, İstanbul'a uçak bileti aldım. Antalyaspor yöneticisine geri döndüğümü, kendileriyle gelmeyeceğimi söyledim. Gece uçakla İstanbul'a indim. Sabah gazetesinin ünlü Galatasaray muhabiri Erdal Cömert arkadaşımdaydım. Beni havalimanından aldı. Gece Sabah Gazetesine gittik. Benim diaları yıkadık, fotoğrafları Antalya'ya geçtik. Beni sabaha karşı havalimanına bıraktı ve 05.00 uçağıyla Antalya'ya döndüm. Ertesi gün Antalyaspor ve kafiye dahil olan gazeteciler öğleden sonra Antalya'ya döndüklerinde benim gazetemde maçla ilgili yeni fotoğraflar vardı. Yorgunluktan, uykusuzluktan ve gerilimden ölmüştüm ama herkesi atlatmaktan aldığım hazzın tarifi yoktu.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Tek bir sebep söyleyemem tabii ki. Hayatımın hiçbir döneminde durağan kalmadım. Kocaeli gazetesinde yıllarca spor müdürlüğü yaptım. Günde dolu dolu tam 8 sayfa spor gazetesi çıkarıyordum. Orada İngiliz gazeteleri gibi akşam basılırsınız ve insanlar akşam gazetesini alıp eve gider. Öyle

bir ortamda akşama gazete yetiştirmenin heyecanı ile anormal yoğun, ama zevkli bir tempoda çalıştım. Kocaelispor muhabiri olarak pek çok ülkeyi görme ve tanıma fırsatım oldu. Bunların hepsinde bekârdım ve gelirim gayet iyiydi. Gazetede müdür olup masa başına geçtim, sonra yayın koordinatörü oldum ve yaşım çok gençti. Bilenler bilir, ben çocuk yaşlarımda bile futbol sahalarda elimde kitapla gezerdim. Güzel felsefe, tarih okurdum. Kocaeli'de de bu okumalarımı bir disiplin altında yapmam gerektiğini kavradım. O zaman Kocaeli Üniversitesi'nde tarih bölümü yoktu ve iş çıkışı gidebileceğim tek okul seçeneği Sakarya Üniversitesi idi. Ben akşam gazeteyi bitirip, iş çıkışı ikinci öğretim tarih okumaya gidiyor, gece 12-1 gibi İzmit'e tekrar dönüyor, ertesi sabah 7 gibi gazeteğe gidiyordum. Bu tempoda fakülteyi 8 dönem boyunca birinci olarak tamamladım ve her dönem neredeyse tam not ortalamasıyla hep yüksek onur belgesi aldım. Yaşım Fakülte'dekilerden büyüktü ve 4. Sınıfta bir zamanlar profesyonel futbolcu olan, sonra avukatlık mesleğine geçen rahmetli eşimle evlendim. Ben tarih bölümünden mezuniyetimde 30 günlük anneydim ve yüksek lisans eğitimine başlamak istedim. Ayrıca eşim İstanbul Barosu avukatıydı ve biz iki şehir arasında yaşıyorduk. Bu sebeplerle ben yavaş yavaş akademisyenlik için kendimi hazırlamaya başladım ve spor gazeteciliğini bırakarak tarihe yöneldim. Yüksek lisansı bitirdiğim yıl eşimi kaybettiğim için iki yaşındaki kızımın Konya'ya geldim ve yeni kurulan KTO Karatay Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaya başladım. Bununla yetinmeyerek Gazi Üniversitesi Tarih Bölümü'nde doktora programını kazandım ve Selçuk Üniversitesi'ne geçtim. Şimdi Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü'nde öğretim üyesiyim. Akademi çok farklı bir meslek olmasına rağmen, gazeteciliğin büyük katkısını görüyorum. Bakış açısı ve insan ilişkileri, yazma becerisi gibi hususlarda gazeteciliğin kazanımlarını fark ediyorum. Bu bakımdan gazetecilikle geçen yıllarımın katkısıyla şimdi akademisyenlik yolunda devam ediyorum.

Prof. Dr. Vedat ÇAKIR
Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı

GAZETECİLİK KIYMETLİ BİR MESLEKTİR

Değerli Basın Mensupları

10 Ocak, gazetecilerin çalışma hak ve özgürlüklerinin kabul edildiği gün olması nedeniyle anlamlı ve tarihi bir gündür. Basın çalışanlarının hak ve özgürlüklerini korumak amacıyla hazırlanan 212 sayılı yasanın 10 Ocak 1961 tarihinde yürürlüğe girmesi bu günü özel ve anlamlı kılmaktadır.

Gazetecilik, zor ama bir o kadar da kıymetli bir meslektir. Yasama, yürütme ve yargı erklerinin denetlenmesi dördüncü güç olarak basın sayesinde mümkündür. Gazeteciler, bu görevi halk adına elde ettikleri bilgileri halka aktararak yerine getirirler. Gazeteciler her konuyu sağduyulu ve yapıcı bir yaklaşımla ele alarak insanları aydınlatıp bilinçlendirmek suretiyle demokrasinin güçlenmesine katkıda bulunurlar.

Yeni medyayla birlikte bilginin çoğaldığı, bilgiye ulaşmanın kolaylaştığı ama doğru bilgiye ulaşmanın zorlaştığı bir dönemde yaşıyoruz. Yalan haberin, dezenformasyonun çok hızlı yayıldığı bu dönemde, doğru habere ve güvenilir bilgiye ulaşmada gazetecilik mesleğinin önemini bir kez daha ortaya çıkıyor. Basın mensuplarımızın halkın doğru habere ve güvenilir bilgiye ulaşmasını sağlamanın yanında önemli toplumsal sorumlulukları da bulunuyor. Ayrımcılığın her türünden uzak durup insan haklarını önceleyerek milli ve manevi değerlere saygılı habercilik anlayışı

basın mensuplarının en önemli sorunluluğudur.

Yerel, ulusal ve uluslararası pek çok organizasyona ev sahipliği yapan şehrimizin gelişiminde de basın mensuplarımızın önemli katkıları bulunuyor. Şeb-i Arus başta olmak üzere birçok organizasyon ve faaliyetin duyurulup tanıtılmasının yanı sıra şehrin sorunlarının dile getirilmesi de basınımızın temel görevleri arasındadır.

Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi olarak, yukarıda ele aldığımız bilinç ve misyonla hareket ederek geleceğin basın mensuplarının eğitimine büyük önem veriyoruz. Eğitim içeriğimizi ve uygulama birimlerimizi çağın gereklilikleriyle güncelleyerek öğrencilerimizi mesleğe hazırlamak için mücadele ediyoruz.

Kurtuluş Savaşı'nda halkın moralini yüksek tutmak, savaşın gidişatı hakkında bilgi vermek ve Türk halkının sesini bütün dünyaya duyurmak için Anadolu Ajansı'nı kuran, "Basın bir milletin müşterek sesidir." sözüyle basının önemini vurgulayan Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ü bu vesile ile saygıyla anıyorum. Halkı bilgilendirmek ve aydınlatmak için gece gündüz demeden çalışıp mücadele eden değerli basın mensuplarımızın daha iyi çalışma şartlarına ulaşmaları dileğiyle "10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü"nü kutluyor, sağlık, başarı ve esenlikler diliyorum.

'Sözde gazetecilere fırsat verilmemeli'

Toplumun sesi olmanın yanı sıra gazeteciliğin bilgiye ulaşmanın ve gerçeği yansıtmının bir yolu olduğuna dikkat çeken Doç. Dr. Selman Selim Akyüz, geleneksel gazeteciliğin yeni medyaya ayak uydurması gerektiğini ifade ederek bu alanda sözde gazetecilere fırsat vermemesi gerektiğine işaret etti

Selman Selim Akyüz'ü, Prof. Dr. Ömer Bakan ve Ahmet Bozdam ile ÜN TV'de spor programı yaparken tanıdık. Öğrenci ve muhabirdi. Ekran görevini devraldığında da ilk konuk olarak beni tercih etmesini unutmam. Televizyonculuk ve gazete yazarlığının yanı sıra akademik çalışmalarını aksatmadan sürdürdü. Selman Selim Akyüz şimdi Selçuk Üniversitesi Kurumsal İletişim Koordinatörlüğü görevini de üstlendi. Medya hayatında önemli tecrübeleri olan Akyüz ile kıymetli bir söyleşi oldu. Tespitleri de tavsiyeleri de önemlidir. Buyurun:

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

1980 yılında Konya'da doğdum. İlk ve orta öğretimimi burada tamamladıktan sonra, 2003 yılında Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümünden mezun oldum. Yüksek lisansımı "Yerel Televizyon Haberciliğinde İçerik: Konya Örneği" adlı tezimle, doktoramı ise "Düşman Medya Kavramı Çerçevesinde Türkiye'de Siyasi Eğilimler ve Kitle İletişim Araçları Kullanıcılarının Tarafsızlık Algısı" başlıklı çalışmamla tamamladım. Doçentliğimi Gazetecilik ve Medya Çalışmaları alanında aldım. Şu anda Selçuk Üniversitesi Kurumsal İletişim Koordinatörü olarak üniversitedeki görevime devam ediyorum.

Gazeteciliğe fakülte eğitimi alırken mi başladınız?

Gazetecilik kariyerime Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesinin uygulama birimi olan ÜNTV'de muhabir olarak başladım. Burada, polis-adliye muhabirliği, spikerlik, spor müdürlüğü ve program yapımcılığı gibi çeşitli görevlerde bulundum.

2006-2020 yılları arasında ÜNTV Haber Koordinatörlüğü görevini yürüttüm. Ayrıca, günlük gazetelerde spor yazarlığı ile radyo ve televizyonlarda yorumculuk yaptım. Memleket ve Pusula gazetelerinde spor yazarlığı, Haber Dairesinde medya gündemine yönelik yazarlık, KONTV ve TV42'de futbol yorumculuğu yaptım.

Hem sahayı bilen hem de bir akademisyen olarak, gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Benim dönemimle bugünü mukayese ettiğimde, gazeteciliğin dijitalleşme süreci ve sosyal medyanın etkisiyle büyük bir dönüşüm yaşadığını görüyorum. Geleneksel medya araçlarının yanı sıra, internet gazeteciliği hız kazandı ve bilgiye erişimi kolaylaştı. Ancak bu durum, sahte haberlerin yayılmasını, medyaya ve gazeteciliğe güvenin azalmasını da beraberinde getirdi.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik, toplumun sesi olmanın yanı sıra, bilgiye ulaşmanın ve gerçeği yansıtmının bir yolu olarak benim için büyük bir anlam taşıyor. Bu meslek, eleştirel düşünmeyi ve toplumsal sorunlara duyarlılığı gerektiriyor.

Fakülte amfisinde ders vermek, yayın kuruluşu yönetmek ve sahada olmak; yaşadığınız duygular... Sahayı özlediğiniz oluyor mu?

Her ne kadar içinde olsam da, zaman zaman mesleğe özlem duyduğum oluyor. Özellikle de sahada aktif olarak çalıştığım günleri özleyorum. Ancak akademik kariyerim de bana farklı bir tatmin sağlıyor.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini karşılaştırabilir misiniz?

Basılı gazetecilik, derinlemesine analiz ve araştırma yapma imkânı sunarken, internet gazeteciliği anlık bilgi akışı sağlıyor. İnternetin hızlı doğası, haberciliği daha dinamik hale getiriyor, ancak güvenilirlik sorunlarını da beraberinde getiriyor. Hangisini tercih edeceğimi düşündüğümde, geleneksel gazeteciliği tercih ederim.

Mesleki bir hatranızı anlatır mısınız?

Spor muhabirliği ve program sunuculuğu yaptığım dönemde, stüdyoya aldığımız bir konuğun olumsuz söylemleri yüzünden taraftarlar televizyon binasına kadar gelip protesto etmişti. Olayın tatsız sonuçlanmasını güçlüklerle önlemiştik. Benim için çok önemli bir tecrübeydi.

Sahada haber kovalamıyor olmakla gazeteciliği bırakmış sayılmazsınız ama sınırlarınız farklılaşıyor. Geleceğe dair planınızda saha çalışmalarında var mı?

Henüz mesleği bırakmadım; fakat akademik kariyerim ve Üniversitedeki idari görevim nedeniyle saha çalışmalarımı sınırlı tutuyorum. Gelecekteki planlarım arasında hem akademik hem de pratik gazetecilik alanında katkı sağlamaya devam etmek var.

Medya camiasına tavsiyeniz var mı?

Ek olarak, gazetecilik şartları açısından baktığımızda, benim dönemimde daha az dijital kaynak varken bugün sosyal medya platformları haberciliği şekillendiriyor. Bu değişimlerin getirdiği zorluklar ve fırsatlar üzerine düşünmek, gazetecilerin yeni refleksler oluşturmaları çok önemli.

Geleneksel gazetecilik ve profesyonel gazeteciler, yeni medyaya ayak uydurmalı, mesleklerini daha iyi yaparak; herhangi bir formasyonu olmayan, yanlış bilgi ve etik sorunlara yol açan sözde gazetecilere fırsat vermemeli.

Teşekkür ederiz.

"BASIN, ULUSUN
ORTAK SESİDİR.
BİR GÜÇ, BİR
OKUL, BİR YOL
GÖSTERİCİDİR."

H. Altıntaş

10 OCAK
ÇALIŞAN GAZETECİLER
GÜNÜ KUTLU OLSUN.

PSIKON
SAĞLIK & PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK

www.pskonterapi.com
0 850 283 49 09

SELÇUKLU ŞUBE:
İhsaniye Mahallesi Sultan Cem Caddesi
A Plaza B Blok No: 33/404 Selçuklu/Konya

MERAM ŞUBE:
Melikşah Mah. Akkonak Sk. No: 3/2 Meram/Konya

Gazetecilik en güzel mesleklerden biri

Mesleğine Konya'da başlayarak Selçuk Üniversitesi basın birimi başta olmak üzere farklı yerlerde çalışmalarına imza atan Prof. Dr. Özlem Dugan, gazetecilikle ilgili konuştu. Dugan, gazeteciliğin doğru ve hakkıyla yapıldığı takdirde çok güzel bir meslek olduğuna dikkat çekti

Özlem Dugan Doğan Haber Ajansı Konya Şubesinde muhabir olarak çalıştığı yıllara ülke gündemine düşen önemli haberlere imza attı. Daha sonra Selçuk Üniversitesi basın birimine geçince akademik kariyer planlamasını güncelleyip yüksek lisans ve doktora-sını tamamlayarak üniversite kürsülerinde yerini aldı. Halen Uşak Üniversitesi İletişim Fakültesinde Öğretim Üyesi olan Dugan ile dün ve bugünü konuştuk.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nden mezun oldum. Mezun olduktan sonra Doğan Haber Ajansı Konya Şubesi'nde muhabir olarak çalıştım. 2007 yılında ekonomik nedenlerle küçülmeye giden ajanstan ayrıldım. Selçuk Üniversitesi Rektörlüğü Basın Birimi'nde çalıştım. Üniversitede çalışmaya başlayınca akademik çalışmalarım da bir anlamda başlamış oldu. Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü'nde yüksek lisans ve doktora yaptım. 2015 yılında Uşak Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Reklamcılık Bölümü'nde Dr. Öğretim üyesi olarak çalışmaya başladım. 2019 yılında doçent oldum ve halen Uşak Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Reklamcılık Bölümü'nde görev yapmaktayım.

Gazetecilik serüveniniz nasıl seyretti?

Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nden mezun olduktan sonra Doğan Haber Ajansı Konya Şubesi'nde çalıştım. Selçuk Üniversitesi Kurumsal İletişim Koordinatörlüğünde ve Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Basın Biriminde görev yaptım. Şu an Uşak Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde Halkla İlişkiler ve Reklamcılık Bölümü'nde öğretim üyesi olarak çalışıyorum.

Sizin sahada çalıştığınız ilk dönemle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Bizim dönemimizde gazetecilik zor ve emek isteyen bir işti. Özel haber yapmak için çaba göstermek, habere zor koşullar-

da ulaşmak bizim döneme has konulardı. Şu an kamu ve özel kurumların halkla ilişkiler birimleri daha aktif ve kurumla ilgili birçok haberi basına servis ediyor. Özel haber bizim muhabir olduğumuz yıllarda çok önemliydi. O dönemlerde haber atlatmak büyük başarı sayılıyordu. Şu an dijital iletişim araçlarının da gelişimiyle daha çok masa başı habercilik yapılıyor gibi geliyor bana. Ayrıca ciddi haberlerden ziyade magazin haberleri daha rağbet görüyor sanki. Bu sadece yerel basında değil, ulusal basında da öyle.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik en güzel mesleklerden biri diyebilirim. Kamuoyunun nabzını tutmak, kamuoyuna ilk haber veren olmak, haber peşinde koşmak ve yorulmak, haberi yetiştirmek için heyecanla çalışmak birçok meslekte olmayan duygulardır. Ancak gazetecilik mesleği zordur, sevmeden bu meslek yapılamaz.

Sahadan çekilip akademisyen oldunuz. Aksiyon döneminize özlem duyduğunuz oldu mu?

Mesleği ilk bıraktığım zamanlarda tabii ki bir özlem oluyordu. Yeni iş hayatına alışmak kolay olmadı. Ancak zor da olsa zamanla insan yeni mesleğine adapte oluyor.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazetecilik günümüz koşullarında yerini internet gazeteciliğine bırakmış durumda. Gelişen her iletişim teknolojisi önceki iletişim araçlarını geride bırakıyor. Basılı gazetecilik zaman isteyen bir yayın süreci gerektirirken, günümüz internet gazeteciliği çok hızlı, daha ucuz ve daha az emek verilerek yapılabiliyor.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Mesleki bir anım Konya Numune Hastanesi'nde olmuştu. 2003 yılında Ağustos'un ilk haftası hastanede haber bekliyordum. Benden başka hiçbir muhabir de yoktu. Acil Servis önündeydim, elimde kamera çekime başladım. 112 Acil Servisin kapısı açıldı, 112 acil servis görevlileri hastayı sedyeye indirmeye başladılar, fakat sedyenin ön ayağı açılmadı ve hasta sedyeden aşağı doğru kaymaya başladı. Görevliler hastayı kucaklayıp tekrar sedyeye yerleştirmeye çalıştılar. Ben de bu görüntüleri kaydettim. Ajansa geldim ve haberi yazdım. Ertesi gün haber bütün gazetelerde ve TV'lerde yayımlandı. CNN Türk bir hafta boyunca sağlık ve acil servisler konusunda haber programları yaptı. O hafta gündemi biz belirlemiştik. Bu arada hasta Almanya'dan gelen bir gurbetçiydi. Ağır yaralı olduğu için hastanede hayatını kaybetmişti. Konya İl Sağlık Müdürü Fatih Kara hocaydı. Haberler gündeme gelince toplantı yapıp konu ile ilgili bilgi vermişti. Bana göre gazetecilik çok güzel bir meslek doğru yapıldığı takdirde, hakkıyla yapıldığı takdirde ve kamuoyu yararına yapıldığı takdirde...

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Mesleği yaparken bir yandan da akademik alanda çalışmalar yapıyordum. Doktoradan mezun olduktan sonra akademik alanda ilerlemeye karar verdim. Şu an mesleki deneyimlerimi öğrencilerimle paylaşıyorum. Sahadan ayrılmış olsam da meslekten kopmuş sayılmam.

Konya' mızın Basın Yayın organları içerisinde çalışan muhabirlerinden, sayfa editörüne, yazarından, matbaasında çalışan tüm gazetecilerin **10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü** kutlar, hayatlarında sağlık ve başarı dilerim.

Atilla SİNACI
ASKON Konya Şube Başkanı

ASKON
KONYA

Dijitalleşme, haberin yayılma hızını artırdı

1993 yılından bu yana mesleğe devam eden; 2000 yılında ise Büyükşehir Belediyesi bünyesinde basın müşavirliğine başlamasıyla birlikte, bu durumdan 'evrilme' olarak söz eden Mücahit Sami Küçüküktüğü, dijitalleşmenin haberin yayılma hızına da etki ettiğini söyledi

Mücahit Sami Küçüküktüğü Gençlik FM'de haber ve program sunucusu olarak başladığı medya hayatında Konya Büyükşehir Belediyesinde basın müşavirliği de yaptıktan sonra Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesinde öğretim görevlisi oldu. Küçüküktüğü, canlı yayında mikrofon başında yaşadıkları ilginç olayları ve mesleki serüvenini dergimize anlattı:

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Rahmetli babam Hafız İbrahim Küçüküktüğü'nün mesleki durumundan dolayı İzmir'de dünyaya geldim. Aslen Konyalıyız. Çocukluk hayatım İzmir'de geçmiş olmakla birlikte İmam Hatip Ortaokulu 2. sınıftan itibaren Konya'da yaşamaya başladık. Gençliğim bu şehrin kültürel zenginlikleriyle iç içe geçti. İlkokul ve lise eğitimimi Konya'da tamamladıktan sonra Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesinden mezun oldum. Ancak iletişim ve medya alanına duyduğum ilgi, beni Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde doktora yapmaya yöneltti. "Yerel siyasal elitler" konulu tezimi tamamladığım 2010 yılında, akademik kariyerime adım attım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız? Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Gazeteciliğe, 1993 yılında Konya'da bölgesel yayın yapan Gençlik FM adlı bir radyoda spiker olarak başladım. Haber sunuculuğu ve radyo programlarıyla ilk adımı attığım medya dünyasında, haber müdürlüğü ve ardından radyo genel müdürlüğünü ifa ettim. Bu süre zarfında, haberlerin hazırlanmasından sunumuna, ekibin yönetiminden dinleyicilerle kurulan bağa kadar her aşamada görev aldım.

Üniversite hayatım boyunca, kimliğimizi ve kişiliğimizi şekillendiren Milli Gençlik Vakfı'nda yer aldım. Vakıftan Coşkun Tezel hocam bir gün beni Milli Gençlik Radyosu'na götürdü. Orada ses çekimleri yapıldı ve Mehmet Akif Sarıkaya ağabey ile tanışma fırsatı buldum. O dönemde radyoya Abdurrahman Büyükkörükçü hocamın büyük destekleri vardı. O'nun sayesinde; sağ olsunlar, belki sesimden belki babamı tanıdıklarından dolayı beni radyoya kabul ettiler ve böylece radyo serüvenim başladı. Bu süreçte, Hasan Boydak ve Mehmet Akif Sarıkaya ağabeylerimizin mihmandarlığında yetiştiğimizi söyleyebilirim.

Radyo döneminde çok çeşitli programların sunuculuğunu gerçekleştirdim. Erbakan Hocamız Konya'ya geldiğinde, salon programlarında ve bazı mitinglerde sunuculuk yaptım. Aynı şekilde, Recep Tayyip Erdoğan'ın İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminde Konya'da düzenlenen birkaç programın hem salon hem de açılış sunuculuklarını üstlendim. Bu görevlerde sadece mesleğin heyecanını değil, tarihe tanıklık etmenin gururunu da hissettim.

Radyoda çalışırken pek çok önemli isimle tanışma ve birebir görüşme imkânım oldu. Rahmetli Rauf Denктаş, Aydın Menderes, Bülent Arınç ve rahmetli Muhsin Yazıcıoğlu gibi isimlerle bağlantılar kurduk. Haber merkezinde yaptığımız telefon bağlantılarıyla gündeme ilgili canlı yayınlar gerçekleştirdik, böylece her gün iki ya da üç kişiyle birebir görüşme şansı elde ettik. Bu süreç hem mesleki gelişimime hem de geniş bir çevre edinmeye büyük katkı sağladı.

Radyoculuk döneminden sonra Konya Büyükşehir Belediyesi'nde çalışmaya başladım. Belediye bünyesinde Basın Müşaviri, Sosyal Araştırmalar Merkezi Müdürü ve Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanı gibi önemli

görevlerde bulundum. Konya Büyükşehir Belediye Başkanları Mustafa Özkafe ve Tahir Akyürek ile yakın çalışma imkânları elde ettim. Kimliğimiz ve kişiliğimizin oluşmasında başkanlarımızın desteklerini hep gördüm ve yaşadım. Şu süreçte de yine Uğur İbrahim Altay başkanımızla çalışmaktan mutluluk duyduğumu ifade etmek isterim. Ardından akademik kariyerime Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde devam etme fırsatı buldum.

Bu süreçte, uluslararası deneyimler kazanma imkânım da oldu. İngiltere'de bir eğitim kurumunda yaklaşık bir yıl süreyle çalıştım ve Amerika Birleşik Devletleri'nde University of Utah'ta altı aya yakın bir süre bulundum. Ayrıca, belediyemizi temsilen 40'tan fazla farklı ülkede Konya'nın vizyonunu, düşüncelerini ve tecrübelerini dünya belediyeleri, sivil toplum kuruluşları ve yetkililerle paylaşma fırsatı elde ettim.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Benim gazeteciliğe başladığım dönem, medya dünyasının teknolojik dönüşümle yeni tanışmaya başladığı bir zamandı. Radyo, televizyon ve basılı gazeteler, toplumun haber alma ihtiyacını karşılayan temel mecralardı. O dönemde gazetecilik daha çok saha haberciliği ve insan teması üzerine kuruluydu. Haberler, hızlı ama aynı zamanda doğruluğa büyük önem verilerek hazırlanırdı.

Bugün ise internetin ve sosyal medyanın etkisiyle gazetecilik bambaşka bir boyuta taşındı. Dijitalleşme, haberin yayılma hızını artırdı, ancak doğruluk ve güvenilirlik konularında ciddi zorluklar ortaya çıktı. Geleneksel medya ile dijital medya arasındaki bu geçiş, gazetecilik mesleğini daha dinamik ve rekabetçi bir hale getirdi.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik, topluma hizmet etmenin etkili yollarından biridir. Bilgilendirmek, bilinçlendirmek ve toplumun nabzını tutmak, bu mesleğin en önemli fonksiyonlarıdır. Gazetecilik, bir anlamda hakikat arayışı ve bu hakikati halkla buluşturma sanatıdır. Bunu yaparken objektif, etik ve sorumlu davranmak, mesleğin temel taşlarıdır.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Elbette, gazetecilik mesleği, insana unutulmaz anılar ve deneyimler kazandırır.

Mikrofonun başına geçip insanlara hitap etmek, haberlerin içinde olmak ve toplumsal olaylara tanıklık etmek benzersiz bir duygudur. Ancak her meslek gibi gazetecilik de zorluklarla doludur. Bugün akademik alanda çalışırken dahi, gazetecilikte edindiğim disiplin ve bakış açısını kullanıyorum.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazetecilik, detaylı ve araştırmaya dayalı içeriklerle okuru derinlemesine bilgilendirmeyi amaçlar. Ancak internet gazeteciliği hız odaklıdır ve genellikle geniş kitlelere ulaşmak için görsel ve kısa metinlere dayanır. Her iki formun da avantajları ve zorlukları var. Basılı gazetecilik güvenilirlik ve arşiv niteliği açısından güçlüdür, internet gazeteciliği ise hızlı erişim ve etkileşim avantajı sunar.

Biz Radyoda iken Radyo Haberciliği yaptık. Radyomuz bölgesel bir radyo idi. Sadece Konya'da değil Aksaray, Karaman şehirleri ve ilçelerinden de dinlenmekteydi. O günün sosyal medyası Radyoydu diyebiliriz. 26 farklı istasyonla yayın dağıtımı yapılırdı. Beş bin what çıkış gücü ile Konya'nın en güçlü vericisine sahipti. Sürekli Telefon bağlantıları ile gündemi dinleyicilerimiz ile paylaşırdık. İtalya Roma, Belçika Brüksel, Ankara, İstanbul çok farklı şehir ve ülkelerden gündeme dair telefon bağlantılarımız olurdu. Haber merkezinde 10-12 kişilik çoğu İletişim Fakültesi öğrencisi olan çalışma arkadaşlarımız olurdu. Şimdi onlar kamu veya özel sektörde çok iyi yerlerde memleketimize

insanlığa hizmet ediyorlar.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Radyoculuk yıllarımızda, gençliğin verdiği heyecan ve tecrübesizliğimizle çok şey yaşadık. O dönemde niyetimiz hep iyiydi, çok çalışıyorduk ve bazen sabahlara kadar radyoda kaldığımız oluyordu. Bu süreçte, 1998 yılında 28 Şubat sürecini çok keskin bir şekilde yaşadık. Yayınlarımızda başörtüsünü savunduğumuz ve özgürlük talep ettiğimiz için sık sık emniyete ifadeye çağırıldık. Hakkımızda birçok dava açıldı ve Devlet Güvenlik Mahkemelerinde yargılandık. O zor zamanlar hem mesleki hem de kişisel anlamda büyük bir sınavdı. Ancak Allah'a şükürler olsun, bugünlere geldik. Türkiye, o günlerden çok daha güçlü, müreffeh ve zengin bir ülke haline geldi. Bugün, İslam dünyasına model bir ülke olarak Türkiye'nin konumundan gurur ve onur duyuyoruz.

Radyoculuk dönemimde her gün Türkiye'nin önde gelen isimlerini dinleyicilerimizle buluşturma fırsatımız oldu. Bunlardan biri de merhum Adnan Menderes'in oğlu, rahmetli Aydın Menderes'ti. Aydın Bey, müthiş bir hatipti ve konuşmalarıyla insanları derinden etkiliyordu. Ancak geçirdiği bir trafik kazası nedeniyle tekerlekli sandalyeye mahkûm olmuştu. Bu zorluklara rağmen yayınlarımızı katılmaktan hiçbir zaman imtina etmedi.

Unutamadığım bir hatıram, bir canlı yayın sırasında yaşandı. Aydın Bey yayındayken evde küçük bir tartışma yaşandı ve bu durum canlı yayına yansdı. Telefonu kapatmadığımız için, tartışmayı hem biz hem de tüm dinleyicilerimiz duyduk. Ancak Aydın Bey bu durumdan pek mahcup olmadı. Söylemek istediklerini söyledi, tartışmayı tamamladı ve ardından yayına devam ederek siyasi analizlerini sürdürdü. Bu olay hem samimiyeti hem de hayatın içinden gelen anlarıyla benim için unutulmaz bir hatıra olarak kaldı.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Gazeteciliği bırakmadım. Ama evrilmeler oldu. 2000 yılında Konya Büyükşehir Belediyesi'nde basın müşaviri olarak görev yapmaya başladım. Bu kararı, medya sektöründeki deneyimlerimi daha geniş çaplı toplumsal projelere taşımak ve şehrimize hizmet etmek amacıyla aldım. Akademik kariyerimde bu alana dair çalışmalar yapmaya devam ediyorum.

Gazetecilik çocukluk hayalimdi

Gazetecilik mesleğini 10 yıldır sürdüren Konhaber.com Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Kader Eşiyok, gazetecilik mesleğinin çocukluk hayali olduğuna dikkat çekti

Gazetecilik mesleğini başarılı bir şekilde sürdüren Konhaber.com Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Kader Eşiyok, gazetecilik mesleğinin çocukluk hayali olduğuna dikkat çekti. Meslek yaşamı boyunca binlerce olaya ve tarihi ana şahitlik eden Eşiyok, "Gazetecilik benim için çok şey ifade ediyor. Fakat bu çok şeyi kelimelerle dile getirmekte bazen başarılı olamıyorum. Çünkü her duygumuz, düşüncemiz kelimelerle ifade edilemiyor maalesef. 10 yılı geride bırakan bir gazeteci olarak halen kelimelerle dile getiremediğim mesleğimi adeta yaşıyorum diyebilirim. Keşke bunu gösterebilmek mümkün olsaydı."

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Van Özalp doğumluyum. Yıllar önce ailemle birlikte Konya'ya yerleştim. Liseyi Konya'da tamamladıktan sonra üniversiteyi okumak için Elazığ'a gittim. Fırat Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo TV ve Sinema bölümü mezunuyum. Üniversiteyi bitirdikten sonra 2014 yılında Konya'ya geri döndüm ve gazetecilik mesleğine başladım. Uzun yıllar sahada muhabir olarak çalıştım. Şuan ise Konhaber.com internet sitesinin Sorumlu Yazı İşleri Müdürü olarak gazetecilik mesleğime devam etmekteyim. Ayrıca Necmettin Erbakan Üniversitesi'nde yüksek lisans yapmaktayım.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Gazeteci olmak çocukluk hayalimdi ve bugün hayalini kurduğum mesleği icra ediyorum. Gazetecilik hayatım, üniversite yıllarında staj yaptığım televizyonda başladı diyebilirim. Stajyerlik sürecinde gazeteciliğin kapılarını araladığımı düşünüyorum. Yine bu süreçte edindiğim deneyimlerle birlikte başarılı bir üniversite hayatını geride bıraktıktan sonra yerel bir gazetede

çalışmaya başladım.

Bu meslekle ve/veya sektörlle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Geçmiş yıllardan günümüze kadar insanlar bilgiye ulaşmak için her zaman çaba sarf etmiştir. Nitekim yıllar önce ortaya çıkan gazetecilik, toplumun bilgiye ulaşmasında en önemli araçlardan biri olmuştur. Bu nedenle gazetecilik toplumun aynası, vazgeçilmezi diyebilirim. Bu meslek sadece habere konu olan olayları insanlara aktarmaz aynı zamanda toplumda farkındalık yaratır, gündemi belirler ve en önemlisi insanların sesi olur. Bu nedenle gazetecilik değerli bir meslektir ve var olduğu sürece bu değerini korumaya devam edecektir.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Gazetecilik anlamında yapmış olduğum en önemli çalışma büyük emekler sarf ederek kaleme aldığım haberlerdir. Büyük bir

titizlikle yapmış olduğum her haber benim için oldukça anlamlı ve değerlidir. Bu mesleği icra etmeye başladığım ilk yıllardan şimdiye kadar çeşitli alanlarda görev aldım ve farklı deneyimler elde ettim. Muhabir olarak başladığım gazetecilik mesleğinde asayiş başta olmak üzere siyaset, ekonomi gibi birçok alanda görev aldım. Bu görev sürecinde de başarılı haberlere imza attığımı düşünüyorum. Özellikle doğru bilgilerle bir insanın sesi olabilmek, küçükte olsa o insanların hayatına dokunabilmek bence en önemli görevlerimin arasında yer aldı.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik benim için çok şey ifade ediyor. Fakat bu çok şeyi kelimelerle dile getirmekte bazen başarılı olamıyorum. Çünkü her duygumuz, düşüncemiz kelimelerle ifade edilemiyor maalesef. 10 yılı geride bırakan bir gazeteci olarak halen kelimelerle dile getiremediğim mesleğimi adeta yaşıyorum diyebilirim. Keşke bunu gösterebilmek mümkün olsaydı.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Günümüzde gazetecilik sektöründe yaşanan birçok sorunla karşılaşılıyor. Çağımızın oldukça gelişmiş bir teknoloji gerçeği bulunuyor. Hayatımızın her alanında etkisini gösteren teknolojinin elbette devasa faydalarını göz ardı edemem. Fakat teknolojiyle birlikte hayatımızda bir sosyal medya gazeteciliği var olmaya başladı. Sosyal medya kanallarında yer alan sahte haberler, tık kazancı ya da algı operasyonları gibi durumlar gazetecilik standartlarının zayıflamasına neden oldu. Yine "elinde telefon olan herkes gazeteci" algısı giderek güçlendi. Bunun dışında gazetecilik alanında gerçek anlamda yetişen insan sayısının azaldığını düşünüyorum. Bunda ekonomik

şartların, özellikle bazı gazete ve televizyonların muhabir ve editör gibi çalışanlarını maddi olarak yeteri kadar tatmin edememesi, siyasi baskılar ve dijital dönüşümün etkili olduğunu söyleyebilirim.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

İyi bir gazeteci olmak için özel çalışmalar yapmak ya da özel vasıfları taşımak gerekmiyor. Yazabilme yeteneğine sahip olmak, meraklı olmak, istemek, sabretmek, azimli olmak, ilgi duymak ve doğru olmak iyi bir gazeteciliğe giden yolda önemli unsurlar olabilir.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Kesinlikle mükemmel ve tarif edilmesi zor bir duygu. Kimsenin bilmediği bir olayı, haberi, ya da bilgiyi toplumla paylaşmak ve ardından olumlu ya da olumsuz fark etmesizin geri dönüşüm almak mesleğime olan sevgimi her geçen gün biraz daha pekiştiriyor. Kamuoyuyla paylaştığınız bir haberin anında geri dönüşümü aslında işinizi doğru yaptığınızı, ulaşmak istediğiniz hedef kitleye ulaştığınızı ve bir gazeteci olarak mesleğininizi gerektirdiği çerçevede varmak istediğiniz amaca ulaştığının bir göstergesidir.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Ben bu soruya Konhaber. Com internet sitesini örnek vererek cevap vermek istiyorum. Bilindiği üzere Konhaber.com internet sitesi Konya'nın en güçlü internet haber sitesi olma özelliğini taşıyor. Böylesine güçlü bir haber sitesi tarafından kamuoyuna aktarılan bilgiler, kaleme alınan haberler elbette önemseniyor, dikkate alınıyor. Bu nedenle toplumla paylaştığımız bir haber farkındalık yaratabiliyor. İnsanları çevrelerinde olup bitenlere karşı daha duyarlı hale getirebiliyor. Yine toplumdaki yanlış olayların habere konusu olması, gündeme getirilmesi insanların bilinçlenmesi konusunda önemli olabiliyor.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Teknolojinin bir sonucu olan internet ve buna bağlı olarak ortaya çıkan sosyal medya, gazeteciliği elbette etkiliyor. Örneğin sosyal medya kanallarında kullanıcılar tarafından çeşitli haberler üretilebiliyor. Bu da yalan haberlerin çoğalmasına neden olurken aynı zamanda dezenformasyonu da beraberinde getiriyor. Söz konusu bu durum gazetecilerin işlerini zorlaştırırken, gazetecilik ilkelerine de zarar veriyor. Yine hayatımızın önemli bir gerçeği olan yapay zekâ, gazetecilerin kaleme aldıkları haberleri otomatik olarak üretebiliyor. Bir gazetecinin kaleme aldığı haber ile yapay zekânın yazmış olduğu haberin değeri, farklılıkları bence tartışılmaya değer bir konu.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kesinlikle düşünüyorum. Çünkü gazeteci toplumun aynasıdır. Bu noktada

gazetecinin amacı sadece bilgi vermek olmamalıdır. Etik değerler dikkate alınarak kamuoyuyla paylaşılan tarafsız ve doğru bilgiler insanların düşüncesini şekillendiriyor. Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemlerinin millilik konusundaki duruşunun ise çeşitli ve karmaşık olduğunu söyleyebilirim.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anlar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

10 yıl önce bu mesleğe başladığım zaman her anının bir anı olarak hafızamda yer edineceğini hiç düşünmemiştim. Mesleğime dair çok anı biriktirdim. Bugüne kadar kaleme aldığım her haberin olayı bende unutamayacağım izler bıraktı. Bu izler bazen güldürdü, bazen üzdü. Unutamadığım bu anılarım arasında ise hatırladıkça halen kalbimi hüzünlendiren bir olay var. Bir şehit annesiyle yaptığım röportaj ve yine bir şehit eşiyle yaptığım görüşme... Şehitlerimizi annelerinden, eşlerinden dinlemek... Tüm şehitlerimize rahmet diliyorum.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Mesleğimizin genç beyinlere, yenilikçi beyinlere her zaman ihtiyacı var. Bu mesleği yapmak isteyen genç arkadaşlarımızın her şeyden önce gazeteciliği, haberciliği sevmesi gerekiyor. Eğer "sevmek" olmazsa oldukça zor bir iş olan gazetecilik mesleğiyle bir yerden sonra yollar ayrılıyor. Ayrıca gazetecilik mesleğini icra etmek için çalıştıkları kurumlar onların beklentilerine yeteri kadar karşılık veremeyebiliyor. Bu durumda asla pes etmesinler. Gazetecilik mesleği zorlu yolları seviyor. Bu zorlu yollarda sabretmeleri gerekiyor. Bir diğer önemli konu ise etik ilkeler çerçevesinde doğru olmak ve doğruyu paylaşmaktır. Yine teknolojiyi yakından takip ederek kendilerini sürekli geliştirmelerini tavsiye ediyorum. Sevmek, sabretmek ve azimli olmak... İnanıyorum ki gazetecilik mesleğini yapmak isteyenleri başarıya götürecektir.

Ekleme istedikleriniz var mı?

Mesleğime dair keyifle cevap verdiğim bu güzel röportaj için Yenigün ailesine teşekkür ediyorum.

'Biz adam gibi gazetecilik yaptık'

32 yaşında 5 çocuğuyla birlikte hayata adeta 'yeniden' atıldığında öğretmenin verdiği cesaretle sahalara atılan Yıldız Durak, sektörde dendiği farklı alanların ardından kameraman olmaya karar vererek Türk mediasındaki ilk kadın kameraman unvanını da alıyor

Konya basınının renkli simalarından Yıldız Durak'ın Türk mediasındaki ilk kadın kameraman olduğunu bilir misiniz? Gece gündüz demeden; boynunda fotoğraf makinası, omzunda gülle gibi kamera ile o haberden öteki habere koştururken çocuklarına da hem anne hem babalık yapardı. 90'lı, 2000'li yıllarda ulusal televizyon kanallarında pek çok Konya menşeli haberde onun imzası vardı. Yedi yıl oldu, sahalardan çekildikten sonra Ege'nin dinginliğinde ruhunu dinlendiriyor. Bakın neler anlattı Yıldız Durak...

Sizi tanıyabilir miyiz?

Polis bir babanın kızı olarak 1961 yılında Gümüşhane de açmışım gözlerimi dünyaya. Altı yaşındaydım, babamın tayini ile geldiğimiz Konya ile tanışmam. Bütün okuma isteğime rağmen kader 16 yaşında evlilik yolculuğuna çıkardı beni. Kocaeli'nde geçen 16 yıllık evlilik hayatımın ardından 32 yaşında 5 çocuğumla birlikte Konya'ya baba evine döndüm. Artık babam emekliydi. Ben çalışmak zorundaydım. Çocuklarım küçüktü. Konya'da kimseyi tanıyamıyordum ortaokul öğretmenlerimden başka.

Gazeteciliğe ne zaman ve nasıl başladınız?

"Gazeteci olunmaz, gazeteci doğulur. Gazetecilik yetenek ister, cesaret ister, yürek ister. Damarlarda yaşar gazetecilik" demişti, Türkçe öğretmenim Ahmet Uçak.

Konya'ya dönüp çalışmaya karar verince, ortaokuldan Türkçe öğretmenim Ahmet Uçak'ı buldum. O sırada bir dershanede müdürdü. Kucağımda küçük oğlum ve en büyüğü on dört yaşında olan kızım gittim. Çok kızıştı, okulu

birakıp evlendiğimde. Af diledim, "Yılları kaybettim" dedim. Hayır, dedi bana; "Evlatlarını kazandın. Kaderini yaşıyorsun. Benim tanıdığım Yıldız ataktır, cesaretlidir, okul yıllarını hatırla... Gazeteci olunmaz doğulur, gazetecilik senin damarlarında. Yerelde alaylı yetişir, iki-üç yılda ulusala atlarsın" dedi. Öyle de oldu. Öğretmenim, hayatımın akışında benim için ulaşılamaz yolu açmış, kaderime yön vermişti. Hakkını ödeyemem.

Öğretmenimin yüreklendirmesi ve tespiti ile Sun TV'ye başvurduğum ve işe başladım. Konya basınında birçok meslektaşım okul görevi yapan o kurumda 1994 yılında gazeteciliğe adım atarak, öğrencilerden biri oldum. Daha sonra MRT ve Kocaeli de TV 41 çalıştım; üç yıl geçti. Çok yönlü bir çalışma temposunda muhabirlik, program yapımı ve sunuculuğu derken; kameramanlık seçtiğim alan oldu.

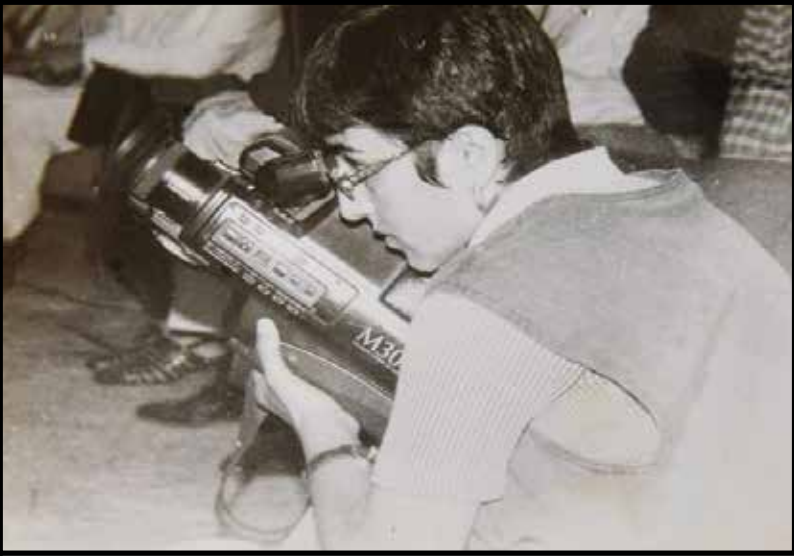
Yaygın yani ulusal medyaya geçişiniz nasıl gerçekleşti?

O yıllarda kameraman olarak ulusal kanallarda çalışma olanağını sezmiştim. İstanbul'da ulusal bir kanal kadın kameraman olarak beni işe almak istedi, fakat çocuklarım çok küçüktü gidemedim.

Biz Niğde'liyiz. Yöreyle ait bir kaç para edecek halimiz vardı, onları sattım biraz da borçlanarak M5 Panasonic kamera aldım. Özel çekimler yaptım bir kaç ay. Bu arada ulusalda çalışabilmek için de uğraşıyordum. Baba evinden, Konya'ya geldikten sekiz ay sonra ayrılmıştık ve bize maddi manevi destek veren de yoktu, çocuklarımın babası başta olmak üzere hiç kimseden. Yerelden aldığım para ile yaşamamız da zordu. Ekmek param ve mesleğim olmuştu artık gazetecilik. Yani birçok arkadaşım gibi ben de hobi uğruna yapmıyordum, işimi.

Ve nihayet 1997 yılında Mil-ha yani Milli-

yet Haber Ajansının Konya muhabiri olmayı başardım. Kanal D ve CNN Türk için kameraman ve muhabir olarak görsel, Milliyet Gazetesine de muhabir ve foto muhabiri olarak, yazılı basında çalışma hayatıma devam ettim. Mesleğime adeta âşık olmuştum. Gecem gündüzüm yoktu.

O yıllara Türkiye genelinde haberci kadın kameraman olarak çalışan tek bendim. Bürom yoktu. Kendi imkânlarımla aldığım kameram, fotoğraf makinem ve bir mikrofonumla koşturuyordum. Yerelerde dâhil; kadro, sigorta yok. Kaşeli çalışıyordum ve her yayınlanan haber başına artı prim alıyordum Kanal D'den. Milliyet Gazetesi altı ay sonra cüz'î bir miktar maaş vermeye başlamıştı ama kanaldan aldığım prim epey iyiydi. Yaşadığımız maddi manevi zorlukların ardından rahatlamıştık.

Çocuklarım da büyüyordu, onlar da hem okuyup hem çalışıyorlardı. Geldiğimizde on iki yaşında olan büyük oğlum sanki korumam gibi gece gündüz benimleydi. Bir motosikletimiz vardı, o kullanır ben arkasında; kameram sırtımda, başımda kask, belimde kurusıkı bir silah, gece saat üç-dört olsa da biz cinayet, kaza, kavga; adli haberlere giderdik. Mesleğimin heyecanı bütün benliğimi sarmıştı. Haber atlamamak için sabahlara kadar hastanelerde, karakollarda bekler; özel haber yapmak için, haber atlatmak için

bir iki saat uyku ile gezerdim.

Bir ara KTV'ye de çalışmaya başladım. Gittiğim haberler karşılığında bilgisayar ve fakslarını kullanıyordum. Televizyon binası bürom gibi oldu. Kalemle haber yazıp, bakkallardan faks ile çok haber geçmişliğim vardır İstanbul'a. Videokasetini ve yazılı haber fotoğraf ve filmlerini her gün otobüs ile İstanbul'a gönderirdik.

Yıllarca polisiye haberleri takip edecek telsizim olmadı. İstanbul telsizimi yolladığı gün bayramdı benim için. Her şeye rağmen muhteşem bir olaydı Kanal D de ve Milliyet Gazetesinde "Haber-kamera Yıldız Durak" imzasını görmek. Bütün zorlukları, imkânsızlıkları unutturuyordu o heyecan.

Aklımda kaldığına gör bir ara İstanbul'a gitmeniz de söz konusu olmuştu. O süreci anlatır mısınız?

Sene 1999... Kanal D İstanbul'a çağırdı beni, çalışmam için. Bir hayal, rüyaydı benim için ama gidemedim. Çocuklarımla ergenlik dönemindeydi. Hiç bir şeyden korkmayan ben, "İstanbul bizi yutar, çocuklarımı kaybedebilirim. Konya çocuklarımı yetiştirebileceğim ortam" düşüncesiyle amacımı gerçekleştiremedim. Ben hem anne, hem babaydım çünkü. Konya beni tanıdı, çocuklarımı tanıdı. Çok güzel arkadaşlarım ve çevrem vardı. Konya özeldir bizim hayatımızda.

Yazılacak, anlatılacak çok şey var. Bizim dönem; gazetecilik yaptığımız yıllarla bu yıllar arasında kısa bir özetli anlattıklarım. Bu arada işimi aksatmadan, izinli olarak özel çekimler de yaptım uzun bir süre.

Sizin muhabirlik döneminizle bugün arasında ne gibi fark var?

Bizim dönem; mesleğimizin gerçekten emekle, büyük bir özveriyle, gazeteciliğin gazeteci olarak yapıldığı son dönemdi bence. Şu anda internet, cep telefonu, basın kuruluşlarının ajans haberciliğine yönelip az eleman çalıştırması, özellikle yazılı basının internetten fazlasıyla etkilenmesi nedeniyle artık muhabirliğin yok olmaya tuttuğu bir dönem yaşıyoruz. Basın özgürlüğünün iyice kısıtlanması da etkindir buna.

Bugün gazetelere bakın, kopyala yapıştır haberler... Ajanslardan alınan haberlerin başlığı bile aynı. TV'lerdeki görüntüler de aynı. Özel haber yok denecek kadar az. Yani mesleğimiz dijitalde artık. Haberin, haberciliğin, gazeteciliğin heyecanı, emeği yok oldu. Köroğlu'nun dediği gibi; silah icat oldu, mertlik bozuldu.

Anlattığım nedenlerden dolayı bizim mesleğimiz de bozuldu. Çok üzgünüm.

Anılarda kalan o anları, o günleri, o heyecanı bütün zorluklara rağmen iyi yaşamışız. Biz adam gibi gazetecilik yapmışız.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik benim için kutsallıktır. Doğru, dürüst ve vicdani hislerle icra ettiğiniz zaman insanlığa hizmet ettiğiniz bir sevdadır.

Şimdi hem Konya'dan hem haber koşturmacasından uzakta, dinlenmeye çekildiniz. Özlem duyduğunuz oluyor mu?

Mesleğimize özlem duymaz mıyız, biz dönemin gazetecileri bir araya geldiğimiz zaman biriken anılarımızı anlatırken her anı yeniden yaşarız. O şartlarda, o ortamlar olsun; ilerleyen yaşımıza rağmen, heyecanla, azimle inanın çalışırız ilk günkü gibi.

Siz de pek çok mesleki hatıra vardır, bizimle paylaşmak ister misiniz?

Mesleki anılar olmaz mı? O kadar çok ki; kitap yazılır. Adliyede, kadın olduğum

10 Ocak Çalışan GAZETECİLER GÜNÜ Kutlu Olsun!

10 Ocak 1961 tarihinde 212 sayılı kanun ile yürürlüğe girerek, basın mesleği icrasında emek veren basın mensuplarımızın haklarını düzenleyen ve "Çalışan Gazeteciler Günü" olarak kabul edilen bu özel günü hep birlikte kutluyoruz.

için beni zayıf bulan suçluların saldırma gafletinden tutun, cuma eylemlerine yediğim taşlara, haber atlatma uğruna meslektaşlarımızla giriştiğimiz rekabete, kırk dokuz kişinin yandığı otobüs kazasından, hiç bilmediğim futbol maçında telefonda spor muhabiri arkadaşlarımın desteği ile İstanbul'a verdiğim puanlama yıldızlarına dek hepsi dün gibi aklımda.

Mesleğimizi icra ederken, insan olduğumuzu ön plana aldığımız birçok vakaya tanıklık etmişizdir biz. Unutamadığım anılardan birini özetleyeyim.

Haber için hastanenin acil servisinde beklediğim bir gün, bir kenarda sedyede bir çocuk gördüm, yaralıydı. Acilciler arkadaşım olmuştu zaman içinde. "Bu neden burada?" dediğimde, "Hiç bir sosyal güvencesi yok, sevk ediyoruz prosedür gereği; müdahale edemiyoruz" denildi. "Evrakları verin" deyip, kameramı bir kenara bırakarak başhekime koştum. "Hocam, bunları; ücretsizdir, deyip imzalayın lütfen" diye rica ettim. "Kimin bunlar?" diye sorunca ısrar ettim, "Hocam imzalayın" diye ve imzaladı.

Kapıdan çıkarken, "Akraban mı?" diye seslendi. "Tanımıyorum, garibanın teki" diyerek acile koştum. Kadir on üç gün yoğun bakımda kaldı. Her gün uğradım, ona masal anlattım, oyuncaklar götürdüm. Sonra bir kaç günlüğüne İstanbul merkeze gittim, toplantım vardı. Döndüğümde yatak boş, Kadir yoktu. "Öldü mü?" diye haykırışım çınladı hastanede. Hemşire arkadaşlar, "Korkma, taburcu oldu, iyi" dediler. Uyandığında "İlk sözü, Yıldız abla nerede" olmuş. Meğer konuştuğum her şeyi duyuyormuş. Doktorlar, "Senin umudun ve ilgin tuttu onu hayatta Yıldız" dediler.

On beş gün sonra hastane polisi beni aradı, "Biri görüşecek seninle" diye... Karşıdaki ses, "Yıldız abla, ben Kadir, seni görmek istiyorum" deyince hastaneye nasıl koştum bilmiyorum. Sarıldık doyasıya... İlgin'dan gelmişler kontrole, beni de görmek istemiş annesiyle. Öyle bulmuşlar. Anne elime sarıldı, "Allah razı olsun senden, köyüme gel ne olur, gözleme yaparım sana" diye. Kadir'in küçücük kolları boynumda; sevgi dolu sarılışı dünyalara bedeldi o gün benim için.

Biz kendimiz için hiç kimseden hiç bir şey istemedik. Fakat birçok insan için haberciliği geriye atıp birçok kişiye mesleğimiz aracılığıyla el uzattık.

O dönem gazeteci arkadaşlarımdan aynı tavrı gösterenler de olmuştur.

Bunca yıldan sonra şimdi nerelerdesiniz?

Sigortadan emekli olamadım. Konya Basın Konseyi en sonunda sigortalı yapmıştı beni. Emekliliğime iki yıl kala her şeyi bıraktım. Çocuklarımızı büyütünce hedefim Ege'de bir köy ya da küçük bir kasabada yaşamaktı. İstanbul'a gitme hayalim gerçekleşmemişti ama on beş yıl sayıkladığım Ege hayalimi gerçekleştirdim. Yedi yıl oldu; Ege de küçük, salaş bir yerde, doğayla iç içe, emekliliğimi yaşıyorum. Bir kitapta hayatımı yazmak artık önümdeki hedef.

Konya'yı, oradaki dost ve arkadaşlarımı, tanıdığım herkesi hiç bir zaman unutmadım, unutmayacağım. Her sene gelir, hasret gideririz. Fakat her şey gibi Konya'da eski Konya değil artık. Beni unutmayan Mustafa Güden arkadaşşıma sonsuz teşekkür ederim. Benim için onurdur sizlerle buluşmak, bu yayımda yer almak, emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ederim. Selam olsun tüm meslektaşlarıma ve Konya'ya...

Barış BEKTAŞ

CHP Konya Milletvekili - Anayasa Komisyonu Üyesi

GAZETECİLERİN HAKLARI VERİLMELİDİR

Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) Konya Milletvekili ve Anayasa Komisyonu Üyesi Barış Bektaş 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü nedeniyle yayımladığı kutlama mesajında, demokrasi ve hukuk kuralları çerçevesinde basın ve basın çalışanlarının hür olarak görevlerini yerine getirmelerinin sağlanması gerektiğini belirtti. Barış Bektaş çalışan gazetecilerin toplumun aydınlatılmasında önemli bir görevi yerine getirdiklerini belirterek, "Toplumun aydınlatılması, bilinçlendirilmesi, halkın talep ve beklentilerinin kamuoyuna iletilmesi, ülkemizin ve şehrimizin birçok sorunlarının dile getirilmesi gibi pek çok konuda en önemli görevleri yerine getirmek Çalışan Gazetecilere düşmektedir. Bu önemli görevi üstlenen şehrimizdeki ve Anadolu'daki basınımız, son yıllarda başta ekonomi olmak üzere yaşadığı diğer sorunlardan dolayı zor günler geçiriyor. Oysa demokrasi ve hukuk kuralları çerçevesinde basın ve basın çalışanları hür olarak görevini yerine getirmeleri sağlanmalıdır. Ekonomik anlamda da bağımsızlığı sağlanmalıdır. Sessizlerin sesi, kulağı ve gözü olan basınımız ve çalışan gazeteciler, rahat bir ortamda görevini yerine getirebilsin ve demokrasimiz gelişsin. Kamuoyunun beklentilerini duyurabilsin" dedi.

'GAZETECİLERİN HAKLARI VERİLMELİDİR'

Gazeteciler, başta iş güvenliği olmak üzere birçok haklara yeterince sahip olmadığına dikkat çeken

Barış Bektaş, "Günümüzde Çalışan Gazeteciler iş güvenliğinden, örgütlenme hakkından, haberi haber gibi yazıp kamuoyunu doğru bilgilendirme hakkı gibi birçok haklara yeterince sahip değildir. Bunun yanında her türlü baskı altında kalıyorlar. Türkiye'de halkın haber alma hakkının önündeki engellerin kaldırılması, gazetecilik mesleğinin hedef gösterilmeden, saldırıya uğramadan, tutuklanmadan yapılabilmesi için önündeki tüm engeller kaldırılarak, var olan sorunlarından kurtarılarak, özgür bir ortamda görevlerini yerine getirmek için yaşadığı bütün sorunları biran önce çözüme kavuşturulmalıdır. CHP olarak her zaman basının yanında olduk, onların özgür ortamlarda görevlerini yerine getirmelerini savunduk. Sorunlarının çözümü noktasında da her türlü desteği vermeye de devam ediyoruz. Çünkü basın ve çalışan gazeteciler Cumhuriyetimizin Kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün dediği gibi, 'Basın, milletin müşterek sesidir. Bir milleti aydınlatma ve irşatta, bir millete muhtaç olduğu fikrî gıdayı vermekte, hülâsa bir milletin hedefi saadet olan müşterek bir istikamette yürümesini teminde, basın başlı başına bir kuvvet, bir mektep, bir rehberdir.' 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nün, gazetecilerin meslekleriyle Meslek Onuruna sahip çıkma günü olmasını dileyerek, gazetecilerin bu anmalı günlerini kutlayarak, sevgilerimi ve saygılarımı sunuyorum."

Medya uçsuz bucaksız bir dünya!

Radyo ile başladığı sektöre sektörün farklı dallarında devam eden Emine Simge Akoğlu, sektörde geçen yıllarını anlattı. Akoğlu, gazetecilik ve televizyonculuğun uçsuz bucaksız bir dünya olduğunu aktardı

Bir zamanlar "Sihirli kutu" denilen televizyon yayınları bize ulaşıırken, ekranın ardında neler olup bitiyor, hangi telaşlar yaşanıyor acaba? Uzun yıllardır televizyon ekranlarında haber ve program sunan, ödüller kazanan Emine Simge Akoğlu ile iş hayatını ve medyayı konuştuk.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Ben 1981'de Konya'nın Seydişehir ilçesinde doğdum ama aslen Doğanhisarlıyım. Lisans mezunuyum, Üç üniversite bitirdim. Halkla ilişkiler, İşletme ve İstanbul Üniversitesi Çocuk Gelişimi Bölümlerini tamamladım. Kova burcuym, enerji dolu insanım. Meslek kaynaklı olsa gerek. Sanırım birazda fazla iyi niyetli biriyim. Sevme seven, insanı seven, doğayı seven biriyim.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Bu mesleğe 1998 yılında ilk olarak radyo ile başladım. İki farklı radyoda program yapımcısı ve sunuculuğu yaptım. Klasik olacak belki ama çocukluğumda şarkı söylemeyi çok seven, kaset dinlerken fırçaları mikrofona yapan, sandalyeyi sahne yaparak

sunum yapan, ardından şarkı söyleyen bir çocuktum. Okul yıllarında sanatsal etkinliklerde hep yer aldım. Lise yıllarında radyo tutkunluğum başladı ve bir arkadaş cesaretlendirmesi ile mesleğe adım attım.

Televizyon da çalışmaya 1999 yılında KTV yerel televizyonu ile başladım. Hafta sonları canlı yayınlanan Mozaik programı yapımcısı ve sunuculuğunu yaptım. Aynı zamanda muhabirlik ve haber editörlüğü yaptım. Beraberinde Kolay Gelsin bilgi yarışmasını sundum.

2001 yılında sektör değiştirdim. Çok istediğim, şu anda çalışmaya devam ettiğim KON TV'ye 2009 yılında transfer oldum ve on beş senedir KON TV ile yoluma devam ediyorum. Meslekte on sekizinci yılım. Hafta içi sabah kuşağında 10'dan Sonra Programı ve Haftada bir yayınlanan Alın Teri programını yapmaya devam ediyorum.

Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Çalışma hayatım bir hayli zengin ve hareketli geçti hep. 1998 yılında radyo ile başlayan çalışma alanıma 1999 da KTV ile devam ettim. 2001 yılından 2009 yılına

kadar Ova Süt Fabrikalarında Laboratuvar Şefliği yaptım. Uzun yıllar sonra yine çok farklı bir sektörde Mepsan'da Satış ve Müşteri Sorumlusu oldum. Buradan, 2009'da gelen teklifle KON TV'ye transfer oldum. 2015 yılına kadar Hafta içi her gün yayınlanan Hanimeli programını sundum.

2015 yılında TV kadrosundan ayrıldım ve Medova hastanesine Kurumsal İletişim Sorumlusu olarak başladım. Buradaki çalışmam kısa sürdü. Altıncı aydan sonra Konya Hospital hastanesine başladım, Kurumsal Pazarlama Müdürü olarak.

On ay Kontv de hiç yayın yapmadım ama KON TV Genel Yayın Yönetmeni tekrar, yeni bir proje ile TV'ye dönmemi istedi ve Aktüel iki programa başladık; Alın Teri ve Lezzet Sırları programlarına...

2017'den beri Alın Teri programımız devam etmekte.

Alın Teri benim için önemli bir çıkışı olan, gerçekten emekli ve çok severek yaptığım ve belkide bırakamayacağım bir program. Benden bir farklı proje istendiğinde çok araştırdım, farklı ne olabilir diye ve bu fikir çıktı. Çok da sevildi. Ana haber reytingleriyle yarışan ve RTÜK tarafından

ödülle taçlandırılan kıymetli bir program oldu.

Diğer taraftan, 2020'den beri Gündüz kuşağı 10'dan Sonra Programı (canlı yayın) devam etmekte. TV programları ile birlikte 2020'den bu yana Fizikon Tıp Merkezi'nin Kurumsal İletişim Danışmanlığını, birim sorumlusu olarak sürdürmekteyim.

Mesleğe başladığınız dönemle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrü-seferi nasıl görünüyor?

Eskiden gazete çok alınıp okunmasıyla birlikte mesleği icra etmek daha zor ve zahmetliydi. Çünkü imkânsızlık içinde zoru başarıyordu meslektaşlarım. Ulaşımından, iletişimine her şey daha kısıtlıydı ve tam bir alın teri vardı. Şimdi dijitalleşmenin sağladığı kolaylık daha hızlı haber servisi sağlamakta ama eskinin lezzeti, güveni daha fazlaydı.

Gazetecilik ve televizyonculuk sizin için neyi ifade ediyor?

Uçsuz bucaksız bir dünya bu meslekler... Ucu açık mutfakta neyi hazırlarsanız onu sunarsınız. Ama bir o kadar da riskli... Bu mesleğe devam edebilmeniz için güven kazanmanız gerek. Bunu da doğru, dürüst, tarafsız ve objektif haber yaparak kazanabilirsiniz. Gazetecilik, televizyonculuk tam bir alın teri, gecesi gündüzü olmayan emekli bir meslek.

Matbu gazetecilik, görsel gazetecilik ve internet ile sosyal medya gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Elbette! Matbu gazetecilik, görsel gazetecilik ve internet/sosyal medya gazeteciliği, gazetecilik alanında farklı dönemlerin ve teknolojik gelişmelerin getirdiği iletişim biçimleridir. Her birinin avantajları, dezavantajları ve etkileri şu şekilde karşılaştırılabilir:

1. Matbu Gazetecilik (Basılı Gazetecilik):

Basılı gazeteler, dergiler gibi fiziksel olarak üretilip dağıtılan haber araçlarını kapsar.

Güvenilirlik: Geleneksel gazetecilik ilkeleri (kaynak doğrulama, editöryal denetim vb.) sıkı uygulanır.

Dönemsel Yayın: Günlük, haftalık veya aylık periyotlarla çıkar, anlık haber verme kapasitesi sınırlıdır.

Arşiv Değeri: Basılı materyaller tarihe tanıklık eden belgeler olarak kalıcı bir değere sahiptir.

Avantajlar:

Ciddiyet ve derinlemesine analiz içerir. Dijital bağımlılığı olmayan kitlelere ulaşır.

Reklam gelirleri uzun yıllar sağlam bir gelir modeli oluşturmuştur.

Dezavantajlar:

Anlık haber takibi mümkün değildir. Baskı ve dağıtım maliyetleri yüksektir. Dijitalleşen dünyada okur kitlesi azalmakta ve sürdürülebilirliği zorlaşmaktadır.

2. Görsel Gazetecilik (Televizyon, Fotoğraf ve Video Odaklı):

Haberlerin görüntülerle (fotoğraf, video veya canlı yayın) izleyiciye aktarıldığı gazetecilik türüdür. Televizyon haberleri en

yaygın örneğidir.

Hızlı ve Etkileyici: Görsel medya, haberleri hızlı ve duygusal bir etkiyle sunar.

Hikâyeleştirme: Görsel unsurlar olayların etkileyici bir şekilde anlatılmasını sağlar.

Canlı Yayın: Televizyon kanalları ve video platformları olay anını anında aktarma kapasitesine sahiptir.

Avantajlar:

Görsel hafızaya hitap ederek geniş kitlelere ulaşır.

Anlık bilgi aktarımı güçlüdür.

Görseller, özellikle kriz anlarında bilgilendirici ve ikna edicidir.

Dezavantajlar:

Manipülasyon riski yüksektir; görüntüler bağlamından kopararak yanıltıcı olabilir.

Derinlemesine analiz yerine yüzeysel bilgi ön plana çıkabilir.

Üretim maliyetleri (ekipman, yayıncılık vb.) yüksektir.

3. İnternet ve Sosyal Medya Gazeteciliği:

Haberlerin internet siteleri, sosyal medya platformları ve dijital uygulamalar üzerinden anlık olarak yayınlanmasıdır.

Anlık ve Etkileşimli: Haberler saniyeler içinde yayılır ve okuyuculardan anında geri bildirim alınabilir.

Herkese Açıklık: Kullanıcılar da haber içeriği üretebilir (vatandaş gazeteciliği).

Çoklu Platform: Yazı, video, fotoğraf, podcast gibi çoklu formatlarda haber paylaşımı mümkündür.

Avantajlar:

10 OCAK

ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ

KUTLU OLSUN

www.konsiadkonya.com

Hız ve erişilebilirlik en önemli avantajıdır. Küresel bir okur kitlesine ulaşmak kolaydır. Üretim maliyetleri düşüktür.

Dezavantajlar:

Dezenformasyon: Kaynak doğrulama yapılmadan yayılan sahte haberler büyük bir sorundur.

Haberin ömrü çok kısadır; sürekli güncelleme gerektirir.

Reklam gelirine dayalı modeller nedeniyle "tıklanma" odaklı içerikler öne çıkabilir.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Hem iyi hem kötü var tabii. Evvela izleyiciler bizi hep diri, zinde tutuyor motive ediyor; iyi ki varlar... Ama üzülp panik yaptığım iki yayınlam oldu hatırladığım. Biri konuşamayan bir konuktu. Aman Allah'ım nasıl geçer seksen dakika, dedim! Ne kadar konuşsam da karşımda konuşamayan, sürekli takılan biri olunca cidden zor oldu.

Aslında her konuğumuz bir heyecan yaşıyor ve o heyecanları bizler yayın öncesi motivasyonla hafifletiyoruz. Sonra hoş bir sohbet geliyor ama kendini ifade edemeyen kişiler gerçekten bizi bir hayli zorluyor. Ve o gün yayıncılık hayatımda ilk defa bir programımı üç VTR yayınlayarak tamamladım.

Diğer bir olay yine canlı yayına gelen konuğumun canlı yayında rahatsızlanmış olmasıydı. Baktım yayında beti benzi attı. Bana sessizce, "Sanırım tansiyonum düşüyor" dedi ve ben rejije durumu anlatmaya çalıştım. Haliyle stüdyo dekoru, masa düzeni ve yüksek sandalye... Eyvah dedim; ya bayılıp düşerse! Çok korktuğum bir yayın oldu.

Yine mesleğe yeni başladığım yıllarda; 1999 yılı Türkiye Genel Seçimlerinde muhabirlik yaptım ve sabaha kadar bütün partileri gezerek sonuçları canlı yayında aktardım. Sabaha karşı muhabir arkadaşımın TV'ye geldik. O dönem araç yoktu, her yere yürüyerek gittik. TV'ye döndüğümüzde stüdyolarda uygun yerlerde bir iki saat koltuklara kıvrılıp uyumuştuk.

Gazetecilik zor ama bir o kadar keyifli bir meslek, insanda bağımlılık yapıyor. Hele çalışma ortamınız da güzelse paha biçilemez, o zaman zor yanlarını görmüyorsunuz bile.

Son olarak neler söylemek istersiniz?

Senelerdir basın yayın alanında hizmet veren Yenigün gazetesi ve onun bir parçası olan 10'lar dergisine; böylesine anlamlı bir sayıda bizlere yer verdiği için tüm çalışanlarına emektarlarına teşekkür ederim. Halkın sesi olduğunuz ve güncel gelişmeleri servis ettiğiniz, ayrıca bu mesleğe emek veren gazetecileri unutmadığınız içinde ayrıca teşekkürler.

HİZMET PETROL

Yarım asırlık
HİZMET AŞKI

7/24
HİZMETİNİZDEYİZ

**TEK ARACA DEĞİL, HER ARACA
TEK SEFER DEĞİL, HER SEFERİNDE
ANINDA İNDİRİM!**

**HER ZAMAN KALİTE
UYGUN FİYAT
GÜLER YÜZLÜ HİZMET**

www.hizmetpetrol.com.tr

Mevlana Civarı Üçler Mezarlığı Karşısı Konya

Tel./Faks: 0332 352 22 41 • E-mail: bilgi@hizmetpetrol.com.tr

*Bizi Facebook'tan da
takip edebilirsiniz!
facebook.com/hizmetpetrol*

Yakıtlarımız **Tüpraş** rafinerileri çıkışıdır.

'Namlunun ucunda gazetecilik yaptık'

1990'lı yılların ortalarına kadar çeşitli gazetelerde yazan, bir ara kendi adına da gazete çıkaran Mustafa Üstün, gazetede taşla başlayıp kurşunlanmaya kadar giden şartlarda mesleği icra etmeye çalıştıklarını belirtti

// Biz gazete binasında daktilonun başında haber yazarken sol gruplar gazetemize baskın verip camları çerçeveleri indirir, kurşunlar duvarlara saplanırdı." Bu sözler Kültürde, Fikirde ve Sanatta Hamle Gazetesinin yazarı Mustafa Üstün'e ait. 1990'lı yılların ortalarına kadar çeşitli gazetelerde yazan, bir ara kendi adına da Yokuş gazetesini çıkarıp yolda kalanlardandır Mustafa ağabey. Savcılık ve noterlik yaparak emekli oldu ama yazılarını uzun yıllar aksatmadı. Hayatı ve hatıraları, okunmaya değer... Buyurun:

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

Konya'da 1950 yılında dünyaya geldim. Akçeşme İlkokulunu bitirdikten sonra Konya İmam Hatip Lisesini okudum. Bilahare İstanbul Hukuk Fakültesinden mezun oldum. Kısa dönem Cumhuriyet savcılığı yaptım. Savcılıktan ayrıldıktan sonra Avukatlık yaptım. Sonra 1986 yılında Noterliğe başladım ve 2025 yılına kadar noter olarak hizmet verip emekli oldum.

Siirt'in Baykan ve Beşiri kazalarında Savcı Yardımcılığı görevlerinde bulundum. Yozgat Şefaatlî'de başladığım noterliğe Gaziantep Nizip, Konya Ilgın, Adana ve Konya ve Gaziantep'te 29 sene devam edip emekli oldum.

Gazeteciliğe ne zaman ve hangi gazetede başlayıp nerelerde yazdınız?

Öğrencilik dönemimde İstanbul'da Millet gazetesinde musahhahlik yaparak başladım ama burada makale yazmadım.

Yazı hayatıma 1969 yılında Konya'da başladım. İlk yazım, Adil Denizkuşları'nın sahibi olduğu, rahmetli Ahmet Naci Sarıkaya'nın Yazı İşleri Müdürlüğünü yaptığı Anadolu'da Hamle gazetesinde yayınlandı. Türkiye'nin dış borçlarının artması sebebiyle "Bize bir Kızıl Sultan Lâzım" başlıklı yazımı unutmuyorum. Devletin dış borçlarına, İkinci Abdülhamd'den örnek vererek; borçlanmanın iyi olmadığını izah etmeye çalışmışım. Nitekim Cumhuriyet idaresi de Atatürk döneminde on beş sene hiç dış borç almadı. Üstüne, Osmanlı'dan kalan borçları da ödemeye devam etti.

Yazarlığı meslek olmaktan ziyade, bir zevk ve kültürel sorumluluk görecerak devam ettirdim.

Sonra Konya'da dergiciliğe heves edip aylık, üç sayı Yokuş dergisini çıkardık ama çabuk iflas ettik. Devam ettiremedik.

Ardından Kültürde, Fikirde ve Sanatta Hamle gazetesinde yazmaya devam ettim. Ali Oğuz Meydan'ın Yazı İşleri Müdürü olduğu Yeni Konya'da da yazılarım yayımlandı. Türkiye'de Yarın'da da yazdım. 1980'li yıllarda Mustafa-Süleyman Alagöz kardeşlerin sahibi olduğu Konya Postası'nda başyazar olarak epey zaman yazdım.

Adana'da, Ilgın'da noterlik yaparken de Konya'ya yazılarımı faksla gönderiyordum.

Zor yıllarda gazetecilik yapıp yazdınız. Neler yaşadınız?

Kültürde Fikirde Sanatta Hamle gazetesine sık sık silahlı baskın yapılırdı. Yazı İşleri Müdürümüz Necati Yavuz ile birlikte gazetede-yken gerçekleşen o saldırılardan yara almadan kurtulduk. Dışarıdan taş atarak başlardı. Camlara, duvarlara isabet eden kurşunlara alışmıştık.

Basılan gazeteler paketlenip dağıtım için binanın önüne bırakılırdı. Bazı günlerde gazeteler, dağıtılmasın diye çalınırdı. O dönemin siyasi şartlarında bu tür durumlar yaşanırdı.

Klasik gazetecilik ile günümüz gazeteciliğini mukayese eder misiniz?

Yazıları daktilo ile yazar, ofis dışında olduğumuz zamanla faks ile gazeteye göndertirdik. Klasik gazetecilik heyecanlıydı. Teknoloji gazeteciliği heyecanı ve kaliteyi eksiltti. Bilgisayar internet ve sosyal medya haberciliği işin içine girince, meslek bozuldu. Haberlerde güvenilirlik sorunu oluştu, gençlerin gazeteye ilgisi azaldı.

Sizin, hukukçu ve gazeteci yazarlıktan başka bir de siyasi kimliğiniz var. Hangi partide ne tür görevler aldınız?

1980 öncesinde MHP sempatzanı olarak bilinen MHP destekçisi Kültürde Fikirde Sanatta Hamle gazetesinde yazarken aynı zamanda MHP'nin de fikrinde, yolundaydık.

1983'de şimdiki MHP'nin temeli olan Muhafazakar Parti'nin Konya teşkilatını kurduk ve ben İl Başkanı oldum. Noterliğe giderken 1986 da siyasetten ayrıldım. O zaman noterlere siyaset yasaktı ama şimdi serbest oldu.

O yıllarda halkın gazetelere ilgisi nasıldı?

Televizyon çok yaygın değildi ve halk haberleri TRT radyolarından, ulusal çapta dağıtım yapan gazetelerden ve yerel gazetelerden takip ederdi. Bilhassa pazartesi günleri yerel gazeteler Konyaspor'un maçları nedeniyle satış rekorları kırardı.

Günümüz gazetecilerine neler tavsiye edersiniz?

Gazetecilik mesleği insanın ufkunu açan, çok kişiyle tanışmayı sağlayan bir ortamdır. Meraklı insanların yapacağı bir iştir. Heyecanlı insanlar bu meslekte daha çok başarılı olur.

Matbu gazeteciliği geleceğini nasıl görüyorsunuz?

Günümüzde internet ve sosyal medya yaygınlığı sebebiyle medyada bir evrilme söz konusu ama ben kâğıt gazeteden ümidimi kesmiş değilim. Tekrar canlanabilir. Çünkü kalıcılık yönünden önemli bir ihtiyaçtır. Arşiv yönünden kâğıt gazete kıymetlidir. Biz Nasuhbey Camiinde, Konya'da çıkan gazete ve dergilerin toplanıp arşivlendiği devri gördük. Cami sonraki yıllarda aslına döndürülürken buradaki arşivler de zannediyorum İl Halk Kütüphanesine nakledildi. Matbu gazete dünü bugüne, bugünü yarına nakletmek adına önemlidir.

Tüm gazetecilerimizin
10 Ocak Çalışan
Gazeteciler Günü'nü
kutluyor, çalışmalarında
başarılar diliyoruz.

**GİRİŞİMCİ
İŞADAMLARI
VAKFI**
Konya Şubesi

'Basılı gazete geleneğinin devam etmesi lâzım'

Basılı gazete geleneğinin devam etmesi gerektiğine dikkat çeken gazeteci Yıldız Doğruer Yemiş, "Son yıllarda dijital alandaki gelişmeler basılı gazeteleri olumsuz etkilemiş gibi görünse de insanların doğru bilgiye ulaşma ihtiyaçları her zaman olacağı için gazetecilik mesleğinin çok değerli olduğuna inanıyorum." dedi

Mesleğe Dünya Gazetesi Gaziantep bölge temsilciliğinde başladıktan sonra Hatay, Denizli ve İstanbul Beylikdüzü Temsilciliği yapıp 2013 yılında Konya Bölge Müdürlüğüne atanan Yıldız Doğruer Yemiş çalışmalarını ve mesleğe dair görüşlerini dergimize anlattı:

Sizi tanıyabilir miyiz?

1978 Gaziantep doğumluyum. Evliyim ve iki kız çocuğu annesiyim. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi İktisat Bölümünden 2002 yılında mezun olduktan sonra ulusal bir lojistik şirketinde satış yöneticisi olarak çalışmaya başladım.

Gazeteciliğe ne zaman ve nasıl başladınız?

Yaptığım işte mutlu olmak ve kendimi yenileme fırsatlarına sahip olmak benim için çok önemliydi. Duayen gazeteci Nezih Demirkent'in kurduğu, doğru, dürüst, tarafsız ve bağımsız gazetecilik anlayışını en önemli yayın ilkeler olarak belirlediği Dünya gazetesi üniversite yıllarında okuduğum bölüm gereği takip ettiğim bir gazete idi. 2005 yılında Dünya gazetesi Gaziantep Bölge Temsilciliğinde muhabir olarak çalışmaya başladım.

Kurum içi tayinlerin uygulandığı bir medya kuruluşunda siz de epey seyahat ettiniz mi?

Dünya gazetesinde 2007 yılında (İskenderun-Antakya) Hatay Bölge Temsilcisi olarak atandım. 2011 yılında Denizli Temsilciliği görevine getirildim. 2012 yılında İstanbul'da Beylikdüzü Bölge Temsilcisi olarak çalıştım. Bu arada 2013 yılında Uzun İnce Bir Yolda: Rasim Küçükkel adına hazırladığım anı kitabım yayımlandı. 2013 yılında da Konya Bölge Temsilciliği görevim başladı. 2019 yılının sonunda başlayan üç yıllık zorunlu aradan sonra 2023 yılında tekrar Dünya gazetesi çatısı altında Konya Bölge Temsilcisi olarak çalışmaya başladım.

Kırk üç yıllık geçmişi ile Dünya gazetesi ekonomi gazeteciliğinde her zaman bir okul olmuştur. Başarılı işler yaptığınızda bir üst basamağa çıkmanızı sağlayan yönetim yapısı ile vefa ve bağlılığın olduğu Dünya gazetesi biz çalışanlar için her zaman bir ayrıcalık olmuştur.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik çok çalışmakla ve işinizi çok sevmekle yapılabilecek bir meslektir. Anadolu iş dünyasının sesini Türkiye'ye ve Dünya'ya duyurmak, gizli hazineleri keşfetmek ve bunların tanıtılmalarına yönelik makaleler, haberler ve yayınlar yapmak, Anadolu illerinde bölge temsilcisi olarak gazetecilik yapmak benim için hep çok keyifli bir deneyim olmuştur. Her gittiğiniz şehrin özelliklerini tanımak, şehri ön plana çıkaran dinamikleri bilmek, üretim ve ticaret yaparak bölge ve ülke ekonomisine katkılar sunan insanların çabalarına, başarılarına şahitlik etmek, yaptığınız haberlerle kentlerin gelişimimize katkı sunmaya çalışmanız yaptığınız işi çok sevmenizi sağlıyor. Yaptığım işe duyduğum sevgi, saygı ve bağlılıkla her zaman objektif olmaya özen gösteriyorum.

Yaptığımız çalışmalar gereği kurumsal ilişkiler, kurumsal iletişim, proje yönetimi, pazarlama, satış, eğitim, rapor hazırlama, özel dosyalar hazırlama, sektörel ve ekonomik durumun değerlendirildiği araştırma haberleri ve köşe yazıları hazırlamak. Ticaret Odaları, Sanayi Odaları, Ticaret Borsaları, Kalkınma Ajansları, meslek odaları, üniversiteler, teknokentler gibi kurumların başkanları ve yöneticileri ile ilişkilerin kurulması ve ortak projelerin hazırlanması yönünde görüşmelerin yürütülmesi ve sonuçlanmasını sağlamak. Şehrin potansiyelini yansıtacak ortak toplantı ve organizasyonlar düzenlemek ve aktif olarak sahada bulunarak gözlem yapmak her zaman kendinizi geliştirmek zorunda olmanızı gerektiriyor.

Tanıştığınız, sohbet ettiğiniz her insan sizde farklı bakış açılarının oluşmasına vesile olabiliyor. Yaptığımız işin en güzel yanı her zaman yeni insanlarla tanışmak ve onların hikâyelerini dinlemek. İnsanlarla birebir ilişki içerisinde olmak, farklı şehirlerde çalışmak gazetecilik mesleğinin en güzel ve en zor yanlarından birisidir. İşinizi severek yaptığınız sürece karşılaştığınız her zorluk sizin kendinizi geliştirmenize ve öğrenmenize vesile oluyor.

Geleneksel medyadan dijitale evrilmeye süreci yaşıyoruz. Bu hususta ne düşünüyorsunuz?

Son yıllarda dijital alandaki gelişmeler basılı gazeteleri olumsuz etkilemiş gibi görünse de insanların doğru bilgiye ulaşma ihtiyaçları her zaman olacağı için gazetecilik mesleğinin çok değerli olduğuna inanıyorum. Eski tirajlar olmasa da basılı gazete geleneğinin devam etmesi gerektiğine inanandanım. Gazetecilik mesleğinde işinize gösterdiğiniz özenin bilinmesi ve yaptığınız işin takdir edilmesi motivasyonu olumlu etkiliyor. Yaptığım işi severek yapıyorum ve uzun yıllar daha en iyi şekilde yapmaya gayret göstereceğim.

Bu anlamlı çalışmanızda bana da yer ayırdığınız için çok teşekkür ederim. Emeklerinize sağlık.

**10 Ocak Çalışan Gazeteciler
Günü'nün, Gazetecilerin
Meslekleriyle, Meslek
Onuruna Sahip Çıkma günü
olmasını dileyerek, tüm basın
emekçisi gazetecilerin bu
anlamlı günlerini kutlar,
sevgilerimi ve saygılarımı
sunarım.**

Barış BEKTAŞ

CHP Konya Milletvekili - TBMM Anayasa Komisyonu Üyesi

'Gazetecilik şerefli bir meslektir'

Gazeteciliğe bir arkadaşının çıkaracağı gazetede aldığı teklifle başlayan Necati Yavuz, gazeteciliğin doğru ve amacına uygun yapıldığı takdirde şerefli ve itibarlı bir meslek olduğunu kaydetti

Necati Yavuz ağabey ile biz mahalle komşusuyduk. Bizim muhitin ilk yazar-çizer takımındandır. Üstelik Derbentli, yani hemşehriyiz de... Yıllar sonra onu Mersin'de bulup Halil Harman'ın çıkardığı Hamle Gazetesinde nasıl çalıştıklarını, dönemin şartlarını konuştuk: Koltukta gazete değil, kelle koltukta gazetecilik döneminden bahsediyoruz.

Siz kısaca tanıyabilir miyiz?

İlkokulu İlgın, ortaokul ve liseyi Konya'da okudum. Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi Makine bölümünü 1978 yılında bitirdim.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Akademi bitirip mesleğimle ilgili iş ararken, okuldan arkadaşım, kadim dostum Halil Harman bir gazete çıkaracaklarını ve benim Yazı İşleri Müdürü olmamı istedi. Gazetecilik hayatım bu teklifle başladı.

Gazete okumaktan başka bir tecrübesi olmayan, gazetecilik eğitimi almamış biri olarak bir anda gazetecilikle tanıştım. Benim gibi teknik altın almış biri için haber yazmak, yorum yapmak, düzgün cümlelerle ifade etmek ne kadar zormuş meğer!

En büyük şansım üstat bir gazeteci olan Mustafa Üstün ile birlikte çalışmaktı. İşe Dünya ve Türk klasiklerini okumakla başladım. Kitap okudukça kelime ve cümlelerin tadını alıyor, üslubumu geliştiriyoordum. Okudukça hem zevk alıyor, hem yazarların üslubunu inceliyordum. Yavaş yavaş haber yazmaya, yorum yapmaya başladım.

İdeolojik çatışmaların yoğun olduğu o dönemde sizin de gazeteci olarak kayda değer hatalarınız vardır. Birini bizimle paylaşır mısınız?

Gazeteci olup yolu Adliyeye düşmeye çok nadirdir. Ben de bu durumdan nasibimi hem de

defalarca aldım. Benim de iki yıllık gazetecilik dönemimde çok güzel anılar yanında üzücü ve sıkıntılı anılarım da oldu.

Bir gün yirmi-yirmi beş kadar kız gazetemize gelerek, Eğitim Enstitüsünde öğrenci olduklarını ve başörtülü oldukları için okula alınmadıklarını söylediler. Gözyaşları içindeki gözlerini tahta döşemeye dikerek bir umut arar gibiydiler. Yıl 1979; Eğitim Enstitüsü Müdürü de iktidarta birlikte değişince, o güne kadar başörtüleri ile girdikleri okula girmeleri yeni müdürlerle birlikte yasaklanıyor. İki müdür, iki farklı tutum... Hangisi doğru, hangisi yanlış sizce?

Bu konuda haber yapmanın faydası olmayacağını bildiğimiz için, sivil toplum örgütleri ve siyasi partileri ziyaret ederek kamuoyu oluşturmalarını, sonra da Vali Bey'den yardım istemelerini tavsiye ettik.

CHP iktidar... İl Başkanlığı Tarihi taş binada. Anadolu kültürü ile yetişmiş bir insan olan Mehmet Çelen kızları sükunet ve sabırla dinledi; samimi ve nazik ifadelerle, elimden geleni yapacağını söyleyerek mahzun yürekleri ferahlatmaya çalıştı.

Vali Ömer Haliloğlu'nun makamındayız... Kızlar sorunlarını masumane bir şekilde uzun uzun anlattı. Vali Bey gerçekten etkilenmişti, Müdür Bey ile görüşüp okula devam etmelerini sağlamaya çalışacağına samimi bir şekilde söz verdi. Herkes mutlu bir şekilde makamdan ayrılırken bir kız geri dönerek Vali Bey'e Müslümanlık dersi vermeye kalktı. Hepimiz şok olmuştuk. Vali sinirli ve yüksek sesle, "Defolun! Ne haliniz varsa görün" diye kükredti. Hatta "Gazeteciler, siz de..." diyerek bizi de çıkardı.

Ertesi gün gazetemize "Vali başörtülü kızları makamından kovdu" diye manşet attık. O gün masamda gazeteleri gözden geçirirken telefonumuz çaldı. Cumhuriyet Savcısı Mustafa Kaya nazik ifadelerle beni ifade için Adliyeye davet ediyordu. Dava konusu ise basın yoluyla halkı isyana teşvik etmekte ve ceza hukukunda karşılığı idamdı.

Şimdi düşünüyorum da acaba başörtüsü konusunda, idam cezası ile hakkında dava açılan başka gazeteci var mıydı? Ve 45 yıl önceki gazeteciler nezaketle ifadeye çağrılırken, günümüzde evlere basılarak elleri kelepçeli ifadeye götürülen gazeteciler var! Buna ülkemiz adına üzülmemek mümkün değil.

Aklım, Müslümanlık dersi vermeye teşebbüs eden kız da kaldı. Kimin neyi imiş, araştırmış mıydınız?

İlk gün telaşla önce araştırmadık ama Valiye Müslümanlık dersi vermeye kalkan kızın Eğitim Enstitüsünde okumadığı, tamamen olayı

provoke etmek üzere o gruba katıldığı sonra ortaya çıktı. Kızı kimse tanı mı-yordu. Bu o kız MTTB'yi temsilen geldiğini de söylemişti.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik şerefli ve itibarlı bir meslektir. Doğru ve amacına uygun yapıldığı zaman huzur ve mutluluk verir. Gazetecilik doğru bilgilerle toplumu aydınlatmaktır.

Medyadaki dijital dönüşüm süreci hakkında ne düşünüyorsunuz?

Toplum artık okumaktan ziyade seyretmeyi seviyor. Günümüz yazılı ve görsel medyası önemli teknolojik imkânlara sahip, ama ikiye bölünmüş durumda. Bir yanda belediye destekli muhalefet medyası, diğer yanda devlet destekli iktidar medyası. Birinin siyah dediğine diğeri beyaz diyor. Tarafı olduklarının hatalarını bile süslü cümlelerle meşru gösteriyorlar. Böylece toplum kutuplaştırılmış oluyor. Gazetecilik ve yorumculuk önemli ölçüde menfaat ilişkisine dönmüş gözüküyor. Gerçek gazetecilik yapmak isteyenler çok zorlanıyor.

Sizin dönemde yaşanan sıkıntıları anlatır mısınız?

1978-79 yılları yokluklar ve kuyruklar dönemi olarak anılır. Döviz sıkıntısı hat safhadaydı. Kıbrıs Barış Harekâtının bedelini ödüyorduk. Patronlar da mevcut iktidarı istemiyordu. Bu olumsuzluktan elbette yerel gazeteler de etkileniyordu.

Haber kaynağımız kısıtlıydı; emniyet ve jandarma bültenleri tek kaynaktı. Ücretli muhabir çalıştırmak çok zordu; biz işi fahri muhabirlerle götürmeye çalışıyorduk. İl dışı telefon görüşmeleri için saatlerce, hatta günlerce bekliyorduk. İlçe muhabirleri haberi ilettiğinde tazeliğini yitirmiş oluyordu. Mali kaynağımızın ana unsuru Basın İlan Kurumundan alacağımız ilanlardı ve Hamle gazetesi olarak biz bundan da mahrumduk. Bütün şartları yerine getirmemize rağmen bir türlü ilan alamıyorduk. Sarı basın kartı bile alamadık. Geriye özel reklam ve gazete satışlarından elde edilecek gelir kalıyordu. Bizim tek avantajımız, zaman zaman dokuz yüze varan abonelerimizdi.

Neticede ülkenin ekonomik durumundan biz de payımıza düşeni aldık. Gazete kâğıdı temini zorlaştı; karaborsada bir top kâğıdın fiyatı üç katına çıktı. Maalesef abonelerimize gazete gönderemez olduk. Gazete sahipleri maliyet yükünün altından kalkamayınca zarar gittikçe büyüdü. Biz de yayın hayatımıza son vermek zorunda kaldık.

Teknik şartlardan bahseder misiniz?

Aklımda o dönemden kalanlardan bazıları; entertip operatörü, mu-sahhih, mürettip gibi ifadeler vardı. Günümüz gazetecileri belki de bunların anlamını bile bilmez. Tabi biz de yeni terimleri bilmiyoruz. Entertip operatörü yazıları potasında kurşun eritilen makinada dizerdi. Mürettip önce başlıkları, entertip makinasında dizilemeyecek büyüklükteki yazıları hurufat kasasından kumpasa dizer, sonra sayfaları çatardı. Musahhih bütün yazıları okuyup hataları düzeltirdi.

Hamle gazetesinin kapanmasından sonra siz ne yaptınız?

Gazetemiz kapandıktan sonra Akademide edindiğim mesleğime dönme kararı aldım. Selçuk Üniversitesinde Mühendis ve Öğretim Görevlisi olarak görev yaptıktan sonra emekli olup M ersin2e yerleştim.

Değerli kardeşim Mustafa Güden'e, yıllar sonra bizi hatırlayıp bu imkânı verdiği için çok teşekkür ediyorum. Belgesel niteliğindeki bu çalışma için şahsını ve ekip arkadaşlarını tebrik ediyorum. Ahirete intikal etmiş gazetecilere Allah'tan rahmet, hayatta olanlara sağlık ve başarılar diliyorum.

10 OCAK 10 OCAK 10 OCAK 10 OCAK

Doğru, ilkeli ve tarafsız gazetecilik anlayışı ile zor şartlarda fedakarca görev yapan değerli basın mensuplarımıza başarılarla dolu bir meslek yaşamı diliyorum.

**10 Ocak
Çalışan
Gazeteciler
Günü
kutlu olsun**

Hasan EKİCİ
Gelecek Partisi Konya Milletvekili

'Gazetecilik bir köprüdür'

TV42'de gazetecilik mesleğini sürdüren Şeyda Alan, gazeteciliğin bir yaşam biçimi olduğunu ifade ederek gazetecilik sadece bir meslek olmadığını toplum ile haber arasında güçlü bir köprü olduğunu vurguladı

Gümüşhane Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Radyo Televizyon ve Sinema bölümünden mezun olduktan sonra hayalleri peşinden giden ve gitmeye de devam eden TV42'de gazetecilik mesleğini sürdüren Şeyda Alan, gazetecilik mesleği ile ilgili duygu ve düşünceleri anlattı. Gazeteciliğin bir yaşam biçimi olduğunu ifade eden Alan, "Gazetecilik sadece bir meslek değildir. Tüm olumsuz şartlara rağmen hala ayakta durmaya çalışan toplum ile haber arasındaki güçlü bir köprü" dedi.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

24 Ekim 1997 yılında Konya'nın Karatay ilçesinde Dünya'ya geldim. Geniş bir aileye, küçük bir mahalle ve birçok arkadaşla yaşadım. Sanırım hayatımın en özel ve en güzel yıllarıydı çocukluğum. İlköğretim ve ortaokulumu Mahmut Şevket Paşa İlköğretim Okulunda tamamladım. 2016 yılında Meram Atatürk Kız Meslek Lisesi çocuk gelişimi bölümünden mezun oldum. Bir yıl aradan sonra Gümüşhane Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Radyo Televizyon ve Sinema bölümünü kazandım. Lisans eğitimimi Gümüşhane üniversitesinde tamamladım. 2021 yılında mezun oldum. Hem sosyal hem de akademik anlamda kendimi geliştirmek için çabaladım. Hayallerimin peşinden gittim, gitmeye de devam ediyorum biliyorum ki hedeflere giden yol hayallerden geçer. Kariyer yolculuğumda da bu doğrultuda ilerlemeye çalıştım. Üniversiteyi bitirince yeni mezun olan çoğu insanın yaşadığı zorluklarla karşılaştım. İş tercihinde kararsızlıklar yaşadım. Bu durum bana kısa süreli olsa da Fotoğrafçı asistanlığı, gazete ve televizyon gibi medya sektörlerini deneyimlememi sağladı. Dışar-

dan kolay gibi gözükken, insanların hayranlıkla baktığı bu mesleklerin ne zorluklarla yürütüldüğünü verilen emeklerin kıymetini bir kez daha anladım.

Tam bu meslekten vazgeçme eşiğindeki hayat beni bir şekilde istediğim noktaya getirdi diyebilirim. Mesleğime şuan da tv42'de rejide yayın teknisyeni, Şeyda ile bil kazan programının sunucusu olarak devam etmekteyim. Kendimi zihinsel ve duygusal anlamda geliştirmek aynı zamanda eğlenirken, kişisel gelişimime de katkıda bulunmak adına hobiler edindim. Okumuş olduğum bölüm yapmış olduğum meslek hobilerime yön vermemde yardımcı oldu diyebilirim. Fotoğraf çekmek, fotoğraf okumaları yapmak, film izlemek, izlediğim filmler üzerinden analiz yapmak, Tarihi izler taşıyan yeni yerler görmek, orada bulunan insanları tanımak, Kültürlerini

öğrenmek, gönüllü olarak yardım kuruluşlarında faaliyetlerde bulunmak bana her zaman mutluluk verdi. Hayat karşımıza neler çıkaracak ve daha ne hikâyeler, anılar eklenecek bu cümlelere bilmiyorum. Her zaman iyi bir insan olmayı, hedeflerim doğrultusunda ilerlemeyi, mesleğimi doğru ve iyi bir şekilde ilerletebilmeyi diliyorum.

Her hikâyenin bir sesi vardır, sizler de kendi hikâyenizin sesi olun.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Herkesin çocukluğunda ilerdeki işine dair hayallerinde kurduğu bir meslek vardır. Benim hayallerimdeki meslek de farklıydı. Lise de çocuk gelişimi okurken edebiyat öğretmenimin iletişim alanını önermesi, beni bu alana yöneltti. Üniversite tercihimde bu yönde oldu. Kon TV'de rejide alanda staj yaptım işin mutfağını orada görmüş ve deneyimlemiş oldum. Zamanla fotoğrafa olan ilgim arttı fotoğrafçılık alanını deneyimledim. Çok kısa süre gazetedeki staj yaptıktan sonra 2022 yılında tv42'de yayın teknisyeni olarak işe başladım ve halen orada çalışmaktayım.

Bu meslekle ve/veya sektörlere ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Gazetecilik mesleğinin de teknolojiye de nasibi olduğunu düşünüyorum. Ama şartlar ne olursa olsun geçmişte olduğu kadar günümüzde de toplumun doğru bilgiye ulaşması noktasında önemli bir role sahip olduğuna da inanıyorum.

Gazeteciler içinde bulunduğumuz dünyayı, içinde yaşadığımız ülkeyi ve toplumu anlamada bize açılan birer kapıdır. Gazete, toplumun kendi sesini duyurmak için sığındığı bir limandır.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

2020 yılında Kon TV’de staj yaptım. 2022 yılında çok kısa süre gazetede staj yaptım. 2022 yılından bu yana tv’42 de hem yayın teknisyeni, hem de programcı olarak çalışmaktayım.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik bana göre bir meslekten ziyade bir yaşam biçimidir. Heyecanı, koşuşturmayı, bilgi edinmeyi sevenlerin mesleğidir. Sabır ve merak işidir.

Her an her yerden karşınıza haber çıkabileceğini bilmek, bu doğrultuda doğru zaman ve doğru haber için beklemek gerçeğe sadakatle bağlı kalabilmektir. Zayıf olanın yanında olabilmek güçlü olandan korkmamaktır.

Gazetecilik sadece bir meslek değildir. Tüm olumsuz şartlara rağmen hala ayakta durmaya çalışan toplum ile haber arasındaki güçlü bir köprüdür.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Gazetecilikte ve medya sektöründe yaşanan sorunlar günümüzde oldukça fazladır. Türkiye’de gazetecilik denilince akla ilk bu sektörde çalışanların hakları, çalışma koşulları ve ekonomik güvencesizlikler konusunda yaşadığı sıkıntılar gelmektedir.

Gazetecilik mesleği balkıdığına kolay bir meslek gibi gözükse de zor bir meslektir, özellikle yerelerde şartlar daha da zorlaşmaktadır. Ekonomik kaygılar meslekte yapılan her şeyi etkilemekte. Ek gelire sahip olmayan basın ve medya kuruluşları zorluk çekmekte ve yok olma kaygısı yaşamaktadır.

Resmi kurumlardan ve özel şirketlerden ilan alan bu kuruluşlar onlara karşı herhangi bir muhalif tavırdan bulunamamakta. Düşüncelerinin önüne bariyer çekmek zorunda kalmaktadır. Gözlemlediğim ve deneyimlediğim kadarıyla Gazeteci-

lik sektöründe yaşanan sorunlardan ve eksikliklerden biri de gençlere bu sektörde deneyim kazanmaları için çok fazla imkân tanınmaması,

Sektörde yaşça büyük deneyimli kişilerin yılların birikimi ile oluşturdukları haber anlayışlarının olması, bu iş böyle yapılır, siz daha yolun başındasınız, sen anlamazsın, gibi cümlelere genç gazetecileri maruz bırakmaları, mesleğe yeni adım atan gazetecilerin kendilerini kanıtlama çabası içerisine girmesine sebep olmaktadır. Deneyim elbette her alanda hepimiz için çok önemlidir. Fakat bunun için genç gazetecilere bu imkânı sağlamak gerekmektedir. Hiçbir genç gazeteci “hayal ettiğim gazeteciliği yapamayacak mıyım” düşüncesine kapılmamalıdır.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Gazeteci, öncelikle sektördeki çalışma ortamını öğrenmeli, insanlarla etkili iletişim kurmalı, haberleri doğru bir şekilde aktarabilme becerisini sahip olmalı, teknolojiyi ve gündemi yakından takip edebilmeli, belirli bir bilgi birikimine ve teknik donanımına sahip olmalı. Kısacası bir gazeteci, Çok okumalı, çok araştırmalı işini yaparken bir olaya tek yönlü değil geniş açıdan bakabilmeli, objektif bir şekilde haberleri topluma sunmalı.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuyuyla paylaşmak veya o konuya kendince farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Aslında gazetecilerin yapmış olduğu haberler ile toplumda oluşturduğu, birlik ve beraberlik duygusunu, şehrin veya ülkenin tanıtılmasını ve kültürel anlamda gelişmesine katkı sağlamasını, ben gazetecilikten ziyade yapmış olduğum program ile yapmaya çalışıyorum.

Bu alanlar ile ilgili oluşturduğum ve sorduğum sorularda özellikle Konya kültürünü, Konya gastronomisini, ülkemizi ve kültürümüzü hatırlatmaya ve tanıtmaya öncelik veriyorum.

Kamuoyunu bilgilendirme adına meslek ilkeleri ve etik değerler doğrultusunda görevlerini icra eden zorlu coğrafyalarda ve şartlarda haber peşinde koşan gazetecilerimizin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Gününü kutlarım.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Gazeteciliğe bu anlamda çok iş düştüğünü düşünenlerdenim. Elbette Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak, şehre veya ülkeye çeşitli katkılar sağlayabilir. Sorunlar gündemde tutulabilir ve bu sorunlara çözüm üretilebilir.

Aynı zamanda bu tür yapılan bilgi aktarımları ile toplumun farklı kesimlerine, ülkemizin veya şehrimizin tanıtılması noktasında yardımcı olabilir, insanları turizmde teşvik edebiliriz.

Yazarlık ülkenin aydınlanmasına, tarihini ve kültürünü unutmamasına, yeni vizyonlar ve yeni düşünce yaklaşımları geliştirmesine katkı sağlar.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Teknolojinin gelişmesi, İnternet mecrasının ve sosyal medyanın gelişmesini de sağladı. Bununla birlikte gazetecilikte yazma kavramı da büyük bir dönüşüme uğramış oldu. Dünya'nın neresinde olursak olalım anında haberlere ve yorumlara ulaşmak kolaylaştı. Bu durum gazeteciliğin ve yazma kavramının tanımını değiştirdi. Herkesin kendi içeriklerini oluşturabileceği sosyal medya platformları ortaya çıktı.

Haberlere bu denli hızlı ulaşabilmek hayatımızı kolaylaştırdığı kadar zorlaştırdı.

Çünkü çok sayıda haber üretilmeye başlandı. Hangi haber doğru, hangisi yanlış, hangisi eksik, hangisi manipülatif, hangisi değil, bunu ayırt etmek zorlaştı. Bilinçli olarak yapılan yanıltıcı, çarpıtılmış ve aldatıcı haberler ortaya çıkmaya başladı. Haberin bu kadar denetimsiz bir şekilde dolaşmasıyla birlikte yapılan işler değersizleşti ve gazetecilik mesleğine olan saygı azaldı.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Elbette ki bir gazetecinin, yazarın, radyocunun veya bir programcının, medyada görev yapan herkesin toplumu doğru yönlendirmek için mutlaka bir çabası olmalı, şahsi fikirlerin empozisinden ziyade topluma fayda sağlayacak unsurları ön planda tutmalı millî değerlere sahip çıkmalı

Konya basınının millî ve manevî değerlere oldukça saygılı ve dik bir duruşa sahip olduğunu da her alanda görebiliyoruz.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutmadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Unutamadığım yıllar geçse de unutmayacağım an 6 Şubat 2023 yılında yaşanan asrın felaketi idi. Sabah işe gitmek için kalktığımda o acı haberi öğrendim. O gün iş yerinde sabah mesaisinde tek başıyım. Yayın yapmamız gerekiyordu. Mesai arkadaşlarımızı aradık onlar gelene kadar tek başına yayın yapabilir misin sorusu yöneltildi. Kendimden emin olamayarak yapabilirim dedim. Spikerler geldi yayına başladık. An ve an o olayın içerisinde olmak her dakika gelen o haberleri, görüntüleri ağlayarak ekrana vermek. Bir yandan da o bölgelerde olan akrabalarım arkadaşlarımdan hiç bir haber alamamak. Yaşadığım en zor anlardan biriydi diyebilirim.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Gazetecilik zor bir meslektir. Öncelikle bu mesleği sevmek ve özümsemek, kendinizi bu mesleğe ait hissetmeniz gerekir. Gazetecilik mesleği aynı zamanda büyük bir sorumluluk isteyen meslektir. Yapmış olduğunuz mesleği kendinize bir görev olarak görmeli halkın sesi olmalı, doğrudan, hakikatten ayrılmamalı, yanlışları eleştirebilecek cesarete olmalısınız. Bazı gazeteci ve televizyoncuların " bu mesleğe girmeyin" gibi tavsiyelerine kulak asmamalı kendinizi iyi yetiştirmiş bireyler olarak bu mesleğe gönülden bağlı kalmalısınız.

Zeki Cihat POÇAN
Konya Galatasaraylılar Derneği

'Gazetecilik halka ve hakka hizmettir'

Gençlik yıllarında, sahip oldukları fikirleri anlatmak ve toplumu bilgilendirmek amacıyla arkadaşlarıyla birlikte önce matbaa kuran ve gazete yayımlamaya başlayan Halil Harman, gazeteciliğin Hakk'a ve insanlığa hizmet olduğunu söyledi

Halil Harman Konya'nın siyasi tarihine Ülkücü hareketin önde gelen isimlerinden biri olarak kaydolurken, 1970'li yıllarda yayınladığı Gönülde, Fikirde ve Sanatta Hamle Gazetesi ile de basın tarihine yerini aldı. Sık sık kurşunlama hadiselerinin de yaşandığı Hamle gazetesinin hikâyesini Harman'dan dinledik:

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

Karaman'a bağlı Yollarbaşı köyünde 1953 yılında dünyaya geldim. 1966-69 arasında Yollarbaşı ilkokulunda okudum. Sonra Karaman Yunus Emre Ortaokulunu bitirdim. Akabinde Konya Karatay Lisesinden mezun oldum. Yüksek tahsilimi ise 1974-78 arasında Konya Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi Makina Bölümünde aldım. 1981-82 yıllarında askerlik görevimi asteğmen olarak yaptım.

Ticari faaliyetimize 1972 yılında başlayarak, 2008 yılına kadar Harman Emlak olarak devam ettik. 2008 yılından bu yana da Gayrimenkul ve Makine Değerleme Uzmanlığı olarak hizmet veriyoruz.

Makina Mühendisi, gazeteci, siyasetçi ve emlak uzmanlığı olmak üzere farklı sahalarda aksiyoner oldunuz. Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Gençlik yıllarımızda, sahip olduğumuz fikirleri anlatmak, savunmak ve toplumu bilgilendirmek için gazete ihtiyacımız vardı. 1977 yılında gazeteciliğin altyapısını oluşturmak üzere önce Turan Matbaasını kurduk. Yine aynı yıl arkadaşlarımızla birlikte Gönülde Fikirde Sanatta Hamle gazetesini yayınlamaya başladık. Necati Yavuz, Rasim Karaduman Mustafa Üstün, Mustafa Ataman, Celal Altıntaş, Ali Oğuz Meydan ve Hikmet Şahin gibi değerli yol arkadaşlarımız vardı. Gazetemizin Yazı İşleri Müdürü Necati Yavuz, İmtiyaz Sahibi bendim. Ama ben yazı işlerine çok müdahil olmazdım.

1970'li yılların siyasi atmosferinde yayıncılık, gazetecilik yapmanın ne gibi zorlukları vardı?

Biz ülkücü harekete dair yayınlar yapan bir gazete çıkarıyorduk. Türklük, Türk-İslâm sentezini anlatan bir yayın politikamız vardı. Benim ticari iş yerim Kayaalpark'ta PTT'nin arkasında, Hamle gazetemizin yeri de Alaaddin'e doğru biraz ilerde, Rampalı Çarşı'ya varmadan, petrolün karşısındaki kırmızı binadaydı. Biz ülkücü bir gazete çıkarıyorduk ve yerimiz TÖBDER'e çok yakındı. Sol grubun yoğun olduğu bir bölgede ülkücü bir gazete çıkarıyorduk. Gazete binamıza sol gruplar sık sık silahlı saldırı yapardı. Duvar-

larda, mermi izi eksik olmazdı.

O dönemin medya patronları ne gibi zorluklar yaşıyordu?

Resmi ilan alabilmek için, alacağımız ilan gelirinden daha fazla masraf yapmamız gerektiren bir duruma karşı karşıyaydık. O zamanın Ecevit Hükümeti Anadolu basınının ilan alabilmesini zorlaştıran şartlar getirmişti.

İlan şartlarını haiz olmamıza rağmen Vilayet'ten gelen denetçiler bir bahane bulup bizim gazetemizi ilan sistemine dâhil etmiyordu.

Bundan başka, gazete kâğıdı bulmamız çok müşküldü. Bir yandan arkadaşlar gazete-yi baskıya hazırlarken diğer yandan da biz hiç olmazsa o günkü baskıya yetecek kadar kâğıt temin edebilmenin derdine düşerdik.

O günkü siyasal ortamda sıklıkla tacize, baskına uğrayan gazetemizde işlerin zamanında yetişmediği de olurdu. Gazetenin baskısı, dağıtım saatinden sonra bitmişse, arkadaşlarımızla gazeteleri arabamıza alıp, bayileri tek tek dolaşarak gazete dağıtırdık.

Nitekim ilan şartlarımızı kontrol etmeye gelen Vilayet denetçilere ikramlarını yaptıktan sonra, "Bizi denetlemeyi boş verin, bize ilan da vermeyin. Biz gazeteyi kapatalım hem siz hem de biz kurtulalım" deyip gönderdim. Maddi imkânsızlıklar ve yaşadığımız kâğıt sıkıntısı sebebiyle 1980 askeri darbesinden önce yayınımıza son verdik.

Teknik imkânlarınız nasıldı?

Günümüzle kıyaslandığında teknik şartlar çok gerideydi. Biz Turan Matbaasını kurarken o gün piyasada olan iyi makineler almıştık. Hatta matbaa makinesini, Yeni Meram'ın Kurucusu, Takva Ahmet amcanın oğlu Mustafa Bahçıvan'dan almıştık. Matbaayı kurarken Takva Mustafa'dan, Sabri Altun ve ortağı İbrahim Çoban'dan, Denizkuşları'ndan çok

yardım gördük.

Daktiloda yazılan haberler, hurufat kasesi, entertip dizgi makinası, klişe, tipo baskı; zor ve zahmetli işlerdi ama o günün şartlarında güzeldi.

Bugüne bakınca gazeteciliği nasıl değerlendiriyorsunuz?

1970'lerde herkes bir idealin peşindeydi. Maddi menfaat arayan yoktu. Biz de Allah rızası için hizmet ettik. Misal, ben hem öğrenciydim, hem emlakçılık yapıyordum, hem de gazete çıkarıyordum. Bütün gayemiz, davamıza hizmet etmektir. Maddi çıkarın peşine düşmedik.

Bugüne gelince; fonlanan gazeteleri, gazetecileri duyuyoruz. Ülke içindeki yandaşıktan başka, uluslararası sermayelerden, Avrupa'dan, Amerika'dan fonlanan gazetecilerden bahsediliyor. Bunlar gazeteciliğe uygun değildir. Gazetecilik Hakk'a ve insanlığa hizmettir.

Siz siyasi kimliğinizle de biliniyorsunuz. Siyasi aksiyonunuzdan da bahsedebilir misiniz?

Milliyetçi Hareket Partisinde 1974-80 arasında Gençlik Kolunda görev aldım. Mesleki faaliyetim ve gazete yayıncılığının yanında siyasi faaliyetlerde de bulundum fakat 12 Eylül Darbesinden sonra gözaltı ya da tutuklanma gibi bir durum yaşamadım.

1983'de Muhafazakâr Parti Kurulunca ben de 1987 yılına kadar İl Yönetim Kurulu Üyesi ve Merkez Karar Kurulu Üyesi oldum. Partinin ismi 1987'de Milliyetçi Çalışma Partisi olarak değiştirildikten sonra da Merkez Yürütme Kurulunda yer aldım. 1990-93 arasında Milliyetçi Hareket Partisi'nin Konya İl Başkanlığı yaptım. 1994-97 arasında Başbuğumuz Alparslan Türkeş döneminde MYK üyeliği yaptım. Yine 1997-2007 arasında MYK üyesiydim. 2007-2012 yılları arasında partimin Merkez disiplin Kurulu üyesi olarak görev aldım. Belediye Başkanlığı ve Milletvekili adaylıklarım da oldu.

Gazetecilere tavsiyeniz var mı?

Gazetecilere tavsiyen; kalemlerini parayla satmasınlar. Toplumun birliğini sağlayacak minvalde yazsınlar. Ezan dinmez, bayrak inmez; Ezanımız susmasın, vatanımız bölünmesin. Bizim hedefimiz buydu, onların da hedefi bu olsun.

Gazetecilik kolay terk edilen bir meslek değildir. Özlüyor musunuz?

Özlemek ne ki! O günün şartları bugün olsa yine aynı şeyleri yapar, yine gazete çıkarırım. Bugün PKK neyse, 70'li yıllarda bizim karşımızda ona benzer bir zümre vardı ve biz bu bilinçle hareket ettik.

Basın camiasının sevilen isimlerinden merhum Gazeteci Şerif Onar ile 2022 yılında yapmış olduğumuz röportajı, anısına ithafen tekrerrür ettik. Merhum Onar'ı rahmetle anıyoruz

Şerif Onar'ın anısına... Onun kaleminden gazetecilik!

Üniversite eğitimi için geldiği Konya'da kalarak meslek hayatını burada sürdüren; kısa süre önce ise vefatıyla şehirdeki basın camiasını hüzne boğan Gazeteci Şerif Onar, 2022 yılında yayımlanmış olan 10'Lar Dergisi 10 Ocak sayısında röportaj vermişti. Siyasi parti basın danışmanlığı ve belediye basın müşavirliği görevlerinde bulunan Onar, verdiği röportajında gazeteciliği 'yaşam biçimi' olarak tanımlamıştı. Onar, röportajında yazdığı gibi, tutkuyla ve bir yaşam biçimi olarak gördüğü mesleğini yaşamının sonuna dek layıkıyla yerine getirmeye çalıştı. Merhum Onar'ın 2022 yılında vermiş olduğu röportajı anı olarak tekrar yayımlıyoruz. Kendisini rahmetle anıyor; yakınlarına ve basın camiasına tekraren başsağlığı diliyoruz.

Buyurun Şerif Onar'ın kaleminden gazetecilik...

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

1980 yılında Siirt'in Kurtalan ilçesinde dünyaya geldim. Yedi kardeşiz. Annem ev hanımı babam ise Manisa'nın Soma ilçesindeki Türkiye Kömür İşletmeleri'ne (TKİ) bağlı kömür madeninden emekli oldu. Ben de ilk ve ortaokul eğitimimi Şırnak'ta, lise eğitimimi ise Manisa Soma'da tamamladım. 2001 yılında girdiğim üniversite sınavında Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nü kazanınca Konya'ya geldim ve 1 yılı Yabancı Diller Yüksek Okulu'nda (YADAM) İngilizce olmak üzere 5 yıllık lisans eğitimimin ardından başladığım çalışma hayatıma yine Konya'da devam ediyorum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi'nin

uzun yıllardır yayın yapan Üniversite TV (ÜNTV) bulunuyor. Öğrenciler, üniversitede aldıkları teorik eğitimlerini burada pratiğe dökerek mesleğe doğru bir şekilde adım atmış oluyorlar. Ben de Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü ikinci öğretim öğrencisi olduğum için ikinci sınıftan dördüncü sınıfa kadar burada çalıştım. TV muhabirliği, haber yazımı, haber kurgusu, metin yazarlığı ve daha pek çok alanda oldukça faydalandığım iki yıl geçirdim. Bu, iletişim fakültesi öğrencileri için gerçekten de çok iyi bir imkan. ÜNTV'deki stajım boyunca bana mesleğin tüm yönlerini anlatan, uygulamalarla beni geleceğe hazırlayan Selman Selim Akyüz Hocamız başta olmak üzere üniversite ile fakülte yönetimine, tüm hocalarıma ve arkadaşlarıma bu vesileyle teşekkür ediyorum. Tabii, mezun olduktan sonra bölümümde aldığım eğitimin üzerine ÜNTV'den edindiğim bilgi ve tecrübemi meslek hayatıma da yansıttım ve bu benim için oldukça avantajlı bir unsur oldu.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Az önce de ifade etmeye çalıştığım gibi öğrencilik döneminde Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi'nin uygulamalı kanalı ÜNTV'de iki yıl çalıştım. Mezun olduktan sonra da Kanal 42'de de yine iki yıl çalışma fırsatı buldum. 2010'ndan 2018'in sonuna kadar da AK Parti Konya İl Başkanlığı'nın Basın Müşavirliği'nde, 2018'in sonundan 2019'un Nisan ayına kadar ise Konya Büyükşehir Belediyesi Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Daire Başkanlığı'na bağlı Basın Şube Müdürlüğü'nde çalıştım. 2.5 yıldır da Karatay Belediyesi Basın ve Yayın Müdürlüğü'nde görev yapıyorum.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik benim için gerçekten bir tutku ve buna bir meslekten çok yaşam biçimi olarak bakıyorum. Gazeteciliğe olan ilgim ise lise yıllarından itibaren başladı. O yıllarda TRT bünyesinde çalışan Bahadır Şerif Onaran diye bir gazeteci vardı. TRT haberlerini izlerken haberin başında haberi kaleme alan Bahadır Şerif Onaran ismi çıkardı. Ben de 'Bahadır' kısmını elimle kapatıp, 'Anne bak bu haberi ben yazdım' derdim. Böylece gazeteciliğe karşı bir ilgim ve sevgim başlamış oldu. Lise son sınıfta yani üniversite hazırlık döneminde gazetecilik eğitimi almayı hedefledim ve üniversite tercihlerimin ilk 7 sırasında gazetecilik bölümü vardı. Sonuçta da Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nü kazanıp eğitimimi almış oldum. Üniversite eğitimimin 3'üncü sınıfında TRT İzmir Bölge Müdürlüğü'nde 1 aylık staj yaptım. Lise yıllarında kendime rol model aldığım Gazeteci Bahadır Şerif Onaran da meğerse orada mesleğine devam ediyormuş. Onunla tanışma fırsatı buldum ve bu anımı da ona anlatma fırsatı buldum. Çok şaşırmış ve oldukça da mutlu olmuştum.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de medya hala oldukça önemli bir güç konumunda. Ancak günümüzde geldiğimiz nokta açısından söylemek gerekirse evet ne yazık ki gazeteciliğin; genel manada da medyanın birtakım önemli problemleri bulunuyor. Özellikle de Anadolu basını, başta ekonomik sorunlar olmak üzere çeşitli sebep ve sorunlar nedeniyle oldukça zor günler geçirdiğini söylemek herhalde yanlış

olmayacaktır. Çalışanlar, yeterli derecede maaş ve diğer haklarını maalesef düzenli olarak alamıyor. Bu, onların hem motivasyonunu düşürüyor hem de kendilerini yetiştirmelerinin önünde bir engel olarak duruyor. Dahası bu tür problemler, gazetecilerin işlerine olan güvenlerini kaybettiriyor ve başka mesleklere yönelmek durumunda kalıyorlar. Bana göre basın aşması gereken diğer sorunu ise ilan ve reklâm gelirlerinin artmaması. Bunun şehrin tüm dinamiklerinin basına olan desteğini arttırmasıyla çözülebileceğine inanıyorum. Bu konuda elbette Konyamızda kıymetli çalışmalar var. Bunu çalıştığım kurumun biriminden de rahatlıkla görebiliyorum. Ancak bunun daha da artmasından yanayım. Tabii ki bu konuda şehrin dinamikleri kadar basın-yayın kuruluşlarının da üzerlerine düşeni yapması gerekiyor. Yani basın-yayın kuruluşlarının destek gelmesini beklemesi yerine medya kuruluşlarının çok daha yenilikçi, özgün ve her iki tarafın da faydasına olabilecek projeler üretmeye devam etmesi gerekiyor.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kesinlikle. Medyanın, insanların algı ve tutumlarında doğru yönde veya istendik yönde etkileme ile yönlendirme gücüne sahip olduğunu düşünüyorum. Bana göre bir gazetecinin görevi; mesleki sorumluluk bilinci içerisinde halka doğruları aktarmak, halkın görüşlerini ve isteklerini kurumlara ileterek halkın sesini duyurmak ve kurumlar ile halk arasında iletişimi sağlamaktır. Bu bağlamda düşündüğümüzde ulusal basın olduğu kadar, yerel basının da ülkemizdeki önemi hiç şüphesiz yadsınamaz. Bu etkinin boyutu, medyanın ulaşılabirlik seviyesiyle doğru orantılı olarak da değişime uğruyor. Önceleri yalnızca yazılı şekilde olup ve daha az insan üzerinde etkili olurken, geçen zaman içinde sesli ve görsel medya araçlarının oluşmasıyla, medyanın etki alanı daha da genişledi. Medyada millilik veya millileşme konusu ise sadece günümüzün değil, çok daha uzun dönemlerin meselesi. Ülkemizde son 100- 150 yıldır basının millileşmemesi, değerlerimizi, inancımızı, sosyal ve kültürel yapımıza uygun hareket edememesi birtakım problemler doğurdu. Son dönemlerde ise basın, uluslararası yayınların da etkisiyle millilikten sıyrılarak küreselleşme sürecine girdi. Konyamızda da bu etki görülse de yaygın basının aksine Konya'nın yerel basını kültürüne, değerlerine ve inanç ekسنesine saygılı, oldukça da hassas bir yapıda olmayı sürdürüyor. Gerek Konya'nın değer ve inanç değerlerine yönelik olsun gerek diğer pek çok konularda olsun şu şehre yönelik olumsuz algı oluşturma operasyonlarına karşı Konya basını gerekli yanıtı veriyor ve yayın politikalarını bu çerçevede yürütüyor. Beni mutlu eden bir başka konu da, bu duruş sadece basın-yayın kuruluşlarıyla sınırlı kalmıyor. Konya, bu tür durumlarda tüm dinamikleriyle sağlam bir birliktelik oluşturarak gereken yerlere gereken mesajı net bir şekilde her zaman vermeyi biliyor. Bu, şehre olan aidiyetin, değerlerimize olan bağlılığın ve insanımızı sevmenin gereği ile çok güzel bir sonucudur aynı zamanda.

Kimse bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Herkes için önem taşıyan ancak kimi zaman fark edilmeyen belki de gizlenen bazı gerçeklerin ortaya çıkarılması, araştırmacı gazetecilik alanına giriyor. Bu tür haberleri yapmak, dedektiflik yapmayı bile gerektirebiliyor. Tabii ki bu tür haberler çok iyi araştırılıp, doğrulattırılmalı, analiz edilmesi ve topluma öylece haber olarak duyurulmalıdır. Dolayısıyla böylesine emek gerektiren ve pek çok kesim için önem taşıyan bu haberleri yapmak ve bu haberi ilk kez paylaşmak çok heyecan verici, gurur verici bir duygu. Bu duygu, bir şeyleri başarmış olmanın, topluma bir faydanın dokunmuş olmasının ve mesleğinizi iyi yapıyor olmanızın da bir ifadesi bence.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Az önce de ifade etmeye çalıştığım gibi içinde bulunduğumuz toplumu, şehri, ülkeyi hatta kimi zaman da bütün dünyayı etkileyebilecek bir gelişmeyi yazmak çok önemli. Şehrin ayırt edici ve güçlü özelliklerinin ön plana çıkarılmasında, ülke çapında ve dünyanın pek çok noktasında tanıtılmasında, şehrin marka kimliğinin her türlü platformda yansıtılması ile bir marka imajı oluşturulmasında medya önemli bir araç.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Son yıllarda internet teknolojisindeki gelişmeler ve yaygınlaşma, birçok sosyal medya uygulamasını da ortaya çıkarmış oldu. Tabii bu gelişmeler, doğal olarak kitle iletişimi dâhil iletişim olgusunun bütün unsurlarını derin bir dönüşüme uğrattı. Yani belirli bir merkezden hazırlanan haberleri halka ulaştıran kitle iletişim araçlarının süregelen yöntemlerinin aksine sosyal medya iletişimi bir anda hızlandırdı ve bu alan iletişime sürekli katkı yapilabilen interaktif bir biçime dönüşmüş oldu. Dolayısıyla eskiden tek taraflı olan haber aktarımı, yeni dönemle birlikte okuyucunun da neredeyse haber yazımına katılmasına sebe-

biyet verdi. Dahası interneti olan her vatandaş, günümüzde bir bakıma gazetecilik yapmaya başladı. Yine bu yeni alan, gazeteciler için sadece bir haber kaynağı olarak değil; aynı zamanda az önce de ifade ettiğim gibi gazetecilik mesleğini interaktif bir biçimde yapılmasına olanak sağladı. Bu yeni dönem, beraberinde bazı sorunları getirdi. Her ne kadar sosyal medya üzerinden bilgi, olay veya yeni bir gelişmeyi aktaran gazeteciye ürettiği haberle ilgili okuyucu/izleyici tepkisini anında alabilme olanağı sağlasa da aktarılanların doğruluk payının sorgulanması gibi bazı sorunlar ortaya çıktı. Bilinçli veya bazen bilinçsizce olsa da genel anlamda sosyal medyanın toplum üzerinde yönlendirici bir etkisinin olduğu tartışılmaz bir gerçek.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Çok güzel bir coğrafyada ve inanılmaz bir ülkede yaşıyoruz. Binlerce yılda oluşmuş bu zengin medeniyetimizin, değerlerimizin ve insanımızın destansı hikâyesini geleceğe aktaracak bütün genç kardeşlerimize ihtiyaç var. Bana göre en doğru haberi yazan, en iyi filmi çeken, en renkli reklam fikrini ortaya koyan veya en güzel görsel tasarımı yapan sadece kendi kariyerlerine değil; bunun yanında şehrine ve ülkesine de katkı sağlamış oluyor. Aslında ülkemizde özellikle de şehrimizde iletişimin tüm alanlarında mevcut çitayı daha da yükselten pırl pırl gençlerin yetiştiğine inanıyorum. Bu alanda ilerleyecek kardeşlerime öncelikle kendilerine bir yol çizmelerini öneririm. Yani "ben bu işi maddi bir kazanç elde edecek bir meslek olarak mı görüyorum yoksa kendime, yaşadığım şehre ve insanlığa fayda sağlamak için mi yapıyorum" a karar vermeleri gerektiğini düşünüyorum. Ben 16 yıldır bu alanda çalışıyorum ve hala heyecanlıyım. Bugünlere de hep bu heyecan duygumu koruyarak geldim. Her güne başladığımda aynı heyecanı yaşadım. Dolayısıyla genç kardeşlerime heyecanlarını da asla kaybetmemelerini diliyorum. Çünkü heyecan yoksa çok da bir şey olmuyor sanırım. Analiz yapmak da iletişim alanında çok önemli bir yer tutuyor. Bu yeteneğin yanında çokça dil öğrenmek önemsedığım bir diğer konu. Dolayısıyla bütün yabancı dilleri sevmelerini ama özellikle en az iki dili öğrenmelerini önerebilirim. İletimci kardeşlerimin kendilerine güvenmeleri yine önemli olgu bence. Mesleki deneyimlerde teorik bilgi de oldukça önemli. Çünkü pratik, teori üzerine uygulanıyor. Ama tabii ki üniversite diploması kişiyi ancak bir yere kadar taşır ve kişinin bundan sonraki yıllarda kendisini çok iyi bir şekilde geliştirmesi gerekiyor. Örneğin eğitim hayatın sürerken kendilerine tecrübe kazandıracak işlerde çalışmalılar. Elbette ki çok da kitap okumalılar.

Ekleme istedikleriniz var mı?

10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü dolayısıyla hazırladığınız bu kıymetli eserde bana da yer ayırmaz ve kendimi ifade etme fırsatı vermeniz büyük bir incelik. Bu işin içinde olan ve bu alanda ilerlemek isteyen kardeşlerimiz için oldukça faydalı olduğunu düşündüğüm bu projenin hayata geçmesinde emeği bulunan tüm Yenigün Gazetesi Ailesi'ne teşekkür ediyorum. Bu vesileyle; meslek büyüklerim başta olmak üzere tüm meslektaşlarımın 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü tebrik ediyorum.

Yalan yanlış haberler mesleğe zarar veriyor

Gazeteciliğin çocukluk hayâli olduğunu ve kendisine küçük yaşlardan bu yana en çok gazeteciliği yakıştırdığını aktaran Eylül Aşkın Akçay, mesleğe en çok zararı ise yanlış ve tam manasıyla araştırılmadan yapılan haberlerin verdiği dikkat çekti

Eylül Aşkın Akçay, aslen Giresunlu olup İstanbul'da dünyaya gelen, çocukluk yıllarından itibaren gazeteciliğe ilgi duyup bu uğurda Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi öğrenciliğini tercih eden bir meslektaşımız. Lisans eğitimini sırsında ajans haberciliği ile stajını da yapıp saha çalışmalarını öğrenen Akçay muhabir olarak başladığı Yeni Konya'da halen sorumlu yazı işleri müdürü olarak görev yaparken diğer yandan da mezunu olduğu fakültede yüksek lisansına devam ediyor.

Sizi tanıyabilir miyiz?

17 Eylül 1995 doğumluyum, İstanbul Kadıköy'de doğdum. Aslen Giresun'luyum. İlkokul, ortaokul ve lise öğrenimimi İstanbul'da tamamladım. Küçüklüğümden beri gazeteci olma hayalim vardı bu yüzden Selçuk Üniversitesi gazetecilik bölümünde okudum. Üniversiteyi bitirdikten sonra yine Selçuk Üniversitesi gazetecilik bölümünde yüksek lisansa başladım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Gazeteciliğe, üniversiteye geldiğim sene başladığım staj ile adım attım. Bir haber ajansında üniversite dönemi boyunca haberlere gittim, bu şekilde mesleğimi öğrendim. Üniversitenin ardından yüksek lisansa başladıktan sonra, yüksek lisansın

ders aşamasını bitirdiğimde KON TV'de muhabirlik yapmaya başladım. Kısa süre sonra Yeni Konya Gazetesinde muhabirlik yaptım. Bir süre sonra yine aynı gazetede editörlük yaptım. Gazetemizin internet sitesinde de sorumlu yazı işleri müdürlüğü görevinde bulundum. Geçtiğimiz son bir seneyi de Yeni Konya Gazetesi sorumlu yazı işleri müdürü olarak sürdürmekteyim.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik, benim zaten çocukluk hayâlimdi. Kendime küçük yaşlardan itibaren en çok gazeteciliği yakıştıırıyordum. Bizim zamanımızda genellikle çocuklar büyüdükleri zaman öğretmen ya da doktor gibi meslekleri yapmak istediklerini söylerdi. Benim büyüdüğüm zaman gazeteci olmak isteğim de genellikle ilkököl, ortaokul yaşlarında biraz tuhaf gelirdi. Ben tabii küçükken gazeteciliğin tam olarak ne ifade ettiğini bilmiyordum. Yani gazetecilerin, sadece televizyon ekranlarında gördüğümüz kişiler olduğunu zannediyordum. Fakat mesleğin içine girdikten sonra hiç de öyle olmadığını ve alanımızın, benim çocukluk hayâllerimden bile daha fazla olduğuna karşılaştım. Bu yüzden de küçükken bilmeden, tanımadan, hakkında bir fikir sahibi olmadan sevdiğim mesleğimi işin içine girdikten sonra daha fazla sevdim.

Çünkü gazetecilik sabit kalınan bir meslek değil; oldukça renkli, heyecanlı ve her günün bir diğerinden daha farklı olduğu bir meslek. Bu da sizi rutinleştirmede için bir ömür boyunca yapmaktan sıkılmayacağınız bir mesleğe sahip oluyorsunuz. Bununla birlikte bir olaya gittiğinizde ya da bir programda yer aldığınızda oradaki vatandaşların "Aaa gazeteciler gelmiş" demesi inanılmaz çok güzel bir duygu veriyor. Yaptığınız işin önemini daha iyi anlıyor, insanların size ve mesleğinize olan saygısından gurur duyuyorsunuz. Ayrıca tanınmış insanlarla haberler, röportajlar yapabilmek ve toplum tarafından büyük beğeniye sahip olan kişilerle mesleğinizden dolayı bir arada olabilmeniz de güzel hisler veriyor. Bu açıdan da gazeteciliği seviyorum. Aslında aradan geçen on yılın ardından şunu anlıyorum ki gazetecilik gerçekten de çocukluktan itibaren duyduğum hayranlığı fazlasıyla hak eden bir meslek. Saygınlığı, insanların size olan güveni, hayatınıza getirdiği hareket ve heyecan... Bunlar gerçekten de oldukça güzel hisler.

Matbu gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Hem yazılı basın, hem internet haberciliği alanlarında bulunmuş bir gazeteci olarak bu soruyu rahatlıkla cevaplayabilirim. Bizim, mesleğimizin var oluşundan itibaren mücadelesini verdiğimiz "hız" konusu İnternet medyasının gündeme gelmesiyle daha da ciddi bir hale gelmiştir. Bu durum yazılı basın çalışanlarını olumsuz şekilde etkilemektedir, bu bir gerçek. Fakat internet haberciliğinin, olan her şeyi çok hızlı şekilde bir "tık" ile okuyucuya iletilmesi vatandaşın maalesef ki doğruluğu sağlanmamış ve kontrolü gerçekleştirilmemiş bilgilere maruz kalmasına sebep oluyor. Çünkü yazılı basının ciddi şekilde denetlenme durumu şu an için internet haberciliğinde mevcut değil. Bu da bir süredir tartıştığımız "dezenformasyon" kavramını gündeme getirmekte. Ve bizler de dezenformasyonla mücadele etmeye çalışmaktayız. Çünkü vatandaşın hızlıca ulaştığı yalan yanlış haberler bizim mesleğimize zarar vermekte. Yüzyıllardır gazetecilere duyulan saygınlığın maalesef ki azalmasına sebep oluyor. Bu nedenle internet haberciliğini yürüten gazetecilerimizin çok daha dikkatli ve duyarlı şekilde mesleklerine icra etmesini istemekteyim.

Mesleki hatıralarınızdan, bir kaçını bizimle paylaşır mısınız?

Gazetecilik, söylediğim gibi oldukça renkli ve hareketli bir meslek. Bu nedenle fazlaca da anı biriktiriyoruz. Benim unutamadığım anılar genellikle asayiş durumlarında başıma gelen olaylardan oluşuyor. Örneğin gördüğüm ölümlü trafik kazaları, yaşanan cinayetler, yanmış, parçalanmış cesetler... Ama inanıyorum ki bu duruma şahitlik eden her gazetecinin bu soruya vereceği cevap kesinlikle gitmiş olduğu bir şehit haberi. Orada yaşanan, duygusallığı hafızalardan silmek imkânsız gibi duruyor. Bununla birlikte 11. kattan atlayarak hayatına son veren bir üniversite öğrencisinin haberi de beni oldukça etkilemişti. Diğer vakaları daha kolay unutabilsem de bu olayı çok kolay unutamıyorum.

Daha güzel anılardan bahsedecek olursak; haber yapmaya yeni yeni başladığım zamanlarda iki kişinin, benim yapmış olduğum bir haber hakkında aralarında konuştuğunu duymak çok güzel hisler veren bir andı. Yeni Konya gazetemizde çalışmaya yeni başladığım zamanlarda gazetemizi bayide görmenin verdiği mutluluğu da unutamıyorum. Çünkü o gazeteyi gördüğüm an "Bunu ben yaptım, bunda benim emeğim var" demek tarifsiz bir duygu. Ayrıca; hâlâ sosyal hayatımda herhangi bir konu üzerinde konuştuğumuz sırada bana yöneltilen, "Sen gazetecisin, sen bilirsin" cümlesiyle başlayan sorular almayı da çok fazla seviyorum.

Değerli Basın Mensuplarımızın "Çalışan Gazeteciler Günü" Kutlu Olsun

'Gazetecilik meşakkatli ama mükemmeldi'

Hem futbol oynayıp hem haber yazarak bir dönem gazetecilik yapan Behzat Altunbaş, gazetecilik yaptığı yılları aktardı. Altunbaş, basılı gazeteciliğin emek ve yürek istediğine dikkat çekti

Lise öğrencisiyken başladığı spor gazeteciliğini öğretmen, kaleci ve hakem olduğu yıllarda da başarıyla icra eden Behzat Altunbaş ile eski ve yeni dönem gazeteciliğini ve işle ilgili hatıralarını konuştuk.

Hocam hangi tarihte ve nerede dünyaya geldiniz, eğitim hayatınız nasıl gelişti?

1954 yılında Konya'da doğdum. İlk, orta lise ve fakülte yıllarımı Konya'da tamamladım.

Fakülteyi bitirip öğretmen oldunuz ama aynı zamanda gazetecilik yaptınız. Basın dünyasına ne zaman ve nasıl girdiniz, hangi gazetelerde çalıştınız?

Lise öğrencisiyken futbol oynamaya başladığım günlerde aynı mahallede oturduğum rahmetli Ali Oğuz Meydan kendisine spor haberleri konusunda yardımcı olmam için teklifte bulundu. Böylece Türkiye Yarın gazetesinde spor muhabirliği görevine başlamış oldum. Ali Meydan abimiz, mimarlık mesleğindeki yoğunluğu nedeniyle gazetedan ayrılınca spor alanında iş yoğunluğum iyice arttı. Rahmetli Ziya Tanrıku abimizin genel yayın yönetmenliği ve yazı işleri müdürlüğü görevlerinde bulunan rahmetli Mevlüt Ben ve Cengiz Dönmez idaresinde uzun dönemler Spor Sorumluluğu görevlerinde bulundum. Rahmetli İbrahim Sur abimle birlikte aynı gazetede çalışırken kendisinden çok şeyler öğrendim. Daha sonra Durmuş Alagöz abimizin sahip olduğu Konya Postası gazetesinde İbrahim Sur ve yine rahmetli Galip Yenikaynak kardeşimle çalıştım. Rahmetli Yenikaynak'ın ayrılmasından sonra

da Spor Sorumlusu olarak uzun süre görev yaptım. Eskiden gazetelerin künyesine Spor Müdürü değil, Spor Sorumlusu yazılırdı.

Hürriyet Gazetesi Konya temsilcisi rahmetli Mehmet Gazel kardeşime de spor haberleri konularında, onun isteği üzerine yardımları severek yaptım. Bunları yaparken gazeteciliğin verdiği zevkle haz duyuyordum. Kolay değildi; bazen hem futbol oynuyor hem yazıyordum. Bilirsin, amatör ligde uzun yıllar kalecilik de yaptım.

1970'li, 80'li yılların gazeteciği ile bugünkü gazetecilik arasında ne gibi farklılık var?

Bizim o dönemlerde yaptığımız görevlerle, şimdiki gazetecilik arasında öyle büyük fark var ki; nasıl anlatılır! O dönemlerde rahmetli Ziya Tanrıku'nun gazeteyi baskıya geçirmek için harcadığı çabaları kaleme alarak yazmak kolay değildir. Hele Konya Postası gazetesinin sahibi abim Durmuş Alagöz'ün kâğıt sıkıntısı yaşandığı dönemlerdeki çaba ve gayretleri satırlara sığmayacak kadar mükemmeldi. Bugün her şey mükemmel.

Bunlar patronların yaşadığı meşakkatler... Bizden örnek vermek gerekirse; bir deplâsman maçına gidildiğinde maç sonu gazeteye telefon edecek zemin ve yer konusunda sıkıntılar yaşardık. Şimdi bilgisayar, telefon elinde; istediğin şeyi, istediğin zaman, istediğin şekilde kullanabiliyorsunuz.

Medya sizin için neyi ifade ediyor?

Devletin Kuvvetler gücü dediğimiz yasa, yürütme ve yargıdan sonra dördüncü kuvvet gücü basındır.

Öğretmen oldunuz, futbol oynamayı bırakıp futbol hakemi oldunuz ama medyadan uzun süre kopmadınız ama değişim ve dönüşümle birlikte siz de nihayetinde sektörden uzaklaşınız. Özlediğiniz oldu mu o zamanları?

Gazeteciliğe özlem duymamak mümkün mü? Duayan rahmetli büyüklerim İbrahim Sur, Mehmet Gazel, Galip Yenikaynak ile birlikte çalışmak, onlarla birlikte olmak, bir şeyler paylaşmak ve öğrenmek benim için ayrı bir heyecan, ayrı bir zevkti.

Bugün geldiğimiz noktada dijital medya matbu medyanın çok önüne geçmiş görünüyor. Yazılı, dijital medyayı mukayese eder misiniz?

Basılı gazetecilik emek ister, yürek ister; sabahı akşamı olmayan bir çalışma gerektirir. İnternet gazeteciliği, emek harcamadan sosyal medya kopyasının yansıtılmasıdır.

Gazetecilerin enteresan hatıraları vardır. Birini bizimle paylaşır mısınız?

Kalecilikte unutamadığım bir anım var, hiç aklımdan çıkmaz. Yıkılan eski stadyumda bir Konyaspor maçı öncesi, Şekerspor'da oynadığım dönemlerde benim kale arkama rahmetli İbrahim Sur ve Galip Yenikaynak gelmişti. Ben kalede hem oyunu takip ediyor hem de dönüp gazeteci abilerle sohbet ediyordum. Onlar da arada sırada, "Top geliyor" diyerek beni kandırıyorlar, sonra da gülüşüyorduk. Bir ara topu oyuna soktum ve dönüp onlarla konuşmaya devam ettim. Yine, "Aman top geliyor" dediler. Ben de, "Yine şaka yapıyorlar" diye düşünüp dönmedim ama bir baktım, top yanımdan geçip filelere çarptı! İyi ki skor olarak farklı öndeydik de öylece kurtulmuş oldum. Bizim maçın ardından, Konyaspor maçını izlerken rakip kale arkasında benim konu hep gündemdeydi. Yıllarca da dilden düşmedi.

Öğretmenlik, kalecilik, gazetecilik, futbol hakemliği, hakem hovalığı, kurul görevleri... Bir koltukta pek çok karpuz!

Uzun yıllara yayılınca hepsi bir anda aynı koltukta değildi tabii... 1978/1979 eğitim öğretim döneminde öğretmenliğe başladım. İlk yıllarımda spor yazarlığına devam ettim. 1979'da futbol hakemliği kursuna katıldım ve o yıl aday olarak hakemliğe başladım. Yıllar sonra il hakemliği ve klasman hakemliği görevlerinde bulundum. İlk dönemlerde hem oynadığım, hem yönettiğim, hem de yazdığım özel bir süreç yaşadım. Profesyonel futbol liglerinde de epey maç yönettik.

Konyaspor'unuzun ve Konya İdmanyurdu takımlarımızın birleşme süreçleri sonrasında, öğretmenliğin şartları gereği aktif olarak gazeteciliği sonlandırmak zorunda kaldım.

Profesyonel liglerde hakemliği de, 1997 yılında bir jübile ile bıraktım. 1998 yılında klasman gözlemciliği ve bu yıllardan sonra hakem eğitimciliği, hakem kurulu hocalığı, ayrıca İl Hakem Kurulunda ve temsilciler kurulunun olduğu dönemlerde Konya temsilciler kurulunda da görevlerde bulundum.

"Basın hürriyeti kalkarsa, vicdan, eğitim, konuşma hürriyetleri de kalkar."

**10 OCAK ÇALIŞAN
GAZETECİLER GÜNÜ**
Kutlu Olsun

Av. Oktay Unkur
Konya Barosu Başkanı

'Gazetecilik halk okuludur'

Müftü ve vaizliğiyle bilinen Mehmet Emin Parlaktürk, toplumu bilgilendirme görevini kürsü dışında da sürdürerek lise yıllarında makale ile başlayan köşe yazılarına spor servisindeki göreviyle devam etti. Parlaktürk'e göre gazetecilik, ülkenin geleceğini inşa etmeye çalışan bir halk okuludur

Toplum onu müftü, vaiz olarak bilir ama Mehmet Emin Parlaktürk bir zamanlar amatör liglerde futbol oynayan bir sporcu, elinde fotoğraf makinasıyla haberin peşinde yürüyen bir gazeteciydi. Hatta Sinop'a tayin edildiğinde, memur olmasına rağmen Türkelî Gazetesini, Avustralya'da görevlendirildiğinde de Çağrı Gazetesini yayınlamak, toplumu bilgilendirme görevini kürsü dışında da sürdürmüş. Parlaktürk Hoca ile Anadolu'da Hamle Gazetesinde başlayan mesleki faaliyetlerini, spor hayatını konuştuk.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Konya'da 1951 yılında doğdum. Eğitim hayatım burada geçti. 1970'de İmam Hatip Lisesi'nden mezun olunca Konya Erkek Lisesi'nden aldığım diplomayla İstanbul Edebiyat Fakültesi'ne kaydoldum. O dönemlerde İHL diplomasıyla üniversiteye girilemiyordu. Hoca olan babam İstanbul'da tahsilime karşı çıkınca Konya'ya döndüm ve bir yıl sonra Yüksek İslam Enstitüsü'ne girdim. Mezuniyeti müteakip, 1976 yılında memuriyete başladım. Tahsilim boyunca yaz aylarında başta babam ve Bozkırlı Mustafa Efendi Amcam'dan dini dersler, Ağazade Osman Efendi'den Kur'an kıraati, Abdurrahman Öksüz hocadan Arapça dersleri aldım. 'Eğitimin yaşı olmaz' denir, halâ öğrenmeye ve öğrendik-

lerimizi öğretmeye devam ediyoruz.

Gazeteciliğe nasıl başladınız? Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Gazeteciliğe merakım, 1968 yılında Anadolu'da Hamle'de çıkan ilk yazımla başlar. (Bu gazete sonradan Türkiye'de Yarın olarak devam etti.) Lise ikinci sınıfta Türkçe Hocamız Celal Tarakçı'nın teşviki ve Yeşilay Başkanı Şakir Arıtan'ın isteğiyle ilk makalem yayınlandıktan sonra basın dünyasıyla tanıştım. Akabinde hem fiilen çalışarak hem de yazılarımla gazeteciliğim devam etti.

Büyük mürşit Memiş Efendinin torunlarından Ziya Tanrıkulu'nun 1969'da çıkarmaya başladığı Türkiye'de Yarın gazetesinde, Ali Oğuz Meydan'la birlikte sayfa mizanpajlarını yapar, spor servisini yönetirdik. Burada büyük tecrübe kazandım. Haber nasıl yapılır, sayfa nasıl bağlanır o zaman öğrendim. Hem fiilen çalıştım hem de makale yazdım. Bu tecrübemi, o yıllarda on iki bin baskı yaparak Türkiye'nin en çok tirajlı dergileri arasına giren ve hem yönetici hem de editör olarak çalıştığım İslam'ın İlk Emri OKU Mecmuası'na ve sonraları çıkardığımız gazetelere de taşıdım.

Spor servisini yönettiğinize göre sporla da ilgilisiniz, aktif sporculuğunuz oldu mu?

Evet, gençliğimde aktif olarak futbol oynadım. Amatör ligde Doğanhisarspor kulübünde lisansiyer oyuncuydum. Üniversitelerarası turnuvalarda Okul takımında ve semtimizin de takımı olan Güneşspor'da oynadım. Bu merakım yüzünden 1970'li yılların başında kısa süreliğine spor muhabirliği yaptım. Gücüyener'lerin Yeni Konya'sında spor yorumları yazmaya başladım. Amatör ligi takip eder, haftalık "Her onbirden bir ümit" köşesinde istikbal vadeden amatör sporcuları tanıttım. Bunlardan pek çoğu profesyonel takımlara transfer oldular. Şimdilerde bazen sosyal medyada çıkan spor haberlerine arada yorum yapmam, bu geçmişiime dayanır.

Görev yaptığınız yerlerde de yazı yazmaya devam ettiniz mi?

Gazeteciliğe olan merak ve aşinalığım resmi görevim süresince de devam etti. Yazı yazmaya devam ettim, hatta gazete çıkarmak bile nasip oldu. Sinop Türkelî İlçesinde Müftü iken 1979'da "Türkelî'nin Sesi" isimli aylık, Avustralya Melbourne'de din görevlisi iken Türk-İslam Cemiyeti adına "ÇAĞRI" adıyla haftalık gazete çıkarmak kısmet oldu, her ikisinde de başyazılarını ben yazıyordum.

Konya'da iken yerli basında Yeni Konya, Yeni Meram, Merhaba, Konya'nın Sesi,

Hakimiyet, Memleket... gibi farklı gazetelerde haftalık ve günlük köşe yazıları yazdım. İnternet sitelerinde de pek çok makalelerim yayınlandı ama en uzun ve süreli olanı "habervaktim.com" sitesindeki köşe yazılarımdır. Televizyon ve radyo programlarımdan bahsetmiyorum, zira bunlar yazılı basın dışında kalıyor.

1960'lı 70'li yıllarda gazetelerde yazı zamanının zorlukları oluyor muydu, ne tür reaksiyonlar ile karşılaştınız?

O yıllar bu günlerden çok farklıydı. Ortaokulda okuduğumuz 60'lı yıllar, siyasi yönden çok çalkantılı geçiyordu. Lise ve Yüksek tahsil yaptığımız 70'li yıllar ise, sağ-sol çatışmalarının zirve yaptığı, anarşinin kol gezdiği, kan ve gözyaşının bolca aktığı buhranlı senelerdi. Bu durum, hem etkilenen hem de etkileyen bir güç olarak basın dünyasına da yansiyordu. Bu ideolojik kamplaşmalar, basın çalışanlarını da içine çekiyordu. Hepimiz bunlardan etkileniyorduk. Bu yıllarda, öğrenciler arasında olduğu gibi basın sektöründe de, ya sağcı olacaktınız ya solcu, bu ikisi değilseniz size çaycı derlerdi. Ama bizler kendimizi Müslüman olarak tanımlardık. Tartışmalarımızı da sağcılık üzerinden değil, daima İslâm'ı referans alarak yapardık.

O yıllarda çalıştığım ve haftalık yazılar yazdığım Gücüyener'lerin Yeni Konya'sı, sol düşünce savunucularının hâkim olduğu bir gazeteydi. Adil Bey'in odasında zaman zaman bir araya gelir, fikri tartışmalar yapardık. Karşıt görüşte olduğumuz pek çok konuda bile medenice tartışırdık. Şunu teslim etmeliyim ki, gazetenin genel anlayışına aykırı olabilecek yazılara yöneticiler hiçbir zaman kısıtlama getirmediler ve yazımı kesmediler. Benim gibi İslami duyarlılığa sahip birinin bu gazetede yazı yazmasını eleştirenlere şöyle derdim: "Asıl

böyle yerlerde yazmak lazım, İslami mesajları bu kesime de ulaştırmak gerekmez mi?..."

Yaptığınız bu tartışmalardan bir örnek verebilir misiniz?

Yeni Konya Gazetesi yazarlarının toplandığı bir akşam, konu din-siyaset ilişkisine gelmişti. Başyazar Suat Abanazır dâhil birkaç kişi dini hayatın siyasete sokulmaması gerektiğini söylüyorlardı, araya girip dedim ki: "Dinin siyasete alet edilmesine ben de karşıyım ama din elbise değil ki giyilip çıkarılsın. Kişi Müslümansa kimliğini her yerde korumak zorundadır. İnanıcının gereği kılık kıyafetiyle meclise girecek, resmi dairelerde namazını kılacak, bu en doğal hakkı" dedikten sonra, konunun hukuki dayanağını da sıraladım: "Anayasa'nın 24. maddesinde 'Herkes, vicdan, dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir' hükmü var. Yine aynı maddede devleti ortadan kaldırma kastı olmadıkça 'ibadet, dini ayin ve törenler serbesttir" diyor. Gerçek laiklik de bu değil mi?" diyerek devam ettim: "Zaten, insanların dini inanç ve ibadetlerine saygı duymasına ve her dine eşit mesafede olmasına laiklik demiyor muyuz?" diyerek sözlerimi bitirdim. Buna rağmen oradakiler hala laiklik ilkesinin din istismarına engel olduğunu söylemeye devam ettiler. Onlara göre, din sadece vicdanlarda yaşamağı ama sosyal, siyasal ve kamusal hayata taşınmamalıydı. Bu anlayışa inanan kesim bugün de varlığını sürdürüyor.

Buna benzer başka bir olay yaşadınız mı?

Çok yaşadım. Yukarıda anlattığım ortamlarda din-siyaset ilişkisinin nasıl değerlendirildiğine bir örnek vereyim: Gazeteci arkadaşlarla bir Konyaspor maçı öncesi sahadayken İbrahim Sur bana dönerek: "Duydun mu hocam, Erbakan Konya'da Cuma namazı kıldıktan

sonra Beyşehir'e gitmiş, bir de orada Cuma namazı kılmış" demesin mi? Hayretli bakışlar arasında merak edenlerin de duyacağı sesle: "İbrahim'cim böyle şey olamaz, bu haberi kim verdiyse ya dini bilgisi yok ya da cumaya hiç gitmemiş. Çünkü Cuma namazının vakti bellidir ve öğle vaktinden başka da kılınmaz" dedikten sonra konuşmaya dikkat kesilenlere şu açıklamayı yaptım: "Bakın, Cuma ve beş vakit namaz her Müslümana farzdır. Farzlarda ise riya olmaz. Gizli, açık her yerde farz namaz kılınır, farz oruç tutulur, bundan dolayı da kimse kınanmaz." Bu cevabımdan sonra ortalık derin bir sessizliğe bürünmüştü.

Her meslek grubunda olduğu gibi basın sektöründe de ne yazık ki dini bilgi yetersizliği had safhada. "Kurban bayramı bu yıl da hac mevsimine denk geldi" veya "Kâbe birkaç yerde yapılsın da bu izdiham önlensin" gibi haberler yapılması da bundandır. Her zaman söylerim; Nasıl ki basın dâhil pek çok sektörde ekonomi danışmanlığı veya finans uzmanlığı kadrosu var, ilaveten dini danışmanlık kadrosu da ihdas edilmeli ki bu hatalar yapılmaz. Ama laik sistem içinde dinin yeri olmayınca, böyle bir istihdamda da gerek duyulmuyor anlaşılır.

İslâm'ın neden referans alınmadığını, Yargıtay Eski Başkanı Ahmet Coşar'la sohbet ederken sormuştum: "Siz yargının en üst tepesinde görev yaptınız. Gerçek anlamda hak ve hukuk kavramı, çoğu kez mevcut kanunlarla örtüşmüyor. Yani her kanun hukuki olmuyor. Allah'ın bu konudaki adaleti ve hukuk kuralları şaşmaz olduğu ve Kur'an'da insan fitratına uygun prensipler bulunduğu halde, niçin buna uygun yasalar yapılmıyor?" dediğimde şu cevabı almıştım: "Her sistem kendi kuruluş felsefesine göre kanun yapar, mevcut iktidar ve yönetimler de kendi menfaatlerine uygun

mevzuat çıkarırlar. Sistem laik, iktidarlar da çıkarıcıdır, bu hep böyle olmuştur” demişti. İşte bütün sorun burada yatıyor.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Bizim dönemlerde gazetecilik, fedakârlık isteyen, çilesi büyük, sabır dolu bir aşk işiydi. Masa başında değil sahada, karda-kışta, gece-gündüz zor şartlarda görev yapıyorlardı. Şimdi çok kolay. Ajanslardan haberler akıyor, onları eleyip masa başında sayfa hazırlanıyor, resimler de hazır. Eskiden öyle mi? Bir resmin çekilmesi, klişeye basılması, sayfaya yerleştirilmesi büyük emek isteyen işti. Bilgisayar yoktu, modern baskı makinaları yoktu, ofset yoktu. Kurşun harflerin bulunduğu çekmececiye tek tek harfler alınıp, kalıplara dizilir, yazılar dikkatle yerleştirilirdi. Yanlış dizilen kelime veya cümleleri düzeltmek için kalıp bozulur, yeniden dizilirdi. Şimdi bir tuşla her şey hallediliyor, kopyala yapıştır yöntemiyle oturduğunuz yerden kolayca gazete çıkarabiliyorsunuz...

Artık, şimdilerde gazetecilik dijitalleşti, internet gazeteciliği giderek yaygınlaşıyor. İnsanlar elindeki akıllı telefonlarıyla istedikleri yerden, diledikleri zamanlarda haberlere ulaşabiliyor, gazeteleri internet ortamında okuyabiliyor. İnsanların zamanları az olduğu için de uzun makaleleri okumuyorlar, sadece başlıklara bakıp kısa yazılara göz atmakla iktifa ediyorlar. Eski matbaaların mürekkep kokuları tarihe karıştığı gibi, gazete sayfalarının kendine has cazibesi de eski önemini kaybediyor...

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Gazeteler ve kitaplar dijital dünyanın iki kurbanı gibi gözükmüyorlar ama hiçbir şey elin değdiği gibi olmuyor. Dairelerdeki resmi muameleler de aynı. Resmi kayıtlar ve yazışmalar ne kadar dijital de yapılsa, yine de kâğıda dökülüp arşivlerde saklanıyor, yani kâğıt ele

alınıp dosyalanıyor.

Bir önceki soruda da belirttiğim gibi, her ne kadar internet gazeteciliği revaçta olsa ve basılı gazeteciliğin pabucu dama atılmış gibi gözükse de, insanların bir nesneye el temasıyla dokunması ve fiziken hissetmesinin yerini hiçbir şey tutmaz. İnsan illaki gazeteyi eline alacak, karıştırarak, okuduktan sonra kullanacak veya bir başkasına verecek, aynı duyguları o da yaşayacak... İnternet gazeteciliğinde böyle bir şey yok!

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Benim anlayışıma göre gazetecilik; toplumun eli, ayağı, gözü, kulağı olmak, tarafsız bir şekilde doğruları ortaya koymak ve evrensel değerlere, etik kurallara uymaktır. Bu ölçülerden sapmadan insanları bilgilendirmek, arşiv ve belgelerle toplum bilincini canlı tutup Ülkenin geleceğini inşa etmeye çalışmaktır gazetecilik. Tek kelimeyle ifade edecek olursam: Gazetecilik, halk okuludur.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Tabii ki. Esasen gazetelerde yazı yazmak toplumun içinde yer tutmaktır. Hele okuyucularla iletişim kurulabiliyorsa bu özlem katlanır. Gerçi gazetelerin yerini şimdi sosyal medya almış durumda. Yani, Facebook, X (twitter), instagram gibi hesaplarla verilen mesaj ve yazılar da aynı görevi yerine getirdiği için insanın gazeteyle olan özlemi azalıyor ama hangi mecrada olursa olsun gazetecilik yapmak, yazı yazmak terk edilemeyecek bir tutkudur.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Oldukça fazla, birini paylaşayım. Spor muhabirliği yaparken Konyaspor Başkanından beyanat almam istendi. İki dönem Başkan olan Eşref Eşrefoğlu'nun dükkânına gittim. Sigara içiyordum, selamlaştık, masanın üzerindeki paketi uzatarak “yak” dedi. Teşekkür ederek “içmiyorum” dedim. “Genç adamsın be, hadi al bi

tane iç” dedi. “Sağ ol Başkanım” diyerek tekrar reddettim, bozulur gibi oldu, bu kez hizmetliye seslendi: “Oğlum bi tane bira getir.” “Abi bira da içmiyorum” deyince bu kez öfkelenerek sesini yükseltti: “Yav sen nasıl gençsin böyle. Bir de adam diye ortada dolaşıyorsun. Nasıl adamsın sen ya! Böyle adam mı olur!” diye çıkışınca; “Başkanım, doktor bunları bana yasakladı” demekle yetindim. Allah yasakladı diyemedim, inkâr etmesinden korktum. İçimden “Bu nasıl spor başkanlığı böyle; sigara, bira, alkol... hak getire. Sporculara böyle mi örnek olunacak?” diyordum. Önceden hazırladığım soruları aceleyle sorup kısa cevaplar alarak oradan ayrıldım.

Bir kez daha anladım ki: sporcuları sigardan, alkolden ve kötü alışkanlıklardan korumak için önce yöneticilerin bunlardan korunması ve sporculara örnek olması gerekiyor. Öteden beri spora bunlar karıştığı gibi şimdilerde de yoğun olarak kumar, bahis, şike, kara para aklama ve her türlü kirli işler de karışmış bulunuyor maalesef. Spor dünyasına yönelik köklü bir reform şart.

Memuriyet hayatınız ne zaman ve hangi görevle başladı nerelerde ne tür görevler aldınız?

İlk görevim 1976'da Sinop Türkeli İlçe Müftüsü olarak başladı. 1981'de İzmir Kınık'ta, 1984'te Konya Ereğli'de müftülük yaptım. 1986'da görevli gittiğim Avustralya Melbourne'de iki yıl kaldım. Dönüşte Konya vaizliğine, ardından Konya İl Müftü Yardımcılığına atandım. 28 Şubat sürecinde TİMAY'daki faaliyetler nedeniyle Konya'dan Sinop'a sürgün edildim, akabinde Karaman İl Müftü Yardımcılığından 2001'de emekli oldum. Bu arada Almanya, Avusturya, Hollanda gibi ülkelerde seminer ve konferanslar verdim, eğitim çalışmalarına katıldım. 2012'den itibaren de Özel Başak Koleji'nde on yıl süreyle öğretmenlik yaptım. Şimdilerde fahri olarak özel dersler ve vaazlarla yine eğitim çalışmalarımıza devam ediyoruz.

Ali Rıza TABAN
Gazeteci - Yazar

DÜN DÜNDÜR BUGÜN DE BUGÜNDÜR

Manşet yapılan haberlerin konusuna bir de yıllarına bakın. İlk iki haberin üzerinden 52, son haberin üzerinden de yaklaşık 34 yıl geçmiş.

Gazete sayfaları gibi, hayatta iki renkli o yıllarda: Siyah ve beyaz. Dünle bugün arasındaki en büyük fark, renk farkı olmalı. Günümüz rengarenk, her anlamda.

Manşetler.

- **Konya'ya TV ancak 1975 yılında getirilebilecektir. 19 Eylül 1972 Yeni Konya Gazetesi.**

- **Konya Üniversiteye Hazır. 27 Şubat 1973 Yeni Konya Gazetesi.**

- **Adaylar Yenilikçi. 11 Ekim 1991 Konya Postası Gazetesi.**

İLK MANŞET HABER: 52 yıl önce Yeni Konya Gazetesinin TV yayınları üzerine yaptığı haber. Haber, "Konya'ya TV'nin ancak 1975 yılında getirilebilecektir" haberi. Türkiye'de TV yayınlarının ilk olarak 1968 Ankara'da başlamasıyla birlikte, iller arasında da TV yayınlarını edinme yarışı başlamıştı. Konya'da TV yayını isteyen illerdeni. Siyasetçiler üzerinde kamuoyu baskısı giderek artmaya başlamıştı. Fakat siyasetin bir kanadı "TV dinen günah" gerekçesiyle, itiraz ediyor ve ses yükseltiyordu. Toplumda bu eksende ciddi tartışmalar ve ayrışmalar oldu. Buna bağlı olarak yayın edinme süresi uzadıkça uzadı. TV yayınları başladıktan bir süre sonra ise "TV dinen günah" diyenlerin, TV yayınlarını pek beğendikleri ve severek izledikleri görüldü. Ayrıca ülkede siyasi konjonktür de elverişli değildi, TV yayınlarının başlaması noktasında. O yıllar, yönetimde kavgaların olduğu koalisyonlar hükümeti yıllarıydı.

Yeni Konya Gazetesinin 52 yıl önce "Konya'ya TV ancak 1975 yılında getirilebilecektir" manşet haberinin sebebi, bu olmalıydı.

İKİNCİ MAHŞET HABER: Gene 52 yıl önce Yeni Konya Gazetesinin, "Konya Üniversiteye Hazır" Haberi. Şehirde üniversite yoktu. 1962 yılında Milli Eğitim Bakanlığına bağlı açılan Selçuk Eğitim Enstitüsü ile Yüksek İslam Enstitüsü ve 1971 yılında Yüksek Okul olarak faaliyete geçen Konya Mimarlık Mühendislik Akademisi, Konya'nın üniversiteye sahip olması yolunda atılan ilk önemli adımlar oldu. O yıllarda kurulan Konya'da Üniversite Kurma ve Yaşatma Derneği ve bu dernek etrafında birleşen güçler marifetiyle, 1975 yılında Selçuk Üniversite kuruldu.

O manşet haberin sebebi de, Selçuk Üniversitesinin kuruluş haberi. Haber, üniversiteyi müjdeleyen haber.

ÜÇÜNCÜ MANŞET HABER: 11 Ekim 1991 tarihli Konya Postası Gazetesinin "Adaylar Yenilikçi Haberi" Haber gazete ofisinde 34 yıl önce milletvekili adaylarının bir araya gelmesiyle bizim yönetimimizde düzenlenen o günkü şartlar altındaki Açık Oturum haberi. Henüz yerel TV kanallarının olmadığı bir yıl.

Konuşmacı milletvekili adaylarının seslerinin kaydedildiği, fotoğrafların çekildiği ve tartışmaların yaşandığı o açık oturum şehirde büyük yankı uyandırmıştı. ANAP milletvekili adayları Agah Oktay Güner, Doğru Yol milletvekili adayları Osman Özbek, Refah Partisi milletvekili adayları Şener Battal, DSP milletvekili adayları Rahim Kulbay ve SHP milletvekili adayları Durmuş Ali Karamut o açığoturumun konuklarıydı. Kaydedilen sesleri yazıya çevirip birkaç gün gazetede yayınlamıştık açık oturumda geçen konuşmaları.

Bu yazıda maziye dönüp baktık.

Geç gittik, az gittik ama gittik.

Gidilen yerler görülüyor.

"Dün dündür, bugünde bugündür"

Yazılı basının her zaman bir ağırlığı vardır

Gazeteciliğin doğru bir şekilde yapıldığı sürece bir rehber olacağı inancını taşıyan Nihal Kavak, sektördeki serüvenini aktardı. Kavak, yazılı basının her zaman bir ağırlığı olduğu kanaatinde

Nihal Kavak, bizim de idari görevde olduğumuz yıllarda başlamıştı Haki-miyet Gazetesinin reklam servisine. İntibak dönemini çok çabuk atlatıp ortama hızlıca adapte oldu ve başarı grafiği daima yükselişi gösterdi. Memleket Gazetesine müessese müdürü olarak transfer olduktan sonra kurumsallaşma adına sağladığı katkıyı da yakından biliyoruz. BBN Haber Gazetesinde idari görevinin yanında hazırladığı sayfalar ve köşe yazılarıyla ilgi ve takdir kazandı. Şimdilerde Konya Şeker Fabrikasında Kurumsal İletişim ve Basın Danışmanlığı yapan Nihal Kavak ile dünden bugüne meslekte yaşadıklarını konuştuk.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1986 Çumra doğumluyum. 16 yıllık evliyim ve bir kız çocuğu annesiyim. Meslekte mektepli değil alaylı olanlardanım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Tamamen bir tesadüfle, Haki-miyet Gazetesinin ilan reklam servisinde işe başladım-

da çektim gazetenin kokusunu içime. Halen de her sabah aynı kokuyu koklamaya devam ediyorum. Dokunup temas etmeden, karıştırıp kurcalamadan güne başlayamıyorum.

Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Bu sektörün her bir anı çok değerli. İyisiyle kötüsüyle, acısıyla tatlısıyla rızkıma vesile oldu, hayatıma yön verdi. Yıllardır bu meslekte dirsek çürütüyorum. Bir nevi meslekle beraber yaşıyorum.

İlk gözümü açtığı, halen kokusunu içimde hissettiğim, bir süre -evleninceye kadar çalışıp sonrasında bırakırım- diye düşündüğüm Haki-miyet gazetesinden ayrıldığımda evlenip çoluk çocuğa karışmışım bile. 2012 Nisan ayından sonra da Memleket gazetesinde müessese müdürü olarak görevime devam ettim. Memleket gazetesini hep bir okul olarak gördüm. Belki bir iletişim fakültesi mezunu değilim ama Memleket mezunuyum diyebilirim. 2019 Aralık ayında BBN Türk TV-BBN Haber gazetesine müessese müdürü

olarak geçtim. Burası da dolu dolu bir deneyimdi benim için.

2023 Kasım ayında bu yana da Türkiye'nin en büyük yerli ve milli markası olan Torku, Konya Şeker Fabrikasında Kurumsal İletişim ve Basın danışmanlığı görevini yapıyorum. Bu aileye dâhil olup, bu çatı altında olmaktan büyük bir onur ve gurur duyuyorum.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Günümüzde dijitalleşme ve teknolojik gelişmeler her sektörü olduğu gibi gazetecilik sektörünü de etkiledi. Eskiden özel bir haber yapıldığında ilk gazetede yayınlanır, ertesi gün gazete dağıtımından sonra internet sitesine girilirdi. Gazete haberciliği denilince saha, koşturma, yetiştirme telaşı, araştırma, soruşturma, irdeleme, bakarken görme akla geliyor. İnternet haberciliği denilince de masa başı, sosyal ağ, merak uyandıran çarpıcı başlıklar... Ucu bucağı, ardi arkası görünmeyen, sınırı olmayan bir evren gibi.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Doğru, dürüst ve ilkeli çalıştığınız sürece bu meslek size rehber oluyor. Sizi besliyor ve büyütüyor. Tabi öğrenmeye ve öğrendiğinizi paylaşmaya açık olduğunuzda bir yerlerde mutlaka var olmaya devam ediyorsunuz. Çemberin içine bir defa girince dışına çıkamıyorsunuz.

Haberin peşinde olmadığınız ama basın kuruluşlarında meslekle iç içe oldunuz. Şimdi de basın biriminde çalışıyor ve basın kuruluşlarıyla ve gazetecilerle yine iç içesiniz. Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Mesleğin halen içinde olduğumu düşünüyorum ve pozisyonum sebebiyle özlem duyduğum söylenemez. Çok güzel gazeteci dostlar, arkadaşlar biriktirmişim bu süre zarfında. Halen sıklıkla her biriyle aktif olarak görüşmeye devam ediyorum. Zaman zaman fikir alışverişi yapıyoruz. Büyüklerimizden öğrendiklerimizi uygulamaya ve bizden sonraki nesillere aktarmaya devam etme gayreti içerisindeyiz.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Yazılı basında zamanla yarışırken dakikaların önemi çok büyük. Baskıya yetiştirme telaşı var. Hata kabul etmez. Geriye dönük düzeltme şansınız asla olmaz. Onun için hatayı minimuma indirmek gerekir. Her ne kadar yazılı basının ömrü bitti denilse de ben bitmediğini ve bitmeyeceğini düşünürdenim. Yazılı basının her zaman bir ağırlığı vardır. Gazete haberleri arşiv niteliği taşıdığından mümkün olduğunca kaynağı doğru olan haberler kullanılır. Tabi bu haberleri gazeteyi eline alanlar okur. İnternet gazeteciliğinde ise haberi aktif hale getirdiğiniz anda dünyanın öbür ucundaki okuyucuya ulaştırabilirsiniz. Günümüz internet haberciliği son zamanlarda daha aktif hale geldi. Etkileşimi çok yüksek. Haber içerisinde düzeltme yapmak istediğiniz anda, güncelleme yapabiliyor ve isterseniz de haberi kaldırabiliyorsunuz.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Bende anı çok da en ilginç olanını zaman zamanda paylaştığım anılarımı kısacık aktarayım.

Hakimiyet'e başladığım ilk günlerimde gazete patronumuz Celalettin Boyalı santral telefonunu aradı. Ben telefonu açınca, "Aydinger gelmiş, grafikeri aşağı gönder de yukarı çıkarsın" dedi. Ben, "Abi kendisi çıksın, niye gelmiyor ki!" dedim. Celalettin Bey beni hiç bozmadı; yazık anladı zaar, aydingerin matbaada kullanılan bir kâğıt olduğunu bilmediğimi. Ben de Aydın Ger isminde biri karşılanacak anlıyorum.

Bir defasında da Konya yerel radyolarından birinden canlı yayın yapan bir programcı aradı. Gayri ihtiyari bir konuşmayla, Zayı ilanım var, telefonda alabilir misiniz?" diye sordu. Yardımcı olabilmek adına, "Tabi, ne kaybınız var?" dediğimde, "Radyo spikerliği yapıyorum, sesimi kaybettim. Bunun için ilan vermek istiyorum" dedi. Ben gülmekle kızmak arasında kaldım. "Şu an size ne cevap versem diye düşünüyorum" dedim. Tabi o an canlı yayında olduğumu bilmiyordum.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Basın sektörünü bırakmış sayılmam. Kurumsal İletişim görevimin yanında basın danışmanlığı basın kuruluşları ve gazetecilerle her daim irtibat halindeyiz.

**İyinin, doğrunun, faydalının,
adil ve güzel olanın hakim olması için,
kalemimi hak ve hakikat yolunda kullanan,
Milli ve Manevi değerlerimizi gözeten tüm**

Basın Mensuplarının

**10 Ocak Gazeteciler Gününü kutluyor,
emekleri için teşekkür ediyoruz.**

Gazeteciliğin peşinde bir hayat

Mesleğe ilk adımını üniversiteye hazırlık sürecinde hızlı klavye kullanabilen

birini arayan Yeni Konya Gazetesi'nde başladığını ifade eden

Zeliha Bozdemir, dizgici olarak başladığı gazeteciliğe farklı kollarda da devam etti

Basın sektörüne; daktilo ile yazılan haberleri bilgisayara aktarma, yani dizgicilik yapma göreviyle başlayıp daha sonra grafiker olan, zamanla bununla da yetinmeyip haberciliğe başlayan, internet televizyonculuğuna da emek veren Zeliha Bozdemir, mesleki serüvenini dergimize yazdı.

DOĞDUĞUM YER VE AİLEMLE İLK YILLARIM

Adım Zeliha Bozdemir. 1975 yılında, Konya'nın Hacıkaymak Mahallesi'nde, işçi emeklisi bir baba ve ev hanımı bir annenin beş çocuğundan dördüncüsü olarak dünyaya geldim. Ailem, bana sadece sevgiyi değil, aynı zamanda çalışkanlık, azim ve hayati anlamlandırmanın yollarını da öğretti. O yıllarda, zorluklar vardı; ama ailemin bana sağladığı sevgi ve güven, her türlü engeli aşmamda bana rehberlik etti. Babamın erken yaşta, kanser nedeniyle

hayatını kaybetmesi büyük bir kayıp oldu, ama annem, bize hem anne hem baba oldu. İki yıl önce onu kaybettim, ama onun bize bıraktığı değerler, hala her gün yolumu aydınlatıyor.

İlk yıllarım, sade ama mutlu bir çocukluk geçirdiğim yıllar oldu. Ailemle birlikte, işçi sınıfının zor ama özverili hayatını yaşayarak büyüdüm. Her şeyden önce, bana verilen en büyük mirasın, insanlık, adalet ve doğruluk olduğunun farkındayım. Bu değerler gazeteciliğe olan ilgimi şekillendiren temellerdi.

GAZETECİLİĞE İLK ADIMIM

Çocukluk hayalim gazetecilikti. Ancak, o hayalimin peşinden gitmek için belli bir planım yoktu. 1993 yılına kadar, geleceğe dair en büyük hedefim, üniversite sınavlarımı başarıyla geçmekti. Ancak, hayat bazen sizi kendi istediğiniz yolda değil, beklenmedik bir yolda götürür. İşte benim gazeteci-

liğe adım atmam da böyle bir tesadüfün sonucuydu.

1993 yılıydı, Ticaret Lisesi Bankacılık Bölümü'nden mezun oldum. O dönemde, üniversite sınavına hazırlanan bir öğrenci olarak gelecek hakkında kesin bir yön belirlemiş değildim. Ancak, bir gün, sınıf arkadaşım beni telefonla aradı ve bir gazetenin "hızlı klavye kullanabilen" birine ihtiyacı olduğunu söyledi. Arkadaşım, başvurduğum bu işi birkaç ay boyunca yapamayacağını belirtip, yerine geçmemi istedi. İşin geçici olduğunu düşündüm, ama yine de kabul ettim. Gazeteciliğe ilk adımımı atacağım günü hiç unutmuyorum.

Ertesi gün, Yeni Konya Gazetesi'ne gittim. Yazı İşleri Müdürü Haşmet Öyken ile görüştüm ve bir gün boyunca muhabirlerin daktiloya yazdığı haberleri belirli ölçülerde yazmakla görevlendirildim. O akşam, mesai bitiminde Teknik Müdür Selçuk Yelli, elime bir kâğıt vererek ertesi gün evrakları tamamlamamı söyledi. O an, gazeteciliğin

bana sunduğu ilk sürprizle karşılaşmış oldum. Geçici bir iş olarak başlayan bu süreç, 1993 yılı Haziran ayında, bir meslek sahibi olarak eve döndüğümde hayatımın yönünü değiştirecekti.

GAZETECİLİĞİN MUTFAKLARINDA

Yeni Konya, gazetecilikle tanışmamın ilk ve heyecan verici adresiydi. Ancak, bu yolculuk, kısa süre sonra "Yeni Meram" Gazetesi ile devam etti. 1997-1998 yılları arasında gazetenin dijitalleşmesi, yani teknolojinin hızla gelişmesiyle birlikte, gazetecilik anlayışında büyük bir değişim yaşadım. Eskiden daktilo ile yazılan haberler, yerini bilgisayarlar ve dijital platformlara bırakıyordu. Bu süreçte, dizgicilikten grafikerliğe geçiş yaparak, bu dönüşümün tam ortasında buldum kendimi.

Bir gün, gazetenin sahiplerinden Ahmet ve Tufan Bahçıvan, beni yurt dışındaki bir teknoloji fuarından dönerken getirdikleri gelişen dijital fotoğraf makineleriyle tanıştırdılar. Fotoğraflar artık dijital kartlara kaydediliyordu, bu da basın dünyasında devrim niteliğinde bir değişim demektir. O an, fotoğrafçılıkla ilgili karanlık odalardaki zahmetli işlemlerin biteceğini ve yerini dijital ortamda yapılan baskıların alacağını anlamıştım. Bu yenilikleri öğrenmek için sabahladığım çok gece oldu. Gazetecilikteki

bu dönüşüm, benim kendimi sürekli olarak geliştirmem gerektiği gerçeğini de gözler önüne serdi.

YAZI İŞLERİ MÜDÜRLERİNDEN ÖĞRENİLENLER

Gazeteciliğin mutfağında edindiğim deneyimler, yalnızca teknik becerilerle sınırlı kalmadı. Yazı İşleri Müdürü Oğuz Akcakoca ile çalışmak, gazeteciliği daha farklı bir boyutta anlamama yardımcı oldu. Oğuz'un, haber diline olan hâkimiyeti ve gazeteciliğe duyduğu büyük aşk, benim de aynı şekilde çalışmaya olan tutkumun ateşini harladı. O, bana her zaman masa başında oturmak yerine, haberin içine girmemi, olayların peşinden koşmamı öğütledi.

Gazetecilik, Oğuz Akcakoca gibi bir mentorla çalışmanın verdiği şansa, sadece haber yazmaktan çok daha fazlasıydı. Oğuz'un yönlendirmeleriyle sektördeki önemli dergileri hazırladık ve bu dergiler, yerel gazeteciliğe yeni bir soluk getirdi. Aynı dönemde, uzun yıllar birlikte çalıştığım ve röportajların ustası olan Çiğdem Kurut ile yollarımız kesişti. O dönemde, Rasyonel Gazetesi'nde ve ardından Pusula Gazetesi'nde çalışarak, gazeteciliğin her alanında deneyim kazandım.

PUSULA TV VE İNTERNET YAYINCILIĞININ BAŞLANGICI

Benim için yeni bir dönemin kapıları, Pusula Gazetesi'ne transfer olduktan sonra açıldı. Pusula Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Uğur Özteke, bana sadece bir pozisyon vermekle kalmadı, aynı zamanda gazeteciliğin geleceği konusunda beni cesaretlendirdi. Uğur abinin bana olan güveni, benim için büyük bir ilham kaynağıydı. Bu güvenle, Konya'nın ilk yerel internet yayını yapmak üzere büyük bir projeye imza attık. Usta televizyon yapımcı ve sunucusu Metin Temiz ile birlikte, Pusula TV'yi kurduk. O dönemde, pek çok insan, internetin yerel yayıncılığa yetecek kadar etkili olamayacağına inanıyordu. Ama biz inandık ve büyük bir emekle, bu projeyi başarıyla hayata geçirdik.

GAZETECİLİĞİN DEĞİŞEN YÜZÜ VE GELECEK

Zamanla, gazeteciliğin dijitalleşmesi, geleneksel gazetecilik anlayışını geride bırakmaya başladı. İnternet gazeteciliği, etkileşimi, kamuoyu oluşturma gücü, hızı ve güncellenebilirliğiyle basılı gazeteciliğin önüne geçti. Artık herkesin elinde bir telefon olduğu için, haberler anında yayılıyor. Gazeteciliğin doğruluğu ve tarafsızlığı da, özellikle ekonomik zorluklar nedeniyle zaman zaman tartışılır hale geldi. Hızla gelişen teknoloji ve değişen halk beklentileri, gazeteciliğin bugünkü halini şekillendirdi.

10 OCAK ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ'NÜ KUTLAR, BASIN ÇALIŞANLARIMIZA BAŞARILAR DİLERİZ.

📷 /akparti_konya

📺 /konyaakparti

🐦 /aktanitimkonya

AK PARTİ

MESLEĞİ BIRAKMAK ZOR: GAZETECİLİK BİR YAŞAM TARZIDIR

2017 yılında emekli oldum, ama gazetecilik ruhu, insanın içinden hiç çıkmıyor. Emekliliğimle birlikte fiziksel olarak bu mesleği bırakmış olsam da, her olaya hâlâ bir gazeteci gözlüğüyle bakıyorum. Gazetecilik bana sadece bir meslek değil, bir yaşam biçimi oldu. Bu meslek, bana özgürlüğü, yaratıcılığı ve sabrı öğretti. Her anını heyecanla yaşadım ve her gün yeni bir şeyler öğrenmek, bana çok büyük bir tatmin verdi.

SONUÇ OLARAK: GAZETECİLİK VE BENİM HİKÂYEM

Gazetecilik yolculuğum, sadece işin mutfağında geçirilen zamanla sınırlı değil; her anı, yeni bir öğrenme ve keşfetme süreciydi. Meslek hayatımda hep bir adım öteye gitmeye, daha fazlasını öğrenmeye ve başkalarına ilham vermeye çalıştım.

27 yıl boyunca bu mesleğe gönül ve emek verdim. Özveri ve inançla istediğim noktaya geldim. Yeni Konya, Yeni Meram, Rasyonel Haber ve Pusula gazetelerinde görev aldım. Sabah gazetesinde görev aldım ancak İstanbul'un yaşamak istediğim şehir olmadığını düşündüğüm için bir ay gibi kısa bir süre sonra Konya'ya geri döndüm. Konya Gazeteciler Cemiyeti yönetiminde görev alan ilk kadın bendim. İki dönem cemiyet yönetiminde, iki dönem de Basın İlan Kurumunda denetmenlik yaptım. Genç yaşta emekli olsam da bu meslekte kendi hikâyemi tamamladığıma inanıyorum.

ANILARDA KALAN

1996 yılıydı... Yeni Konya Ggazetesi'nde üçüncü yılımdı. Gazete sahipleri Adil ve Ünal Gücüyener kardeşler gazetenin giriş kapısında sağlı sollu yazıhanelerinde otururlardı. Adil Bey ziyaretçileri hiç sevmeyiz, çalışanların misafiri geldiğinde (çalışmayı aksatacaklar, çalışanı oyalayacaklar diye) bir bahaneyle içeri almazlardı. Bir sabah yine mesaiye geldim. Tam kapıdan içeri giriyordum ki Adil Bey beni durdurup, "İçeri giremezsiniz" dedi. "Adil Bey, ben burada çalışıyorum" dedim ama inanmadı, "Beni kandıramazsın. Kimi görmeye geldiysen akşam iş bitince gel" dedi. Orda çalıştığıma bir türlü ikna edemiyordum. O zaman cep telefonu yok ki içeriden birini çağırırsam. İnsanın çalıştığı yere girebilmesi bu kadar zor olur mu; olurmuş! Adil Bey'e, "Siz teknik müdür Selçuk Yelli'yi çağırır mısınız?" dedim. Benim misafir olduğumu düşündüğünden, "Selçuk'ta yok. Bugün gelmedi" dedi. İçeri giremiyordum, bırakıp gitsem işe gelmediğim için sorun olacaktı. Öğle tatiline kadar dışarıda oturdum. Yemek için arkadaşlar dışarı çıktı. Yemek molasından herkesten yarım saat önce döndüm. Adil Bey'e, "Kolay gelsin" dedim. Moladan erken döndüğüm için büyük bir gülümsemeyle, "Sağ ol kızım, hoş geldin" dedi.

Bu her zaman tebessümle hatırladığım, anılarımdandır.

Furkan AKBAL

Fuzul Holding Yönetim Kurulu Üyesi

ŞİRKETLERİN KENDİLERİNİ İFADE ETMELERİ VE GÖRÜNÜR OLMALARI ADINA MEDYANIN GÜCÜ

İletişim, insanın bilgi üretmeye başladığı ilk andan, günümüze kadar devam eden ve üretilen bilgi arttıkça gelişimini sürdüren, insanın en temel yetenek alanlarından biridir. Mağara dönemlerinden, yazının icadına, baskı makinelerinin devreye girmesinden, telgraf ve telefonun geliştirilmesine, radyo ve televizyon araçlarının yaygınlaşmasından, internet teknolojisi ile bulunduğumuz dijital çağa kadar insan, iletişim kuracağı araçları oluşturmuştur. Varlığını sürdürebilmek, işbirliği yapabilmek ve ürettiği bilgileri paylaşabilmek adına da bu alanları kullanmıştır. Baskı makinalarının icadı ile gelişimini hızlandıran iletişim araçlarının başında basılı medya gelir. 19 ve 20. Yüzyıllarda gazete ve dergiler, toplumun bilgi edinme kaynaklarının başında geliyor ve geniş kitlelere ulaşarak haber ve bilgi akışını sağlıyorlardı. Radyo ve Televizyonun icadı ile görsel ve işitsel iletişim büyük bir etki yaratarak haberlerin daha hızlı şekilde evlere kadar girmesine olanak tanıdı. Bilginin ve bilgiye ulaşmanın son derece kıymetli olduğu bu dönemlerde gelişen medya araçları kültürel etkiler yarattığı gibi, kitle iletişiminin en güçlü aracı haline geldi.

Günümüzde teknolojinin gelişmesi ve internetin yaygınlaşması ile bilgi üretimi arttığı gibi, bilgiye erişim de kolaylaştı ve medya her alanda tüketim alışkanlıklarının değişmesine öncülük etti. Açılan sosyal medya platformları, haber siteleri, dijital yayıncılık gibi yeni medya alanları geleneksel medya araçlarının rolünü yeniden şekillendirdi. Okurlar, bilgi paylaşımında aktif rol almaya başladılar. Böylesine interaktif bir ortamda üretilen bilginin doğruluğu kadar, hangi medya platformları aracıyla kitlelere ulaştırıldığı daha bir önem kazanmaya başladı. Bu anlamda medya araçları şirketler açısından, ürettiği

bilgi sayısı, bilginin doğruluğu, erişim sağladığı kitle profili ve ürettiği veriler ile değerlendirilir hale geldi. Teknolojinin gelişimi ve üretilen bilginin artıyor olması kitlesel iletişim araçlarının kendi içinde ihtisaslaşmasına olanak sağladı. Üretilen bilginin çokluğu, gereksiz ve ilgi alanı dışında bulunan içeriklerin kitleler ile paylaşılmasının önüne geçmeye başladı. Bu, medyada ihtisas alanlarının çoğalmasına şirketlerin kendilerini ifade etmeleri ve görünür olmaları adına güçlü yeni mecraların oluşmasına yol açtı. Bu yeni mecraların tamamı güçlü medya alanları olmaları sebebiyle, marka bilinirliği ve imaj yönetiminde, hedef kitle ile doğrudan etkileşim kurabilmede, içerik pazarlamasının geliştirilmesinde, kriz yönetiminde, reklam ve promosyon uygulamalarında, marka hikayelerinin oluşturulmasında, etkileyici pazarlama araçlarının kullanılmasında hayati önem taşıyor hale geldiler.

Tüm bunları göz önüne aldığımızda yeni nesil güçlü medya araçları, şirketlerin hedef kitleleri ile sadece iletişim kurmasına olanak sağlamıyor aynı zamanda etkileşim oranının da artmasına yol açıyor. Artan etkileşim şirketlerin ürettiği ürün ve değerlerin sürekli bir şekilde gelişimini de zorunlu hale getiriyor. Kendini yenilemeyen, doğru strateji ile iletişim stratejileri oluşturup etkileşim kurmayan yapılar çok hızlı geri düştüğü gibi, bu iletişimi güçlü mecralarda doğru kurgulayan şirketler ise çok hızlı yol alarak 20, 30 yıllık birikimi olan markaların önüne geçebiliyorlar. Şirketler açısından sürdürülebilir iletişim, artık yerini sürdürülebilir etkileşime bırakıyor. Etkileşimin artması ve güçlenmesi ise her zaman olduğu gibi kitleler açısından üçüncü şahıs olarak görülen medyanın gücüne ve erişimine bağlı olarak gelişmeye devam ediyor.

Gazeteci Zeynep Havva Dereagzı gazeteciliğin Gazeteciliğin de diğer mesleklerde olduğu gibi sevmeden yapılması çok zor bir meslek olduğunu ve bu mesleği tercih edecek kişinin gazeteciliği tüm yönleriyle ele alması gerektiğini vurguladı

'Gazetecilik, sevilmesine yapılamaz'

Gazetecilik mesleğini Konya Büyükşehir Belediyesi Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Dairesi Başkanlığı Basın Şube Müdürlüğü'nde haber editörü olarak sürdüren Zeynep Havva Dereagzı ile gazetecilik mesleğine giriş hikayesini ve gazeteciliği konuştuk. Selçuk Üniversitesi Gazetecilik Bölümü'nde lisans eğitimimi tamamladıktan sonra AA Konya Bölge Müdürlüğünde gazetecilik mesleğine adın atan Dereagzı gazetecilik mesleğini şu cümlelerle ifade ediyor, "Öğrenmenin asla sonlanmadığı, insanın kendini sürekli yenilemesini gerektiren bir meslek."

Kısaca kendinizden bahsedermisiniz?

1995'te Konya'da doğdum. İlköğretim eğitimimi tamamlayana kadar ailemle İstanbul'da yaşadık. Sonrasında Konya'ya geri döndük. Selçuk Üniversitesi Gazetecilik Bölümü'nde lisans eğitimimi tamamladıktan sonra 2019 yılında Anadolu Ajansı Konya Bölge Müdürlüğü'nde gazetecilik mesleğine adım attım. Şu an Konya Büyükşehir Belediyesi Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Dairesi Başkanlığı Basın Şube Müdürlüğü'nde haber editörü olarak görev yapıyorum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Lisans eğitimimin ardından Anadolu Ajansı'nın Konya Bölge Müdürlüğü'ne serbest habercilik pozisyonu için başvuru yaptım. Başvurumun onaylanmasıyla birlikte mesleğe adım attım.

Bu meslekle ve/veya sektörde ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Gazetecilik, size gün içinde birden fazla mesleği deneyimleme imkanıyla birlikte her gün farklı yönlerinizi keşfetme olanağı tanıyan çok kıymetli ve heyecan veren bir meslek.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Anadolu Ajansı Konya Bölge Müdürlüğü'nde sağlık, spor, eğitim, asayiş-adliye gibi farklı konu başlıklarında gündemi etkileyen çeşitli görsel ve yazılı haber çalışmalarına imza attım.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Öğrenmenin asla sonlanmadığı, insanın kendini sürekli yenilemesini gerektiren bir meslek.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Gelişen ve değişen teknolojinin kötü niyetli kullanılması dolayısıyla çok fazla bilgi kirliliği meydana geliyor. İnsanların okudukları her şeyi doğru kabul etmeden önce ortaya çıkan teyit etme gerekliliği de sağlıklı bilgiye ulaşmada zaman kaybına yol açıyor.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

İcra ettiğimiz mesleklerimizi sevdiğimiz sürece başarıyı yakalarız. Gazetecilik de diğer mesleklerde olduğu gibi sevmeden yapılması çok zor bir meslek. Bu mesleği tercih edecek kişi gazeteciliği tüm yönleriyle ele almalı.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Konya'dan sizin yazdığınız bir haberin binlerce kilometre uzaklıktaki bir yerde yankı bulması mesleki anlamda tatmin edici oluyor. Haberinize yapılan değerlendirmeler size yeni bakış açıları kazandırıyor.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

İşimi sevdiğim için her yaptığım yeni haber, yeni heyecanları da beraberinde getirdi. Her birinde büyük emekler var ama bazı haberlerin yeri daha farklı. Mesela "Evi ve odası, taraftarı olduğu Konyaspor'un renkleri olan yeşil ve beyaza boyanan down sendromlu Ebubekir Tepe, tutkunu olduğu takımla hayata hep gülümsüyor." Konulu haber çalışmamızdan sonra Ebubekir ve ailesi Konyaspor Kulübünün davetlisi olarak en yakın Konyaspor karşılaşmasını özel davetli olarak izledi. Ebubekir'in ve ailesinin yaşadığı mutlulukla doğru orantılı olarak benim yaşadığım mutluluk unutulmaz bir anı oldu. Tarihe gelecek nesiller için faydalı notlar düşmek ve insanların hayatına bir nebze de olsa dokunabilmek soğukta, güneşin altında ya da yağmurda beklediğiniz saatleri ve yorgunluğunuzu bir anda yok olmasını sağlayabiliyor. Bu meslek bir meslekten daha fazlası. Bir işten çok insanın kendini bulmasına ve olgunlaşmasına yardım eden çok kıymetli bir kazanım.

DOĞRU, İLKELİ VE OBJEKTİF

Toplumsal bilinci ve kamu yararını gözeterek emek veren, fedakârca çalışarak gelişmeleri halkımızla paylaşma yolunda emek harcayan tüm basın mensuplarımızın Gününü kutluyor, meslek hayatlarında başarılar diliyorum.

Remzi KARAARSLAN
MHP Konya İl Başkanı

'Gazetecilik ehil insanların işidir'

Gazeteciliğin ehil insanların işi olduğunu ifade eden İsa Okutan, "Kaçınılmaz, hatta karşı koyulması güç bir gerçekle karşı karşıyayız. Elinde telefonu olan herkes sosyal medya hesabından haber niyetiyle bilgi paylaşıyor. habercilik ehil insanların vazifesidir." dedi

Yerel ve ulusal gazetelerin çalışma ortamlarını teneffüs ettikten sonra reklamcılık kolunda faaliyetlerini sürdürmek üzere Konya'da ilk reklam ajanslarından birini açan İsa Okutan sonraki yıllarda Hür Medya dergisini yayın hayatına kazandırdı. Okutan Konya, Ankara İsviç ve Antalya dörtgeninde süren meslek hayatını dergimize anlattı.

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

1958 yılında dünyaya geldim. Konya Ticaret Lisesi mezunuyum. İsviç'te bulunduğum yıllarda da Siyasal Bilgiler Fakültesi gazetecilik bölümünde tahsil gördüm.

Gazetecilik serüveniniz nasıl başladı?

Gazeteciliğe gençlik yıllarımda ilgi duydum ve Yeni Meram gazetesinde çalışmaya başladım. Daha sonra Rahmetli Ali İhsan Vatankurtar yönetimindeki Anadolu'da Bugün gazetesinde görev aldım. Hurufat kasaları, kurşun harflerin dizildiği entertip makinaları ve fotoğrafların klişe yapılarak basıldığı dönemde gazetecilik epeyce meşakkatli ama bir o kadar heyecan vericiydi.

Sonra Avrupa'da çalışmak ve tahsil görmeye heveslenip İsviç'e gittim. Burada bulunduğum süre içinde hem çalıştım hem de Siyasal Bilgiler Fakültesi gazetecilik bölümünde okudum.

Türkiye'ye dönünce Başkent Ankara'da Güneş gazetesinde ve dergide bir süre çalıştım. Sonra Konya'ya yerleşme kararı alıp Fatih çarşısında büro açtım. Buradan Güneş gazetesine haberler gönderdim. Yerel gazetelerle de münasebetimiz oldu. Yeni Meram ve Anadolu'da bugün ile Türkiye'de Yarın gazetelerine haberler verdim. Güneş'ten sonra Star gazetesinin Konya temsilciliğini yaptım.

Kendi derginizi çıkarmaya nasıl karar verdiniz?

Reklam departmanı gazeteciliğin olmazsa olmazıdır. Ben de Güneş Ajans Basın Yayın Reklamcılık Pazarlama Sanayi A.Ş'yi kurarak gazetelere bu alanda hizmet üretmeyi amaçladım. Bu arada mekânları cennet olsun, İbrahim Sur ve Mehmet Gazel, ayrıca gazeteciliğini takdir ettiğim Kemal Soylu ile dostluğumuz gelişti. Kemal Soylu sayesinde dergiciliğe heveslendim. Rahmetli Gazel ile bir sohbetimizde dergi çıkarmak istediğimi söyleyince, "Tamam canavar, çok süper olur" dedi. "Adı ne olsun?" diye sorunca da, "Hür Medya haber yorum dergisi" olsun diyerek ismi verdi. Böyle başladık. Ardından Hür Medya gazetesini de çıkardık.

Tabii ki Anadolu'da Yayıncılık yapmak zor zanaat. Yirmi yıl gibi bir sürede hem dergi ve gazete çıkarmak hem de bir şirket

yönetmek oldukça zordur. Musalla'nın karşısında tabela atölyem ve Adalhan İş hanında dergi ve gazete bürom varken Rampalı Çarşıda promosyon ofisi açmaya da heveslendim.

Hür Medya dergisinde ciddi çalışmalar ortaya koyduk. Her sene yılın siyasetçisi, yılın işadamı gibi önemli seçimler yaptık ve özel programlarda ödüller verdik.

Güneş ve Star ile çalışmayı sonlandırdıktan bir zaman sonra Ankara'da bölgesel yayın yapan Vakit gazetesinin Konya temsilciliğini üstlendim. 2001 yılında bu gazete ismini Anayurt olarak değiştirirken temsilciliği de Mustafa Güden'e devrettim.

Neden Hür Medya'yı bırakıp Antalya'ya yerleşmeye karar verdiniz?

2010'lu yıllarda, yorgunluk; biraz da yaş almış olmanın getirdiği dinlenme ihtiyacıyla Antalya'ya yerleşerek işimi burada sürdürmeye karar verdim ve Star gazetesinin Antalya Bölge Temsilciliğini üstlendim. Fakat kaderimizde bir de hastalıkla imtihan edilmek varmış. Yaklaşık bir yıl önce ilik kanseri teşhisi konulunca tedavi olmak üzere işlerimi tasfiye ettim.

1980'li yıllarla günümüz gazeteciliği arasında ne gibi fark var?

1970'li 80'li yıllarda gazetecilik mesleğini icra eden arkadaşlar çok meşakkate katlanmak zorundaydı. Ajans haberciliği gelişmemişti ve bütün haberler muhabirler tarafından bizzat takip edilerek yazılıyordu. Teknik imkânlar da son derece sınırlıydı. Çektiği fotoğrafın klişesini yaptırabilenler çok şanslıydı. Haberler daktilo ile yazılır; teknik servis, yani matbaada başlıklar elle dizilerek hazırlanır, haberler potasında kurşun eritilen entertip makinalarında dizilirdi. Maliyeti yüksek olduğu için her haberin fotoğraf klişesi yaptırılmaz, mevcut eski klişeler sıra ile kullanılırdı. Bu yüzden çok meşhur olan trafik kazaları vardır!

Dijital medyayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kaçınılmaz, hatta karşı koyulması güç bir gerçekle karşı karşıyayız. Elinde telefonu olan herkes sosyal medya hesabından haber niyetiyle bilgi paylaşıyor. Bir toplantı yahut etkinlikte onlarca el havaya kalkıp görüntü çekiyor, hatta canlı yayın yapıyor. İncicamın bozulmasını da kimse umursamıyor. Bu durum şimdi bilgi kirliliği oluşturuyor, zamanla da inanç kaybına yol açacak. İşin aslı var mı yok mu, arka planında durum nedir diye araştırmak, gazetecilik bilgisi gerektirir. Yani habercilik ehil insanların vazifesidir.

Kamuoyunu doğru ve hızlı şekilde bilgilendiren, ilkeli ve dürüst gazeteciliği kendine ilke edinmiş değerli basın mensuplarımızın

10 Ocak Gazeteciler Günü kutlu olsun.

Alper YAVUZ
İYİ PARTİ KONYA İL BAŞKANI

Birçok kıdemli gazetecinin yaptığı gibi bir merhaleden sonra haberci kimliğini bir kenara bırakıp emekli olan, Konya medyasının renkli portrelerinden Mustafa Alakır, basılı gazetelerin güçlendirilmesi ve yaşatılması gerektiğini savunuyor

'Yerel gazetelerin mutlaka ayakta tutulması gerekiyor'

Mustafa Alakır Konya medyasının renkli portrelerinden biridir. Bilginin kaynağına ulaşmada zorlanmaz, henüz gündeme düşmemiş pek çok konuya önceden vâkıf olurdu. Tercüman Konya Bürosunda başlayan meslek hayatında Türkiye'de Yarın, Anadolu'da Bugün, Yeni Meram'da muhabirlik yaptıktan sonra Yeni Konya ve Kanal 1 TV'de yöneticilik görevi aldı. Birçok kıdemli gazetecinin yaptığı gibi bir merhaleden sonra Alakır da haberci kimliğini bir kenara bırakıp önce Konya Belediyeler Birliği, ardından Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Dairesinde görev alıp emekliliğe hak kazandı.

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

1971 yılında Konya'da dünyaya geldim. Şeker İlkokulunda öğreniyken hentbol oynamaya başladım. Dumlupınar Ortaokulundayken de hentbol ve futbol takımında da oynadım. Önce Fatih Endüstri Meslek Lisesi Harita bölümüne kaydoldum ama devam etmeyip 60. Yıl Lisesini bitirdim.

Gazeteciliğe ne zaman başladınız ve hangi medya kuruluşlarında çalıştınız?

1988 yılının son aylarında Türkiye'de Yarın'da muhabir olarak gazeteciliğe başladım. Aynı yıl içinde Tercüman gazetesi Konya bürosuna geçtim. Bir yıl kadar da orada çalıştım. Sonra, arkadaşım Osman Avanoğlu beni çalıştığı Anadolu'da Bugün gazetesine çağırdı ve oraya geçtim. Askere gidinceye kadar burada çalıştım.

Askerliğimi Hakkâri Çukurca'da tamamlayıp döndükten sonra, Yavuz Selim Tosun arkadaşımın tavsiyesi üzerine 1994 yılının

sonunda Yeni Meram gazetesine başladım. Burada beş yılı aşkın zaman çalıştıktan sonra, Yeni Konya gazetesini Endüstri Holding satın alınca bana da iş teklif ettiler. Kanal 1 TV'de aynı şirketin bünyesinde olduğu için iki medya kuruluşuna birlikte yöneticilik yaptım. 2001 yılının sonunda da ayrıldım.

Boşta olduğum bir dönem Konya'nın Sesi gazetesinde Seçilmiş Dağlı müstearıyla köşe yazıları yazdım.

Bu ayrılıkla birlikte medya serüvenini bitirdiniz mi?

Camianın içinde olmayı sürdürdüm ama Konya Belediyeler Birliğinde basın danışmanı olarak çalıştım. Sonra Büyükşehir Belediyesi Kültür Daire Başkanlığına geçtim ve 2024 yılının Mart ayında emekli oldum.

Gazetecilerin kayda değer mesleki hatıraları olur. Bizimle bir-iki tanesini paylaşır mısınız?

Gazetecilik habere karşı duyarlı olmayı gerektirir. Haber konusu akrabamız bile olsa, ayırmıcılık yapmamayı gerektirir. Bir dönem Yeni Meram'ın teknik servisinde çalışan bir arkadaşımız sahte pasaport hazırladığı iddiasıyla gözaltına alınmıştı. Ben de bu haberi yazdım. Patronumuz, "Bu haberi yayınlamayın" dedi ama ben "Diğer gazeteler yayınlarsa biz atlamış oluruz" deyince, ismini zikretmeden vermemizi söyledi. Fakat ertesi gün haber sadece bizim gazetede çıktı. Diğerleri yayınlamadı.

Bazen de şaka niyetiyle meslektaşlarımızı işletirdik. Osman Avanoğlu bir gün, Yeni Konya'daki arkadaşları zıplatmak istedi. Ben telefon edip "Balıkçılar Otelin orada cinayet var" diye sahte bir ihbarda bulundum. Bizim gazetemiz çarşı merkezine çok uzaktaydı ve gidip onların sokak sokak dolaşarak cinayet mahalli aramalarını izleyemedik ama tahayyül gücümüzü kullanarak epeyce eğlendik. Tabi sonraki günlerde kendilerini işlettikimizi o arkadaşlara söyledik.

Aradan çok geçmedi; bir gün gerçekten Balıkçılar Otel civarında cinayet oldu ve ben Yeni Konya'daki arkadaşları arayıp

"Haber atlamayın" dedim ama o "Biz bu numarayı bir kere yutarız" deyip gelmediler. Haliyle de ertesi gün haberi atlamış oldular.

O dönemin gazeteciliği için günümüzü kıyaslar mısınız?

Biz birbirine yardımcı olan ama hangi haberi atlatması gerektiğini de iyi bilen gazetecilerdik. Mesela Spor Müdürümüz Osman Öztokmak yalnız başına çalışır ve izin zamanında sayfayı bana emanet ederdi. Ben spor muhabiri olmadığım için koca bir sayfayı nasıl dolduracağım konusunda tereddüt edince, "Sabit Horasan abi ve Mustafa Güden'den destek alabileceğimi söylerdi.. Sağ olsun, onlar a benimle haberleri paylaşır ve sayfayı tamamlardım.

Tipo baskıda teknik şartlar çok ordu. Yazılar entertip makinasında eritilen kurşun üzerine yazılır, başlıklar hurufat kasasından harfler tek tek alınarak hazırlanırdı. Fotoğraflar klişe yapılarak basılırdı ki maliyeti yüksek olduğu için her haberin taze fotoğrafını veremeyebildik. Bu yüzden klişe arşivimizi olur, habere uygun eski klişeleri sırayla kullanırdık. Konya basınında Yeni Meram ilk ofsete geçen gazete olduğu için bu gazetede çalışmaya başladığımda her haberin fotoğrafını vermeye başladım.

Mesela biz ajans haberi almaz, aksine ajans muhabirine haber verirdik. İnternet henüz icat edilmemişti. Nerede bir haber varsa oraya bizzat gitmek zorundaydık. Toplantı haberlerini bile kendimiz not alarak yazardık.

Şimdi hazır bültenleri geçtim, hazır haberler servis ediliyor. İnternet haberleri yaygınlaştı ve muhabir mahareti gerektiren haberler yapılmıyor.

Basılı gazetecilikle internet arasındaki fark nedir?

Basılı gazetecilik çok önemlidir. Gazeteyi haberin muhatabı yıllarca arşivinde saklayabiliyor, hatta çerçeveletip duvarına asıyor. Ama internet haberciliği çabuk eskiyor; arşivlenme gibi bir özelliği de yok. Ayrıca geleneksel medyada haber bir süzgeçten geçirilerek, yani doğruluğu teyit edilerek verilir. İnternet ve sosyal medya haberciliğinde bu duyarlılığın olduğunu söyleyemeyiz.

Basılı gazetelerin güçlendirilmesi ve yaşatılması, hele de Anadolu basını denen yerel gazetelerin mutlaka ayakta tutulması gerekiyor.

Adalet için geliyoruz; çünkü
Biz Farklıyız!

10 OCAK

**Çalışan Gazeteciler
Günü'nü Kutlar,
Basın Çalışanlarına
Başarılar Dilerim.**

Mehmet
KÖSEOĞLU
Yeniden Refah Partisi
Konya İl Başkanı

YENİDEN REFAH

'Gazetecilikte teknoloji, çağa uygun ustalıkla kullanılmalı'

KON TV'nin kuruluşunda alın teri bulunan ve bunu her zaman 'övünç kaynağı' olarak nitelendirdiğini aktaran Hacı Koyuncu, gazeteciliğin çağa uygun olarak kullanılması gerektiğine dikkat çekti

KON TV'nin ilk ana haber bülten spikertliğini yaparak başladığı medya hayatında kısa bir dönem Merhaba Gazetesi'nde de çalışan Hacı Koyuncu, Meram Belediyesinde başladığı memuriyet döneminde de medya ile ilgisini hiç kesmedi. Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü görevini on bir yıldır sürdüren Koyuncu ile medya yıllarını ve medyanın durumunu konuştuk.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Tabi ki. En kısa şekilde özetlemem gerekirse; 1966 yılında Konya'nın Kadınhanı ilçesinde doğdum. İlk, orta ve lise öğrenimimi Kadınhanı ilçesinde tamamladım. Ardından Selçuk Üniversitesi Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu Makine Bölümünü başarıyla bitirdim. Uzun yıllar boyunca Meram Belediyesinin birçok kademesinde hizmet verdim ve hâlen Kültür ve Sosyal İşler Müdürü olarak görev yapmaktayım. Evliyim, dört çocuğum ve altı torunum var.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Benim gazetecilik hayatım ve medya sektöründeki maceram, 1991 yılında Konya Büyükşehir Belediyesi bünyesinde KON TV'nin kurulmasıyla başladı. Kuruluşunda alın teri bulunan şanslı insanlardan biri oldum. Bu benim, hayatımda övünç duyduğum zaman dilimlerinden biridir. KON TV ekranlarının yayına açıldığı ilk gün izleyiciler ilk ana haber bülteni spikeri olarak beni görmüştü.

Bu köklü kurumda 1994 yılına kadar görev yaptım. Gazetecilik zamanlarım, gerek öğrendiklerim gerekse yaşadıklarım bakımından hayatımın en güzel yıllarıydı diyebilirim. Medya sektöründeki pek çok isim ve gerek yerel gerekse ulusal olsun bugünün başarılı pek çok gazetecisi gibi alaylı yetiştim. O günün kısıtlı imkânları ve zorlu şartlarının bir gereği olarak KON TV'de haber spikerliğinden kameramanlığa, yönetmenlikten programcılığa kadar her aşamada görev yaptım. Bu nedenle çok şey öğrendim. Hayatımın geri kalanının temelini de ben gazetecilikte attım diyebilirim. Büyük heyecan, moral ve fedakârlıkla

attığımız tohum, medya sektöründe bugünün dev markalarından biri oldu. Bunda benim de emeğimin olması en az gazetecilik dönemim kadar gurur duyduğum başka bir konu oldu.

Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Konya Büyükşehir Belediyesinde santral memurluğu ile başlayan iş hayatımın yönü, KON TV'nin kuruluşuyla birlikte basın-yayın organlarına çevrildi. 1994 yılında Meram Belediyesinde Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğünde göreve başladım. 1995 yılında ise aynı kurumda, Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Müdürü olarak atandım. 14 yıl boyunca bu görevi bilfiil yürüttüm. Ardından yine Meram Belediyesinde Temizlik İşleri Müdürlüğü, İşletme İştirakler Müdürlüğü, Sosyal Yardım İşleri Müdürlüğü, Tesisler Müdürlüğü, Zabıta Müdürlüğü ve Destek Hizmetleri Müdürlüğü görevlerini yürüttüm. Son olarak da, Kültür ve Sosyal İşler Müdürü olarak 11 yıldır görevime devam etmekteyim.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Her şeyin hızla değiştiği dünyamızda, gazetecilik de aynı ölçüde hatta onun da ötesinde değişime uğrayan bir meslek oldu. Ancak,

medya sektöründeki bu değişim, dönüşüm ve gelişim müthiş baş döndürücü bir hız ve boyutta oldu. Mesela sanayi sektörü o günden bu yana mazotlu-benzinli araçlardan elektrikli araçlara geçiş yaptı ama gazetecilik, habercilik ve medya sektörü adeta tunç çağından dijital çağa geçti. Bu kadar büyük bir değişim yaşadı.

Dijital dünya, internet, sosyal medya ve tabi ki yapay zeka ile birlikte habere ve bilgiye ulaşmak bir "enter" mesafesine indi.

Bizim zamanımızda gazetecilik; sabahları bir yönetmenin başkanlığında masa başında toplanıp gündemin belirlendiği, gün boyu bültenlerin takip edilerek haberleştirildiği, çekilen siyah beyaz fotoğrafların filmlerinin saat 16.00 gibi gazeteye ulaştırıldığı ve karanlık odalarda tab edildiği, sayfaların düzenlendiği, geç saatlerde baskıya girip gün doğmadan bayilere ve büfelere dağıtıldığı dönemlerden tüm bilgiye gün boyu istenilen zaman ulaşılabildiği bir çağa gelindi. Haberin, bilginin, görüntünün okuyucuya ulaşması saniyeler içinde artık. Çok önemli bir haber birkaç dakika içinde yerini başka bir gündeme bırakabiliyor. Toplumsal refleks birkaç dakika içinde harekete geçirilebiliyor. Tabi bunların artıları eksileri ayrı bir tartışma konusu. Sadece bir tespit yapıyorum.

Tabi işin daha ilginç tarafı; bu burada durmayacak. Kısa zamanda çok daha hızlı ilerleyecek. Bugün kullandığımız teknolojiyi yeni gelenler sebebiyle kısa bir zaman sonra hatırlamayacağız bile. Ancak hiçbir zaman eskimeyecek olan şey gazete ve gazetecilik olacaktır. Mesleğin seyrüseferinde şekil değişecek belki ama ruh yaşamaya devam edecek. İşini doğru, dürüst, araştırmacı, idealist gazetecilere duyulan ihtiyaç her zaman devam edecektir. Yarın, okuyuculara haberler telepatiyle bile iletebilirler ama o gün de o haberi bulup, araştırıp, yazıp servis edecek gazeteciye ihtiyaç olacaktır.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazeteciliği ben hiçbir zaman sadece bir iş bir görev olarak değil, aynı zamanda bir tutku, bir

sevda olarak gördüm. Sevmeyen, tutku ile bağlı olmayan yapamaz zaten bu mesleği. Zordur, meşakkatlidir, fedakârlık ister. Dünyadaki ya da yaşadığınız toplumdaki adaletsizlikleri, yanlışları, eksiklikleri ve gelişmeleri doğru bir şekilde aktararak insanları bilinçlendirir ve bir kahraman olursunuz; halk kahramanı bir gazeteci, haberleri yalnızca aktarmakla kalmaz, aynı zamanda hayatı yorumlar, iyilikleri aşlar ve kötülükle adeta savaşır.

Bunun yanı sıra gazeteciliğin bir sanat olduğunu da düşünüyorum. Kelime kullanma becerileriniz toplumu topyekun harekete geçirir, bir şair, bir edebiyatçı gibi. Çektiğiniz tek kare fotoğraf kullanacağınız binlerce kelimedenden daha etkili olabiliyor. Savaşlar durdurur, savaşlar başlatır.

Esasında her meslek kutsaldır. Öğretmenlik, doktorluk, polislik, savcılık... Gazetecilik, her mesleğin güzel taraflarını barındırır içinde. İşte gazeteciliğin farkı da tam da burada; bazen öğretmen olursunuz, bazen doktor. İnsanlara bilmediklerini anlatır, öğretirsiniz. Neyin doğru neyin yanlış olduğunu gösterirsiniz. Bilgilendirir ve bilinçlendirirsiniz. Bazen suçluların peşinde polis bazen toplumun huzuru için araştırmalar yapan savcı olursunuz.

İşte tüm bu nedenlerle gazetecilik bende derin anlamlar ifade ediyor. Kısa da olsa bu mutluluğu tattığım için kendimi şanslı addediyorum.

Gazetecilikten sonra memuriyet hayatınız nasıl başladı ve hangi kurumlarda görev aldınız?

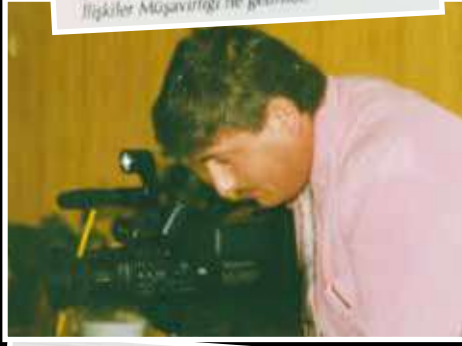
Hayat yol ayırımlarından ve tercihlerden oluşur. O kadar çok sevmeme rağmen hayat bizi bir tercih yapmaya zorladı. Bu nedenle gazetecilikten ve sektörden sonra memuriyet hayatım başladı. Allah bana Meram halkına bir belediyeçi olarak hizmet etmeyi de nasip etti. Bu da benim için bambaşka bir onur ve gurur oldu. Meram Belediyesinde başladığım memuriyet hayatım hâlen devam ediyor.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Elbette, daima. Hatta esasen "özlem" kelimesinin yetersiz kalacağını düşünüyorum. Haber derlemeyi, haber atlatmayı, değişik mekânlarda sıklıkla gerçekleşen basın toplantılarına katılmayı ve bu toplantılarda bir araya gelme hâlini fazlasıyla özliyorum. Haber peşinde koşarken yaşadığımız heyecanı, yaptığımız haberin binlerce kişi tarafından okunup takdir görmesinin hazzını özliyorum. Sessiz insanların sesi olmanın verdiği tatmini özliyorum. Gençliğin de verdiği hız ve dinamizmle, koşturmayı, öğrenmeyi, araştırma yapmayı, keşfetmeyi ve bunları insanlara aktarmayı özliyorum. Aslında benim size şunu

Halkla İlişkiler Müşaviri Hacı Koyuncu... 1966 yılında Kadınhanı'nda doğdu. 1990 yılında Büyükşehir Belediyesi Trafik ve Sinyalizasyon Şube Müdürlüğü'nde görev yaptı. Kon TV'nin kuruluş işlemlerinde bulundu. 1994 yılında Meram Belediyesi Halkla İlişkiler Müşavirliği'ne getirildi.

Raif AKAY

Hacı KOYUNCU

Raif Akay, Büyükşehir'de Basın Şefi, Hacı Koyuncu Meram'da Basın Müşaviri

□ Raif Akay, Büyükşehir Belediyesi'nde Basın Şefi, Hacı Koyuncu ise Meram Belediyesi'nde Basın Müşaviri olarak görev yapmaya başladı.

sormam lazım;

"Özlememek mümkün mü?"

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Gazetecilik mesleğinin, "dijital medya" diye ifade edilen mecranın aktifleşmesi ile farklılığa uğradığı tartışmasız bir gerçektir. Basını gazetecilik, büyük oranda internet gazeteciliğine evrilmiştir artık. Ancak dijital medya; küresel çapta iletişimi hızla, kolaylıkla ve düşük maliyetle sağlarken bir yandan da dezenformasyona, habercilik etik ihlallerine de açık bir hâldedir. Bu da göstermektedir ki; gazetecilikte teknoloji, çağa uygun ustalıkla kullanılabilir. Öte yandan, yine çağın getirdiği itimat telkin etmeyen durumlara karşın da "temiz veriler" sunabilmesinin de önü açılmalı. Buna özen göstermeli. Çünkü bu mukayesede en önemli veri; doğru bilgi olacaktır. Bilginin hızla yayıldığı bir dünyada en büyük tehlike dezenformasyondur. Ve kontrol sağlanması toplumlar ve toplumların geleceği bakımından mecburidir. Çok hızlı bir şekilde ilerleyen internet gazeteciliğinin en büyük handikapı bunlardır.

Basılı gazetecilik etik noktasında çok daha ileri bir seviyededir. Sadece toplumsal sorumluk taşıyan ve gazetecilik etiğine sahip insanları yaptığı "internet gazeteciliği" mesleğin onurunu kurtaracak ve geleceğe daha güvenli bakmamızı sağlayacaktır.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Var, tabii ki. Özel televizyonlarla ilgili yasal düzenlemede eksiklik vardı ve yanılmıyorsam 1992 yılında KON TV'nin de yayını durdurulmuştu. Bu süreçte biz birkaç arkadaşımızla Merhaba gazetesinde çalışıp kendimizi geliştirmiş olduk.

Merhaba Gazetesi bünyesinde çalışırken, gazetenin Yazı İşleri Müdürü Sayın Mustafa Arslan Bey, gündemde yer alan Kablo TV projesi hakkında araştırma haberi yapma görevini bana verdi. PTT Başmüdürü ile yaptığım ve gün boyu süren röportajı hazırlayıp Merhaba Gazetesine teslim ettim. Ertesi gün, gazetede haber ve başlığın bambaşka yorumlanarak yayımlanması beni çok şaşırtmıştı. Haberin ardından, PTT Başmüdürlüğündeki şoför ve sekreterin beni üç gün boyunca arayıp, Başmüdür ile görüşürmek için peşimden koşmalarını unutmam mümkün değil.

Vakit ayırdığınız ve kıymetli görüşleriniz için teşekkür ederiz.

Bana eski güzel günleri hatırlatıp nostalji yaşattığınız için asıl ben şükranlarımı sunuyorum. Sizlerin ve tüm gazeteci arkadaşlarımla çalışmalarımda başarılar diliyorum.

Gençliğin Sesi Radyosu Bosna'ya can verdi!

Siyasi kaçak olarak gittiği İran'da radyoculuğu öğrendikten sonra Konya'da Gençliğin Sesi Radyosunu kuran Ali Naci Dağlıoğlugil, radyoda soykırımın eşiğindeki Bosna Hersek için düzenlediği yardım kampanyasıyla savaşın seyrini Bosna halkı lehine çevirenlerden biri

Ali Naci Dağlıoğlugil 1970'li yıllarda Milli Türk Talebe Birliği (MTTB) ve Akıncılar Hareketindeki aksiyoner pozisyonuyla bilinir. Türkiye'de Yarın Gazetesinde yazılar da yazan Dağlıoğlugil, siyasi kaçak olarak gittiği İran'da radyoculuğu öğrendikten sonra Konya'da Gençliğin Sesi Radyosunu kurdu. Soykırımın eşiğindeki Bosna Hersek için düzenlediği yardım kampanyası savaşın seyrini Bosna halkı lehine çevirdi ama Refah Partisinin de başına iş açtı. Sansasyonel haberciliğinin keskin örnekleriyle dolu bir hayatın kısa bir özeti için buyurun:

Siz kısaca tanıyabilir miyiz?

1957 yılında Konya'nın Sedirler Ortamescid mahallesinde dünyaya geldim. Konya'nın yerlisi Aliyenler Sülalesindenim ve İşgalaman çocuğuyum. Aliyenler Mezarlığının yerini bizim sülâle bağışlamış. Dinine bağlı mutaassıp bir aile çocuğuyum. Mahmut Şevket Paşa İlkokulundan mezun olduktan sonra ortaokul ve liseyi İmam Hatip'te okudum. Haciveyiszade kampüsünde başlayıp merkez binada bitirdik. İHL'ye girişim 1969 yılındaydı.

İdeolojik çatışmaların zirvede olduğu dönemin öğrencilerinden olmaktan nasıl etkilendiniz?

İHL'de MTTB bünyesinde faaliyetlerde bulundum, muhib olarak. Rahmetli Erbakan Hocanın siyasete başladığı yıllarda, küçük yaşta olmama rağmen peşine takıldık ve düşünce yapımız onun yolunda, 1969-70 de şekillenmeye başladı.

1975 e kadar MTTB'nin Ortaöğrenim Komitesi Başkanlığını yönettim. Ortaokul ve liselerin sorumlusu bendim. O dönem MTTB Konya Başkanı Ayhan Ersöz ağabeydi, halen görüşürüz.

1975'de sürgün olarak Karaman İHL'ye gönderildim. Orada da hem MTTB, hem Akıncılar teşkilatlarını bizzat ben kurdum ve başkanlıklarını yaptım. 1976 tekrar Konya'ya dönüp tahsilimi İmam Hatip'te tamamladım. 1977'de Konya'da Akıncıların kuruluşuna öncülük ettim ve 1980 darbesine kadar Akıncılar'ın kurucu üyesi ve yönetim kurulunda faaliyetlerimi sürdürdüm.

Gazete yazarlığına ne zaman başladınız?

Türkiye'de Yarın gazetesinde rahmetli Ziya Tanrikulu'nun patron olduğu dönemde ara sıra yazılar yazdım ama kadrolu bir çalışmam olmadı.

Hayatınızda bir İran dönemi oldu. Neden İran'a gittiniz ve neler yaşadınız?

1980 darbesinden sonra arananlar listesinde olduğumu öğrenince; yaşanması bir İslâm ülkesi olduğunu zannederek dağ yollarından İran'a gittim ama öyle değilmiş. Humeyni'nin başında olduğu İran İslâm Devriminden etkilenmiştik ama rejimin gerçek yüzünü oraya gidince tanıdım. İran'ın çeşitli şehirlerinde

yaşadıktan sonra 1991' de Konya'ya döndüm.

Kaçak olarak arandığınız sürecin sonunda ülkeye döndüğünüzde nelerle karşılaştınız?

Turgut Özal dönemiymi. Hakkımdaki dosyalar sebebiyle sorguya alındım, bir bir o dosyalar kapandı, bazıları da zaman aşımına uğradı. Sonunda beni askere aldılar. Acemi eğitimimi Tokat'ta tamamladıktan sonra usta birliği hizmeti için de Van Erziş'e gönderildiğim.

Radyo yayıncılığına nasıl başladınız?

Tebriz'de bulunduğum yıllarda Tebriz Radyo Televizyon Merkezine sık sık gidiyordum. Radyoculuğa ilğim orada başladı ve öğrendim. Askertliğimi bitirip Konya'ya dönünce; özel radyo ve televizyon yayınları, henüz yasal bir düzenleme yapılmamış olmasına rağmen başlamıştı. Gençlerle sohbet ederken radyo kurma fikri geliştirdi ve İslâmî yayın esaslı yayıncılık prensibiyle Gençliğin Sesi Radyosunu kurdum.

Yayına Demirci İş Merkezinin yedinci katında amatör imkanlarla başladık. Vericimiz belli bir kilometre alanı kapsıyordu. Bizden önce ilk olarak Konya FM kurulmuştu, biz ikinci olduk. Konya FM o tarihlerde şarkı türkü yayınlayan bir frekanstı. Sonra KON TV bünyesine katılınca yayın ilkelerini güncelledi. Biz Gençliğin Sesi olarak İslâmî hassasiyetlerle yayına başlayınca kamuoyundan büyük ilgi gördük. İlgi uyandıran konuşmacılar program yaptı, ilâhiler marşlar yayınladık.

**BÜYÜK BİRLİK
PARTİSİ**

BASIN, MİLLETİN MÜŞTEREK SESİDİR

İlk günkü heyecan ve inanç ile görevlerini yerine getiren, hakim ve haberdar olmamızı sağlayan tüm basın mensubu dostlarımızın **10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü**'nü kutlarım.

Av. Seyit ÖZCAN
BBP Konya İl Başkanı

Bosna Hersek'in soykırımı tabi tutulduğu o yıllarda düzenlediğiniz yardım kampanyası savaşın seyrini Bosna Halkı lehine değiştirecek çapta ekonomik desteğe vesile olurken Türk siyasi tarihinin en büyük yolsuzluk davalarından birine de zemin oluşturdu. Bu kampanya nasıl başlamıştı ve sonra neler oldu?

Aslında planlı bir kampanya başlatmadık. Radyoda bir yarışma programımız vardı. Selçuklu Belediye Başkanı İsmail Öksüzler telefonla katılıp, soruyu bilene çeyrek altın hediye edeceğini söyledi. Dinleyicilere "Masonluğun ilk şartı nedir?" diye bir soru yönelttik. Epey arayan oldu ama kimse doğru cevabı veremedi. Cevap geciktikçe de programa olan ilgi yükseldi. Sonunda doğru cevabı birine fısıldayıp yayını tamamlamayı düşündüm. Dinleyicimiz doğru cevabı verdikten sonra (Alacağı çeyrek altının kendisine merhem olup olmayacağını sordum. Ehemmiyetsiz olduğunu söyleyince, Bosna'ya hibe etmesini teklif ettim. Yarışmacının o çeyrek altını Bosna savaşına gönderme kararını duyan sonraki bütün yarışmacılar aşka gelip, kazandıkları ödülleri Bosna'ya göndereceğini deklare etti. O gün sabaha kadar kampanya devam etti. Halkımız akın edercesine radyo binamıza evinde, elince ne varsa getirmeye başladı. Bizim bir programdaki bir sorumuz büyük bir kampanyaya dönüştü ve aylarca devam etti. İş hanının koridorları yardım malzemeleriyle dolup taşıyordu. Netice itibarıyla Bosna Kampanyamız tarihe geçti.

Radyoda sizin yapığınız kampanya Refah Partisiyle ve merhum Necmettin Erbakan ile nasıl ilişkilendirildi?

Bizim radyo olarak, toplanan yardımları Bosna Hersek'e ulaştırma imkânımız yoktu ama Refah Partili yetkililer bölge ile yakın temastaydılar. Zaten fikren de uyumlu idik. Topladığımız yardımların Bosna'ya ulaştırılmasını onlardan biz istedik. Onlar da iyi niyetle bu yardımları yerine ulaştırdılar. Ama Refah Partisinin toplum nazarında büyümesini engellemek isteyenler, Bosna'nın muzafferiyetine vesile olan bu yardımları bahane ederek Erbakan Hocayı suçlama yoluna gittiler. Tarihe Mercüme Davası olarak geçen bu hadise aslında Erbakan'ın siyasi yükselişini durdurma hamlesiydi.

Bu arada, benim Şahin marka bir arabam vardı, evimin önünde yaktılar ve yapan meçhul kaldı. Ben bu hadisenin, masonlarla ilgili programımız sebebiyle yapıldığını düşünüyorum. Hatta mason cemiyeti bizi o program sebebiyle mahkemeye de vermişti ve Süleyman Demirel davaya müdahil olmuştu. Neticede o dosya da kapandı.

Gençliğin Sesi Radyosu radikal olarak nitelendirilen bir yayın politikası izlemekle biliniyor. Bunu popüleritenizi artırmak için mi yaptınız?

Hayır... Toplumun hassasiyetlerini bildiğimiz için, onları bilgilendiren, ilgisini çeken yayınlar yaptığımız için radyomuz ilgi gördü. Mesela "Domuz yağına hayır" kampanyası başlattık. Biliyor musunuz; ham bitkisel yağı getirip tereyağı esansı katarak piyasaya süren bir yağ firması vardı. Bunu ortaya çıkardık. Sonra o yağ firmasını suçüstü yakaladık. Zamanın en büyük tereyağcısı onlardı. Onların tereyağını kedi de fare de yemezdi ama insana yediriyorlardı. Domuz yağına hayır kampanyamız çok ses getirdi. Neticede firmanın çalışanları da hileyi ifşa ettiler.

Gençliğin Sesi Radyosu olaylı bir şekilde, yine sansasyonel bir yayın üzerine kapandı. O hadiseyi anlatır mısınız?

1994'de; Çocuk Yuvasında bazı kız çocuklarının pazarlandığı bilgisi gelmişti ve maalesef doğrudu. Biz bunu haber yaptık ama yayınlarımızda temkinli olmaya özen gösterdik. Son yayını yaptıktan sonra programcıya, bu konuyu kapatmasını söyleyip radyodan çıkarak evime gittim. Fakat ben gittikten sonra Hayrettin Bulan yayın akışını değiştirip mikrofona başına geçerek konuyu iyice deşelemiş. O yayın üzerine Konya Emniyet Müdürlüğü ekipleri radyoya baskın yapıp yayını durdurmuş ve bütün varlıklarına el koymuş. Haberim olduktan sonra alelacele radyoya geldiğimde cihazlar sökülmüş, tutanaklar tutulmuştu. Halkı isyana teşvikten, yayını süresiz olarak kapatıldı. Zira yayınımdan galeyana gelen bazı insanlar yuvayı basmıştı.

Aksiyon dolu uzun bir devirden sonra şimdi neler yapıyorsunuz?

Bir müddet, Şems civarında tandır ekmeği üretimi yaptım. Asıl mesleğim terzilik olduğundan, daha sonra çeyiz işleri yapmaya başladık. Bir yandan da hayat ve hatıramı yazmaya gayret ediyorum.

Toplum, yanıldığını görüp medya kuruluşlarına yönelecek

Haberciliğin, çocukluk yıllarından beri kendisi için bir seçenek değil, yürümesi gereken bir yol olarak karşısına çıktığını ifade eden Hüseyin Baş, en büyük eğitimini Konya basınında görev yaptığı yıllarda aldığını söylüyor. Artan sosyal medya kullanımıyla medya kuruluşlarının geri plana itilmesini de değerlendiren Baş, "Toplum, defalarca yanıldıktan sonra doğruyu teyit etmek için yeniden medya kuruluşlarına yönelecektir." dedi

Medya sektörüne Gençliğin Sesi radyosundaki göreviyle giriş yapan Hüseyin Baş ile biz Kanal7'nin Yurt Haber Ajansı Konya temsilcisi ve Merhaba Gazetesi muhabir olduğu dönemde tanıştık. Heyecanı yüksek, aksiyoner bir kişiliği vardı. KON TV, Kanal7, Kanal 6 ve Show TV muhabirliği de yapan Baş, bir süre Danimarka'da gurbetçi deneyimi de yaşadıkten sonra Beklenen Vakit muhabir ve köşe yazarlığı yaptıktan sonra Konya Büyükşehir Belediyesi Basın Bürosunda görev aldı. Web tasarımı, kodlama, grafikerlik ve illüstratörlük alanlarında uzmanlaşan Baş ile hem kendi hem de mesleği serüveninin konuştuk.

Sizi tanıyabilir miyiz?

Konya'nın Cihanbeyli ilçesine bağlı Çimen köyünde, 1974 yılında Kâmil ve Hatice Baş'ın üçüncü çocuğu olarak dünyaya geldim. Altı kardeşiz. Çocukluğumun ilk yılları köyde geçti; çamurdan yaptığımız oyuncaklarla oynar, harman zamanı buğday ve kimyon tarlalarında koşuştururduk. İlkokula köyde başladım. 1985

yılında Konya şehir merkezine taşındık. İlkokul, ortaokul ve lise eğitimimi burada tamamladım. Muğla İktisat Fakültesi'ni kazanmama rağmen haberciliği tercih ederek Konya'da kaldım. En büyük eğitimimi, Konya basınında görev yaptığım yıllarda aldım; bu süreç mesleki gelişimimde büyük rol oynadı.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Haberciliğe olan ilgim çocukluğumdan beri mevcuttu. O dönemde köye iki gazete gelirdi: Cumhuriyet Gazetesi öğretmenimize, Millî Gazete ise babama. Öğretmenimize gazeteyi ulaştırır, onun bize haberleri okumasını sağlardık. Babam ise Millî Gazeteyi okurdu. Belki de haberciliğe olan ilgim, o yıllarda elimize ulaşan bu gazetelerle başladı. Ortaokulda, Erbil Kuru Lisesi'nde öğretmenimizin teşvikiyle bir okul gazetesi çıkarmaya karar verdik. Babamın 1989 yılında hac dönüşünde getirdiği daktilo da bu kararda etkili oldu. Daktilo ile okulda yaşanan komik olayları, sınav tarihlerini ve spor müsabakalarını haberleştirdim. Kısa ve devrik cümlelerle yazılmış

olsa da bunlar benim ilk haberlerimdi. Haftalık duvar gazetemiz oldukça ilgi gördü ve Türkiye Gazetesinin bölge sayfasında haber olduk. Yani habercilik çocukluğumdan itibaren sürekli karşıma çıkan bir seçenek değil, yürümem gereken bir yoldu.

İki yıl sonra, Milli Gençlik Vakfı'nın Alaaddin Keykubat Salonunda düzenlediği bir etkinlikte Ali Naci Dağlıoğlu ile tanıştım. Etkinlikte kabloların taşınmasına ve ses kaydının alınmasına yardımcı oldum. Daha sonra Gençliğin Sesi radyosunu kurmaya çalıştığını öğrendim ve yayınlarına katılmaya başladım. İnsanlara bir şeyler duyurmak, onları etkilemek, yaşadıkları durumu yayına taşımak beni büyülemişti.

Hangi kurumlarda görev yaptınız?

Kariyerime Gençliğin Sesi radyosunda başladım. Daha sonra KON TV'de muhabir, kamera-man, istihbarat şefi ve programcı olarak çalıştım. İstanbul'da Kanal 7'de muhabirlik yaptım ve Yurt Haber Ajansı'nın Konya Bölge Sorumlusu oldum. Bugün İzcilik Federasyonu Genel Başkanı olan Hasan Subaşı'nın Kanal 7'deki "İzciler" programında kameramanlık yaptım. Kanal 6 ve Show TV ile çalışma fırsatı buldum. TBMM'de KON TV ve Millî Gazete için muhabirlik yaptım.

Refah Partisi'nin iktidara geldiği dönemde, Merhaba Gazetesinde Mustafa Arslan abinin desteğiyle çalışma imkânı buldum. Hem gazete muhabirliği yapıyor hem de Yurt Haber Ajansı'nın bölge temsilciliğini yürütüyordum. Ancak 28 Şubat süreci bizi olumsuz etkiledi ve Danimarka'ya gitmek zorunda kaldım. Kısa bir süre sonra ülkeye dönüp vatani görevimi Hatay'da tamamladım.

Askerlik sonrası Konya'da kalmayı tercih ettim. Yurt Haber Ajansı'ndaki görevim devam ederken, Beklenen Vakit gazetesinde Âdem Alemdar'ın desteğiyle muhabir ve köşe yazarı olarak çalıştım. 2000 yılında Konya Büyükşehir Belediyesi Basın Bürosunda muhabir olarak görev yaptım. Burada muhabirliğin yanı sıra web tasarımı, kodlama, grafikerlik ve illüstratörlük alanlarında kendimi geliştirme imkânı buldum.

Unutmadığınız bir anınız var mı?

Her habercinin hayatında, tanık olduğu, ekrana veya kâğıda taşıdığı unutulmaz hatıralar vardır. Benim de çok farklı anılarım var. Bunların içlerinden en önemlisi, belki de hem habercilik hayatımı hem de yaşam biçimimi etkileyen olay Konyalıların Bosna-Hersek yardımları olmuştur. Gençliğin Sesi radyosunda görev yaptığım yıllar unutulmaz anılarla doluydu. Özellikle 1992 yılında başlayan Bosna-Hersek kampanyası, Konya'ya ve Konyalılara olan sevgimi pekiştirdi. Dönemin Selçuklu Belediye Başkanı İsmail Öksüzler'in, katıldığı bir canlı yayında, bir vatandaşın kazandığı ödülü Bosna-Hersek'e bağışlamasıyla dev bir kampanya başladı. Refah Partisi'nin yoğun destek verdiği kampanya aylarca sürdü.

Kampanyanın başladığı gece saat 2'de radyonun önü miting alanına dönmüştü. İnsanlar haftalarca radyonun önünden ayrılmadılar. Sanayiye işten çıkan soluğu radyonun önünde alıyordu. Emekliler ikramiyelerini, yeni gelinler bileziklerini, esnaf arabasını, pazarcı satmak için aldığı ürünleri, hatta üzerindeki montunu bağışlayan insanlar vardı. Radyonun stüdyolarından biri maddi yardımların toplandığı

odaya dönüştürüldü. İş merkezlerinin tüm boş alanları bağışlanan eşyalarla doldu. Haberciler haftalarca radyoyu merkez olarak kullandı.

Bu süreçte, Konyalıların sadece Bosna-Hersek'e değil, Eritre, Moro, Arakan, Somali, Sudan, Fas, Cezayir, Afganistan, Çeçenistan ve Filistin'deki direnişlere de duyarlı olduğunu gördüm. Farklı ülkelerden direniş grupları haftalık faaliyetlerini bize faksla iletir, biz de bunları tercüme ederek haberteştirdik. Radyo'da bu vesileyle ilk habercilik deneyimlerimi yaşadım. "2000'e doğru İslâm Ülkeleri" isimli bir program yaptım. Aynı programı, yine aynı isimle KON TV'de devam ettirdim. Direniş gruplarından gelen bilgilendirme fakslarını yıllarca medya kuruluşlarına ulaştırarak seslerinin duyulmasına aracılık ettim. Birbirimizi şahsen tanımazsak da bilgi alışverişinde bulunduğum farklı ülkelere yüzlerce mücahit kardeşim oldu. Birçoğu ile sonradan tanışma imkânına kavuştum. Çoğu şehit oldu gitti, geriye biz kaldık. Allah bize de izzetli ve şerefli bir ölüm nasip etsin.

Gazeteciliğin geçmişi ve bugünü hakkında ne düşünüyorsunuz?

Mesleğe başladığım dönemde, habercin kıymeti ve haberciliğin topluma etkisi çok farklıydı. Haberciler toplumda birinci derecede şahit kabul edilir, yayınlanmış haber tartışmasız doğru kabul edilirdi. 28 Şubat sürecinde medya hızla değişti ve ne yazık ki Televole zihniyetiyle magazinleşmeye başladı. 28 Şubat'ın medya

üzerindeki etkisi ve oluşturduğu yıkımın halâ bir araştırma konusu olmamasını ise ayrıca üzücü buluyorum.

Bugün ise sosyal medyanın yaygınlaşması ve algı operasyonları yazılı ve görsel medyayı geri plana itti. Ancak bu durumun geçici olduğunu düşünüyorum. Toplum, defalarca yanıldıktan sonra doğruyu teyit etmek için yeniden medya kuruluşlarına yönelecektir. Gerçek habercilik, halkı doğru bilgilendiren ve toplumun nabzını tutan bir görev olarak hak ettiği yeri bulacaktır. Bunun için biraz çabaya ve zamana ihtiyaç var.

Yurtdışındaki deneyimlerimde, internet haberciliğinin reklamlardan arındırılmış, abonelik sistemine dayalı bir modelle sürdürüldüğünü gördüm. Türkiye'de de reklamsız, sadece habere odaklanan yayın kuruluşlarına ihtiyaç var. Haber kurumlarını ayakta tutmak herkes için faydalıdır ve özgür basın vazgeçilmez bir ihtiyaçtır. **Bir ülkenin gücü diğer tüm unsurlarla birlik-te medya sektörünün güçlü olmasına bağlıdır. Bu aynı zamanda bağımsızlığın alâmetidir.**

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik benim için bir meslekten öte, bir sorumluluk ve yaşam biçimi. Bu anlayışı, özellikle merhum Necmettin Erbakan hocamın öğütleriyle şekillendirdim. Refah Partisi Genel Merkezi basın bürosunda seçim dönemlerinde çalışırken, Erbakan hocamızın nasihatlerine sık sık şahit olurdum. Hocamız, siyaseti cihat olarak görür ve bizden de mesleğimizi bu bilinçle,

GELECEK PARTİSİ

Yaşadıkları tüm zorluklara rağmen
'Basın bir milletin müşterek sesidir'
ilkesinden hareketle, basın ahlak
esasları çerçevesinde çalışmalarını
büyük bir özveriyle her koşulda
kamuoyunu aydınlatmak için
büyük bir özveriyle çalışan
tüm basın mensuplarımızın
10 OCAK ÇALIŞAN
GAZETECİLER GÜNÜNÜ
KUTLARIM.

Ahmet Arslan
Gelecek Partisi İl Başkanı

cihadın bir parçası olarak icra etmemizi isterdi. Devletin yalnızca belirli kurumlarla değil, her alanda bağımsız ve güçlü olması gerektiğini vurguladı. Bir keresinde, dönemin Konya Milletvekili Sayın Rıza Güneri ile birlikte olduğumuz bir programda, Rıza Bey'i yanına çağırarak elimdeki kamerayı işaret etmiş ve **"Daha güçlü ve donanımlı olmalıyız; güçlü basın, hakkın tesisinde en önemli ayaktır"** demişti. Bu sözler, gazeteciliği sadece bir meslek olarak değil, hakka hizmet olarak görmemi sağladı.

Bu anlayışa, Abdurrahman Dilipak ile yaşadığım bir anı sayesinde daha da derinlemesine vardım. Dilipak, KON TV'de katıldığı bir program sonrası gece geç saatlerde haber merkezine geldiğinde, kısa bir sohbet esnasında bana şu sözleri söyledi: **"Habercilik iki türdür: Ya peygamber mesleğini icra eder, toplumu birleştirici ve faydalı haberler yaparsın, ya da İblis mesleğini icra eder, topluma ifsat yayar ve fitne çıkarırsın. Bunun ötesi yok."** Bu sözler, hayatım boyunca içimde taşıdığım bir rehber oldu. O günden sonra hangi işi yaparsam yapayım, hakka uygun olmasına özen gösterdim.

Gazetecilik, toplumu bilgilendirme, doğruya yönlendirme ve gerçeği aktarma sorumluluğudur. İmkânlar ne olursa olsun, bu misyonu taşıyan her gazeteci, toplumu birleştirici bir güce sahiptir.

Mesleğe özlem duyuyor musunuz?

Mesleğe özlem duyduğumu söylemek biraz eksik olur, çünkü kendimi hiçbir zaman mesleğin dışında hissetmedim. Habercilik, aktif olmasam da yaşamımın hep bir parçası oldu. Genç habercilerle bilgi paylaşmak, onların yaptığı haberleri takip etmek, sektörden kopmamamı sağladı. Ancak doğrudan haberciliğin içinde olmakla kıyasında bulunmak aynı değil. Gençlik yıllarımdaki heyecanı, dostlukları ve kıyasıya rekabeti özleyorum.

O dönemde rakip olarak gördüğümüz meslektaşlarımızın aslında bizi tamamladığını sonraları anladım. Çünkü bizi daha iyisini yapmaya teşvik eden meslektaşlarımızdı. Evet, mesleğe özlem duyuyorum ve insan bir kez haberci oldu mu hep haberci kalıyor.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

"Bir haberci mesleği gerçekten bırakır mı?" diye sorsaydınız, size, "Hayır" derdim. Çünkü bir haberci her zaman olaylara habercinin gözünden bakar. Topluma duyurulması gerektiğine inandığı bir olay olduğunda, aktif olan arkadaşlarına iletir ve bu şekilde mesleğini sürdürebilir. Geçmişte aktif olarak muhabirlik yapmış, ama tamamen kenara çekilmiş bir gazeteci tanımıyorum. Ancak kendi hikâyeme gelince, farklı bir alanda da faydalı olabileceğimi düşündüğüm bir noktada meslek hayatımda değişiklik yapma ihtiyacı hissettim.

Belediyedeki görevim sırasında, yeni meslektaşların da gelmesiyle grafiklere yöneldim. Yazar-Sanatçı Ahmet Efe abinin eserlerinden ve şahsından etkilenip ondan destek aldım. Yasin Candan ve Mümin Temizyürek kardeşlerimle birlikte grafik tasarım alanında ilerledim. Dergi, broşür, el ilanı ve gazete tasarımları yaptım; çalışmalarım yurt içinde ve dışında yayınlandı.

İnternetin yaygınlaşmasıyla kodlama öğrendim ve web tasarımları yapmaya başladım. 2000 yılında Konya Büyükşehir Belediyesi için ilk web sayfamı hazırladım.

Aynı dönemlerde İsrail'in Filistin'e yönelik baskılarına tepki olarak boykot.net adlı bir siteyi kurdum. Müslümanların duyarlılığını gözeterek, altı yıl boyunca bu siteyi yönettim. 2008'de siteyi Kanal7'deki arkadaşlara devrettim, ama maddi imkânsızlıklar nedeniyle bir süre sonra kapatmak durumunda kaldık.

Şimdi emekliyim ve minimalist tarzda Konya'yı tasvir eden dijital çizimler yapıyorum. Farklı tasarım projeleriyle zaman geçiriyorum. Aktif olarak habercilik yapmasam da, yerel ve ulusal medyayı yakından takip ediyorum. Kim bilir, belki bir gün tekrar mesleğe dönerim!

Son olarak eklemek istedikleriniz var mı?

Haberin korunması, toplumun doğru bilgiye erişimini sağlar. Gazetecilerin ifade özgürlüğü ve haber kaynaklarını gizli tutma hakları korunmalı ki, baskı veya sansür olmadan gerçekleri paylaşabilsinler. Özgür basın, toplumun sağlıklı bilgilendirilmesi için vazgeçilmezdir. Türkiye'nin normalleşmeyi konuştuğu şu günlerde en çok ihtiyaç duyduğu şey budur. Basının gelir kaynaklarının iyileştirilmesi, dijital ortamda haberlerin kopyalanmasının önüne geçilmesi ve habercinin kendini güvende hissettiği bir ortamın oluşturulması gerekir. Türkiye'deki dijital medya kuruluşlarının google gibi reklam ağlarından kurtulması merkezi hükümetin ve STK'ların katkısıyla mümkündür. Daha güçlü bir Türkiye için daha güçlü, bağımsız ve muhtaç duruma düşmeyen yayın kuruluşları gerekiyor.

Dijitalleşme, haberi de haberciyi de değiştirdi

Gazeteciliğin kendisi için yaşam biçimi olduğunu ifade eden Faruk Memoğlu dijitalleşmenin haberi de haberciyi de değiştireceğine dikkat çekti. Memoğlu, "Dijitalleşme ve gelişen teknoloji, haberi ve haberciyi de değiştirdi." dedi

Yüksek tahsil için Rize'den gelen ve İletişim Fakültesi öğrencisiyken İHA'da muhabirliğe başlayıp ülke gündemine düşen haberlere imza atan Faruk Memoğlu, Konya'yı yurt edindi ama şartlar nedeniyle gazeteciliğe devam etmedi. Bakın Memoğlu neler anlattı:

Sizi tanıyabilir miyiz?

Öncelikle bizi hatırladığınız için teşekkür ederim. 1976 Rize doğumluyum. 2000 yılı Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi gazetecilik bölümü mezunuyum.

Gazeteciliğe ne zaman ve nasıl başladınız?

Gazeteciliğe 1996 yılında İhlas Haber Ajansı Konya ofisinde başladım. İhlas Haber Ajansından sonra ÜN TYTV logosuyla yayın yapan Selçuk Üniversitesi Televizyonu ve Kon TV'de muhabir ve kameraman olarak görev yaptım.

1996 yılında arkadaşım Fevzi Kızılkoyun ile mesleğe başladığımızda alaylı ve mektepli kavramları hayatımıza girdi. Mektepliler sektöre yeni yeni adım attığımız için başlangıçta zorluklar yaşadık. Alaylı abilerimize çok saygı duyduk ve onlardan çok şey öğrendik. Örneğin Ali Sait Öge, rahmetli Ali Akgül ve rahmetli Şenol Demirbaş gibi. Biz devamlı sahada idik. Haber nerede biz oradaydık.

Haber atlatmak, haberi önce servis etmek bizim için çok keyifliydi. Faks haberciliğinden keyif almazdım. Sahadan, topluma en doğru bilgiyi vermek önceliğimizdi.

Güzel bir tanımlama yaparak, "Faks haberciliği" dediniz. Bu deyim bira etrafınca anlatır mısınız?

Faks haberciliği, faks ile bize gönderilen bülten haberleriydi. Sonra e-mail haberciliği, sonra internet haberciliği, sonra sosyal medya haberciliği derken bir evrime tank olduk.

Tabii habercilik değişti, gelişti. Dijitalleşme ve gelişen teknoloji, haberi ve haberciyi de değiştirdi. Özellikle sosyal medya 5n 1 k kuralını farkı bir boyuta taşıdı, diyebilirim.

Gazetecilik sizin için ne demektir?

Gazetecilik benim için yaşam biçimiydi. Her şeyimiz haberi ve o zamanlar bizim için inanılmaz keyifli idi. 100. Yıl Spor Salonunda konuşmacıyı pota altında saatlerce beklemek ve dinlemek bile bizi yormazdı.

Siz de sektör değiştiren gazeteciler arasına katılıp farklı bir iş koluna yöneldiniz. Mesleği özlemiyor musunuz?

Mesleği özlemiyorum değilim, ancak kendime başka bir iş kurdum. İyi bir gözlemci, dinleyici ve izleyici olarak da medyadan istifade etmeye çalışıyorum.

Mesleki anılarınızdan birini bizimle paylaşır mısınız?

Çok anılarımız var. İhlas Haber Ajansında ekip arkadaşım Halil Erdoğan ile yaptığımız bir haber, mutlu bir anı olarak hafızalarımıza yer etmişti. Bir pazar günü, haber kılığı yaşadığımız saatlerde; kola içen ve kola içtiğinde süt verimliliği artan bir ineğin haberini yapmıştık. Haber o kadar ilgi çekmişti ki ertesi gün 5/6 ana haber bülteninde yayınlanmıştı. Hatta o haber nedeniyle Tarım İl Müdürlüğü, hayvana zararlı içecek verilmesi sebebiyle hayvan sahibi ve bizim hakkımızda resmi makamlara şikâyette bulunmuştu.

Gazetecilikten ayrılma kararını neden aldınız?

Çok sevdiğim gazetecilik mesleğini, ailevi sebeplerden dolayı bırakmak zorunda kaldım. Şimdilerde işletme sahibi olarak Konya'da yaşamımı sürdürmekteyim. Bu vesile ile bu dünyadan göçmüş, çalışma fırsatı bulduğum gazeteci abilerime Allah'tan rahmet diler, beraber çalışmış olduğumuz gazeteci abilerime ve dostlarıma saygı ve sevgilerimi sunarım.

Konya gazetelerinin fotoğraf malzemelerini tedarik ettiği müstesna bir işletmeyi Foto Selek

Bu şehirde bir Foto Selek vardı

Kendi fotoğrafhanesini kurup, PTT arkasındaki fotoğrafçı dükkânlarında film tab ettirmek ve karta bastırmaktan kurtulan gazetecilerin, fotoğraf işlerini kendi karanlık odalarında yapabilmeleri için teknik donanımına olduğu kadar, teknik bilgiye de ihtiyaçları vardı.

Hemen hemen her gazete filmi, Türk Hava Kurumu Pasajındaki fotoğraf malzemesi tedarikçisi Foto Selek'ten alırdı. Mustafa Selek amca babacan, müşterisiyle ilgilenmekte cömert bir insandı. Bölgesel satıcı da olduklarından, oğlu Mehmet Ali Konya'nın ilçelerine ve civar şehirlere sık sık seyahat etmek durumunda olurdu.

Modern Vakıflar Çarşısının bodrum katındaki gazete merkezimizde suntadan daracık bir karanlık oda imal edip kendi fotoğrafhanemizi kurmaya karar verince bizim de teknik bilgi ihtiyacımız hâsıl olmuştu. Selek amcadan aldığımız agra-disör, yani siyah beyaz fotoğraf baskı makinesini kurmasına kumuştuk da filmleri nasıl yıkayıp tab edecektik?

Kendisine müracaat ettiğimizde Mustafa amca tezgâhın arkasından iki bidon çıkarıp masaya koydu. Biri filmleri yıkayacağımız ilaç, diğeri fotoğraf gelişimini sabitleyip, kararmasını önleyecek olan hypo idi. İyi de biz bunları nasıl ölçeklendireceğimizi hazırlayacaktık?

"Yavrurum, her işi kendiniz yapmak yerine bu işin bir ustasını alın" demişti; biraz hayret, biraz da azarlama tonuyla.

Fakat bir işçi daha almak müessesese açısından ekstra bir maliyetti. Şartlar buna uygun olmadığından biz yapabileceğimiz en üst seviyede iş üretmeliydik.

Mustafa amca bir kuvvet suya ne kadar ilaç katacağımızı, sertlik derecesini nasıl kontrol edeceğimizi, yıkanan filmi hypo kuvvetine almadan evvel ışığı açmamamız gerektiğini sabırla anlatmıştı; bu işi neden kendimiz yapmak zorunda olduğumuzu

söyleyince.

Artık muhabirlikten başka bir sanatımız olmuştu... Yazdığımız haberlerin yanında her gün beş-altı makara film yıkayıp, sekiz-on tane de kart baskısı yapıyorduk. İlk günlerde zorlansak da zamanla her birimiz birer laboratuvar ustası da olduk.

Karanlık odada, birinci banyo dediğimiz ilaç kuvvetinde filmi hafifçe ovalayarak sağa sola deveran ettirirken de saniye hızında fısıldayarak sayardık...

...77,78,79...

Sonra körüklercesine çekiştirip, sigaranın ışığında filmin doygunluk seviyesini görerek hypo kuvvetine bırakırdık. Bu yüzden bizim nesil gazetecilerde duman altı olan muhabir sayısı pek fazladır.

Aslında bu kontrolü az ışıklı bir kırmızı ampulle de yapabiliirdik ama nedense bazen filme zarar verdiği olurdu.

Karanlık odamızı kurduktan sonra Selek ile ticaret seviyemiz de artmıştı. Önceki sadece film alırken artık ilaç ve kartta

alıyor, üstelik deftere yazdırıyorduk.

Film almaya gittiğim bir gün Mustafa amca, "Evladım, sizin film maliyetiniz epey yükseldi. Durmuş'a söyle de size sarma film verelim" dedi.

O neydi ki?

Mustafa amca, raftan aldığı metal bir kutuyu tezgaha koyup, "Bunda şu kadar metre film olur. Biten eski film kasetlerini atmayın, her muhabirin gideceği habere göre içine film sarın. Ekonomik olur" dedi.

Bu teklifin müessesese tarafından kabul görmesiyle fotoğrafçılıktaki bir uygulamayı daha öğrenmiş olduk. Bir ışık huzmesinin girmedığı karanlık odada el yordamı ve fikir yürütme yöntemiyle film kesip, kasetlere yerleştiriyorduk.

Standart film kasetlerinde otuz altı kare film olur ve 36'lık diye tabir edilirdi. Tam bitirilmemiş bu kasetleri her gün kesip yıkamak zorunda olduğumuz için kesme takma payları israf olurdu. Biz sarma film kullanmaya başlayınca kasetlere,

gidilecek haber oranında film sarmaya başlamıştık. Kendisine verilen filmin yetersizliğinden endişelenen arkadaşlardan;
"Ortağım, benim filmi biraz uzun sar" diyen de eksik olmazdı.
1987 yılının Haziran ayında bir haber geldi, Selek amca ölmüş-tü. Ayların altıncısında, ayın altıncı günü Konya fotoğraf piyasasının en yaşlısı Mustafa amca darı bekâya uğurlandı.
Mehmet Ali, babasının vefatından sonra bir müddet pazarla-ma seyahatlerine ara verip dükkânın kontrolünü eline aldı. Hoş muhabbet ve Konyaspor sevdalıydı. Ne zaman varsam, "Ateş almaya mı geldin, otur bir çay içelim de Konyaspor'un durumu ne olacak, bir anlat" diye ısrar eder, sonra da, mesela "Hocaya söyle, bu takım dört-dört-iki değil, dört-üç üç oynayacak. Bak o zaman takım nasıl düzeliyor!" diye kendi beklentilerini dile getirirdi. Dük-kânda yalnız kalan Mehmet Ali epey bir zaman şehir dışı pazarla-ma işlerini bıkararak ticaretini THK Pasajında sürdürdü.
1992 başında Sivas'a giderken uğrayıp vedalaştık. Ertesi yıl Konya'ya dönüp Konya Postası'nda yeniden iş başı yaparken Selman Elçiçeği, benden devraldığı masa, daktilo ve dolabı teslim ederken, fotoğraf makinam ortalıkta yoktu. "Arızası var, Foto Selek'e tamire verdik" deyince şaşırımdım. Mehmet Ali tamir işine de mi başlamıştı.
İş çıkışı dükkâna vardığımda, kapının dibindeki tezgâhta Meh-met Akgün'ü görünce, Mehmet Ali'den önce onunla kucaklaştık. Mehmet Ali, "Abem, yini geldin, sen ustayla ne zaman tanıştık" diyerek gelip sarılırken, Akgün ile çocukluk yıllarımızı Zafer'de komşu elektronikçi dükkânlarında geçirdiğimizi biliyordu.
Akgün'ün gelişiyile Mehmet Ali çevre illerin yoluna yeniden revan olmaya başlamıştı. 1994'de Akgün kendi dükkânını açmak üzere ayrılırken Ahmet Koç tezgâhtar olarak Selek'in yanında yer aldı. Hoş muhabbet bir insandı Koç. Çalıştığı firmanın adıyla müte-nasip de bir şahsiyeti vardı.
2000 yılında bendeniz Maraton gazetesini çıkarıp, film ve banyo gereçleri almaya başladığımda, dikkatini çekmiş; "Kartları başka yerden mi alıyorsun?" diye sordu.
"Karta ihtiyacım yok. Negatif tarayıcı bir cihaz aldım, filmi direkt bilgisayara fotoğraf olarak aktarıyoruz" d3ediğimde Koç, geleceği görmekte zorlanmadı:
"Filmi karta basmaya gerek kalmadıysa, yakında makinaya film takmaya da gerek kalmaz. Bizim sektörün sonu görünüyor" dedi.
Fotoğraf teknolojisindeki gelişmeler, Selek'in iş hacmini düşü-rünce, piyasada tutunmak üzere Pasajdaki dükkânı yerinde sabit tutarak, hareketli bir bölge olan Araboğlu makasında laboratuvar ve stüdyo açtı. Hem burada Alaaddin'de çalışan şipşakçıların gelip gitmesi daha kolay olurdu.
Fakat dijital teknoloji öngörülenden daha hızlı şekilde yaygın-laştı. Müşteri bekleyen filmler raflarda bayatlamaya, baskı maki-naları çalışmamaya başladı. 2003'ün sonunda, THK Pasajındaki babadan kalma dükkânı kapatmaya karar verdi.
Dijital makina ve ekipmanları satıyordu ama bunlara da ihtiyaç kalmamıştı, çünkü her akıllı telefon aynı zamanda dijital bir fotoğ-raf makinası ve video kamera işlevi de görüyordu.
2004 sonunda bir gün kamera almaya karar verdiğimde fikrini almak üzere uğradığımda Mehmet Ali'nin kendinde olmayan bir haleti ruhiye içindeydi. Ne sorduğum soruyu algılayabiliyor, ne de vereceği cevabı toparlayabiliyordu.
"Sen bugün iyi değilsin. Yarın uğrayayım" diyerek ayrılırken yarının ne getireceğinden haberdar değildim. Ertesi gün uğradığımda dükkân boşaltılmış, kepenk açılmamıştı. Üstelik telefonuna da ulaşılıyordu. Yılların foto Selek'i tarihin sayfalarında kaybolup gitmişti.
Aradan üç-beş yıl geçti. Atiker de Lük'nde bir düğün davetinde fotoğrafçı tezgâhının önündeyken omuzlarımdan bir el kavrayıp sarmaladı. Başımı çevirdiğimde Mehmet Ali'nin mütebessim çehre-siyle karşılaştım. Yitik bulunmuştu. Salonun fotoğraf işlerini alarak sektörde farklı bir pozisyon edinmişti ama uzun sürmedi. Bir daha epey bir zaman karşılaşamadık. 20024'ün 9 Mart günü kardeşim Sadık Muharrem, "Mehmet Ali ağabeyi dün defnettik" diye bir me-saj yolladı. 1957 yılının 24 Eylül günü geldiği dünyaya altmış yedi yaşında kalp krizi sonucu veda etmişti.

DR. Seyit KARACA

Deva Partisi Genel Başkan Yardımcısı

Kamunun 'Gözetleyicisi' ve demokratik toplumun vazgeçilmez unsurlarından olan şeffaflık ve hesap verilebilirliğin sağlanmasında etkin bir görevi yerine getiren, Basın Çalışan Gazetecilerin, 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Gününü kutluyoruz.

Araçlardan ziyade amaçlar önemli

'Hayata bakışında şiiirdir esas beni besleyen' diyerek şairliğini de konuşuran Mehmet Akif Sarıkaya, yeni teknolojiyle birlikte değişen sektörde araçlardan ziyade amaçların daha önemli olduğunu vurguluyor

Mehmet Akif Sarıkaya özel radyoların yaygınlaştığı ilk dönemde mikrofonun büyümesine kapılanlardandır. Şair ve hikâye yazarıdır aynı zamanda. Edebiyat dergilerine eserlerine sıkça rastlamak mümkündür. Mikrofon ve mürekkep kokusunun bir insan ruhunda birleşimine örnek olan Mehmet Akif Sarıkaya yoluna memuriyetle devam etse de yazıdan uzak durmuyor.

Nerede, hangi tarihte dünyaya geldiniz, eğitim hayatınız nasıl geçti?

Aslen Beyşehir\Sadıkıhacı Mahallesi'ndim. Kahramanmaraş'ta dünyaya geldim. Kamu Yönetimi mezunuyum. İlkokulu Kahramanmaraş'ta, ortaokulu ve liseyi Konya'da tamamladım.

Çalışma hayatına nasıl başladınız ne işler yaptınız?

Basın ile tanışmam özel radyo ve televizyonların ilk kurulduğu 90'lı yılların başında Milli Gençlik Radyosu (Gençlik FM) sayesinde olmuştur. Radyoda metin yazarlığı, teknik, muhabirlik ve genel yayın yönetmenliği alanlarında görev yaptım. 2001, 2021 yılları arasında Konya Su ve Kanalizasyon Genel Müdürlüğünde Basın Halkla İlişkiler Müdürlüğü görevinde bulundum. Halen Kamuda basın ile ilgili çalışmaya devam etmekteyim.

Mesleki bir hatıranızı bizimle paylaşır mısınız?

Rahmetli Tahir Büyükkörükçü Hocam Kapu Camiinde 90'lı yıllarda Cuma günleri namazdan önce vaaz verirdi. Biz de bu vaazı kaydederdik, radyo dinleyicilerimize aktarırdık. Hocam da ziyadesi ile memnun olur, vaazların ses kaydına özel ilgi gösterirdi. Hocamın vaaz verdiği yıllarda Kapu Camiinde kürsü, caminin ortasında direklerden bir tanesine monteli idi. Çıkması da inmesi de biraz meşakkatli olurdu. Hocam kürsüye çıkarken de inerken de cemaat el uzatır, uzatılan eli tutar öyle iner veya çıkardı. Elini tuttuğu kişiye dua ederdi. Biz de bu duadan nasiplenmek istedik. Ancak çekimi tamamlayıp, cihazları kontrol altına alana kadar Hocam kürsüden inmiş

olurdu... Bir defasında vaaz bitimi çekimi tamamlar tamamlamaz, Hocam kürsüden inmeden hemen atılıp ilk el uzatan oldum. Ancak benim elimi tutmayıp bir başka eli

tuttu ve kürsüden indi. Bir anda başım öne düştü. Duasını alamadık, hâlbuki ilk el uzatan ben olmuştum diye hayıflanırken Tahir Hocam bu esnada beş-altı safı geçmiş ön safa doğru ilerliyordu. Hocam sanki içimden geçirdiklerimi duymuş gibi dönüp, beş-altı safı geri yarararak yanıma döndü. Yüzümü sıvazladı, başımı okşadı "Allah ümmedituhammede hizmet etmeye muktedir kılsın seni. O yaşlı biriydi. Bu sebepten O'nun elini tuttum." dedi. Tekrar ön safa doğru ilerledi... Allah şefaatine nail eylesin bizleri.

Yazılı, sözlü ve görsel medya yani gazete radyo ve televizyon son yıllarda teknolojinin gelişmesi ile birlikte internet ve sosyal medya gazeteciliği ile yarışır oldu. Hatta geride kaldığına dair ciddi görüşler var. Bu konuda sizin fikriniz nedir?

Yenilikler her daim olacaktır. Yarın, bugünden daha gelişmiş olacak. Teknolojiler değişiyor ve gelişiyor. Günün yakalamak önemli. Burada araçlardan ziyade amaçlar konusunun daha önemli olduğu kanaatindeyim. Klasik de olsa dijital de olsa güvenilirlik, kaynaklandırma, haber doğrulama gibi konular hep var olacaktır.

Günümüz radyocularına tavsiyeleriniz var mı?

İnsanı yakalamak zor. Yakaladığında da elinde tutmak daha da zor. Artık insanlar tek bir radyo ve tv takip etmiyor. Program bazlı tercihler kullanıyor. Bu konu dikkate alınmalıdır.

Yazılı medya çalışmanız oldu mu nerelerde yazdınız?

Ortaokul yıllarımdan itibaren edebiyat ile ilgileniyordum. Şiir, hikâye, deneme ve makale çalışmalarım var. Şiirlerim Aşiyân, Eylül, Çerağ gibi edebiyat dergileri ve yerel gazetelerin edebiyat sayfalarında yayınlandı. Çocuk edebiyatı kapsamında Konya Çocuk ve Çocuksu dergilerinde editör ve yazar olarak yer aldım. Çocuk hikâye ve çocuk şiirlerim yayınlandı. Çeşitli yerel gazetelerde makaleler kaleme aldım. Şu ana kadar Mesneviden Hikâyeler (çocuklar için), Çok da Şey Etmemek Lazım isimli (mizah- hikâye) isimli iki kitabım yayınlandı. Ayrıca, Konya Tarihi Çeşmeler Kitabının hazırlanmasında hem editör hem de iki yazardan biri olarak yer aldım.

Hayata bakışımda şiirdir esas beni besleyen. Mizah ve hikâye yazmamın önünü açan da odur. Aslında yazılarımı hep kendime yazardım. Bazen paylaşma heyecanı kaplar içimi. Ancak genelde kendime; iç dünyamda yazardım. Şu an kendi sosyal medyamda hikâyelerimi, şiirlerimi paylaşmaya devam ediyorum.

Hali pür melalimizi merak buyurup bu röportajı lütfeden sizlere teşekkür ediyorum. Müsaadenizle röportajı bir şiirimle tamamlamak isterim.

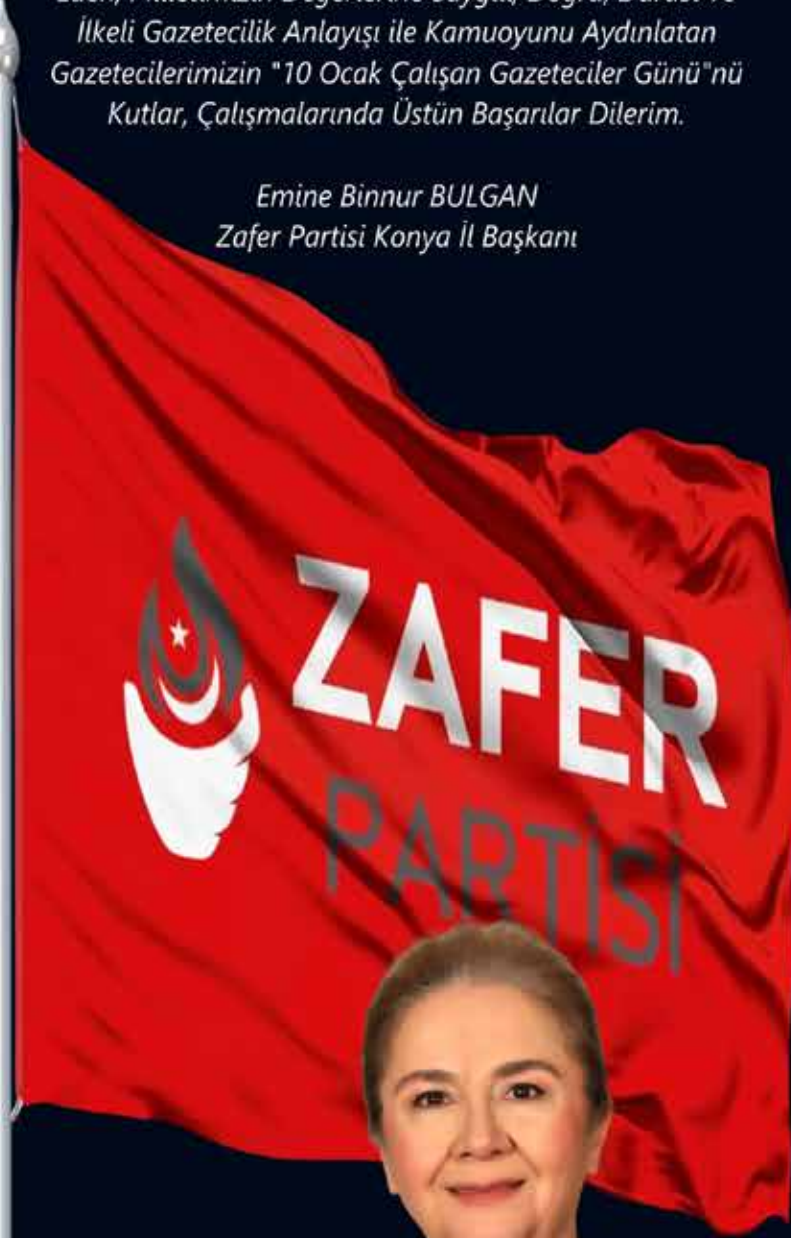
HERŞEY O'NA VARIR

Kalp atışını hissederdim insanların
Gözlerim açıkken
Şimdi kapatsam da olmuyor
Ne feryat ne sevinç
Hiçbir şey
Hisleniyorum geçmişin çıkardığı sese
Belki sestem kaçmak
Belki de kalbimi duymak içindir
Adımlarımı hızlandırmam
Sakin diyor bir ses, sakın
Kâğıttan bir gemi bırakıyorum geceye
Yüzerken izlemek
Unutturuyor bana
Kötü olan ne varsa şehirde
Nefes alıyorum içime
Sonra teslim olmak için
Avuçlarım açık
Yol açıyorum kelimelerden
Karanlığın zirvesinde
Makamına kurulmuş şeytana inat,
İstek bırakıyorum kubbenin birine
Tövbe Ya Rabbi, tövbe...

Toplumun Haber Alma ve Bilgi Edinme İhtiyacını Karşılama Adına Büyük Bir Özveri ile Mesleğini İcra Eden, Milletimizin Değerlerine Saygılı, Doğru, Dürüst ve İlkeli Gazetecilik Anlayışı ile Kamuoyunu Aydınlatan Gazetecilerimizin "10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü"nü Kutlar, Çalışmalarında Üstün Başarılar Dilerim.

*Emine Binnur BULGAN
Zafer Partisi Konya İl Başkanı*

**ZAFER
PARTİSİ**

KONYA İL BAŞKANLIĞI

Fotoğrafa olan ilgisiyle Selçuk Üniversitesinde gazetecilik bölümünü tamamlayan Osman Ekşi, bu mesleği yapmak için yalnızca ilgi duymanın yeterli olmadığını ifade ederek, “Kendini bu mesleğe adanmak ve sürekli kendini geliştirmen gerekiyor” dedi

İlgi duymak yetmez, kendini adaman gerekiyor!

Mesleğine aşık, fotoğraf sanatına olan hayranlığı yalnızca mesleğiyle sınırlı kalmayan biri Osman Ekşi. İlk ödülünü henüz üniversite okurken alan Ekşi, şimdi ise TRT İç Yapımlar bünyesinde çeşitli programlarda prodüksiyon amiri olarak görev alıyor. İşte Ekşi'nin hayatından yansıyanlar:

Sizi tanıyabilir miyiz?

Osman Ekşi; 1999 yılı, Konya doğumluyum. İlk ortaokul ve lise öğrenimini Kadınhani'nde tamamlayıp üniversite öğrenimini ise Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik bölümünden 2022 yılında mezun olarak tamamladım. Yaklaşık 3 yıldır Ankara'da TRT İç Yapımlar bünyesinde çeşitli programlarda prodüksiyon amiri olarak görev almaktayım. Bunun yanında profesyonel olarak uluslararası spor organizasyonları ve etkinliklerde fotoğrafçılık yapmaktayım.

Mesleğinize ilginiz önceden mi geliyor?

Bu mesleğe ve fotoğrafçılığa küçük-

lükten beri hep bir ilgim vardı. Fotoğraf çekmeyi çok seviyordum, bu yüzden de üniversitede gazetecilik bölümünü tercih

etmişim. Tabi bu iş ilgi duymak ve tercih etmekle olacak iş değildi; kendini bu mesleğe adanmak ve sürekli kendini geliştirmen gerekiyordu. Bu süreçte Üniversitenin kanalı ÜNTV, uluslararası spor organizasyonları ve etkinliklerle sahada kendimi geliştirdim. Özetle hem okuyup hem de sahada kendimi geliştirdim. Profesyonel olarak da 2021 yılında TRT'nin Konya Uluslararası Film Platosunda “On Muharrem Özel Yayını” program çekiminde kamera asistanı olarak çalışmışım. TRT ile ilk serüvenim bu şekilde başladı, ardından TRT 1 ekranlarının Ramazan ayında vazgeçilmez programı “Kur’an’ı Kerim’i Güzel Okuma Yarışması’nın” 3 sezondur da prodüksiyon amirliğini yapıyorum.

Mesleğinize bakış açınızı tanımlar mısınız?

Öncelikle bu mesleğe kendinizi adanmanız lazım! Bu mesleğe bir iş gözüyle bakıldığı zaman o iş önemini yitiriyor. Öyle bir sektör ki sen ne kadar özverili çalışıp işini seversen medya alanında güzel işler başarırın televizyon karşısındaki izleyici-

ler de bir o kadar izledikleri şeyden zevk alıyor. Ne olursa olsun bir insan işini severek yapmalı.

Bu alanda çalışmaya ne zaman, nasıl başladınız?

Medya alanında ilk çalışmalarım üniversite yıllarında başladı. Spor organizasyonlarında ve etkinliklerde profesyonel fotoğrafçılık yaparak kendimi geliştirdim ve meslekte ilk ödülümü Konya 5. İslami Dayanışma Oyunları'nda çektiğim bir fotoğrafın dereceye girmesiyle almıştım. Yine üniversite 3. sınıfta TRT 1'de yayınlanan "On Muharrem Özel Yayını" programında kamera asistanıyım. Mezun olduktan sonra da TRT'de başladığım iş hayatımdan yukarıda da bahsetmişim.

Bu işle uğraşmak isteyenlere tavsiyeniz neler olur?

Kendi alanım üzerinden gidecek olursak, bir fotoğrafçı ya da kameraman olmak için bireylerde aranan özellik; fotoğrafçı gözünün olması! Yani fotoğrafçılar diğer insanların bakış açısından farklı bir bakış açısına sahip olmalı, diğerlerinin görmediklerini görebilmeli. Bir diğer önemli konu da öncelikle kendilerine başlangıç seviyesinde bir fotoğraf makinesi alsınlar. Ardından profesyonel birinden veya fotoğrafçılık kurslarından temel fotoğrafçılık eğitimi alsınlar işe ilk olarak böyle başlamaları gerekir. Bunun yanında boş zamanlarını sokağa çıkıp fotoğraf çekerek değerlendirsinler. Şahsen ben ilk zamanlarda öyle yapıyordum.

Ayrıca sektöre yeni başlayacak olanlara tavsiyem, önce bu mesleği gerçekten isteyip istemediklerini kendilerine sormaları lazım. 'Ben bu mesleği yapacağım, kendimi geliştirip daha iyi yerlere gelmek istiyorum' bilinciyle hareket etmeli. Her sektörde olduğu gibi bu sektöründe illa ki kendine göre zorlukları var. Eğer bu sektöre sadece iş gözüyle bakarlarsa ne kendilerine bir faydaları olur ne de televizyon karşısındaki izleyiciler izledikleri şeyden zevk alırlar.

Sektörde unutamadığınız bir anınız var mı?

Medya sektöründe bugüne kadar unutamadığım tek an profesyonel fotoğrafçılık kariyerimde Konya 5. İslami Dayanışma Oyunlarında çektiğim bir fotoğrafın girdiğim ilk yarışmada ödül almasıydı.

Teşekkür ederiz.

YAŞANABİLİR BİR TÜRKİYE
ANCAK
SAADET'LE OLUR

Ahlaki ve manevi değerlerinden ödün vermeyen, doğru ve ilkeli gazetecilik anlayışıyla zor şartlarda fedakarca görev yapan değerli basın mensuplarımızın 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü tebrik ediyorum.

KONYA

'Ülkemizde basın sistemi defoludur'

EE Meslek ve sektörün gidişatı ile ilgili konuşan Seyfullah Koyuncu, basın sektöründeki sorunlar nedeniyle genç jenerasyonun severek işlerini yapamadığına dikkat çekti; "Patronaj sistemi ve hatta ülkemizdeki basın sistemi defoludur" dedi

Yeni Haber Gazetesi Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Seyfullah Koyuncu ile gazetecilik hayatını ve mesleğin içinde bulunduğu durumu konuştuk. Kan kaybeden matbu gazeteciliğin neden önemli olduğunu ve dijital medyanın barındırdığı riskleri analiz eden Koyuncu mesleğin yaşadığı evrimlere dair önemli tespitler yaptı.

Siz tanıyabilir miyiz?

Konya Karatay doğumluyum. Büyük Sinan ilkokulu, Cengiz Topel ilkokulu ve Cemil Keleşoğlu Lisesi mezunuyum. Kayseri Erciyes Üniversitesi Gazetecilik Bölümünü bitirdikten sonra Tezli Yüksek Lisansımı Selçuk Üniversitesi Reklamcılık Bölümünde tamamladım. Yerel gazetecilerin günlük haber paylaşımları açısından sosyal medya kullanımı: Konya örneği başlıklı tezimi 2019 yılında tamamladım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız? Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

2013 yılında Dünya gazetesi ile gazetecilik kariyerime başladım. Sonra gazeteciliğe bir süre

ara vererek, 2016 yılına kadar Karatay Belediyesi'nde Gençlik Merkezi Sorumlusu olarak çalıştım. Daha sonra mesleğime yeniden dönmeye karar verdim. İnternet Editörü olarak çalışmaya başladığım Yeni Haber gazetesinde, 2017 yılından bu yana Sorumlu Yazı İşleri Müdürü olarak görev yapmaktayım.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Gazetecilik ne yazık ki her geçen gün kan kaybetmeye devam ediyor. Çok erken sayılabilecek bir dönemde, 2013 yılında mesleğe başladığım günden bu yana bile kıyas edecek olursam, meslek ne yazık ki gittikçe geriye gidiyor. Özellikle ekonomik açıdan çok sıkıntılı bir süreç girmiş bulunuyoruz. Gazeteciler ne yazık ki ne hak ettiği kıymeti görüyor ne de hak ettikleri paraları alıyor. Hal böyleyken hiçbir gazeteciden risk almasını, amiyane tabirle tırmalmasını bekleyemeyiz. Maalesef şu anda gazetecilerin hayata bakışı, 'ne kadar ekmek, o kadar köfte' mantığında. Çünkü gazeteciler gelecekte çok umutlu değil. Çünkü gazetecilerin müktesebatını artırma ya

da kariyerini geliştirme adına kendisine yatırım yapabileceği bir ekonomik geliri yok. Hiçbir gazeteci şu süreçte paraya kıyıp dil öğrenmeye çalışmaz mesela. Ya da hiçbir gazetecinin büyük riskler alıp, davalarla yüz yüze kalmak ve sonra bunun bedelini ödemek gibi bir girişimi olamaz. Çiçek, böcek haberleriyle de gazetecilik yapıyor sayılmaz... Bilmem kaç yıllık muhabirlerin, editörlerin, emek verenlerin asgari ücrete mecbur bırakıldığı bir yerde konuşulacak hiçbir şey yoktur. Gazeteciler iyi bir iş bulsa, mesleğini sevse dahi beş dakika bile durmaz, gider başka iş yapar. Bu umutsuzluk durumu gazeteciyi de mesleği de öldürmüştür durumda. Bu psikoloji hem gazeteciliği hem de gazeteciyi 'akmaz, kokmaz, suya dokunmaz' bir şekle büründürdü. Bu içler acısı durumun vebali elbette önce gazetecilerin şahsındadır ama vebalin büyüğü kurumlarındır. Çünkü çok üzülerek söylüyorum ki patronaj sistemi ve hatta ülkemizdeki basın sistemi defoludur.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Neredeyse her meslek sahibinin kendi mesleğini kutsal olarak yorumladığı şu günlerde

gazeteciliği tarif etmek çok kolay değil. Ama büyüğümüzün tabiriyle gazeteciliğin 'ünü var da unu yok'. Gazeteciler sahipsiz. Sadece 10 Ocak'ta hatırlanan bir meslek gurubundan öte değil. Sağlıkta şiddet olur, sağlıkçılar örgütlenir; biz haberini yaparız. Eğitimde ekonomik ya da sosyolojik sıkıntılar olur, öğretmenlerimize sahip çıkarız. Kadına şiddet olur yine gazeteciler sahip çıkar. Askerimize, polisimize kalan oluruz ama bize sahip çıkacak hiç kimse yok. Çünkü biz bile kendimize sahip çıkamıyoruz. Herkesin hakkını savunurken kendi hakkımızı savunmuyoruz. Yereli ulusalı fark etmez, bu durum böyle.

Baştan bu yana saydığım olumsuzlukları bir kenara bırakarak yine de iyi ki gazeteciym diyenlerdenim. Zaten bunu diyemeden bu mesleği yapmak mümkün değil. Uzun yıllardır bu mesleği yapanlar, genelde bu kokuya alışıp da bunun bağımlısı olanlardır. Gazetecilik bir aşk işidir, sefası zor ama cefası çoktur. Resmi tabirle kamu yararı adına denetim yapan bir mekanizma olsa da gazetecilik aslında toplumsal ameleliktir.

Halen mesleğin içindesiniz ama mesleğe dair bir özlemine var mı?

Büyüğümüzün anlattığı dönemlerde gazetecilik yapmak isterdim elbette. Sözümlü gönül rahatlığıyla söyleyen, her söylediği muteber olan, topluma yön veren gazeteciler ya çok eskide kaldı ya da sayısı bir elin parmaklarını geçmez. Ama bunları yaparken kırmızı çizgileri olanlardan bahsediyorum tabii ki. Aparatlık yapanlardan, etki ajanlığı yapanlardan bahsetmiyorum. Yerli ve milli olmak önemli.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazetecilik artık bitti diyebiliriz. İnternet gazeteciliği her geçen gün önem kazanmaya devam ediyor. Bu gelişim hem iyi hem de kötü. Kötü pencereden bakacak olursam; her ne olursa olsun internete ve internet araçlarına bağımlı yayın yapmak riskli. Çünkü bu aparatların hiç birisi bizim kontrolümüzde değil. Altyapısını başka bir ülkenin, başka bir şirketin sağladığı bu ortamda aslında yetki sizde değildir. Olur ya bir savaş halinde internet sistemi çöktüğü an gazetecilik de çökmüş olur. Bu bir risktir. Fakat bu konuda kendi ülkemize ait altyapı ve sosyal medya araçları mümkün olsaydı çok başka bir boyuta gelirdik. Öte yandan bir diğer pencereden bakacak olursak günümüzde bilgi çok hızlı tüketiliyor, o sebeple ne akılda kalıcılığı var ne de geleceğe sağ-salim aktarımı risksiz değil. Oysa gazete sayfalarının arşivlenmesi ve bundan beş yüz yıl sonra bile yeniden okunması mümkün. Ama tüm bu olumsuzluklara karşın çağa ayak uydurmak zorundayız. Geldiğimiz noktada internet sitesi olmayan, hatta güçlü bir internet sitesi olmayan medya kuruluşlarının başarılı olduğunu söylemek mümkün değildir. Daha da ileri gideyim, sosyal medyası güçlü olmayan, sosyal medya kullanmayan, kullanmayı bilmeyen gazetecilerin de bu meslekte geleceği yoktur.

Gazetelerdeki ekonomik süreci ve internet medyasını göz önünde bulundurunca şu kaniya varıyorum; artık gazeteler değil, gazeteciler güçlü konuma gelecek. Ama dediğim gibi, çok iyi bir sosyal medyaya sahip olmadan bu gerçekleşemez.

Mell's Caramel

10 OCAK Çalışan Gazeteciler Günü Kutlu Olsun

'Habercilik, **peygamber mesleğidir**'

İmamlık görevinin yanı sıra radyo ve televizyonda yaptığı sohbetlerle tanınan Mevlüt Bayram, 30 yılda pek çok belgeyle de imza attı. Bayram Allah'tan alınan haberleri insanlara tebliğ etmelerinden dolayı haberciliği, bir 'peygamber mesleği' olarak nitelendirdi

İmamlık görevi sırasında radyoda dini sohbet programı yapmaya başlayan, sonra televizyon ekranında görmeye alıştığımız Mevlüt Bayram otuz yılda pek çok belgeyle de imza attı. Bayram ile Botsa'da başlayan hayat hikâyesinin özetini konuştuk.

Sizi tanıyabilir miyiz?

Meram'a bağlı eski adı Botsa olan Güneydere köyünde 15.01.1958 tarihinde dünyaya geldim. İlkokulu köyümden bitirdikten sonra Kur'an Kursuna gidip hafızlık eğitimi aldım.

İmamlığa ne zaman ve nerede başlayıp nerelerde görev yaptınız?

1970'li yılların başında, Kovanağzı mahallesinde Karalılar Camii vardı. Bağ evlerinin arasında, kerpiçten yapılmış, bir göz de imam evi olan bir cami idi. Müftülük tarafından da imam ataması yapılmıyordu bu camiyeye. Kışın herkes şehir evine taşındığı için bu camide bahar ve yaz aylarında mahalle halkının talebi üzerine, tabi müftülük beratı olarak fahri imamlık yaptım.

Kadrolu olarak da 1974 yılında Ereğli ilçesine imam olarak atandım. Orada iki yıl

çalıştıktan sonra 1975 yılında Sivas Temeltepe'ye asker olarak gittim. Tezkereden sonra Çumra Küçükköy ve Abditolu'nda fahri imam oldum. 1983 yılında Karatay Müftülüğü tarafından Piri Esat Kabasakal Camiine atandım.

Bu camide Cuma namazı kılınmadığı için de Cuma günleri TUMOSAN Fabrikasındaki camide vaaz ve hutbe görevi verildi. Burada beş yıl görev yaptım. Sonra Kabasakal caminin de kürsü ve minber yapıldı ve tam zamanlı görevimi burada sürdürdüm.

Radyo programcılığına nasıl başladınız?

1990'lı yılların başında özel radyolar kurulmaya başlanmıştı. Enerji FM'den dini program yapmam için teklifte bulunuldu. Ben de müftülük onayı ile burada program yapmaya başladım. Sonra MHP radyoyu satın alarak Ülkü FM ismini verdi. Burada programlarım devam ederken 1994 yılında bir gün Karatay İlçe Müftümüz merhum Cahit Ergun benim sohbetimi dinleyip radyonun müdürü Sait Yıldız'a telefon edip beni müftülüğe çağırması. Vardığımda beni ayakta karşılayıp kucaklayarak iltifat etti. Sonra, "Hocam, hemen KON TV'ye gidip Genel Müdür Ahmet Özcan ile görüşün. Bundan sonra orada sohbet edeceksin" dedi.

Televizyon binasına gittim ve merhum Ahmet Özcan ile tanıştık. Sohbetimizin ilk on beş dakikasında televizyondaki programın İslam

Ahlâkı üzerine olmasına karar verdik. Böylece televizyon programcılığına da başlamış olduk.

Gazetelerde de yazdınız. Yazılı basındaki hikâyesiniz nasıl başladı?

KON TV'de programlara devam ederken Merhaba gazetesinin Yazı İşleri Müdürü Mustafa Balkan köşe yazıları yazmam teklifinde bulundu. Talep olunca ben de yazmaya başladım ve yaklaşık on yıl Merhaba da dini muhtevalı yazılara devam ettim.

Yeni Konya gazetesinin, ANMEG bünyesine katılmasından sonra Yönetim Kurulu Başkanımız Ahmet Özer bey, "Artık bünyemizde bir de gazetemiz var. Burada yazmanızı istiyoruz" deyince ben de Merhaba da yazılarıma son verip Yeni Konya'da devam ettim.

Televizyon programcılığında dini sohbetlerle sınırlı kalmayıp başka alanlarda da yapımlara imza attınız. Bu çalışmalarınızdan bahseder misiniz?

KON TV'de altmış şehir, üç yüz ilçe ve yaklaşık on dört ülkeye seyahat ederek Yörellerimiz programı yaptım. On üç yıl iftar ve sahur programları yaptım. Hepsini saymak zor ama ondan fazla çeşitli muhtevada program ürettim.

Yurt dışı seyahatlerimizde Aktüel Kamera adıyla programlar yaptık. Suriye, Irak, Suudi Arabistan, İran, Hollanda, Belçika, Almanya, Fransa, Ürdün, Filistin gibi ülkelerde belgesel çektik.

Medya sizin için ne anlam ifade ediyor?

Haber kutsal, yorum hürdür. Bu söz bizim televizyonumuzun misyonudur. Habercilik aslında Peygamber mesleğidir. Zira peygamberler de Allah cc'den aldıkları haberleri ümmetlerine tebliğ etmişlerdir. Bu bakımdan habercilik kutsal bir görevidir. Onun içine yalan, riya, iftira, mesnetsiz bilgiler koyulmamalı. Kaldı ki bunlar İslam'da da büyük günahdır. Haberciliğin büyük sorumluluğu var. Haberin kaynağı sağlam olmalı. Bizim gelenek, örf ve adetlerimizde habercilik de önemli bir yer teşkil eder.

Medyada teknik anlamda büyük dönüşümler yaşıyor. Bu husustaki tespitlerinizi paylaşır mısınız?

Sosyal medya maalesef haberciliği bitirdi. Bu mecrada bilgi büyük bir hızla yayılmasına karşılık kontrolsüz olması tehlike arz ediyor. Yalan ve iftira; sosyal medya denilen bu mecrada adeta cirit atıyor. Burada yazarların kalemlerini namusluca kullanması gerekiyor. Kiralık kalemler, sapık fikirler, peşkeş çekmeler insanlığa ve Müslümanlığa yakışmaz.

Avrupa seyahatlerimizde ecnebileri durakta, otobüste, tramvayda hep kitap, gazete dergi okur halde gördük. Bizim şerefli dinimizin ilk emri "Oku" olduğu halde bu dinin mensupları okumamakta adeta direniyor! Ben Avrupa'dan iki konuda çok örnek veririm. Birincisi; trafikte kırmızı ışık yanınca köpek bile geçmiyor. Bu eğitim, bilinç ve insanlık meselesidir. İkincisi; Avrupalı insan ayda ortalama yedi kitap okuyor. Şerefli dinimize mensup, bizim insanımızın okuma oranı maalesef bunun pek gerisinde kalıyor.

Emekli oldunuz ama hem diyanet bünyesinde hem medyada faaliyetleriniz devam ediyor. Neler yapıyorsunuz?

KON TV'de İz Birakanlar programı yapıyorum ve ilahiyatçılığı dışında basın camiasında otuz yıldır görev yapıyor olmaktan mutluyum. İl Müftülüğü bünyesinde Adnan Menderes Camiinde de Fahri vaiz olarak göreve devam ediyorum.

Yol hikâyelerinizde bizimle paylaşacağınız bir hatıranız var mı?

Hemşehrîmiz Hüseyin Yavuzdemir'in Ağrı Valisi olduğu dönemde orada bir belgesel çekimine gitmiştik. Dağ başında arı kovanlarını görünce röportaj yapmak istedim ve araçtan indik. Ben önden giderken bir anda köpekler uluyarak üzerime saldırdı. Oturunca köpek zarar vermez, derlerdi. Bende otururken yerden aldığım taşlarla köpekleri kovalamaya çabaladım. Biraz sonra arıcılar da yardıma geldi ve zarar görmeden kurtuldum. Bu arada kameramanımız Servet Yavuzdemir adeta gülme krizine girmişti. "Ayla bayla güleceğine kameranı açıp bu anı çekseydin de ne çileler yaşadığımızı kaydetseydin ya!" dedim.

Bu vesile ile tüm meslektaşlarımızın gazeteciler gününü kutlar, üstün başarılar diler; vefat eden kardeşlerimize Allah'tan rahmet temenni ederim.

Doğru ve tarafsız haber alma özgürlüğümüzün yılmaz emekçileri olan tüm gazetecilerin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü kutluyorum.

Bekir KAĞNICIOĞLU

'Bugünkü imkânların onda biri bile bizde yoktu'

Hayallerine okul-ev arasındaki yolculuklarındaki hayali maç anlatımıyla; meslek hayatına ise KON TV'de maç spikerliğiyle başlayan Ramazan Sorgun, "90'lı yıllarda biz haberin peşinde koşan insanlardık. Şimdi haber direkt olarak bilgisayara servis ediliyor. Bugünkü teknik donanım ve imkânların onda biri bile bizde yoktu." dedi

Kon TV'de maç spikeri olarak başlayıp spor müdürlüğüne yükselen Ramazan Sorgun, televizyonculuğun sosyal hayatını olumsuz etkilediğini görünce belediyede işe başlamış ama medya onun yakasını bir türlü bırakmamış. Merhaba'da halef-selef olduğumuz, sonra Büyük Hamle'de yol arkadaşlığı yaptığımız Ramazan Sorgun ile derin sohbetimizden sizin hissenize düşenler... Buyurun efendim:

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

1975 yılında Hadim'de dünyaya geldim. İlkokulu, o yıllarda Hadim'e bağlı olup 1990 yılında Güneysınır'a bağlanan Sarıhacı köyünde okudum. Ortaokulu da Güneybağ Ortaokulunda okuduktan sonra Lise eğitimimi Meram Endüstri Meslek Lisesi Elektrik Bölümünde almak üzere ailemden ayrı olarak Konya'ya geldim.

Televizyonculuğa nasıl başladınız?

Lise öğrencisiyken stajımı Konya Büyükşehir Belediyesinde yaptım. Staj sonrasında da KON TV'de iş hayatıma başladım. Öğrencilik yıllarımda üç arkadaş Küçük Aymanas'taki bekâr evimizde kalırdık. Ben okula gidip gelirken otobüse binmez, yolda yürürken kafamdan iki takım kurar ve hayali maç anlatırdım. Bu özelliğimi bilen bazı belediye çalışanları eğlence için bazen bana maç anlatırlardı. O sırada KON TV yeni kurulmuştu. Bir gün Osman Zabu-noğlu müdürümüz beni çağırıp "Sen maç anlatıyormuşsun, bir de bana anlat" dedi. Hayali bir maç anlattım. Beğenmiş olacak ki ertesi gün beni KON TV'ye götürdü ve kasetten bir Konyaspor maçı izletip, "Bir de bu maçı anlatmamı istedi. O günden itibaren de KON TV'de çalışmaya başladım. Yıl 1992'di.

Özel televizyonların yeni kurulmakta olduğu o yıllarda kendinizi nasıl geliştirdiniz?

KON TV'de maç spikeri olarak çalışmaya başlarken, İstanbul'dan gelen diksiyon hocalarından ders aldık. Sonra, televizyona dışarıdan dâhil olan belgeselci ve kameraman ağabeylerden de kameramanlık eğitimi aldık. O yıllarda bir alanda ihtisaslaşan değil, her işi yapabilen insan muteberdi. Kameraman aynı zamanda haber yazıyor, hatta montajı bile kendisi yapıyordu. Hatta biz spor servisinde olmamıza rağmen, çalışmalardan arta kalan zamanlarda hastane muhabirliği de yapardık.

İç sahada ve deplasmanda Konyaspor'un bütün maçlarını çekiyor, seslendiriyor ve özetlerini hazırlıyorduk. Spor spikeri olarak göreve başladım ama kurumsallığı olan bir spor servisimiz yoktu.

Belediyede çalışan rahmetli Faruk Şahin ve Ahmet Gündüz spor servisiyle ilgileniyordu. Bütün evreleri geçtikten sonra ben Spor Müdürü oldum.

Televizyonda müdürlüğü bırakıp neden belediyede geçtiniz?

Televizyonun gelişim süreci ilerlerken ben 1996 yılında evlendim. O zamana kadar, akşam haberlerindeki kaydı gece haberlerinde tekrar veriyorduk ama sonra gece haberlerini de canlı vermeye başlayınca sosyal hayatımızda sıkıntılar olmaya başladı. Gece yarısına kadar iş başında kalmak aile hayatımı olumsuz etkiliyordu. Bu yüzden 1996'da televizyondan ayrılarak Konya Büyükşehir Belediyesinde işe başladım ve Fuar Kültür Merkezinin ses sisteminde görevlendirildim.

Basın mı sizi bırakmadı, siz mi basından kopamadınız?

Belediyede çalışırken Kanal 7 Televizyonu Yurt Haber Ajansı'nı kurdu. Aksaray Karaman ve Afyon illeri de Konya Bölge Müdürlüğüne bağlıydı. Hüseyin Baş ile birlikte Yurt Haber Ajansı Konya Bölge Müdürlüğünde görev aldık. Yerimiz de, Belediye İş hanındaki Merhaba gazetesi bünyesindeydi. 1998 yılında Mustafa Güden'in Merhaba'dan ayrılmasıyla, ondan boşalan spor muhabirliği kadrosuna alındım. Böylece ve Yurt Haber Ajansı'nı tamamen Hüseyin Baş'a bıraktım.

Merhabada çalıştığım sırada elen teklif üzerine SUN TV'nin de spor programlarını yapmaya başladım. Daha sonra televizyonda ihtiyaç olunca günlük spor haberlerini de hazırlayıp haber bülteninde sundum.

2000 yılında askere gittim. Döndüğüm zaman ise müessese, haber ve spor servislerinde ihtiyaç olmadığını gerekçesiyle, bana matbaada gazete kırım işi teklif etti. Bu benim yapabileceğim bir iş değildi, reddettim. Bu ara Mustafa Güden Konya taşrası için aylık Büyük Hamle gazetesini çıkarıyordu. Birlikte çalışmayı teklif etti ve bir yıl beraber çalıştık. Zaman diliminde Konya'nın ilçe ve kasabalarına bizzat gidip önemli haberlere imza attık.

Merhaba'dan olumsuz cevap alınca Konya Büyükşehir Belediyesine yaptığım

iş başvuruma bir yıl sonra olumlu cevap alınca benim için yeni bir dönem başladı. İlk görev yerim Alaaadin Keykubad Dügün Sarayı oldu. Burada teknik sorumlu olarak göreve başladım. İki yıl kadar sonra aynı yere müdür olarak tayin edildim.

Danışmanlık süreciniz nasıl başladı?

2015 yılında Ahmet Sorgun Milletvekili Adayı olunca birlikte çalışmaya başladık. Seçilince de benim milletvekili danışmanlığı sürecim başladı. TBMM'de görev yaparken Ahmet Bey AK Parti Genel Başkan Yardımcısı olunca ben de Meclisten Parti Genel Merkez Basın Müşavirliğine geçtim. Genel Merkezdeki görev sonra erince yine Milletvekili danışmanı olarak Meclis'te görev yaptım. 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimden sonra emekli olup Konya'ya döndüm.

Televizyonculuk ya da gazetecilik döneminden, unutamadığınız bir hatıranızı nakleder misiniz?

1990'lı yıllarda Mevlana Çarşısında kalp spazmı geçirip su havuzuna düşmüşüm, gözümü hastanede açtım. Tedaviden sonra aynı gün taburcu oldum. Akşam Konağzı'ndaki ablalarda kalıyorum. Yağmurlu bir gündü. Gece, Alakova'yı sel bastığını haber aldım. Gündüz kalp spazmı geçirmiş olmama rağmen habercilik duygum ağır bastı ve bisiklete binip o yağmur altında Koyunoğlu Müzesinin altındaki televizyon binasına geldim. Oradan kamera alıp, duraktaki taksiye binerek Alakova'ya gittim. Gecenin saat ikisinde göğsüme kadar suya girip çekimler yaptım ve televizyona dönüp

montajını yaparak haberi hazırladım. O geceyi televizyon binasında geçirdim.

Gayretim sebebiyle tebrik ve ödül beklerken sabah beni Genel Müdürümüz beni odasına çağırıldı. Taksi parasını istemek üzere gelen taksici de oradaydı. Bana kızıp, "Bu kadar taksi parası mı olur, sana kim git çek dedi, çekmeseydin! Bu parayı senin maaşından keseceğim" dedi ve kesti.

Bir de galiba Alanyaspor deplasmanında gidiyordum. Nalçacı'daki eski Otogara gittim. Kontur'un dış görünüşü de aynı iki otobüsü yan yana duruyordu. Kamera ve ekipmanı normalde yanıma alırdım ama o gün mecburen bagaja yerleştirdim.

Hareket saati gelince otobüsteki yerime oturdum. Garajdan çıkışta muavin bilet kontrolü için geldi. Telaşla, "Abi bu otobüs İstanbul'a gidiyor, sen yanlış binmişsin" deyince şoke oldum. Hemen otobüsteki araç telefonuyla diğer otobüsü arayıp yolda durdurdular. Ben de uygun bir yerde inip beş-on dakika yürüyerek ve beni bekleyen otobüse yetiştim. Eşyalarım doğru otobüste, ben yanlış otobüsteydim.

Biz de hatıra bitmez... Yozgat'ta da çekim alanı Yozgatspor taraftarlarının arasındaydı. Bir yandan maçı çekiyor, bir yandan da anlatıyordum. Temkinli davranıyordum ama galiba Konyaspor'un golünde biraz yüksek sesle ve sevinir bir üslupla anlatmışım. "Konyalıymış bu, vurun!" diye bir ses duydum. Hemen kameranın üstüne kapandım. Amacım hem cihazı, hem de yüzümü korumaktı. O gün kaç tekme, yumruk yedim bilmiyorum ama kamerayı korumuş oldum.

**10
OCAK
2023**

Toplumsal bilinci ve kamu yararını gözeterek emek veren, fedakârca çalışarak gelişmeleri halkımızla paylaşma yolunda emek harcayan tüm basın mensuplarımızın *10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü* kutluyor, meslek hayatlarında başarılar diliyorum.

Askerden geldiğim ertesi gün Ramazan ayı başlamıştı ve Merhaba'da yeniden işe başlayamamıştım. Ben de Eski Garaj civarında kolonya şeker tezgâhı açıp bayram harçlığını çıkarmak istedim. Bir gün Milliyet spor muhabiri Osman Öztokmak ağabey oradan geçiyordu. Beni görmediğini zannedip, "Osman abi" diye seslendim. "Ramazan, belki mahcup olursun, diye görmezlikten gelecektim" dedikten sonra hem evine hem de iş yerindeki çalışanlarına epeyce alışveriş yapmıştı.

Mesleğe başladığınız yıllarla bugünü mukayese eder misiniz, neler değişti?

Eski zamanlarla bugünü mukayese etmek pek çok açıdan mümkün değil gibi gözüküyor. 90'lı yıllarda biz haberin peşinde koşan insanlardık. Şimdi haber direkt olarak bilgisayara servis ediliyor. Bugünkü teknik donanım ve imkânların onda biri bile bizde yoktu. Filmleri fotoğraf makineleri, kasetli ağır kameralarla adeta hamal gibiydik. Fakat işin heyecanı ve hazzını zirvede yaşıyorduk. Gazetecilik yüksek düzeyde saygı gören bir meslekti.

İnternet gazeteciliği hızlı haber verilip alınması anlamında çok etkili ve geniş kitlelere ulaşıyor. Ama matbu medyanın da kaybolmaması, bir şekilde ayakta tutulması lâzım. Basılı gazete kültürünün devam etmesi lâzım. Yazılı basın zahmetli olmasına rağmen bugünleri gelecek nesillere anlatabilecek kaynak olması açısından desteklenmesi yaşatılması lâzım.

Emeklilikten sonra gazetecilik dürtüleriniz uyanmadı mı, şimdi neler yapıyorsunuz?

Ben aktif gazeteciliği bıraktığım halde fotoğraf makinamı hiç yanımdan ayırmadım ve teknolojiyi takip ederek de güncelledim. Her fotoğrafı da haber gözüyle çekiyorum. İki tane bir tb'lık harddiskim fotoğraflarla doludur.

Emeklilikle birlikte mesleğe dönme konusunda ikilemde kaldım. Fakat kendime yeni bir hayat oluşturmaya karar verdim. Hadim'de beş yüz cennet hurması ağacım ekdim. Kiraz, şeftali ve üzüm de yetiştiriyorum. Devlet kontrolünde sertifikalı organik tarım yapıyorum. Bu meşguliyete rağmen zaman zaman mesleğe dönme arzum da uyanıyor.

Geleneksel medya, tarihin tozlu raflarında kayboluyor

Futbola olan sevdasından ötürü gazetecilik ile tesadüf eseri tanışan Abdullah Burak Yüksel, gazetecilik yaptığı yıllarla şimdiki dönemi mukayese etti. Yüksel, geleneksel medyanın tarihin raflarına kaldırıldığını söyledi

Temelim matbaa ve grafik tasarım olmasına rağmen futbol sevdasından ötürü 2010 yılında gazetecilik ile tesadüf eseri tanışan Abdullah Burak Yüksel, gazeteciliğin dününü ve bugünü değerlendirdi. Yüksel'in gazetecilikte spor alanında edindiği tecrübeler de yazımızda:

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

Aslen Konyalıyım, fakat babamın öğretmenlik görevi nedeniyle 13 Ağustos 1989 yılında Sarayönü'nde doğdum. Evli ve iki çocuk babasıyım.

Selçuk İlköğretim Okulu, Abdüssamet Fazilet Kuzucu İlköğretim Okulu, Vakıfbank İlköğretim Okulu ve Endüstri Meslek Lisesi Matbaa bölümünde ilköğretim ve lise eğitimini tamamladım. Lisans eğitimimi ise Selçuk Üniversitesi Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu Tasarım ve Yayıncılık Bölümünde iki yıl okuyup, ardından Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi İşletme Bölümü ile tamamladım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Temelim matbaa ve grafik tasarım olmasına rağmen futbol sevdasından ötürü 2010 yılında gazetecilik ile tesadüf eseri tanıştım. 2010 yılından 2019 yılına kadar süren bu serüvene arkadaşım ile birlikte Zafer Meydanında yeri olan Hakimiyet Gazetesi'ne iletişim bilgilerini bıraktıktan sonra başladım. Hakimiyet Gazetesi ve Konya'nın Sesi Gazetesi'nde spor bölümünde görev yaptım. 2014 yılında

rahmetli olan sevgili Mehmet Vural, şimdilerde Kon TV'de görev yapan kardeşim Hasan Yıldırım ile Konya sporuna önemli katkılarımız oldu. Mehmet ağabeyim "Amatörün Babası" olarak; amatör spor haberleriyle ön plana çıkmıştı. Spor sayfalarının dizgi ve grafiği sonrasında; Mehmet ağabeyin vefatını takiben haber yazma konusunda deneyim edindim.

Spor sahalarda yaşadığın bir hatıranızı anlatır mısınız?

Gazetecilik sayesinde birçok anı, birçok arkadaşlıklar edindim. Meslekte ilginç bir anı olarak adlandıracağım olay ise Konyaspor-Fenerbahçe karşılaşmasında yaşandı. 2010-2011 sezonunda Konya'da oynanan ve Fenerbahçe'nin 4-1 üstünlüğü ile tamamlanan maçın ardından rakip oyuncuların forma istediğim için Konya Türkiye Spor Yazarları Derneği tarafından "uyarı" cezası almıştım.

Geleneksel medyadan dijital medyaya geçişin yaşandığı bir dönemde görev yaptığınız için iki farklı medya ortamında aynı zaman diliminde çalıştınız. Bu dönüşle ilgili fikriniz nedir?

Çalıştığım gün ve bugünkü gazeteciliği değerlendirdiğimde interaktif haberciliğin bambaşka boyuta doğru ilerlediğini düşünüyorum. Başta youtube olmak üzere sosyal medya uygulamaları habercilikte yazılı basına göre maalesef ön planda görünüyor. Geleneksel yazılı medya tarihin tozlu raflarında kaybolmak üzere.

Doğru ve ilkeli haberciliği kıyıma uğradı

Gazeteci Hüseyin Avni Uğur, gazetecilikte mesleğin onuruna leke sürmemeyi, kalemi satmamayı, haksızlık karşısında susmamayı, doğru ve ilkeli haberciliği üstatlardan gördüklerini ve tüm bunları düstur edindiklerine dikkat çekti

Hüseyin Avni Uğur, bilgisayar operatörlüğünden yani dizgi servisinden haber sahalarına geçiş yapan arkadaşlarımızdandır. Merhaba da başlayan çalışma hayatını son yıllarda Haber Dairesinde sürdüren Uğur ile geçen yılları ve mesleğe dair görüşlerini konuştuk.

Kendinizi tanıtır mısınız, gazeteciliğe nasıl başladınız?

1965 yılında Konya merkeze bağlı Hayıroğlu mahallesinde doğdum. İlkokul birinci sınıfı Erzincan ve Tatvan'da, beşinci sınıfın ilk yarısına kadar da Edirne'de okudum. 1975 yılında babamın tayini sonrası memleketimiz Konya'ya döndük ve Arapoğlu Makası olarak bilinen Sırçalı Medrese civarında bir ev kiraladık. Cumhuriyet İlkokulunda ilk tahsilimi tamamladıktan sonra Ulurmak Nuraniye Kur'an Kursu'na gittim.

Silah seslerinin susmadığı, yanı başımızdaki eve bomba atıldığı çalkantılı dönem ve 12 Eylül 1980 Askeri Darbesinde Konya İmam Hatip Lisesinde öğrenciydim. Başarıyla tamamladığım lise döneminin ardından imtihanla kazandığım, ancak sekiz ay süren memuriyetimi; geçirdiğim rahatsızlık, akabinde de ameliyat sonrası 1987 yılında istifa ederek sonlandırdım.

Halk Eğitim Merkezinin açmış olduğu muhtelif kurslara katıldıktan sonra yaklaşık bir yıl süren esnaflık süreci sonrası hayalimde olan gazeteciliğe 1991 yılında Konya'da ilk ofset baskı ile yayın hayatına başlayan Merhaba gazetesinde grafik-dizgi servisinde adım attım.

Üç yıl çalışma sonrası vatani vazifem dolayısıyla Manisa'da acemi birliğini tamamladım. Diyarbakır'da Devegeçidi Baraj Gölü'nün yanı başındaki 16. Mekanize Piyade Tugay Komutanlığında bölük yazı-

cılığı yaptım. Diyarbakır'ın OHAL bölgesi olması dolayısıyla yaklaşık dokuz ay; bırak şehri, bir köyü dâhi görememenin bunaltıcı ortamını, bölüğümüze bağlı Ergani-Maden yolu arasındaki Değirmendere Karakolu'na giderek atlattım ve askerliğimi burada tamamladım.

Askerlik dönüşünün ardından mesleğime Merhaba'da kaldığım yerden devam ettim. Grafik-dizgide çalışırken bir yandan da dönemin usta gazete gazetecileri; Sinema Oyuncusu Sinan Albayrak'ın kardeşi gazeteci yazar ve Aktivist Hakan Albayrak, rahmetli Muhtar Bedir, Hasan Hüseyin Korucu, A.Naim Bülbül, Seyit Küçükbeziirci ile duayen gazeteci Nail Bülbül, Recep Çınar (Türkiye Spor Yazarları Derneği Başkan Yardımcısı) ve bir çok isimle çalışarak kendimi geliştirdim.

Spora ilgilim Sırçalı Medresenin batısındaki tozlu topraklı alanda top koşturmakla başlamıştı. Gazetede başka bir serviste çalışmama rağmen maçlar biter bitmez soluğu spor servisinde alıyor ve sonuçlara bağlı olarak Recep Çınar'ın çizdiği mizanpajı kafamda şekillendirerek sayfaya uyarlıyordum. Aklımda hep yazmak ve yazarken de hem kurallara uygun hem de okuyucunun anlayacağı kalemle yazmak vardı. Ve o an geldi, çattı. Şehrimin takımıyla ilgili gelişmeleri ve Konya sporunu köşe yazılarıma aktarıırken zaman zaman kalemini güncel haberlere de yansıtma fırsatı buldum. Haber ve köşe yazılarım ideolojik olmamasına rağmen değerlendirme komisyonlarının fişleme engeline takılınca Sarı Basın Kartımı geçte olsa aldım. 2003 yılında Türkiye Spor Yazarları Derneğine üye oldum. 2004'te yayın hayatına başlayan Memleket gazetesinde spor müdürü olarak göreve başladım ancak buradaki çalışma hayatım bir yıl sürdü. Kısa aranın

ardından, yeni el değiştiren Yeni Konya gazetesinde Yazı İşleri Müdürü olarak göreve başladım. Sağ olsunlar; Mustafa Tatlısu ve Nurettin Bay, 2013 yılında emekli olmama rağmen yedi yıl daha görevime devam etmem konusunda yanımda oldular.

2015'te Sürekli Basın Kartı aldım. TSYD Konya Şubesi'nde Yönetim Kurulu Sekreteri, Asbaşkanlık görevlerinde bulundum ve halen devam etmekteyim.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Bugün gazete sayfalarına bakıldığında ulusallar da dâhil, aynı haberleri bırak aynı manşet ve spotları görmek mesleğin nerelere geldiğini gözler önüne seriyor! Kopyala-yapıştır taktiğiyle yapılan haberler, sosyal medyada gündem olan-olmayan meseleleri sütunlara taşımak doğru ve ilkeli haberciliği kıyımaya uğratmış, özel habercilikten uzaklaştırmıştır.

Birçok televizyon kanalında da durum farksız. Hangi kanalı takip ederseniz edin, haber kuşaklarında dev ekrana dahi küçücük halde yansıyan sosyal medya haberleri, KJ operatörlerinin 4-5 kelimedenden oluşan bir alt yazıda bile yaptıkları hata üstüne hatalar, sosyal medyada fenomen olan kişilerin ekranlara yansıtılması, programlara sürekli konuk olanların her konuda uzman olmaları! Kısacası bu absürtlük say say bitmez.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Bizim dönemde çalışan arkadaşlar bir büyüğünün odasına girerken kendine çeki düzen verir ve saygıda asla kusur etmezdi. Zaman zaman bu tür durumlarla karşılaştığımda şaşırıp kaldığım olmuştur.

Mesleğin onuruna leke sürmemeyi, kalemi satmamayı, haksızlık karşısında susmamayı, doğru ve ilkeli haberciliği üstatlardan gördük, düstur edindik. İhtimallerin tümünü ortadan kaldıran delille yapılan habercilik ahlak ile orantılı bir durum. Kafama esti yazayım yok. Velhasıl kalemin kâğıtla buluştuğu an vuslata ereceği andır.

Basılı gazetecilikle internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

İkisini birbirinden ayıran şey zaman; birleştikleri nokta ise her ikisinde de

okumak var. İnternet haberleri, gazetelerin aksine matbu şekilde okuyucuya ulaşmıyor. İnternet gazeteciliği ile basılı gazetecilik arasındaki en büyük fark hızdır. İnternet ortamında, bilgiyi daha çok kişiye daha kısa zamanda ulaştırmak mümkün. Gazeteler, internet kullanıcılarının artmasına bağlı olarak elektronik yayıncılığa daha da önem veriyor. Dolayısıyla yerel basın da buna ayak uydurunca ulusaldan bir farkı kalmadı.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Dönemin en hızlı entertipçisi Osman İncetire. Merhaba'ya adım atar atmaz geceli gündüzlü çalışarak klavye üstadı olmuştu. Rahmetli Servet Arıcıoğlu amatör küme maçlarını takip edip, puan tablosunu oluşturduktan sonra Osman'ın yanına gelir ve sırasıyla takımların puanlarını hızlı bir şekilde okur, Osman da hızına hız katarak yazardı. Bugünkü puan tablolarında '0' yerine '-' atılırdı. Servet puan tablosunu hızlıca okurken ara sıra muziplik olsun diye '-' yerine Osman'ın soyadı olan İncetire der, o da aynıyını yazar ve dizgi, pikaj-montaj servisi gülmekten kendini tutamazdı.

Son olarak, Bizim dönemde çalışan arkadaşlar bir büyüğünün odasına girerken kendine çeki düzen verir ve saygıda asla kusur etmezdi. Zira önce saygı..

Gazetecilik uzaktan hoş görünse de meşakkatli bir meslek. Üniversitelerin ilgili bölümlerinden mezun olanlar asıl bocalamaya meslek hayatına adım atınca başlıyor. Zira mezun olur olmaz görev alacakları alanı kendileri seçmek istiyor. Yok öyle bir dünya. Haberte ilgili fotoğrafı çeker, tashihiyi yaparak haberi yazar, mizanpajı da bilgisayara aktararak sayfayı tamamlardım.

Eskiden musahhihler vardı yani tashihiçi. Şimdi düzeltmen dense de yerinde yeller esiyor. Büyük bir imlâ hatası gazetenin, haber portalinin ve televizyon kanallarının kolunu kanadını kırar.

Spor medyasının içinde olduğumdan dolayı staja gelen kardeşlerime hadi bakalım virgüllü doğru yere koyun deyip, "Hakem; havadayken top, düdük çaldı!" cümlesini ilk ödevleri olarak verirdim. Gençlere tavsiyem; Yazılacak her haber öncesi bir imtihanında olduklarını unutmasınlar.

Mesleğe dair düşüncelerini ve tecrübelerini paylaşan Şahin Yıldızlı, gazeteciliğe dair sorunlardan da bahsetti. Gazetecinin 'halkın derdini aktararak çözüm olma' olasılığıyla hareket etmesi gerektiğine değinen Yıldızlı, "Bana göre, gazeteciliğin yüzde 70-80'i eleştirebilmektir. Ancak maalesef halkla ilişkilerden farkımız kalmadı" dedi

'Halkla ilişkilerle farklı bir yanımız yok!'

Mesleğini seven ve 'inandığı gibi' yapan gazetecilerden biri olarak dikkatleri üzerine çeken Şahin Yıldızlı, sektördeki tecrübelerini ve gazeteciliği anlattı. Gazeteciliği hayatının merkezine koyduğunu ifade eden Yıldızlı, kâr amacı gütmeyen, mesleğe dair hayalleriyle bu yolda yürüdüğüne dikkat çekti. Yıldızlı, günümüz gazeteciliğinin sorunları hakkında ise, "Bugün birçok yerde gazetecilik yapıldığını düşünmüyorum. Açık yüreklilikle dile getirmek gerekirse, halkla ilişkilerle farklı bir yanımız yok. Bana göre, gazeteciliğin yüzde 70-80'i doğrudan sapmadan eleştirmek ve eleştirebilmektir. Ancak maalesef gerçekleştiremiyoruz." dedi. Şahin Yıldızlı'nın röportajından geriye kalanlar ise şöyle:

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Şahin Yıldızlı, Van'ın Saray ilçesine bağlı Bakışık Köyünde doğup, büyüdü. Lise dönemine kadarki eğitim hayatını Van'da tamamladı. Lise hayatından sonra, idealim olan mesleği kapsayan gazetecilik bölümünü Selçuklu Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde okudum. Şu an Hâkimiyet Gazetesi'nde mesleğimi icra ederken, gazetecilik üzerine de yüksek lisans yapmaktayım.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Üniversiteye başladığım gibi gazetecilik mesleğine de başladım. Her ne kadar üniversitenin ilk yıllarında Selçuk İletişim

Gazetesi'yle mesleğe merhaba desem de virüs nedeniyle okullar kapanınca bırakmak zorunda kaldım. Ama bu bırakma benim için kısa sürdü. Çünkü bir hafta sonra Van'da Şehrivan Medya Grubu bünyesinde mesleğe 'merhaba' dedim ve ilk olarak orada tecrübe edinmeye başladım. Onun Şehrivan Medya Grubu gazetecilik mesleği açısından benim ilk eğitim yuvamdır. Mesleğe severek ve isteyerek başladım, öyle de devam ediyorum. Gazeteciliği sürekli hayatımın merkezine koydum. Hiçbir zaman kâr amacı gütmедim. Gelecek için

mesleki olarak güzel hayallerim var ve o yolda başarılı olmak için çok çalışmam gerektiğinin bilincindeyim; öyle de devam ediyorum.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Gazetecilik benim için halk ve hak adına denetimdir. Halktan bağımsız bir gazetecilik bence düşünülemez. Ancak günümüzde ne yerel ya da ulusal basın yurttaşta yer vermiyor. Gazetecilik alanında farklı illerde çalışma imkânına sahip oldum. Bağımsız çalıştığım kurumlar oldu. Hemen hemen hepsinde de muhabir pozisyonunda çalıştım. Şuna bir açıklık getirmek gerekirse, en çok zorlandığım zamanda bağımsız çalıştığım dönemlerdi.

KAYGI, ELEŞTİRİYİ YOK ETTİ!

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Bu soruya 'maalesef' demekle başlıyorum. Bugün birçok yerde gazetecilik yapıldığını düşünmüyorum. Açık yüreklilikle dile getirmek gerekirse, halkla ilişkilerle farklı bir yanımız yok. Bana göre, gazeteciliğin yüzde 70-80'i doğrudan sapmadan eleştirmek ve eleştirebilmektir. Maalesef ki, bugün birçok gazeteci patronu, maddi kaygı güttüğü için doğrulara sessiz kalınması gerektiğini düşünüyor. Gazetecilik, halkın sorunlarını, üst makamlara bildir-

mektir. Ancak bugün yurttaşın sorununu ifade eden çok az haberle karşılaşırız. Bunun nedenini herkes tahmin ediyordur. Tahmin edemeyenler için söylüyorum, kurumlar bize gücendir, reklam vermez kaygısı... Bence bir gazeteci iyi bir okur, iyi bir düşünür ve gözlemci olmalı. Bunların yanı sıra ise, her türlü korku ve endişeyi bir kenara bırakıp, eleştiriyi yapmasını bilmeli.

Sizce yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor?

Basın ciddi anlamda çok büyük bir güçtür. Yeter ki, doğru kullanmasını bilelim. Bir şehirde ya da toplumda olan bir eksiklik basın yoluyla gündeme geldikten sonra çözülmeye başlar. Ya da o sorunun çözülmesi için adımlar atılır. Bu konuda da hem toplumsal refah artar hem de şehir ya da ülke içi eksikler giderilir.

ELİNE TELEFON ALAN, KENDİNİ GAZETECİ SANDI

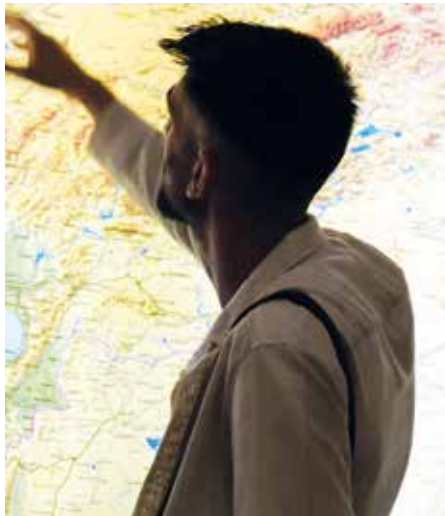
İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

İnternet ve yeni medya ürünleriyle birlikte basılı gazetelerin de ömrü rafa kalkmaya başladı. Eline telefon alan herkes birer gazeteci olmaya başladı. İnternette birlikte artık hız daha önem kazandı. Rekabet artmaya başladı. Hızla birlikte haberlerdeki dezenformasyon da arttı. Birçok haber kaynağı teyit edilmeden sunulmaya başlandı. Hal böyle olunca gazetecilik mesleğine olan güven de azaldı.

Bir gazetecinin toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kesinlikle bir gazeteci, bence ilk önce kendisine toplumu doğru yönlendirmeyi amaç edinmeli. Hem ülke hem de Konya basınında milli bir bilinçle gazetecilik yapan çok az gazeteci olduğunu düşünüyorum. Yine baştaki sorularda dille getirdiğim 'yurttaşlık' konusuna değinerek açıklık getireyim konuya. Bence milli bir kimlik toplumdaki eksikliklere el uzatmaktır. Şimdi de soruyu ben yöneteyim. Halkın sorununu hangi medya ya da gazetecinin kaleminde görüyorsunuz?

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unuttuğunuz bir anınızı bizimle paylaşır mısınız?

Meslekte geçirdiğim her süre benim için çok kıymetli ve değerlidir. İşin ekonomik ve politik kısmı zor olsa da yaptığımız haberdan sonra bazı kişi ya da kesimlerin sorunu çözüldüğünde çok mutlu oluyorum ve o anları unutmuyorum. Ancak asayiş haberlerine ilk başladığım zamanda, evladını kaybeden bir annesi görüntülememiz gerekiyordu. O an soru sormak ve çekim yapmakta güçlük çekmişim. Tabii ilerleyen süreçlerde alıştım diyebilirim.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Bence sektöre başlayacak biri ben bu işi gerçekten seviyor muyum ve yapabilir miyim? Diye düşünmeli. Sonrası için çok okumalı, yerel medya ve çalışanları takip etmeli, olabildiğince dijital konularda kendilerini geliştirmeli ve en kısa sürede deneyim kazanacak bir yerde işe başlatılmalı. Bir de uzmanlık alanı oluşturmaya gayret göstermeliler.

Teşekkür ederiz.

Çeyrek yüzyıla yakın zaman basın sektöründe yer alan Abdullah Soyer, sektörle ilgili düşüncelerini ve anılarını paylaştı. Soyer'e göre gazetecilik, doğru ve yanlışları kamu vicdanına sunma sanatı

Gazetecilik, doğru ve yanlışları kamu vicdanına sunma sanatıdır

Abdullah Soyer mahalleden komşumuz olsa da tanışmamız bir işyeri ziyaretinde gerçekleşmişti. Biz yolumuzu ayırıp Yeni Gazete'ye veda ettikten sonraki yenilenme sürecinde Soyer Yeni Gazete'ye katıldı, sonra Hakimiyet adını alan kurumda Yazı İşleri Müdürü oldu. Anadolu'da Gündem Gazetesini kurma çalışmaları sırasında onu çok heyecanlı gördük; yüksek idealleri vardı ama şartlar müsaade etmedi. Soyer ile mesleki sürecini konuştuk.

Sizi tanıyabilir miyiz?

1966 İzmir doğumluyum. Konya Meram Yeşiltekte nüfusuna kayıtlıyım. İlk, orta ve lise eğitimini İstanbul'da aldım. 1986 yılında Konya'ya geldim ve o gün bugündür Konya'da ikamet ediyorum. Evliyim, 3 çocuk babasıyım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Hayat tevafuklardan ibarettir. Ortaokulu bitirdim, rahmetli babama, okumayacağıma ifade ettim. O da beni bir yayın kuruluşunda işe verdi. Hayatımdaki ilk iş tecrübemdi, Kemalizm ve Türkiye Dergisi adında, aylık yayınlanan bir dergide iki yıl çalıştım. O dönemlerde klişeler vardı; ilk günümde önüme bir sürü klişe koydular. Elime üstübü ve tiner verip, bunları sil, dediler. Matbaanın kokusunu ilk günden hissettim. Sonraları tashih, tahsilat gibi işlerde çalıştım. Basın sektörü çok hoşuma gitmişti ve okumaya karar verdim. Ama üniversite sınavında gazetecilik kazanamadım ve İktisat Fakültesine başladım.

Yüksek tahsili iktisat alanında yapınca gazetecilikten bir süre koptunuz. Sonra dönüşünüz nasıl oldu?

Serbest Muhasebeci ve Mali Müşavir olarak kamuda ve özel sektörde çalıştım. Doksanlı yıllarda köşe yazıları yazmaya başladım ve 1997 yılında Yeni Gazetede aktif olarak işe başladım, sektörel ekler çıkardım, ekonomi ve siyaset haberleri-

ne ağırlık verdim. Daha sonra Hakimiyet gazetesinde Sorumlu Yazı İşleri Müdürlüğü yaptım. Anadolu'da Gündem gazetesinde Genel Yayın Yönetmenliği yaptım. Sektöre kısacası alaylı olarak girdim.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Dönemsel olarak baktığımızda çeyrek yüzyıldır sektörün bir şekilde içinde bulundum. Dönemsel olarak teknoloji bu kadar ileri değildi. Haber yazılır, fotoğraf beklenirdi, klişe beklenirdi. Belli bir saatten sonra haber yetiştirme şansınız hiç yoktu. Şimdi öyle değil, geç saatlerde olan bir olay bile baskıya yetişebiliyor. Yetişmese bile gazetenin online sayfasından okuyucuya duyuruluyor.

Eskiden gazetecilik mesleğinin bir saygınlığı vardı, insanlar gazete ve gazeteciye saygı gösterirdi. Şimdilerde saygınlık bitti. Yanlı ve yandaş gazeteci tabirleriyle meslek iki kutba ayrıldı. Eskiden gazete patronlarının ek işleri yoktu, aşk ile işlerini yapar ve kadrosunun ardında sur gibi dururlardı. Sonra bazı patronların iş ilişkileri bazı haberleri kilim altına süpürme zorunluluğunu doğurdu. Eskiden fikri takip vardı, şimdilerde çoğunlukla bülten ve ajans gazeteciliği var. Bu gidişat nereye, nasıl gider zaman gösterecek. Fakat hak için, halk için mesleğini icra edenler kazanacak, diye ümit ediyorum.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik toplumun karşı karşıya kaldığı her hangi bir sorun karşısında, ya da toplumun ihtiyaçları doğrultusunda haktan yana, halktan yana, objektif olarak konuyu araştırıp tüm doğrularıyla ve tüm yanlışlarıyla kamu vicdanına sunma sanatıdır.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Gazetecilik severek yaptığım bir işti, müthiş keyif alıyordum. Özlem duyuyor muyum? Sanırım duyuyorum. İzlediğim haberlere analiz yapmam bunun işareti sanırım.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Eskiden yazılı basın en aktif basın kuruluşuydu. Konunun detaylarına ve konuyla ilgili yorumlara gazetelerden bakılırdı. Televizyon haberciliği yazılı basının bu özelliğini yıkamadı. Fakat internet gazeteciliği olayı farklı bir boyuta taşıdı. Bu mecrada işini yapanlar, online sitelerinden haberi girdikten sonra sosyal medya mecralarından da haberi sıcak tutmaya çalışmaktalar.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Bu sorunuzda anıdan ziyade acımdan bahsedeceğim. Bir yazımda, halkın düşmüş olduğu ekonomik sıkıntılardan bahsederek dönemin ekonomi bakanını eleştirmiştim. Tam örgütün aktif dönemleriydi. Beni savcı çağırdı ve alenen, "Sokağa tükürenleri haberleştir. Bir daha geldiğinde böyle olmaz" dedi. Düşündüm, "Doğrularımızla hareket edersek kendimizi içeride bulacağız, ailemiz perişan olacak" dedim ve mesleğe ara verdim.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

2007 yılında ülke genelinde yaşanan gerçekler ve anlattığım anı ile mesleğe ara verdim. Yakın zamanda Rasyonel haber de hafta da iki gün köşe yazısıyla sektöre dönüş sağladım.

10 OCAK ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ

Doğru ve tarafsız haber alma özgürlüğümüzün yılmaz emekçileri olan tüm gazetecilerin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü kutluyorum.

Nazif KARLIER
Memur-Sen Konya Şube Başkanı

Gazetecilik idealist insan işidir

Spor programlarına duyduğu ilgi sonucu lise yıllarında gazeteciliğe başlayan Kazım Özçelik, gazeteciliğin zor bir meslek olduğunu belirterek mesleği bırakmadan önceki anılarına ithafen gazeteciliği tanımladı

Haber servisinde muhabir olarak başladığı gazetecilik hayatını uzun yıllar spor servisinde sürdüren ve bir gün, "Yeter artık" deyip sektör değiştirmeye karar veren Kazım Özçelik ile geçen zamanı, mesleğin seyrine dair görüş ve düşüncelerini konuştuk.

Sizi tanıyabilir miyiz?

Karaman doğumluyum. İlköğretimimi Karaman'da, ortaokul ve liseyi Konya'da tamamladım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız ve hangi kurumlarda görev yaptınız?

Gazeteciliğe merakım, spor programlarına duyduğum ilgi sonucunda lise yıllarında başladı. 1999 yılında bir arkadaşımın tavsiyesi ile Anadolu Manşet gazetesinde çalışmaya başlayarak bu ilgiyi meslek haline getirmek üzere ilk adımımı attım. Ama burada ilk olarak haber servisinde göreve başladım. Sonraki aylarda ise spor servisine geçiş yaptım ve yirmi yıl boyunca da severek bu serviste çalıştım. Bu süre zarfında sırasıyla Anadolu Manşet gazetesi, Hakimiyet gazetesi, Memleket gazetesi, Yeni Konya gazetesi ve Haber Dairesi spor servislerinde çalışarak Konya'ya hizmet ettim.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Gazetecilik mesleği sürekli değişiyor. Biz filmleri karanlık odada kendimiz yıkar-dık. Habere giderken filmleri de karanlık odada kasete kendimiz sarardık. Haberden geldikten sonra filmler yıkanıp kurutulur, sonra karta basıldı. Bunları yaparken haberi de yetiştirmeye çalışırdık. Daha sonra dijital makinaların çıkmasıyla gazeteci olarak yaşanan zorluklar da giderek azaldı. Şimdi ise internet gazeteciliği denen bir sektör oluştu. Gazetecilik sürekli kabuk değiştiren bir meslek haline geldi. Her süreçte belli zorluklar yaşanarak buralara geldi.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Türkiye'de gazetecilik dünyadaki örneklerinden maalesef farklı. İdealist insan işidir gazetecilik. Üretirken, adeta yaşamınızı da

adamanız gereklidir. Diğer manada geçiş olarak farklı bir alanı kast ediyorsanız, o tamamen kişinin gazetecilikte aradığını bulamamasıyla alakalıdır diye düşünüyorum. Mesleği bırakıp başka alanlara yönelen birçok arkadaşım oldu. Buna ben de dahilim. Bu geçişlerin sebebi maddi yetersizlik ve mesleki hazzı bulamamadır. Psikolojik bakımdan ise gazetecilik fazlasıyla yıpratıcı bir meslek.

Meslekteki teknolojik gelişim ve değişim süreci hakkında ne düşünüyorsunuz?

Gazetecilik mesleği ve iletişim insanoğlu var olduğu sürece sürece sahiptir. Yayın araçları değişim gösterebilir, iletişim araçları değişiklik gösterebilir ama gazetecilik ve habercilik mesleği daima var olacaktır.

İnternetin Türkiye’de gazetecilik mesleğini sürdürme biçimleri üzerinde derinden etki yaptığına hiç kuşku yok. Günümüzde İnternet gazeteciliği daha dinamik. Şöyle düşünün. Bir gazete çıkarıyorsunuz ve neredeyse her yarım saatte bir gazeteyi yeni bir manşetle okurlara ulaştırıyorsunuz. Acaba manşete şu haberi mi çekseydim bu haberi mi çekseydim derdiniz yok. Kısa aralıklarla hepsini manşete çekebilirsiniz. Alan sıkıntısı da yok. Dilediğiniz kadar haberi okura aktarabilirsiniz.

Basılı gazeteler ise gün boyu derlenen haberleri paketleyerek okura ulaştırılmaya çalışıyorlar. Gazete baskıya hazır hale geldikten sonraki gelişmelere yer vermek pek mümkün değil. Sadece çok olağandışı bir gelişme yaşanmışsa, hazırlanan sayfalar bozularak yenileri yapıyor. Alan kısıtlılığı da önemli bir faktör. Gazetenin sayfa sayısı ve her bir haberin kaplayabileceği alan da sınırlı.

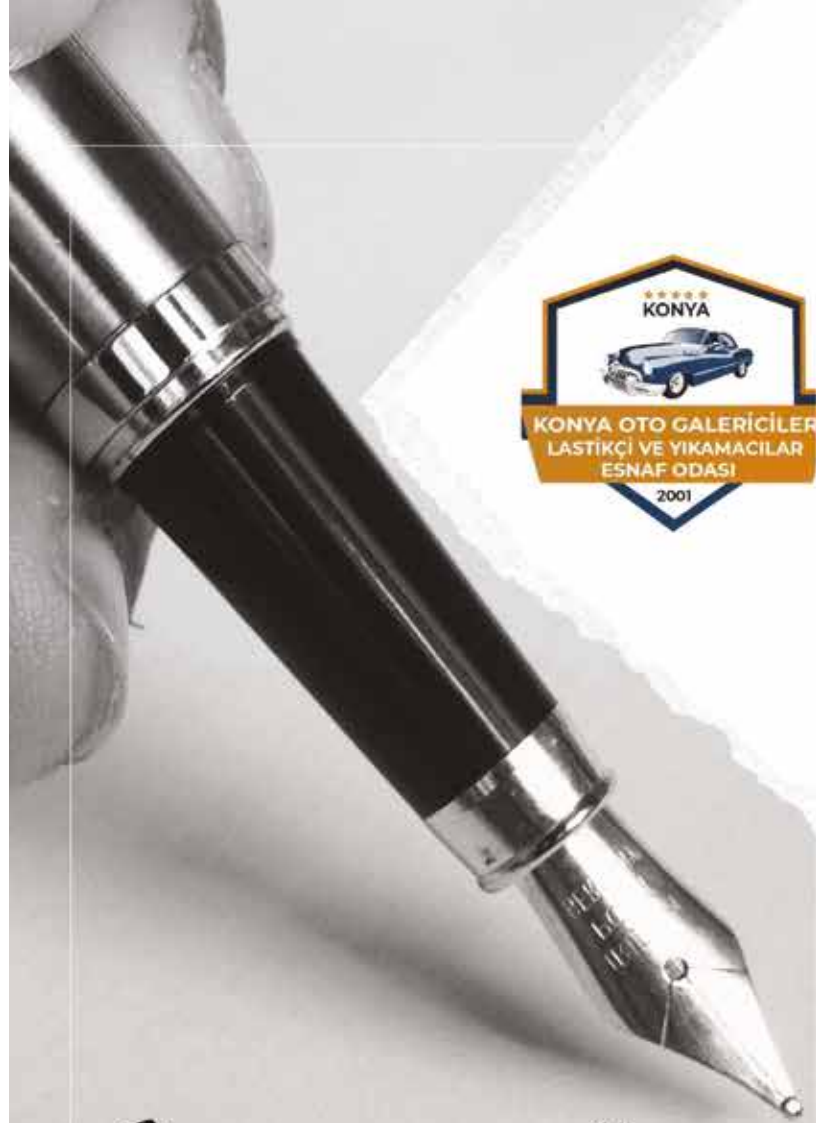
Sonuç olarak basılı gazeteler, internetin gücü karşısında zayıf kalıyor.

Mesleki bir hatıranızı bizimle paylaşır mısınız?

Gazetecilikte çok güzel anılarım oldu ama onları paylaşmak istemiyorum. Onlar gönlümde ayrı bir rafta duruyor.

Peki, mesleğe özlem duyduğunuz oluyor mu ve neden bıraktınız gazeteciliği?

Gazetecilikte özlediğim anların haddi hesabı yok. Haberlerini yaptığımız insanların bize sevgisi ya da öfkelerini çok özleyorum. O haberleri koştura koştura yetişmeye çalıştığım zamanları da çok özledim. Ama ileride gazeteciliğe dönmeyi de düşünmüyorum. Türkiye şartlarında gazetecilik yapmak çok zor. Mesleği bırakma sebebim de bende kalsın.

*Vatanını, milletini
seven tüm basın
mensuplarının günü
kutlu olsun.*

Abdullah Acıbadem
Konya Oto Lastik Oto Yıkama ve
Oto Galericiiler Esnaf Odası Başkanı

Yapay zekâ **bizi devre dışı bırakacak!**

Ekranların tecrübeli haber spikeri, önemli mitinglerin takdimcisi, seslendirme sanatçısı Süleyman Kuloğlu ile mikrofon başında ve ekranlarda geçen meslek dönemini ve dönüşüm sürecini konuştuk

Ekranların tecrübeli haber spikeri, önemli mitinglerin takdimcisi, seslendirme sanatçısı Süleyman Kuloğlu otuz yıllık meslek hayatının ardından bir zamandır Konya'dan uzakta yaşıyor. 2001 yılında AK Parti Konya Teşkilatının açılış programının da sunuculuğunu yapan Kuloğlu ile mikrofon başında ve ekranlarda geçen meslek dönemini ve dönüşüm sürecini konuştuk.

Sizi tanıyabilir miyiz?

1975 yılı Almanya doğumluyum. İlk ve orta öğrenimimi Hakimiyet ve Devrim okullarında tamamladım. Liseyi ise Fatih Endüstri Meslek Lisesi'nde bitirdim. Yapı ressamlığı bölümü mezunu olmam sebebiyle şehrimizdeki çeşitli mimarlık ve mühendislik bürolarında proje çizimi işleri yaptım.

Basın hayatınız ne zaman ve hangi kuruluşta başladı?

90'lı yılların başında özel radyo ve televizyonların hayatımıza girmesiyle bir radyo tutkunu oldum. Çocukluğumdan beri TRT'deki haberleri de ilgiyle takip eden biriydim. Özellikle arkası yarın kuşağı ve piyesler çok ilgimi çekti. Ülkemizde çok iyi yapılan dublaj ve seslendirme sanatına bu sebeple ilgi duymaya başladım. Bunda tabii ki ailemin de büyük katkısı vardı. Onlar sayesinde ilgimi ve kabiliyetimi yönlendirdim. Çevremden de tanıdığım kişilerin mikrofonik ses yapım ve düzgün konuşma kabiliyetim sebebiyle benim bu işi yapabileceğimi söylemesi ve desteğiyle yine o yıllarda dinlediğim radyolardan biri olan

Ribat FM'de 1995 yılı başında radyoculuğa adım attım.

O yıllarda radyoda görev alan sevgili Ali Bektaş'ın desteği ve verdiği eğitimle haber spikeri oldum. Bunun yanında çeşitli programlar da yapmaya başladım.

Daha sonra da sırasıyla Milli Gençlik Radyosu (bugünkü Gençlik FM), Gözyaşı FM, KTV, Meram Belediyesi Basın Bölümü, Kanal 42 ve Merhaba Gazetesi'nde uzun yıllar görev yaptım.

Ribat FM meslek hayatımda benim ilk okulum oldu. Bu arada Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesinde TRT Ankara Genel Müdürlüğü'nden gelen özel bir ekipten çok

önemli bir eğitim aldık. Eğitime katılanlar olarak orada son derece önemli bilgiler edindik. Bu bilgiler meslek hayatım boyunca yolumda adeta bir fener oldu.

Burada TRT Baş Spikeri Bengül Erdamar'ın üzerimdeki emeklerini unutmam mümkün değil. Kendisi bu konuda son derece saygın ve yetkin bir isimdi. İşte o eğitimlerden aldığım bilgileri işime başarıyla yansıtmam sonucu şehrimizde 2006 yılında yapılan Medya Ödülleri organizasyonunda en iyi haber spikeri seçildim. Bu, hayatımın en gurur verici anlarından biriydi. Ödül olarak verilen Tam Cumhuriyet Altınına ise halâ özenle saklıyorum.

1990'lı yıllardan bugüne medyada ne gibi değişim ve dönüşümler oldu?

Basın hayatına başladığım günden bu yana çok ama çok şey değişti. Bu değişimin en büyük sebebi de hiç şüphesiz teknolojiye gelişmeler. Bu gelişmelerin öncelikle yansıdığı alanlardan biri medya sektörüdür.

Bizim zamanımızda radyoda, örneğin reklam kuşağında reklamların her biri ayrı bir kasette olurdu ve ilgili görevli arkadaşımız her bir reklamı kayıtlı olduğu kasetinden arka arkaya cihazlara yerleştirerek yayına verip zamanla yarışırdu. Tabii ki her birini doğru zamanda başlatmak zorundaydı. O seri uğraşların ortaya çıkardığı görüntü aklımdan çıkmıyor. Şimdi ise dijital sistem sayesinde bunlar artık çok kolay. Hatta yayın dışardan bile idare edilebiliyor.

Yine teknolojik gelişmeler ve buna bağlı olarak internetin hayatımıza girmesiyle yazılı basın bugün bitme noktasına gelmiştir. Haberleşme tabii ki hep var olacak ancak

bu bugün çoğunlukla internet üzerinden ve daha çok sosyal medya üzerinden yürüyor. Gelecek nesil maalesef gazete sayfalarının o kokusunu bilemeyecek. Bu onlar için büyük bir kayıp ve eksiklik bence. İyi tarafı ise gelişmelerin artık anında iletimle insanlara ulaştırılmasıdır.

Ortada bir gazete için bir gün sonrayı beklemek, TV/Radyo için ise haber saatini beklemek artık yok.

Yine bu gelişen imkânlar sayesinde nerede ikâmet ediyor olursam olayım; haber veya bir metin seslendirmesini yapabilirim. Hatta bir tren yolculuğu esnasında bile benden istenen bir metni seslendirip gönderdiğimi söylemeliyim.

Benim yaptığım asıl işe gelecek olursak, seslendirme işleri de bugün yapay zekânın bu konuda ortaya çıkardığı hayret verici işlemlere/sonuçlara bakıldığında yakın gelecekte artık bir ihtiyaç olmaktan çıkacak. Biz bu işlerle ilgilenen maalesef ki son nesil olacağız. Ancak bu değişimin önünde durulamayacağının da farkındayım.

Medya mensubu olmak nasıl bir duydu?

Bilgilendirme, bilgi verme, bilgiyi veren kişi olmak mutlaka ki çok heyecan verici ve güzel bir duygu. Ben daha çok işte bu bilgiyi veren kişi olarak yer aldım bugüne kadar.

Yıllarca haber sundum. Hep iyi haberleri vermeyi istedim tabii ki radyo dinleyicilerine ve televizyon izleyicilerine. Ama yaptığımız işte bu mümkün değil.

Başta şehit haberleri olmak üzere ölümlü trafik kazaları haberlerini verirken hep zorlanmışım. Şehit cenazelerini, yapılan törenlerden canlı aktarmak. Elinizde olmadan sesiniz titreyerek sunum yapmak ve bunu engelleyememek. Çok zor. Bunu defalarca yaşadım...

Mesleki bir hatıranızı bizimle paylaşır mısınız?

Meslek hayatımda tabii ki çok sayıda unutamadığım anım var. Bunların en önemlilerinden biri 2001 yılı sonlarında bugün Cumhurbaşkanı olan Recep Tayyip Erdoğan'ın Konya mitinginde sunuculuk yapmamdı. O gün benim için çok heyecan vericiydi. İlk kez büyük bir topluluğun karşısında, yanımda ülke tanınan çok sayıda isimin olduğu bir ortamda yaptığım görev oldu. Gün boyu süren bir hengâmenin en önünde yer almak benim için unutulmaz birçok hatıranın yaşandığı çok önemli bir gün olmuştu.

Bir zamandır ekranlardan ve mikrofondan, hatta Konya'dan uzaksınız. Mesleğe özlem duyuyor musunuz?

Öncelikle şunu söylemeliyim ki bu meslek asla bırakılmaz. Ancak geride bıraktığım otuz yılın ardından şimdi daha esnek çalışıyorum. Eşimin görevi sebebiyle yaklaşık sekiz yıldır Konya'dan ayrırım. Tabii ki bu sürede işimden hiç uzaklaşmadım. Seslendirme çalışmalarına evimden de olsa devam ediyorum. Hep mikrofona başında olmak çok güzel bir tutku. Ve bu tutku hep devam edecek.

Ahmet ŞEN
Konya Şoför Nakliyecisi Ve
Otomobilciler Esnaf Odası Başkanı

Yaşanan gelişmeler hakkında toplumu bilgilendiren, vatandaşlarımızla devlet arasında iletişimi sağlayan, bu zor görevi tarafsız, objektif ve basın ahlâk kurallarına bağlı bir şekilde yerine getiren ulusal ve yerel basınımızın değerli mensuplarının **'10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'**nü tebrik ediyor, çalışmalarında başarılar diliyorum.

Gazetecilik heyecan, tutku ve sabır işidir

Habercilik, teknolojinin gelişimiyle birlikte hız ve erişilebilirlik açısından büyük bir dönüşüm geçirdiğine dikkat çeken Memduh Bilgili, "Gazetecilik benim için bir heyecan, tutku ve sabır işidir. Kimi zaman zor şartlarda haberi yetiştirme gayretiyle yorgun, stresli ve uykusuz kalma durumudur." dedi

Memduh Bilgili, Anadolu Ajansı Konya Bölge Müdürlüğünde şoförlükten muhabirliğe terfi eden merhum babası Metin Bilgili'nin yolunda yürüyüp; gazeteci oldu. Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesinde öğrenciyken Yeni Meram ve Hakimiyet gazetelerinden sonra Anadolu Ajansında çalışıp kendini geliştirdi. Halen Selçuk Üniversitesi Kurumsal İletişim Koordinatörlüğünde editörlük yapan Bilgili ile çalışma hayatını ve mesleğin gelişim sürecini konuştuk.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Derbent doğumluyum. Lise eğitimimi Konya Lisesinde, lisans (Gazetecilik) ve yüksek lisans eğitimimi (Halkla İlişkiler ve Tanıtım) Selçuk Üniversitesinde tamamladım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Gazetecilik mesleğiyle ilk tanışmam, babam merhum Metin Bilgili'nin Anadolu Ajansı Konya Bölge Müdürlüğünde şoför olarak çalışmasının yanı sıra haber yazımı, fotoğraf ve görüntü çekimi ile telsiz dinleme gibi konularda da destek sağlamasıyla gerçekleşti. Çocukluk

yıllarımda bu mesleğe dair edindiğim izlenimler, gazeteciliğe olan ilgimin temelini oluşturdu. Bu ilgi doğrultusunda, eğitim

sürecimde gazetecilik üzerine araştırmalar yapmaya başladım ve lisans eğitimimi bu alanda tamamlamaya karar verdim.

Meslek hayatıma ilk adımımı, lisans eğitimim sırasında attım. Birinci sınıfın ara tatilinde, yaklaşık iki ay boyunca Yeni Meram gazetesine fotoğraf desteği sağlayarak gazeteye katkı sundum. İkinci sınıftan itibaren ise iki yıla yakın bir süre boyunca Hâkimiyet gazetesinde çalışarak mesleki bilgi ve tecrübelerimi geliştirdim. 2012 yılında,

lisans eğitimim devam ederken Anadolu Ajansı Konya Bölge Müdürlüğünde stajyer olarak görev aldım.

2013 yılında mezun olduktan sonra, 2014 yılı Eylül ayına kadar bir süre serbest haberci olarak mesleğime devam ettim.

Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Yeni Meram gazetesinde foto muhabiri, Hâkimiyet gazetesinde muhabir, Anadolu Ajansı Konya Bölge Müdürlüğünde stajyer muhabir ve serbest haberci olarak çeşitli görevlerde bulundum.

2015 yılından bu yana ise Selçuk Üniversitesi Kurumsal İletişim Koordinatörlüğünde haber editörü olarak görevimi sürdürmekteyim.

Başladığınız dönemle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyri nasıl görünüyor?

Habercilik, teknolojinin gelişimiyle birlikte hız ve erişilebilirlik açısından büyük bir dönüşüm geçirdi. Bu gelişimle birlikte internet haberciliği önemli bir ivme kazandı. Anlık haber yayını ve olay yerinden canlı bağlantı imkânlarının yaygın-

laşması, gazetecilik süreçlerini hem hızlandırdı hem de kolaylaştırdı.

Teknolojinin, gazetecilik mesleğine uyum sağlamayı oldukça kolaylaştırdığını düşünüyorum. Ancak bu gelişmelerin yanı sıra internetin yalan haber ve dezenformasyon gibi ciddi sorunları da beraberinde getirdiğini ifade edebilirim.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik benim için bir heyecan, tutku ve sabır işidir. Kimi zaman zor şartlarda haberi yetiştirme gayretiyle yorgun, stresli ve uykusuz kalma durumudur. Ancak bu mesleğin en güzel yanı, gelişmelerle ilgili ilk bilgiye ulaşmanın ve bunu kaleme almanın verdiği tarifsiz mutluluktur.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Mesleğini seven biri olarak gazeteciliğe olan özlemim hâlen devam ediyor. Sahada olmak, olay ve gelişmeleri yerinde takip etmek, gerekli bilgileri toplayıp görsel ve işitsel kayıt almak ve haberi vakit kaybetmeden yetiştirmenin verdiği heyecanın başka bir meslekte bulunamayacağını düşünüyorum. Bu yönüyle gazetecilik, benim için her zaman özel ve vazgeçilmez bir yere sahiptir.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliği arasında önemli farklılıklar bulunmaktadır. Basılı gazetecilik; gazetenin kendisine özgü kokusunu alabilme, fiziksel olarak dokunabilme ve yanında bir fincan çay ya da kahve eşliğinde olayları okuyabilme olanağı tanıyabilmektedir. Buna karşın, internet gazeteciliği basılı gazeteciliğe kıyasla daha yapay bir hissiyat uyandırabilmektedir. İnternet gazeteciliğinin en ön önemli avantajı ise olaylara ilişkin bilgi, fotoğraf ya da görüntüye zaman ve mekân sınırı tanımaksızın anbean ulaşabilme imkânı vermesidir. Bu yönüyle hız ve erişilebilirlik açısından önemli bir üstünlüğü olduğunu da söyleyebilirim.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Gazetecilik; doğru ve tarafsız bilginin vatandaş adına fedakârca kaleme alınmasıdır. Bu süreçte hava şartları, zaman, mekân ve ekipman kısıtlılığı gibi çeşitli nedenlerle sorunlar yaşanabilmektedir. Kimi zaman olay yerinde beklenmedik ve olumsuz durumlara karşılaşılabiliyor. Gazetecilik yaptığım dönemde asayiş ekipleri tarafından gözaltına alınan bazı şahısların küfür ve hakaretlerle üzerime yürütmesi gibi zor anlar yaşadım. Ancak bu tür durumlara karşı sergilediğiniz tutum, hem mesleğinizi en iyi şekilde icra etme çabanızı hem de insanlara bakış açınızı belirler. Ayrıca bu tür olumsuzlukların gazeteciliğin doğasında olduğunun farkında olmak, mesleki duruşunuzu güçlendirir.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Mesleğime askerlik görevimi ifa etmek amacıyla 2014 yılı Eylül ayında ara verdim. Askerlik hizmetimin ardından fiilen sahada olmasam da gazetecilik mesleğini Selçuk Üniversitesi Kurumsal İletişim Koordinatörlüğü bünyesinde sürdürmeye devam ediyorum.

Gazetecinin temel görevleri ve ödevleri üzerine neler söylemek istersiniz?

Gazetecilik mesleği, yerel ya da ulusal basın ayrımı olmaksızın; toplumun ve devlet kurumlarının korunmasında önemli bir sorumluluk üstlenmektedir. Bu bağlamda toplumsal düzenin ve sosyal adaletin sağlanmasında değerli bir misyona sahiptir. Basın, geleceğin planlanmasında bir rehber olmasının yanı sıra tarihsel bir arşiv niteliği de taşımaktadır.

Bu anlamlı görevi benimseyen tüm meslektaşlarıma 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü kutluyor, görevlerinde başarılar ve kolaylıklar diliyorum.

10 OCAK ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ

Gerçeğin ışığında yol almamızı
sağlayan tüm basın emekçilerinin
**10 Ocak Çalışan Gazeteciler
Günü** kutlu olsun.

Feridun GÖNER

Konya Bakkallar Bayiler ve
Kuruyemişçiler Esnaf Odası Başkanı

İnternet medyası çöplük!

İşin mektebini sahada okuyanlardan biri olan Mehmet Koç, Konya televizyonlarında 25 yıl spor görüntülerine imzasını attı. Gazetecilik ve yerel basın değerlendirmesinde bulunan Koç, internet medyacılığı hakkında, "Benim nezdimde çöplüktür" dedi

Konya televizyonlarında 25 yıl spor görüntülerine imza koyan Mehmet Koç ile meslek hayatını, gazeteciliğin dönüşüm sürecini ve anılarını konuştuk.

Siz kısaca tanıyabilir miyiz?

1971 Ankara doğumluyum Konya'ya 1994 yılında geldim. Öğrenim durumum, Lise terk... Meslekte alaylıyım yani.

Medya sektöründe ne zaman çalışmaya başladınız ve hangi kurumlarda görev yaptınız?

Gazeteciliğe Konya'da 1997 yılında başladım. Çalıştığım ilk televizyon MRT daha sonraki yıllarda Kanal 42 ismini aldı. Ben her iki isim altında da görev yaptım. Futbola olan ilgimden dolayı da spor servisinde kameramanlık yaptım. Sonra Kanal 42 Televizyonu da el değiştirdi ve Kanal 1 olarak yayına devam etti... Bu dönemde Endüstri Holding bünyesine geçmişti. 2000-2001 yıllarına kadar bu şekilde yayın hayatına devam etti. Daha sonra yeniden isim değiştirdi ve Yeni Kon-

ya TV olarak bir süre daha yayın yaptım. Bu dönemlerde ben de oradaydım.

Sona uzun yıllar süren bir KON TV döneminiz oldu. Bu süreci anlatır mısınız?

Evet, 2003 yılından itibaren meslek hayatıma Kon TV'de devam ettim ve yaklaşık 18 yıl burada meslek hayatımı sürdürdüm. Konya'nın göz bebeği Konyaspor ile birçok kez Şampiyonluklar kupalar ve yurt dışı tecrübesi yaşadım. Tabi ki küme düşme gibi büyük hüznler de yaşadık. Konya'da aktif olan tüm spor faaliyetlerini takip etmekle birlikte sayısız teknik direktör, futbolcu, antrenör ve başkanlar dönemini müşahade ettik.

Sektörün hızlı bir şekilde dijital dönüşüme uyumlandığı dönemde siz de hızlı bir ayrılık kararı verip kenara çekildiniz. Eski ve yeni dönem medyasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bizim dönemimizde internet medyası bu kadar yaygın değildi ancak haber akışı daha sağlıklı ve güvenilirildi. Eski günler çok daha güzel, insanlar samimi ve güvenilirildi.

Gazetecilik sizin için ne demektir?

Tek cümle ile gazetecilik benim için dürüstlük ve samimiyettir.

Uzun medya serüveninden sonra ticarete atıldınız.

Eski ve yeni medya yapısı hakkında ne düşünüyorsunuz?

Matbu gazetecilik günümüzde maalesef can çekişiyor. Ancak hiçbir zaman yeri doldurulamaz. Bizim ve bizden önceki büyüklerimizin vaz geçilmezidir kâğıt gazete. İnternet medyacılığı; kimse yanlış anlamasın ama hep söyledim söylüyorum, benim nezdimde çöplüktür.

İnsan geçmişe dair bazı şeylere özlem duyar. Siz de gazeteciliği özleyor musunuz?

25 yılı aşkın meslek hayatımdan sonra ticarete atıldım. Fakat gazeteciliğe özlem duymamak da mümkün değil. Tabiri yerinde ise sudan çıkmış balığa dönüyor insan. Dile kolay, 25 yıl spor camiasına hizmetten sonra elbette insanda özlem hissi uyanıyor.

Gazetecilerin önemli meslek hatıraları olur, birini bizimle paylaşır mısınız?

Mesleki hayatım, kimi üzüntü kimi mutluluk veren hatıralarla doludur... İlginç olan birini anlatayım. Pendikspor-Konyaspor maçı için otobüsle İstanbul'a gittim. Tolga kardeşim ile de maçtan önce Kadıköy'de buluşmak üzere sözleşmiş-tik, beni bekliyordu. Otobüsten indim ve servise binerek Kadıköy'e vardım. Tolga'nın tarif ettiği sokaklardan en az üç kez geçtim ama evi bulamadım. Bahsettiğim hadiseyi galiba 1999'da yaşamıştık ve cep telefonu henüz yaygın değil.

Ben sabahın erken saatlerinde gideceğim yeri ararken, elimde kamera sırtımda çantayı gören bir yaşlı bir teyze, "Oğlum bu telaşlı halin nedir, bir olay mı var?" diye sordu. "Teyze, olay yok da ben kayboldum" deyince kâhkaha tufanı koptu... Sonra erkenci pastaneden telefonlarını kullanmayı rica edip Tolga ile haberleştik ve buluştuk.

Yusuf YAŞAR

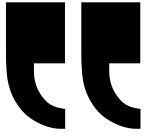
Konya Sarraflar ve Kuyumcular Derneği
Başkanı ve Yönetim Kurulu Üyeleri

Gerçeğe ulaşmak için
emek veren gazetecilerin
10 Ocak Çalışan
Gazeteciler Günü
kutlu olsun.

Sanal basın öne çıkıyor

Gazete ve televizyon başta olmak üzere basın sektöründe birçok mecrada çalışan Hayati Bulut, sektörle ilgili düşüncelerini paylaştı. Bulut, sanal basının yazılı basına göre milyonlarca kişiye ulaşılıyor olmasının, sanal basın tarafından büyük bir avantaj olduğunu aktararak zamanla yazılı basının yerini sanal basının alacağını ifade ediyor

SUN TV ve KTV'de televizyon haberciliği ve şeflik, Türkiye'de ve Konya'da İleri Gazetesinde yazarlık yapan Hayati Bulut daha sonra parti basın danışmanlığı yaptı. KOSKİ ve Meram Belediyesinden sonra halen Konya Ticaret Odasında çalışma hayatına devam eden Bulut ile geçmiş zamanı ve bugünleri konuştuk.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Emekçi bir baba ile ev hanımı olan bir annenin üçüncü evladı olarak 1979 yılının Mayıs ayında Konya'da dünyaya gelmişim. İlk, orta ve lise öğrenimimi Konya'da tamamladım. Atatürk Üniversitesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım (Lisans) mezunuyum. Halen Konya Ticaret Odası Ticaret Sicili Müdürlüğünde çalışma hayatıma devam etmekteyim.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız ve hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Çocukluğumda resim ve müziğin yanı sıra fotoğraf makinelerine de ilgim vardı. Şehir merkezine geldiğim zamanlar fotoğrafçı dükkanlarının camlarında asılı olan fotoğraflara bakar, "Bir gün bu fotoğrafları çeken makinelerden benimde olur mu?" diye hayal kurardım. Lise tahsilimi tamamladıktan sonra hayallerimin peşinden koşmaya başladım. 1998 yılında Türkiye'nin ilk yerel televizyonu olan SUN TV'de gördüğüm bir iş ilanı üzerine müracaat ettiğim kurumda (SUN TV) haber muhabiri olarak mesleğe ilk adımımı atmış oldum. Daha sonra aynı kurumda haber montaj şefi, ilimizde yayın yapan KTV televizyonunda Haber Müdürü, Türkiye'de ve Konya'da İleri

Gazetesi'nde "Türkülerimiz ve Hikâyeleri" başlığı altında köşe yazarlığı, siyasi bir partinin Basın Müşavirliği, Konya Büyükşehir Belediyesi KOSKİ Genel Müdürlüğü ve Meram Belediyesi Basın Müdürlüğünde görevlerim oldu.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Yeni teknolojik cihazların yaşamımıza girmesi, görsel-yazılı basında teknik anlamda büyük yenilikler yaşanmasına vesile oldu. Bu teknolojik yeniliklerle birlikte mesleğin daha da kolaylaştığı düşüncesindeyim. Benim çalışmaya başladığım dönem eski teknolojiden yeni teknolojiye geçilmeye başlandığı bir zaman dilimiydi. İlk haberimi daktilo ile yazdığım gün gibi aklımdadır, fakat kısa bir zaman sonra haberlerimi bilgisayar ortamında hazırlamaya başladım. Ayrıca mesleğimi icra ederken tecrübelerinden yaralandığım büyüklerim kadar da zorluk çekmediğim kanaatindeyim. İnkâr edilemez, onların emeği çok daha fazla ve zahmetliydi. Yeri gelmişken; burada sizin aracılığınız ile bu mesleğe emek-gönül vermiş, kamu menfaatini gözetmiş, adaletten haktan ayrılmadan görevini icra etmiş ve etmeye devam eden tüm meslektaşlarıma vazifelerinde üstün başarılar temenni eder, vefat edenlere de yüce Allah'tan rahmet dilerim.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Hepimizin bildiği üzere gazetecilerin görevi toplumu bilgilendirmek, farkındalık oluşturmak ve olayların gerçeklerini açıklamaktır. Hadiselere farklı bakış açısı ile yaklaşmaktır, kamunun vicdanı gözü kulağı olmak, haksızlığa

karşı durmaktır. Güçlüye değil haklıya taraf olmaktır. Benim gözümde gazetecilik; iştir, aştır, aşktır.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Şüphesiz ki çok özlem duyuyorum. Şahsi düşüncemdir; kimseyi hedef almıyorum. Gazetecilik düzgün, dürüst ve ilkeli yapıldığı takdirde güzel meslektir. Bugünün koşullarında gazeteci kalabilmek çetinleşmiştir.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Teknolojik gelişmelerin ilerlemesiyle birlikte basılı gazetelerde zama-na ayak uydurdular. Onlarca kişinin emek harcayarak çıkardığı gazete; internet ortamında artık tek bir kişi tarafından hazırlanıp yönetilebiliyor hale geldi. Kalabalık ekip ve donanım ihtiyacı duymadan eğlence, gezi, haber, belgesel programları hazırlanıp dijital mecralarda yayınlanabiliyor olması da internet gazeteciliğinin- yayıncılığının ne kadar kolay olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir. Yazılı basına göre milyonlarca kişiye ulaşıyor olması da en büyük avantajdır. Zamanla sanal basının yazılı basının yerini alacağı da yadsınamaz bir gerçektir.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Birçok anım var ama hiç unutamadığım bir olaydan bahsetmek istiyorum. Mesleğe ilk başladığım zamanlar; heyecanlıyım ve işimi en iyi yapabilmenin derindeyim. Haber Müdürümün "Hayati, Doğanlar mahallesinde iki aile arasında kavga çıkmış, kameranı hazırla, hemen olay yerine gidiyorsun" demesiyle yola koyuldum. Tabi o zamanlar mahalleyi ve mahallenin yapısını hiç bilmiyordum. Kısa bir süre sonra olay yerine ulaştım, çekim yapmaya başladım. Binalardan üzerime boş b... şişeleri atılmaya başladı. Yere düşen şişeler tuz buz oluyor, hem kendimi koruma-ya, hem de çekim yapmaya çalışıyordum. Emniyet güçleri de olayın büyümemesi için büyük çaba sarf ederken, bir anda sırtıma keskin ve sivri bir cismin temas ettiğini hissettim. Hafif başımı çevirdiğimde kavganın tarafı olduğunu sonradan öğrendiğim bir kişi elindeki bıçak ile beni öldür-mekle tehdit ediyordu, sakinliğimi koruyarak; "polis kamerası olduğumu, bu görüntüleri emniyet için çektiğimi" söyleyip oradan uzaklaşmışım. Üstünden seneler geçmesine rağmen bu hadiseyi hiç unutmadım.

KOSKİ Genel Müdürlüğünde çalışırken, kısa adı UKİDEK olan Uluslararası Küresel İklim Değişikliği ve Çevresel Etkileri adlı konferansın sekretaryası ve medya ilişkilerini yönetmekle görevlendirilmişim. Yüz on dokuz bilim adamının katıldığı ve Türkiye'de gündem olan organizasyonun kusursuz işlemesinden büyük mutluluk duymuştum. Çeşitli milletler-den çok katımlı, uluslararası çapta bir faaliyetimizdeki planlama ve icra kabiliyetimiz konuklarımızın da takdirini kazanmıştı.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Siyasi partinin basın biriminde görev almıştım. O süreçte basınla yine iç içe olduk. Sonraki dönemlerde de belediye, KOSKİ, Ticaret Odası gibi kurumlarda görev yaptım.

Hüseyin Keçeci

Hak-İş Konya İl Başkanı ve Hizmet-İş Sendikası
Konya 2 Nolu Şube Başkanı

Halkın gözü ve kulağı olan,
zor şartlar altında çalışan basın
sektörünün emekçileri, değerli
arkadaşlarımızın **Çalışan
Gazeteciler gününü** en içten
duygularımla kutluyorum.

Yerel basını güçlü olan şehirler hem ülke hem de dünyada tanınır

Ailenin tek gazetecisi olan amcasının yanında mesleği öğrenerek bugün kendi gazetesinin sahibi olan Mevlüt Boyalı, yerel basının şehirlere kazandırdıklarıyla ilgili, "Şehirde özel haber ve içerik üreterek şehrin gelişimi ve tanıtımına ciddi katkı sunulur. Yerel Basını güçlü olan şehirler her zaman hem ülke hem de dünya ölçeğinde birçok alanda daha tanınır hale gelir." dedi

Mevlüt Boyalı, Hakimiyet Gazetesinin kurucu ortağı olan amcası Celalettin Boyalı'nın teşviki ile gazetesinin reklam departmanında göreve başladıktan sonra, görevlendirildiği alan ile sınırlı kalmayıp habercilik yaptı, sektörel dergilere imzasını koydu. İkinci görev yeri Konya'nın Sesi el değiştirdiği haftalık İmza Gazetesini sektöre kazandırdı. Boyalı ile dün, bugünü ve yarını konuştuk.

Siz kısaca tanıyabilir miyiz?

1979 yılında Konya'nın Meram ilçesinde, ailemin dördüncü çocuğu olarak dünyaya geldim. Çocukluğum, Meram'ın güzide mahallelerinden Lalebehçe ve Aşkan mahallelerinde geçti. Geniş bir aile yapımız vardı. Dedem, daha büyük dedem derken çocukluk yıllarımız bir hayli güzel geçti. İlkokul eğitim öğretimimi Meram'da bulunan Mehmet Hasan Sert İlkokulu'nda, Ortaokulu Meram Ortaokulu'nda, lise tahsilimi ise Meram Endüstri Meslek Lisesi'nde tamamladım. Akabinde ayakkabı imalatçısı olan babam Ali Boyalı'nın yanında çalışmaya başladım. Burada yaklaşık beş yıl kadar çalıştım.

Ayakkabı imalatçısı iken gazeteciliğe nasıl başladınız?

Ailemizin tek gazetecisi olan amcam Celalettin Boyalı'nın basının içerisinde olması, benim sektörü daha da yakından tanımama fırsat sundu. Bu yüzden amcamın 1998 yılında Yeni Gazete adıyla çıkarıp, daha sonra Hakimiyet ismiyle devam etme sürecini yakından gözlemledim.

Konya basınının köklü isimlerinden olan amcam Celalettin Boyalı'nın teşvikleriyle gazeteciliğe 2005 yılı şubat ayında alaylı olarak başladım. İlk olarak amcam Celalettin Boyalı ve ortağı Yusuf Gürbüz'ün sahibi olduğu Hakimiyet gazetesinde reklam bölümünde çalışmaya başladım. Bu sırada kendimi geliştirerek haber ve fotoğraf alanında da gazeteye katkı sundum. Fakat muhabirlik ve editörlük görevleri yapsam da reklamı hiç bırakmadım. Çalışma sistemim her dönemde aynı oldu. Şimdi de aynı sistemle devam ediyorum.

Yazılı, görsel, işitsel ve dijital mecra fark etmez; medya kuruluşlarının reklam birimlerinin güçlü olması gerekir. Reklam tarafı güçlü değilse işler yolunda gitmeyebilir. Uzun yıllar sonucu oluşan tecrübem bana bunu gösterdi.

Sektörde ikinci bir gazetede çalışmadım. 2005 yılında Konya Hakimiyet gazetesinde başladığım meslek hayatıma 2009 yılında Konya'nın Sesi gazetesinin de kurulmasıyla birlikte iki gazeteye de ortak çalışmalar yaparak devam ettim. 2014 yılında Konya'nın Sesi'ni Matbacılar Sitesi'ne taşımamız ile bu gazetede Reklam ve Halkla İlişkiler Sorumlusu olarak çalıştım. 2022 yılında Konya'nın Sesi gazetesinin devredilmesinden dolayı aynı yıl içerisinde Konya İmza Gazetesini kurarak basın camiasında varlığımızı devam ettirme kararı aldık. Şu anda Konya İmza'nın Sorumlu Yazı İşleri Müdürlüğü görevini yürütüyorum.

Meslekte yaşadığınız bir hatıranızı paylaşır mısınız?

Anılar saymakla bitmez. Yirmi yıla varan bir mesleki birikimimiz var. Çok sayıda şehir dışı seyahatlerimiz oldu. Onlarca meslektaşım ile hem çalışma hem de yol arkadaşlığı yaptık, anılar biriktirdik. Anı değil de, Konya basınında önemli bir yer edinen şu çalışmamızı okuyucularımıza aktarmak isterim.

Konya'nın Sesi gazetemizi ilk çıkardığımız

2009 yılının Aralık ayında sektöre farklı bir soluk getirecek bir çalışmaya imza attık. Günlük yayınlanan gazetemizi haftanın her perşembe günü on bin adet fazla basarak ücretsiz okuyucuyla buluşturduk. Özel haberlerden, köşe yazıları ve reklamlarına kadar dolu dolu bir gazete hazırlıyorduk. Beş-altı kırmızı ışıkta araçlara verdiğimiz gazetemiz hiç gazete almayan kitlelere dahi ulaşmayı başardı.

Biliyorsunuz gazete okumak, kitap okumanın ön hazırlığıdır. Gazete okuma alışkanlığı olan bir insan her şeyi okur. Bu çalışmamız 2020 yılında yaşanan pandemiye kadar aralıksız devam etti. Bu sayede hem gazetemizin marka bilinirliğini arttırdık, hem de insanların okumasına katkı sağladık. Ulusal- yerel firmalarımızın da reklamlarını yayınlarken onların işlerine ve işini büyütmelerine katkı sunduk. On yıl süren bu çalışmamızda çok güzel geri dönüşler de aldık. Konya basınımızda bu uygulamamız önemli bir yer tuttu diyebilirim.

Konya basınımızda yazılı medyayı büyütme için hep çalıştık. Bugün hem yazılı hem de dijital medya kuruluşlarımızı daha nitelikli hale getirmek için kendi mecralarımızda yayıncılığımıza emin adımlarla devam ediyoruz.

İmza gazetesinin kuruluş sürecini anlatır mısınız?

Mesleğimizdeki tecrübe ve birikimlerimizi aktarmak, farklı bir soluk oluşturmak adına Konya İmza gazetesini 2002 yılının mart ayında yayın hayatına, haftalık gazete olarak başlattık. Yazarları, tasarımı ve habere bakış açısıyla takip edilen bir gazete yapmaya gayret ediyoruz. Gazetemiz, ulusal gazete ebadında, üçüncü hamur kâğıda basılı olarak yayın hayatına devam ediyor. 2025 Mart ayında dördüncü yılımıza gireceğiz. konyaimza.com haber sitemiz de aynı devamlılıkla dijital basına katkı sunuyor.

İnternet gazeteciliği hakkında ne düşünüyorsunuz?

Gazeteciliğe başladığımda internet sitesi ve e-mail yeni yeni kullanılmaya başlanıyordu. Belirli kurumlar ve şirketler tercih ediyordu. Bu yüzden 'Matbaa gazeteciliğinin' popüler olduğu dönemde uzun yıllar çalıştık. Dijital gazeteciliğin yaygınlaşacağı ve matbaa gazeteciliğini bir gün bitireceğini öngörebiliyorduk. Bugün geldiğimiz noktada matbaa gazeteciliği arşiv niteliğinde değer bulurken, internet gazeteciliği her geçen gün daha da kullanılır hale geliyor.

Matbaa gazeteciliğinin avantajı, şehrin hafızası olmasıdır. Basılı gazete kalıcı bir matbu evrak ve fiziki bir arşivdir. Kimseye bağlı olmadan yayını ve yayımı yapabilme hakkı var. Mesela bir gün boyunca Konya'da internet kesilse ne olur. Habere kimse ulaşamaz. Ama matbaada gazete basılıp kitlelere ulaştırılabilir. Dezavantajları da var tabii. Okuyucu kitlesine ulaşabilmek dijital gazetecilikte ucuzluğu bir yana, daha kolay.

Günümüzde kitle iletişim aracı olarak dijital gazetecilik tercih ediliyor. Bunun en büyük nedeni de; hep bunu örnek gösteririm, cep telefonudur. Eğer cep telefonlarımız dijitalleşmeseydi. Bugün matbaa gazeteciliği popülerliğini korumaya devam ederdi. İnsanlar evinde veya iş yerinde bilgisayar varsa habere ulaşabileceklerdi. Ama telefonla insanlar dünyanın öbür ucunda da olsa sizin haberinize ulaşabilir. Bu yüzden matbaa gazeteciliğinin çok fazla ömrü kaldığını düşünmüyorum. Ama arşiv niteliğinde yayınların yapılması taraftarıyım. Şu anda tüm basılı yayınlarımız dijital platformlarda da yayınlanıyor.

Konuya biraz lokal, Konya özelinden bakmak istiyorum. İnternet gazeteciliğinde en büyük sorun güven sorunu. Burada yayıncı medya kuruluşuna ve gazeteciye çok iş düşüyor. İnternet gazeteciliğinde; başlığıyla, içeriğiyle doğru haber üreten mecra ve kişiler uzun vadede güveni-

lirliğini tescil eder ve karşılığını görür. Şehirde özel haber ve içerik üretmek şehrin gelişimi ve tanıtımına ciddi katkı sunulur. Yerel Basını güçlü olan şehirler her zaman hem ülke hem de dünya ölçeğinde birçok alanda daha tanınır hale gelir.

Peki, sosyal medya gazeteciliği hakkında neler söylemek istersiniz?

Sosyal medya gazeteciliğini, internet gazeteciliğinin tanıtımının yapıldığı mecra olarak da tanımlayabilirim. Doğru kullanıldığında medya kuruluşuna ve gazeteciye ciddi katkı sağlar. Büyük kitlelere ulaşmasını sağlar. Gazeteci toplumun aynası olmalıdır. Sosyal Medya gazeteciliğinde de bu minvalde hareket edilirse başarı elde edilebilir. Ama iş şova ve para kazanmaya dökelürse sosyal medya, gazetecilikten uzaklaşır.

Mesleğin sorunları nelerdir?

Mesleğimizin sorunları tabii ki var. Biraz istihdam konusuna değinmek isterim. Birçok mesleğin sorunu olduğu gibi bizim sektörde de yetmişmiş eleman sorunu var. İletişim fakültesinden mezun olan gençlerimizin çoğu okuduğu mesleği yapmıyor. Bu mesleği yapmak isteyen gençlerimiz de ekonomik gelirlerini çok beğenmiyor. Bu nedenle çok az sayıda kardeşimiz meslekte tutunabiliyor. Bu konuda gazete, internet sitesi ve tüm medya kuruluşlarının şehrin iş dünyası, kurum ve kuruluşları tarafından daha çok gelir sağlayıcı projelerle desteklenmesi gerekiyor. Medya kuruluşu ekonomik olarak güçlü olursa, kadro ve içerik anlamında da güçlü olur. Bu durumda şehrimize, ülkemize katkı sağlar diye düşünüyorum.

Derginizde bize de yer ayırdığınız, şahsıma bu fırsatı verdiğiniz için teşekkür ederim. Bu vesileyle tüm gazetecilerimizin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü tebrik ederim. Tüm meslektaşlarıma güzel haberlerle dolu, bereketli bir yıl olsun.

'Zorluklar merakı canlı tutar, öğrenmeyi sürekli hale getirir'

Konya Büyükşehir Belediyesi KOSKİ Genel Müdürlüğü Basın Bürosu'nda on iki yıldan fazla bir süredir aktif olarak çalışmaya devam eden Mehmet Emin Yumuşak zorlukların merakı canlı tutduğunu ve öğrenmeyi sürekli hale getirdiğine dikkat çekti

Mehmet Emin Yumuşak soy ismiyle müsemma, gayet mülayim, mütebessim bir meslektaşımızdır. Çalışırken yüksek tahsili de adeta hobi edinip diploma üstüne diploma alan Mehmet Emin gazete ve televizyon çalışmalarının ardından bir süre TBMM'de danışmanlık yapsa da Konya'ya döndü ve sektörün dışına çıkarak memuriyeti tercih etti; halen de KOSKİ'de görev yapıyor. Neler mi anlattı Mehmet Emin; buyurun:

Kendinizden biraz bahseder misiniz?

23 Nisan günü, milli bayramın kutlandığı bir günün anlamına denk gelen bir tarihte, dünyaya geldim. Hayatımdaki özel günlerin hep tarihi olaylarla ilişkili bir tarafı var. Ablam 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramında, abim ise 10 Kasım'da doğmuştur. 1 Mayıs'ta işe başlamam ve 12 Eylül'de evlenmem gibi hayatımda çok önemli tarihler var. Planlayarak yaptığım bir şey değil tabii ki bu.

Babamın memuriyeti sebebiyle ailem Eskişehir'den gelerek Konya'ya yerleşti. Babamın emekliliği sonrasında da bu şehirde kalmaya karar verdik. Aslen Konyalı olsak da aile efradımız ve yakın akrabalarımızın tamamına yakını Eskişehir'de yaşadığı için bu şehir bizim için hep bir ikinci memleket oldu. Eskişehir'e sıklıkla ziyaretlerde bulunarak bağlarımızı zihnen canlı tutarız.

Eğitim hayatınızı hangi okullarda tamamladınız?

Eğitim hayatım boyunca farklı alanlarda kendimi geliştirme fırsatım oldu. İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi (lisans), Anadolu Üniversitesi İktisat Fakültesi Kamu Yönetimi (lisans) eğitimimi tamamladım. Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Maliye bölümünden (önlisans) diploma aldım. Daha sonra, teknik bir alan olan Fotoğrafçılık ve Kameramanlık bölümünü (önlisans) Atatürk Üniversitesi'nde bitirme fırsatı buldum. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümünde de yüksek lisans yaptım. Tüm bu eğitimlerin mesleki hayatımda bana büyük bir vizyon kazandırdığını söyleyebilirim.

Gazetecilikle nasıl tanıştınız?

Üniversite okurken bir yandan da bu mesleğe adımımı atmış bulundum. Esasında gazetecilikle abim sayesinde tanıştım. Abim bu meslekte yer alıyordu. Anlattığı maceralar, ilginç olaylar beni her zaman büyülemiştir. Onunla birlikte basın dünyasını daha yakından tanıma fırsatım oldu. Bu hikâyeler sayesinde gazeteciliğe özendiğim söylenebilir. Ancak bu özenti zamanla benim mesleğim oldu. Abim mesleği bırakmış olsa da ben şöyle bir geri dönüp bakmadan bu yolda yürümeye devam ettim.

Hangi kurumlarda görev yaptınız?

Medya sektöründe çeşitli kuruluşlarda farklı görevlerde çalıştım. Muhabirlikten haber müdürlüğüne kadar birçok farklı rolde deneyim kazandım. Bu kuruluşlar arasında Memleket gazetesi, KTV, Anadolu Manşet gazetesi, Rasyonel dergi, Kobi Enerji gazetesi, Yeni Meram gazetesi, Hakimiyet gazetesi ve Konya'nın Sesi gazetesi gibi önemli medya kurumları bulunuyor.

Ayrıca AK Parti Konya İl Başkanlığı'nda rahmetli Şerif Onar ile iki yıla yakın bir süre birlikte çalıştım. TBMM'de kısa bir danışmanlık deneyimim oldu. Bugün ise Konya Büyükşehir Belediyesi KOSKİ Genel Müdürlüğü Basın Bürosu'nda on iki yıldan fazla bir süredir aktif olarak çalışmaya devam ediyorum.

Medyadaki mesleki zorluklarla ilgili neler söylemek istersiniz?

Mesleki hayatımda karşılaştığım zorluklar, bana her defasında yeni şeyler öğretmiştir. Sıfırdan bu mesleğe başlayanların daha sonra başarılı olduklarına defalarca tanık oldum. İlk defa fotoğraf makinesi kullanıp, bilgisayar klavyesine dokunan biri olarak bu mesleği sahada öğrenmenin ne kadar değerli olduğunu bizzat tecrübe ettim. Bu zorluklar merakı canlı tutan, öğrenmeyi sürekli hale getiren deneyimlere dönüşüyor.

Aktif gazetecilik yaptığınız dönemle bugünün şartlarını nasıl mukayese edersiniz?

Benim gazeteciliğe çirak olarak girdiğim yıllarda teknoloji bu kadar gelişmiş değildi. Haber toplamak ve yayınlamak daha emek yoğun bir işti. Fotoğraf ve video çekimleri için ağır ekipmanlarla sahada uzun saatler çalışırdık. Bugün ise teknolojinin sunduğu kolaylıklar sayesinde bu süreçler hızlandı. Ancak bu kolaylıklar bazen insanları tembelliğe sürükleyebiliyor. Yine de bugünün gazetecilerinin birçoğu idealist ve topluma faydalı haberler üretmeye çalışıyor. Bu çabaların devam etmesini diliyorum.

Dijital basın hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

Dijital medya, geleneksel medyadan çok daha geniş bir kitleye ulaşma potansiyeline sahip. Bu durum, çağın bir gerçeği ve bence değerli bir olanak. Ancak, dijital platformlarda "eşik bekçisi" eksikliği, bilgi kirliliği ve yalan haberlerin yayılması riskini beraberinde getiriyor. Geleneksel medyada haberi yayınlamadan önce bilgi süzgecinden geçiren muhabirler, editörler bulunurken, dijital medyada bu sorumluluğun eksikliği bazı problemleri ortaya çıkarabiliyor. Bu nedenle, gelecekte bu iki medya türünün dengeli bir biçimde entegre edilmesi gerektiğine inanıyorum. Teknolojiyi daha bilinçli kullanarak topluma daha kaliteli haber sunmak mümkün olabilir.

Son olarak eklemek istedikleriniz var mıdır?

Ben bu meslekte çok değerli kişilerle tanıştım. Çok saygın yöneticilerle çalıştım. Her birine ayrı ayrı minnettarım. Buradan isimlerini tek tek vermek isterdim ama birisinin bile ismini unutursam mahcupiyet yaşarım korkusuyla hepsine ayrı ayrı saygılarımı sunmakla yetineceğim. Meslekte yirmi yılı aşım. Ama halâ kendime gazeteci demeye imtina ederim. Çünkü meslekteki büyüklerimiz tevazu sahibi insanlardı. Tabii ki her jenerasyon kendinden önceki nesle öykünür ve kendinden sonrakiler için olumsuz değertendirmeler yapar. Aynı jenerasyondaki arkadaşlarımızla biz de kimi zaman bu yanılgıya düştük. Ben artık bunun doğru olmadığını kanaatindeyim. Nazım ustanın da dediği gibi "Ben babamdan ileri, doğmamış çocuğumdan gerideyim." Her dönemin kendine ait kuralları olduğunu düşünüyorum. Mesleki etikler çiğnenmediği sürece buna uyum sağlamanın daha doğru olduğunu inanıyorum. Mesleğe yeni başlayan arkadaşlarımıza naçizane tavsiyem ise; özgün ve özgür olmaları... Kendi inandıkları değerler doğrultusunda hareket etmeleri son derece önemli.

Meslekte birlikte çalıştığımız kıymetli büyüklerime hayırlı, güzel ömürler temenni ederken, ebediyete intikal etmiş olanlara da Allah'tan rahmet diliyorum. Bana kendimi anlatma fırsatı verdiğiniz için de sizlere çok teşekkür ediyorum.

Güçlü gazeteci, güçlü basın kuruluşunun, güçlü basın kuruluşları da güçlü demokrasinin tesisini sağlayacaktır.

10 OCAK ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ KUTLU OLSUN

Türk Eğitim-Sen Konya 2 Nolu Şube Yönetim Kurulu

Her ne kadar başarılı olmuş olsa da zaruri sebeplerden ötürü ortaokulu tamamladıktan sonra eğitimi yarıda bırakmak zorunda kalan Gazeteci Çetin Tofan, kendisi için bitmek bilmeyen meslek aşkını anlattı

'Dünyaya yüz kez gelsem yine gazeteci olmak isterdim'

Ulusal ve yerel medyada gazeteci ve televizyon habercisi olarak çalışan, farklı ideolojilerde siyasi danışmanlıklarıyla vizyoner kişiliği öne çıkan, canı sıkıldığında ya da işsiz kaldığında amelelik de yapan Çetin Tofan'ın en bilinmeyen yönü, DSP'den Selçuklu Belediye Başkan Adaylığı teklifi almış olmasıydı. İşten Tofan'ın hayat öyküsü ve anlattıkları:

Sizi tanıyabilir miyiz?

1971 Konya doğumluyum. Beş kardeş arasında ikinci numarayım. Küçük yaşta babamı kaybettiğim için, başarılı olmama rağmen ortaokulu tamamladıktan sonra eğitim hayatıma noktayı koyup çalışmaya başladım.

Vatani görevimi, 1992-1993 yılları arasında, Bingöl'ün Genç İlçesine bağlı Direkli Jandarma Karakolunda Jandarma olarak yaptım.

Asıl mesleğim soğuk demirci olmasına rağmen, kaynağın dumanı cildime zarar verdiği için, doktor tavsiyesi üzerine mesleğimi bırakmak zorunda kaldım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

1994 yılında başlayan ve birkaç kez mola verdiğim, toplamda ise ömrümün yirmi üç yılını verdiğim gazetecilik mesleğine başlayışım, tamamen bir tesadüftür. Ama mesleki başarımdaki en büyük şansım, beni yetiştiren ilk Haber Müdürüm olan Sayın Metin Oralöz ve akabinde bana verdiği öğütlerle yol haritamı belirlememde büyük rolü olan Konya Aydınlar Ocağı Başkanı Sayın Mustafa Güçlü'dür.

Bu tesadüften iyi bir hikâye çıkacak gibi; devam eder misiniz?

1993 yılında vatani görevimi tamamlayıp Konya'ya döndüm. Kaynağın dumanı

cildime zarar verdiği için mesleğime geri dönemiyordum. Kara kara ne yapacağımı düşünürken, dönemin Selçuklu Belediye Başkanı Sayın İsmail Öksüzler beyin Özel Kalemi, aynı zamanda halamın oğlu Sayın Nihat Toran bey beni bir gün makama çağırırdı. Kısa bir sohbetin ardından bana o sihirli soruyu sordu.

"Muhabir olarak gazetede çalışır mısın?"

Muhabirin ne olduğunu bilmeyen ben halaoğluna sordum.

"Muhabir nedir? Ne iş yapar?" diye.

Halamın oğlu;

"Ben seni ulusal bir gazetenin Konya Temsilciliğinde Haber Müdürü olarak çalışan Metin Oralöz'ün yanına göndereceğim. Kendisi benim asker arkadaşım olur. O sana ne yapacağını anlatır. Gazeteci olacaksın" dedi.

Nihat ağabeyimin referans ile Sayın Metin Oralöz'ün yanına gittim. Yaklaşık yirmi dakikalık bir konuşma sonunda işi kabul ettim.

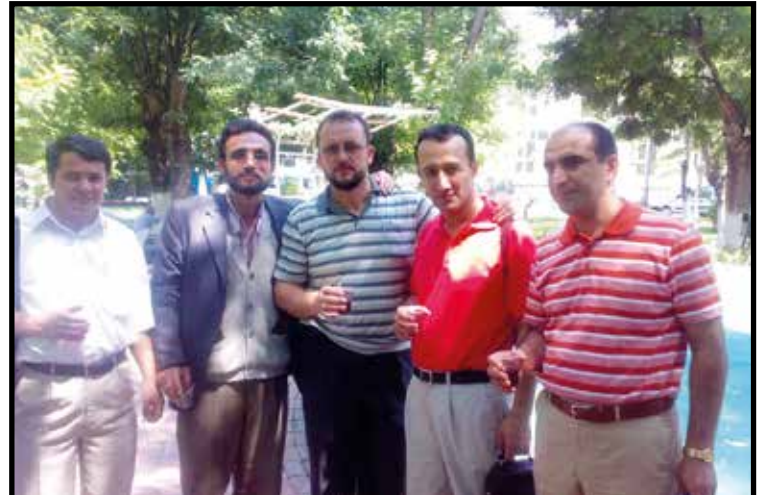
Bitmeyen ve bitmeyecek olan aşkın hikâyesinin başlangıç tarihi, 1 Ocak 1994'tür.

Mesleğimin ilk aylarında gazeteye sadece "Dostlar alışverişte görsün" mantığı ile gidip geliyordum. Çünkü ne muhabirin ne de gazetecilik mesleğinin önemini tam kavrayamamıştım. Ta ki Metin Bey ile mesleğimin üçüncü ayında yaşadığım ve hayatımın kalan bölümünün tamamen değişmesine vesile olacak olaya kadar.

1994 yılında mesleğe başladığımda haberlerimizi daktiloda yazıyor, çektiğimiz fotoğrafları karanlık odada kendimiz tab ediyorduk. Haberdan gelen muhabirin ilk görevi, çektiği resimleri tab etmektir. Çünkü basılan resimler bir an önce kurumsal, şimdiki Kule Site binasının olduğu yerdeki Konya Şehirlerarası Otobüs terminalinden otobüs ile Ankara'ya gönderilmeliydi. Fotoğraflar Ankara'ya doğru yol alırken muhabir gazeteye hızlıca geri dönüp haberini yazmalı, müdürünün onayını aldıktan sonra haberini faks ile merkeze, yani Ankara'ya göndermeliydi.

..... "YE BUNU"

Dediğim gibi... Mesleğimin üçüncü ayı falandı. Müdürümüz Sayın Metin Beyin sabah yaptığı istihbarat toplantısında Konya Valisi Sayın Atilla Vural beyin basın toplantısını takip etme görevi bana verildi. Vali beyin yaptığı basın açıklamasının ardından hızlıca gazeteye gelip, çektiğim resimleri önce Müdürüme gösterdim. Müdürümün onayladığı resmi basıp zarfa koyduk-

tan sonra Konya Şehirlerarası Otobüs Terminalinde Ankara'ya giden otobüsün muavinine teslim edip hızlıca gazeteye geri geldim. Daktilomun başına geçip haberimi yazdım. Sonrasında yazdığım haberi kontrol etmesi için Müdürümün masasına bırakıp yerime döndüm. İşte ne olduysa ondan sonra oldu.

Yaklaşık beş dakika sonra masama gelen Metin Bey, elinde tuttuğu haber kâğıdını gözlerimin içine bakarak avucunda iyice ovuşturup küçülttükten sonra önüme atıp bana "YE" dedi. Oturduğum sandalyeden ayağa kalkıp; "Anlamadım" dedim.

Metin bey sert bir üslupla, "Yazdığın haberi ye diyorum sana" dedi.

"Neden" diye sorunca;

"İnsan bir iş yerine üç ay gelip gider de, bir arpa boyu yol almaz mı?" dedi.

Kısa bir sessizliğin ardından derin derin gözlerinin içine baktığım Metin Beye, "Müdürüm, bana bir ay müsaade eder misiniz? Eğer istediğim süre zarfında ben de her hangi bir değişiklik görmezseniz, istediğinizi yapmaya hazırım" dedim.

Sert bakışlarını tamamlayan sert ifadeleri ile;

"Sana bir ay süre. Önümüzdeki bir ay içinde sende en ufak bir ilerleme görmezsem, seni gördüğün şu camdan aşağı atarım" dedi.

Mesleğimin ilk dönüm noktasını oluşturmuş bu diyalog sonrası, gazetede muhabir olarak çalışan (kıdemli) Sayın Mustafa Balkan ve Müdürüm Metin Beye ne zaman gidip ne sorduysam, bir kez olsun beni eli boş göndermediler.

Kısa sürede kat ettiğim mesafe ve bendeki isteği görmüş olmalı ki Metin Bey, artık fırsat buldukça küçük sohbetlerimizde bana gazetecilik mesleğinin inceliklerini anlatmaya başlamıştı.

Yaklaşık bir yılın sonunda yaptığım özel haberlerin ajanslar aracılığıyla diğer ulusal gazetelere servis edilip yayınlanmaya başlaması, benim mesleğe olan tutkumu daha da artırmıştı.

HAYATIN KENDİSİ HABERDİR

Sizin dönem muhabirlerin habere bakışına dair neler söyleyebilirsiniz?

Meslekte henüz ilk yılımdı. Sözlendiğim. Bir gün, Konya İl Emniyet Müdürlüğünde gerçekleştirilen program sonrası,

İl Emniyet Müdürlüğü binası yanında lokantası bulunan eniştem Rıdvan Garip'in yanına uğradım. Çay içip sohbet ederken eniştem bir ara bana;

"Kayın oğlan, düğün ne zaman?" diye sordu.

Bende, "Bilmiyorum!" dedim.

Sonrasında eniştem;

"Eksiğin neyse söyle, şimdiden gazetelerden kupon biriktirmeye başlayalım" dedi.

O yıllarda özellikle ulusal gazetelerin kuponlar aracılığı ile dağıtmadığı eşya yoktu. Televizyondan buzdolabına, çamaşır makinesinden mutfak araç ve gereçlerine kadar birçok ürün, kuponlar aracılığıyla vatandaşlara dağıtılıyordu. Eniştemin bu ifadesi üzerine kafamın içinde şimşekler çaktı ve çayımı yarıda bırakarak hızlıca gazeteye geldim. Ulusal gazetelerin kuponları gözükecek şekilde yere yayıp, masa üzerinden resimlerini çektim. Fotoğrafi tab yapıp hemen daktilomun başına geçtim. Haberimin başlığı hazır. "Düğünlerde Kupon Devri."

Hemen bir spot ve girişin ardından haberime eniştemin ifadeleri ile devam ettim. Telefon ile görüştüğüm sözlümün söylemleri doğrultusunda yön verdiğim haberimi, müstakbel kayınpederimin ifadeleri ile tamamladım. Müdürüm Metin Beyinde hoşuna giden haberimi, faks ile hemen gazetemizin genel merkezine gönderdim.

Bir sonra ki günü ipe çekiyordum. Çünkü kafamda cevap bekleyen birçok soru vardı. Acaba haberim gazetemizin Konya sayfasında mı? Bölge sayfasında mı? Yoksa Türkiye geneli bölümünde mi yayımlanacaktı? Servis edilmesi halinde diğer ulusal gazeteler de sayfalarında haberime yer verecekler miydi?

Sabah erkenden gazeteye gittim. İlk olarak kendi gazetemize baktım. Haberim gazetemizin Türkiye geneli bölümünde, hem de altında imzam ile yayımlanmıştı. Sonrasında tek tek ve dikkatli bir şekilde diğer ulusal gazetelere bakmaya başladım. Haberimin toplamda dört ulusal gazetede daha yayımlandığını gördüm.

Hani ses sanatçıları zaman zaman der ki; "Bizim en büyük mutluluğumuz, hayranlarımızın alkışlarıdır." İşte o an benim için en büyük mutluluk, altında imzam ile haberimin ulusal gazeteler aracılığı ile Türkiye genelinde yayımlanması oldu.

MESLEĞE MOLA

Başarılı bir muhabirken hastabakıcılığa neden ve nasıl geçtiniz?

Yaklaşık iki buçuk yılın ardından, çalıştığım gazetenin idari kesiminde yaşanan değişime ayak uyduramadığım için gazeteden ayrıлып, Konya Tıp Fakültesi Hastanesi Kardiyoloji Bölümüne hasta bakıcı olarak başladım. "Kadro gelecek" umudu ile girdiğim işte yaklaşık bir yıl çalıştım.

Benim için mükemmel bir tecrübe olan bu iş sayesinde insanların gerçek yüzünü tanıma fırsatını buldum.

Gazeteci iken kimi zaman kapıda karşılayan kimi zaman odasına girdiğimde oturduğu yerden ayağa kalkıp, "Ooo Çetin bey, hoş geldiniz" diyen insanlar, hastane koridorunda üzerimde mavi önlükle beni görünce yüz çevirir olmuşlardı.

MESLEĞE DÖNÜŞ

Mesleğe dönüş kararını nasıl aldınız?

Hastaneye kadro geleceği konusunun söylentiden ibaret olduğunu bölüm Başkanımız Sayın Hasan Gök beyden teyit ettikten sonra, yeniden gazetecilik mesleğine geri dönme kararı aldım. 1998 yılında Kameraman-Muhabir olarak başladığım KON TV ile mesleğe ikinci kez merhaba dedim.

ÖZEL HABER VE SİYASET

Meslek hayatınıza yön verenlerden biri olarak Aydınlar Ocağı Başkanı Dr. Mustafa Güçlü'den bahsettiniz. Bu konuyu anlatır mısınız?

KON TV'de başladığım ilk yıllarıydı. Bir gün, daha öncesinde farklı programlarda karşılaştığım Konya Aydınlar Ocağı Başkanı Sayın Mustafa Güçlü bey ile bir program sonrası sohbet etme fırsatım oldu. Son derece keyifli ve bir o kadar da yararlı geçen sohbetimizde Mustafa Bey bana;

"Çetin, haberlerini yakından ve beğenerek takip ediyorum. Gelecek vaat eden bir gazetecisin. Daha yolun başındasın. Çalıştığın, ister yazılı ister görsel medya olsun. Her iki medya gurubunun kendi içinde birçok farklı bölümleri var. Yapman gereken, her birim hakkında kendine yetebilecek kadar bilgiye sahip olmaktır. Ama

içlerinden en çok sevdiğin bölümü seçip, o alanda kendini çok iyi yetiştirip, uzmanlaşmalısın” dedi.

“Neden” diye sordum.

Mustafa Bey;

“Gün gelir, birileri uzmanlaştığın alan ile ilgili bilgi veya tecrübene ihtiyaç duyabilir. İşte o zaman seni arayıp bulurlar” dedi.

Mustafa Beyin konuşmasının ardından kendilerine;

“Ben siyaset ve özel haber yapmayı çok seviyorum” dedim.

Mustafa Bey de bana;

“O zaman bu iki alanda kendini yetiştirmelisin” dedi.

Özel haber konusunda kendime çok güveniyordum. Zaten yaptığım özel haberlerin kamuoyundaki yansımaları, kendime olan güvenimi doğruluyordu. Peki, siyaset alanında ne yapmalıyım? Mustafa Beye sorduğumda,

“Birincisi; farklı görüşlerde yayın yapan televizyon kanallarının ana haber bültenlerini elinden geldiği kadar takip etmeye çalış.

İkincisi; yine haftanın belli günlerinde farklı televizyon kanallarında yayımlanan açık oturumları takip etmeye çalış.

Ve üçüncüsü; ister yerel, isterse ulusal gazetelerin haber ve köşe yazarlarını mutlaka takip etmeye çalış. Bunları yaparsan, siyasi muhabirlik alanında başarılı olacağına inanıyorum” diye cevaplandırdı.

Sayın Mustafa Güçlü Bey ile bu yaptığım sohbet, meslek hayatımın bana göre ikinci dönüm noktasını oluşturdu. Çünkü bu sohbet sonrası Mustafa Beyin önerileri doğrultusunda kendime yeni bir yol haritası çizip, bu yolda yürümeye devam başladım.

İNŞAATTA AMELELİKTEN, BASIN DANIŞMANLIĞINA

Bir dönem ameleliğe de mi meraklanmıştınız?

Evet, amelelik ile basın danışmanlıklarım arasında gel-gitler yaşadım. Yaklaşık altı yıl çalıştığım KON TV’den, maaş anlaşmazlığı nedeni ile ayrılıp, parke taşı döşeme işi yapan arkadaşlarımın yanında, yevmiye ile ameleliğe başladım.

Bir gün, Çumra Şeker Fabrikasının giriş kapısındaki parkelerin tamiratını yapıyor-

duk. Cep telefonum çaldı. Telefonumu açtığımda karşıma, Konya Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Sayın Sefa Özdemir ve Konya’nızın deneyimli gazetecilerinden Sayın Uğur Özteke çıktı.

Sayın Özdemir ve Sayın Özteke;

“Çetin neredesin?” diye sordular.

“Çumra’da taş döşüyorum” dedim.

Ben öyle cevap verince Sayın Özdemir ve Sayın Özteke beni Çumra’da okey oynuyor zannedip,

“Bırak okey’i. Şimdi okey zamanı değil.

AK Parti Konya Büyükşehir Belediye Başkan Aday Adayı Sayın İbrahim Baz bizden basın danışmanı istedi. Bizde seni önerdik. Seçim bürosunda seninle görüşecek. Çabuk gel” dediler.

Bende Sayın Özdemir ve Sayın Özteke’ye;

“Ben okey oynamıyorum, gerçekten parke taşı döşüyorum ve burada iki günlük işimiz var. Arkadaşlarımı yarı yolda bırakmam. Sayın Baz ister beklesin iki gün sonra görüşelim, isterse başka bir arkadaşına baksın” dedim ve telefonu kapattım.

Yaklaşık yarım saat sonra telefonum yeniden çaldı ve telefonun ucundaki Sayın Özdemir;

“Sayın Baz ile görüştük. İki gün sonra seni Hazım Uluşahin’deki seçim bürosunda bekliyoruz” dedi.

İki gün sonra AK Parti Konya Büyükşehir Belediye Başkan Aday Adayı Sayın İbrahim Baz ile seçim bürosunda buluşup konuştuk ve anlaştık.

İlk danışmanlık deneyimimdi. Hem Sayın Baz’a beni öneren Sayın Özdemir ve Sayın Özteke’ye karşı mahcup olmak istemiyordum, hem de; Sayın Güçlü’nün önerileri sonrasında çizdiğim yeni yol haritasında ne kadar yol aldığımı görmek istiyordum.

Sayın Baz ile seçim sürecinde yaklaşık 45 gün birlikte çalıştık. Bu süreçte Sayın Baz adına yaptığım haberler, gerek yazılı ve gerekse görsel medyada hep AK Parti’nin çok güçlü Konya Büyükşehir Belediye Başkan Aday Adaylarının haberlerinin önünde yer aldı.

Elbette buradaki başarımın perde arkasında, meslektaşlarımın şahsıma verdikleri özel desteğin katkısı büyük oldu. Hepsine desteklerinden dolayı ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Aday Adayı ile çalışıp Aday’a da danışman oldunuz. Bu grafik nasıl gelişti?

Yanlış hatırlamıyorsam, AK Parti’nin gireceği ilk yerel seçim (2004) olması hasebiyle sadece Konya Büyükşehir Belediye Başkanlığı için 70’in üzerinde Aday, başkan adayı olabilmek için müracaatta bulunmuştu. Bunun üzerine AK Parti Konya İl Başkanlığı temayül yoklamasına gitti. Temayül yoklamasından delegelerin çoğunluğunun oyunu alan Tahir Akyürek Bey, AK Parti’nin Konya Büyükşehir Belediye Başkan Adayı oldu.

Sayın Baz ile helalleşip ayrıldıktan yaklaşık iki gün sonra, AK Parti Konya İl Teşkilatından telefon ile beni arayıp, İl Binasına davet ettiler. İl Binasına gittiğime beni bekleyen İl Başkan Yardımcıları Sayın Ethem Öztoklu ve İsmail Sahar;

“Dün akşam İl Yönetim Kurulumuz yaptığı toplantıda, AK Parti Konya Büyükşehir Belediye Başkan Adayımız Sayın Tahir Akyürek Beyin seçim boyunca basın danışmanlığını yapacak üç isim arasından seni seçti. Tahir Beyin de tercihi sizden yana oldu” dediler.

Böylelikle, siyasi danışmanlık konusunda ikinci deneyimim için ikinci adımımı atmış oldum.

VE BAKAN DANIŞMANLIĞI

Sonra neler oldu?

Yerel seçimlerin sona ermesiyle yarım bıraktığım amelelik işine yeniden döndüm. Yaklaşık 1,5 yıl kadar daha inşaatlarda amele olarak çalıştım. Bir gün yine cep telefonum çaldı. Telefonun ucundaki isim bu kez, Kontv’de yaklaşık 6 yıl birlikte çalıştığım arkadaşım Mustafa Varol’du. Kısa bir sohbetin ardından bana yeni kurulan Memleket Gazetesi’nden bahsetti ve kurulan kadroda mutlaka benimde olmam gerektiğini söyledi.

Mustafa’nın telkinleri sonrası gittiğim gazetede, gazete sahibi Sayın Adem Alem-dar ile görüştüm. Yarım saat kadar süren görüşmenin ardından bir kaç gün sonra gazetede Yazılı İşleri Müdür Yardımcısı olarak çalışmaya başladım.

Gazete yeniydi. Kendi rüştünü ispatlaması gerekiyordu. Peş peşe yaptığımız ve ses getiren özel haberler, hem gazetenin isminin duyulmasına büyük katkı sağladı

hem de isminin sadece Konya basınında değil, Konya basınına yakından takip eden insanların beyininde yer etmesini sağladı.

Sanırım 2006 veya 2007 yılıydı. Konya'nın merkez Selçuklu Belediyesi, yazılı ve görsel medya arasında farklı branşlarda bir yarışma düzenledi. En büyük ödülün, yaptığım haberlere gelen müspet veya menfi eleştirilerin olduğuna inanan birisi olarak yarışmaya katılmak istemesem de, gazete sahibi Adem Bey, gazetenin tanıtımına adına son derece önemli bir fırsat olduğunu ifade ederek, beni yarışmaya girmeye ikna etti. CHP Konya Milletvekili Merhum Nezir Büyükcengiz Beyin resmi ile katıldığım yarışmada birinci olmuşum. Ödül töreninde, dönemin Selçuklu Belediye Başkanı Sayın Adem Esen Bey'in ödülümü verirken kulağıma eğilip;

"Çetin, bu resmi nasıl çektin?" sorusu, bugün hala kulaklarımda hissedebiliyorum.

Sami Güçlü Beyin danışmanlığına nasıl başladınız?

Bir gün masamda oturmuş haber yazıyordum. Bir ara yanıma gelen gazetenin sahibi Adem Bey;

"Çetin Bey, işiniz acele değil ise kısa bir ara verin. Odamda bekleyen Sami Bey sizinle görüşmek istiyor" dedi.

Adem Beye dönüp;

"Sami Bey kim?" diye sordum.

Adem bey;

"Eski Tarım ve Köy İşleri Bakanı, Ak Parti Konya Milletvekili Sayın Sami Güçlü bey" dedi.

Şaşırmıştım. Sandalyemden ayağa kalkıp Adem Bey,

"Hayır mı? Sayın Bakan Bey benimle ne konuşmak istiyor?" diye sordum.

Adem Bey,

"Odama gidince öğrenirsin" dedi.

Sayın Güçlü ile aslında Bakanlık döneminde kısmen tanışıyorduk. Ama hiç başa görüşmemiz olmamıştı.

Hemen Adem Beyin odasına gittim. Kısa bir sohbetin ardından Sayın Bakan bana;

"Çetincğim. Bana, Konya'da benim adıma işlerimi takip edebilecek, Konya'daki önemli gelişmelerden beni anında haberdar edebilecek, adıma haberler yapıp, ziyaret programları ayarlayabilecek birisi lazım. Kısacası benim danışmanlığı-

mı yapabilecek biri. Ben biraz araştırma yapıp, birkaç kişi ile görüştüm, hepsi senin ismini verdi" dedi.

O an çok gururlanmıştım. Aklıma yıllar önce Konya Aydınlar Ocağı Başkanı (Bakan Beyin kardeşi) Sayın Mustafa Güçlü beyin verdiği nasihatler geldi. O an saniyeler içinde yaptığım beyin fırtınası sonrasında vardığım sonuç, iyi ki Mustafa Beyi dinlemişim ve iyi ki siyasette kendimi yetiştirmişim oldu.

Bakan beyin teklifini büyük bir sevinç ve gururla kabul ettim. Sayın Bakan Bey ile dolu dolu geçen yaklaşık üç yıl boyunca, Konya'mız adına çok önemli çalışmalara imza attık. Bu çalışmalardan en dikkat çeken ise Konya'nın asırlık projesi "Mavi Tünel Projesi"nin ihale sürecinin başlatılması oldu.

Uzun bir süre internet medyası da yönettiniz ama başarılarla dolu serüvenin sonunda gözden irak olmayı seçtiniz; neden?

Dile kolay. Tam yirmi üç yıl. Tesadüfen muhabir olarak girdiğim gazetecilik mesleğimde yerel, bölgesel ve ulusal gazete ve televizyonlarda İstihbarat Şefliği, Haber Müdürlüğü, Sorumlu Yazı İşleri Müdür Yardımcılığı, Haber Koordinatörlüğü gibi görevlerin yanı sıra, 2014 Yerel Seçimleri öncesinde TV42 Televizyonunda siyasi program yaptım.

2011 yılında medyadan ayrılıp adıma kurduğum evrenselgundem.com haber sitesi, yaptığım haber ve köşe yazarlarımla etkili yazıları ile yeniden beni Konya'nın gündemine oturtmuştu. Kesintisiz olarak tam yedi yıl boyunca yayın hayatını sürdürdüğüm haber sitemi, 2018 yılında çok zorlandığım için kapatmak zorunda kaldım. Çünkü bu yedi yıllık süreçte hem haber sitemi canlı tutmak hem de danışmanlık görevleri yapmak beni bir hayli yordu.

Başka kimlere danışmanlık hizmeti verdiniz?

Mesleğimle paralel olarak yürüttüğüm işler ise şöyle;

* RİDA Yetim Derneği Başkanı Sayın Mehmet Şahin beyin danışmanlığı,

* Türkiye Partisi Konya İl Başkanı Sayın Erdoğan Çalışkan beyin danışmanlığı,

* Konya Tabip Odası Başkanlık seçimlerinde Oda Başkanlığına aday olan Sayın

Seyit Karaca beyin danışmanlığı,

* Kısa adı KONSİAD olan Konyalı İş Adamları Derneği Konya Şube Başkanı Sayın Hasan Hüseyin Aydın beyin danışmanlığı, gazetecilik mesleğimi icra ederken yaptığım diğer işlerden sadece bazıları.

DÜNYAYA 100 KEZ GELSEM ...

Mesleği özlüyor musunuz?

Bir insan yaşayabilmek için üç şeye ihtiyaç duyar. Hava, su ve yiyeceği. Gazetecilik mesleği de benim için en az hava, su ve yiyecek kadar önemlidir. Dünyaya yüz kez gelsem yine gazeteci olmak isterdim. Çünkü o mürekkebi yalayan bir kişi, kolay kolay iflah olmaz.

Meslekte biraz aykırı biriydim. O nedenle, çalıştığım gazete ve televizyonlarda yaptığım veya yapmak istediğim haberler konusunda patronlarla zaman zaman sürtüşmeler yaşadım. Ta ki, kendi adıma kurduğum haber sitesinde özgürce yazmaya başlayana kadar. Yaptığım haberlerle ilgili tebrikler aldığım kadar, zaman zaman tehditte edildim. Ama çizgimden asla taviz vermedim.

Mesleği bırakmamın üzerinden yaklaşık altı-yedi yıl kadar zaman geçti. Bugün halâ gittiğim yerlerde masa üzerinde bir gazete görürsem baştan aşağı incelerim. Hemen her akşam bir ulusal TV kanalının, gece yarısı ise bir başka ulusal TV kanalının haberlerini mutlaka izlerim. Yetmez, bilgisayarımın yerel ve ulusal yaygın yapan beş-altı internet haber sitesine göz atarım. Kaliteli ve tarafsız açık oturumları takip etmeye çalışırım.

Medyadaki değişimi nasıl görüyorsunuz?

Dünyada yaşanan değişim elbette yazılı ve görsel medyayı da etkiledi. Mesleğe başladığımda haberleri daktiloda yazıp karanlık odada resmimizi kendimiz basardık. Bugün haber yazmak için bilgisayarlar var. Gelişmiş fotoğraf makineleri ise karanlık odada resim basma devrinin sona ermesine neden oldu.

Bir dönem çok etkili olan televizyon kanalları ve gazetelerin yerini bugün, internet haber siteleri ve sosyal medya aldı. Öyle ki, değişime ayak uyduramayan gazete ve televizyonlar, internet haber siteleri ve sosyal medya karşısında ayakta

kalma mücadelesi verir hale geldi.

23 yıllık tecrübem bana şunu öğretti. İster yazılı, ister televizyon kanalı, isterse internet haber sitesinde çalışın, fark etmez. Çalıştığınız medya kuruluşunda sürekli kendini yenilemenin dışında, haber bültenlerinizde bol bol rakiplerinizin yapmadığı haberlere yer vermelisiniz. Buna medyada ÖZEL HABER diyoruz. Ve yaptığınız özel haberlerde mutlaka vatandaşa dokunmalısınız.

Burada bir parantez açmak isterim. Bana göre isminin Konya'da bir marka olması ve yukarıda bahsettiğim önemli görevleri icra etmemin önünü iki şeyin açtığını düşünüyorum.

Birincisi dürüstlük.

İkincisi yaptığım özel haberler.

Meslek hayatımın özellikle ilk on beş yılında Konya'da faaliyet gösteren yazılı ve görsel medya arasında çok ciddi ama tatlı bir rekabet vardı. Maalesef üzülerek belirtmeliyim ki, bugün bu rekabeti göremiyorum. Tabi ki bunda, ağırlaşan ekonomik şartların ve gazetecilik mesleğinin eski cazibesinin kalmamasının önemi de büyük. Bence şartlar ne olursa olsun, bu sizin mesleğinizin önünde engel oluşturmamalı.

MESLEĞE VEDA

Dünyada olduğu gibi Türkiye'de de dengeler değişti. Artık haber yaparken kılı kırk yarmak zorundasınız. Birde buna

ekonomik nedenler eklenince, cazibesini yitiren medyadan yıldızlar birer birer kaydı. Emekliliğim de gelmişti. Ayrılmak çok zor olsa da, istemeye istemeye mesleğimi bırakıp, farklı bir sektöre geçtim. Zaman zaman bir araya geldiğim meslektaşlarım ile geçmiş yâd ederken, "İyi ki halamın oğlu benim bu mesleğe girmeme vesile olmuş. İyi ki, ilk haber müdürüm Sayın Metin Oralöz gibi duayen bir gazetecinin yanında mesleğe başlamışım. Ve iyi ki, Konya Aydınlar Ocağı Başkanı Sayın Mustafa Güçlü beyin nasihatlerini dinlemiğim" derim.

Sanki bir şeyi unutuyor gibiyiz! Si bir ara aktif siyaset için teklif almamış mıydınız?

2009 yerel seçimlerine yaklaşık bir yıl kalmıştı. Siyasi Partiler bir taraftan faaliyetlerine hız vermiş, diğer taraftan da belediye başkan adaylıkları için isim arayışına girmişti.

Bir gün cep telefonum çaldı. Arayan, Demokratik Sol Parti Konya İl Başkanı Sayın Betül Öncü hanımefendiydi. Telefondaki kısa sohbetimizin ardından Sayın Başkan, müsait bir zamanda Partinin İl Binasında benimle görüşmek istediğini söyledi. Memnuniyetle kabul ettim.

Aradan birkaç gün geçti. Sayın Öncü'yü makamında ziyaret ettim. Bir bardak çay eşliğinde kısa sohbetin ardından odada bulunan partisinin yönetim kurulu üyelerine dönen Sayın Öncü; "Arkadaşlar,

Çetin bey ile bana biraz müsaade edebilir misiniz? Konuşacağımız bir mevzu var" diyerek müsaade istedi. Oda saniyeler içinde boşalmıştı. Sayın Başkan;

"Çetin bey, yerel seçimlere bir yıldan daha az bir zaman kaldı. Dürüstlüğünüz, mesleki başarınız ve siyaset alanındaki yeteneğinizi biliyorum. Eğer sizde kabul ederseniz, sizi partimizin Selçuklu Belediye Başkan Adayı olarak göstermek istiyorum" dedi.

Çok şaşırmış bir o kadarda mutlu olmuştum. Çünkü en büyük hayallerimden biri, bir gün aktif olarak siyasette yer almaktı. Ama ne zaman niyetlensem her zaman önüme çeşitli engeller çıkıyordu.

Sayın Başkana bu nazik teklifi için teşekkür edip, düşünmek için süre istedim. Birkaç gün sonra yeniden makamında ziyaret ettiğim Sayın Öncü'ye;

"Başkanım, beni onurlandıran teklifinizi ne yazık ki, şu şu nedenlerden dolayı kabul edemeyeceğim. Anlayacağınızı umut ederek tekrar teşekkür ediyorum" dedim.

Gerekçelerimi haklı bulan Sayın Öncü üzülmediğini belirterek; "Aynı siyasi parti ve çatı altında olmasak da, memleket için birlikte çalışmaya devam" dedi.

Yirmi üç yılda çok şeyler yaşadım, çok olaylara tanık oldum. İçlerinde unutamadıklarım arasında yer alan ve yakın çevremden sadece birkaç kişinin bildiği bu anımı, Sayın Başkanın da anlayışına sığınarak, ilk kez kamuoyu ile paylaşıyorum.

'İlçe gazeteciliği öldü!'

Patrondan ziyade; muhabir, tasarımcı ve baskıcı olarak Doğanhisar'da gazetecilik yapan Ali Zafer Tezer, Basın İlan Kurumu düzenlemesinden sonra kapısına kilit vurduğu gazetesinin kapanış serüvenini aktardı

Ali Zafer Tezer gazetecilik ve matbaacılığı Akşehir Pervasis' de öğrendikten sonra memleketi Doğanhisar'da babasının kurucusu olduğu haftalık gazetenin yükünü uzun yıllar omuzlamıştı. Patrondan ziyade; gazetesinin hem muhabiri, hem tasarımcısı hem de baskıcısıydı. Fakat Yerel Yönetimler Yasasını müteakiben yapılan Basın İlan Kurumu düzenlemesinden sonra yaşadığı sorunları aşmayıp baba yadigarı Doğanhisar gazetesinin kapısına kilit vurdu. Kırkın, kırgın, hatta biraz da öfkeli... Tezer kendisini kapatma kararı amaya götüren süreci anlattı.

Sizi tanıyabilir miyiz?

1955 Konya/Doğanhisar doğumluyum. Babamın öğretmen oluşu nedeniyle ilköğrenimimi çeşitli bölgelerde tamamladım.

Gazeteciliğe ne zaman ve nasıl başladınız?

Akşehir'de Pervasis gazetesinde 1967 yılında çalışmaya başladım. 1972 yılında da rahmetli babamın yayınladığı ilçemizin adını taşıyan Doğanhisar isimli gazetesinin baskı işlerini yaptım. Sonraki yıllar da gazetemizin İmtiyaz Sahipliğini babamdan devralarak yayın hayatını sürdürdüm. Bu arada Akşehir Pervasis gazetesinin basım işleriyle Anadolu Ajansının yerel muhabirliğini yaptım.

İlçe şartlarında gazete yayıncısı olmanın zorlukları neler?

Çok güzel günlerin, yıllarımız oldu.

Çeşitli gazetelerle, meslektaşlarımızla diyalog içerisinde olduk. Bilhassa taşrada gazete yayıncılığını ayakta tutan resmi ilan gelirleriydi. Büyükşehir Yasası çıktıktan sonra bizim aleyhimize gelişmeler oldu. Mesela, ilçemizde yayımlanması gereken bazı kamu ihale, istimlak vs. ilanları Basın İlan Kurumu tarafından, "Muhatap avukatların talebi" gerekçe gösterilerek Konya merkez gazetelerine verildi. Bu durum bizim ilan gelirimizin elimizden alınması anlamı taşıyordu. Bunun üzerine adli işlemlere başlandı ve Doğanhisar Mahkemesinin de itirazı sonucu bazı ilanlar ilçede yayın yapıldığından dolayı bizim gazetemize yayımlatıldı. Fakat bu durum ilan taksimatı yapan kurumun bize cephe alması sonucunu getirdi. Yaşadığımız sorunlarla mücadele etmekten yorulunca 2019 yılında gazetemizin yayınına ara verme kararı aldık. Derecesi, yayını durdurmak gibi acı olan bir sıkıntı yaşadık, anlayacağınız.

Keşke çözüm bulunabilseydi de yılların gazetesi kapanma gibi bir acı son yaşamasaydı.

En azından giderlerimizi hafifletmek için, haftalık olan yayın periyodumuzu aylık olarak düzenlemeyi denedik ve birkaç sayı bu şekilde yayın yaptık. Ama üç personelden doğan Sosyal Güvenlik Prim borcumuzdan dolayı icra işlemi başlatılması belimizi büktü. Gazetenin geliri zaten tükenmişti; SGK'ya olan ve icraya verilen borcu ödemek için kredi çekmek zorunda kaldık. Baktık ki, kazanmadığımız paraları ödemek zorunda kalıyoruz, en iyisi kapatıp

köşeye çekilmek deyip gazeteye kilidi vurduk. İlçe gazeteciliği Yerel Yönetimler Yasasından sonra öldü.

Mesleğimde her geçen onca yılda çok güzel çalışmalar yaptık. Gönülümüz ferah, vicdanımız rahat. Her zaman memnuniyetle ve içtenlikle, zevkle çalıştım. Ancak Basın İlan Kurumu ilçe gazetelerini de bünyesine alıp, kıdemli üç sigortalı personel uygulamasına muhatap olduktan sonra aylık prim ödemelerini bile karşılayama olmadık. Reklam veren yerel firmalardan başka gelirimiz kalmadı ki Yerel destekleyen esnaflarımızdan başka kimseden destek görmediğimiz için daha fazla dayanamayıp 2019'da faaliyetimizi bitirdik. Oysa gazetemizi okuyucularımızla zevkle ulaştırıyor, halkımızı daima iç içe oluyorduk. En çok da yapılan haksızlıklar gücümüze gitti.

Yeni medya düzenine, yani internet gazeteciliğine uyum sağlamayı düşünüyor musunuz?

İnternet gazeteciliği, kâğıt, kalıp, boya gibi masraflar olmadığı için daha cazip gibi görünse de ilan alma şartlarına uyum sağlamak için kâğıt gazete şartlarından daha ağır SGK yükü getiriyordu. İnternet altyapısı, teknik personel, ajans gideri gibi ekstra giderleri söz konusuydu. Mevcut şartlarda küçük bir ilçede gazetecilik yapmaya ısrar etmeye ekonomik gücümüz yoktu.

Bahçem, tarlam var; ekip dikiyorum. Ektiğim kadar mahsul alıyorum Gazete çıkarırken, "Bu haftaki sayıya ilan gelecek de maliyeti omuzlarımdan alacak mı acaba?" diye her gün endişe yaşıyordum.

Cesur ve vicdanlı insanların işi: **Gazetecilik!**

Çok küçük yaşlarda aile içi haberleşme aracı olarak kullanılan Ev Gazetesi ile gazetecilikle tanışan Macit Uluçamlıbel, daha sonra vizyonuyla güzel işlere imza attı. Uluçamlıbel, gazeteciliğin cesur ve vicdan gerektirdiğini söyledi

Sempatik, vizyoner, girişimci bir meslektaşımızdır Macit Uluçamlıbel. Gençliğin eşiği ortaokul çağında SUN TV'de çocuk programı sunduğunu, lise yıllarında ekranda pazar eğlencelerinin yaygın olduğu dönemde aynı kanalda Merhaba Pazar'ı sunduğunu ekran takipçileri hatırlayabilir ama ilkokul çağında aile içi haberleşme aracı olarak Ev Gazetesi hazırladığını kimse bilmez. Sektörün habercilik ve reklam alanlarında da görevler yapan Uluçamlıbel ile medya serüvenini konuştuk.

**Sizi kısaca tanıyabilir miyiz, nerede ne zaman dünyaya geldi-
niz eğitim hayatınızı hangi okullarda tamamladınız?**

Konya'da 1984 yılında dünyaya geldim. Nakiboğlu ilkokulu mezunuyum ama arada babamın askerliği sebebiyle bir sene Gaziantep Akbudak Köyü İlkokulunda da okudum, Konya İmam Hatip Lisesinde Ortaokulu, Konya Lisesinde de liseyi bitirdim. Ardından Selçuk Üniversitesi Meslek Yüksek Okulunda Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümünü ve Anadolu Üniversitesi İşletme bölümünü bitirdim sonrasında yine Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesinde Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümünde Yüksek Lisansımı tamamladım.

Gazeteciliğe ilginiz nasıl başladı ve hangi kuruluşlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Edebiyatla içli dışlı olan ve okumayı çok seven bir babanın evladı olmanın ayrıcalığıyla çok küçük yaşlarda gazetecilikle tanıştım diyebilirim. Babamın teşvikiyle daha ilkokul yıllarımda "Ev Gazetesi" adında bir gazete çıkartarak gazetecilikle tanışmış oldum. O dönem evimize giren gazetelerin mizanpajlarını örnek alarak hem evle ilgili güncel bilgileri hem kendi isteklerimle ilgili yazıları hem de kardeşlerimle ilgili bilgileri babama gazete yoluyla iletiyordum. Kalabalık bir ailede büyümenin avantajlı yanlarından biri de benim çıkardığım gazete için sürekli yeni haber çıkmasıydı. O zamanlar babamın beni böyle bir işe teşvik etmesi hem özgüvenimin gelişmesine hem de yazım faaliyetlerinde kendimi geliştir-meme fayda sağladı diyebilirim.

Ortaokul yıllarımda da yine şehrimizin ilk televizyon kanallarından olan Sun TV'de "Atlı Karınca" adında bir çocuk programı sundum. Lise yıllarımda da yine Sun TV'de "Merhaba Pazar" isminde bir program hazırlayıp sundum.

Üniversite yıllarımda daha çok reklamcılık üzerine faaliyetlerde bulunsam da bazı dergilerde içerik üretimi konusunda çalışmalar yaptım. Arkadaşlarımla birlikte de bir dergi hazırlayıp bir süre yayınladık.

Pusula gazetesinde köşe yazarı olarak güncel konular ve siyaset üzerine uzun süre yazılarım yayımlandı. Sonrasında Yeni Haber gazetesinde köşe yazarı ve editör olarak görev aldım. Halen bu görevlerime devam etmekteyim.

Basın danışmanlığı faaliyetlerinizle de biliniyorsunuz, bu çalışmalarınızla ilgili bilgi verir misiniz?

Çok küçük yaşlardan beri sektörün her alanında olmanın en

büyük faydalarından biri sosyal çevremizin çok geniş olması. Özellikle sivil toplum kuruluşları; kuruluşun yapısını bilen, kuruluşun kendi dinamiklerine hâkim kendilerini doğru anlatabileceğine inandığı ekiple çalışmak isterler. Bu bağlamda hem sivil toplum kuruluşlarının içinde yer alıp hem basın camiasının bir parçası olarak birçok sivil toplum kuruluşunun basın danışmanlıklarını elimden geldiğince yaptım. Süreç bizi siyasi çalışmalara taşıdı; 2009 seçimlerinden beri birçok aday adayı ve adayın siyasal kampanyalarını da yönettim. Bir dönem de Konya Milletvekili Sayın Abdullah Ağıralı'nın meclis danışmanlığı görevini yürüttüm.

Gazeteciliğe dair neler söylemek istersiniz, yaşadığınız bir hatırayı bizimle paylaşır mısınız?

Gazeteciliğin bana göre diğer mesleklerden ayrılan önemli özelliklerinden biri mesaisiz bir meslek olması. Gazeteciyseniz duyduğunuz, gördüğünüz herhangi bir şey habere dönüşebilir. Tatildayken çevrenizde gelişen bir olay sizi birden bire bir çalıştığınız televizyon kanalına bağlayabilir, kendinizi demeyeç verilen bulabilirsiniz. Trafikte ilerlerken karşılaştığınız bir kazayı ilk haberleştiren olabilirsiniz. Bu tarz örnekler saymakla bitmez.

Üniversite yıllarımda fotoğraf makinem her zaman yanımda olurdu. Üniversite kampüsü içinde bir kavganın ortasında kalmıştık. Ardından kapsamlı bir polis operasyonu oldu ve çevredeki herkesi, kavgaya karşısalar da karışmasalar da polis gözaltına almıştı. Ben kendi çıkardığımız derginin kartı ve fotoğraf makinem sayesinde gözaltına alınmaktan kurtulmuştum.

Sektör gazetecilikten radyo ve televizyonculuğa evrildikten sonra içinde bulunduğumuz dönemde internet ve sosyal medya alanına yöneldi. Yeni medya düzenini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Gazetecilikte, haber alma ya da haber verme şekilleri de teknolojinin gelişmesiyle paralel bir gelişim içinde. İlk basılı gazete olarak kabul edilen Johann Carolus'un yayınladığı Aller Fürnemmen und gedenckwürdigen Historie adlı gazetesinin 1605 yılında yayınlanmasının üzerinden geçen dört yüz küsur yıl çok önemli gelişmelere sahne oldu diyebiliriz. Teknolojinin internetle birleşerek akıllı cihazlar sayesinde herkesin evine, iş yerine ve cebine girdiği günümüzdeyse global anlamda haberleşme artık herkesin haberciliğin bir parçası olduğu haline evrildi diyebiliriz. Bu durumun artılarını eksilerini uzun uzun tartışabiliriz. Bana göre yapılması gereken en önemli şey ilköğretim çağından itibaren medya okuryazarlığı eğitiminin iletişim uzmanları tarafından verilmesi.

Doğru habere erişim için internet haberciliği konusunda teknolojinin getirdiği tüm yenilikleri takip ederek kendimizi geliştirip haberciliği yani gazeteciliği bu işin uzmanları olarak bizler yapmaya devam etmeliyiz.

Gazetecilik sizin için ne anlam ifade ediyor?

Gazetecilik aslında sorumluluk sahibi, cesur ve vicdanlı olması gereken insanların yapabileceği çok önemli bir tanıklık görevi. İçinde bulunduğumuz zamanda yaşanan tüm olayların en yakın tanıklarımız. Tanığı olduğumuz durumları insanlara en doğru şekilde aktarabilmek bunu yaparken objektif olmak gibi bir görevimiz var.

Güçlü gazeteci, güçlü basın kuruluşunun; güçlü basın kuruluşları da güçlü demokrasinin tesisini sağlamaktır.

10 Ocak Çalısan Gazeteciler Gününüz Kutlu Olsun

Metin Töke
Türk Sağlık-Sen Konya Şube Başkanı

Kolomp gibi hissettirmez ama Amerika'nın Hindistan olmadığını anlarsınız

Gazeteciliğin çok para kazandıran bir meslekten ziyade yeni şeyler keşfettiren bir meslek olduğuna dikkat çeken Mehmet Ali Yıldırım, bu keşfi Kristof Kolomp'un Amerika'yı keşfine benzeterek, "En azından Amerika'nın Hindistan olmadığını anlarsınız" dedi

Mesleğin ilk basamağına adımını seslendirmen olarak atan ve daha sonra haber kurgu, kamera ekran önü derken sektördeki yerine A Haber'de devam eden Mehmet Ali Yıldırım, 'zihin teri' olarak adlandırdığı gazeteciliğin -yararlı olan her şeyin acımtrak olduğu gibi- bir bakıma tehlikeli olduğunu düşünenlerden! Yıldırım, aynı zamanda bu mesleğin tutkuyla yapıldığında potansiyelini ortaya çıkaran bir uğraş olduğu ifade ediyor. Mehmet Ali Yıldırım'ın meslekle ilgili

fikirlerini içeren röportajın geri kalan kısmı ise şöyle:

Sizi tanıyabilir miyiz?

İnsanın kendisini tanıtmaya gelince bu konuda pek maharetli olduğunu söyleyemem, ki bu konunun maharet gerektirmediğini de düşünmekle beraber birkaç cümleyle şöyle özetleyebilirim: Başta okumayı, yazmayı, yemek yemeyi, bulunduğum andan keyif almayı seviyorum. Her şeyi deli gibi araştırmak yerine daha çok

bir şeyi aklı başında incelerim. Zamanla ilgili problemim olduğundan saatlere ve Christopher Nolan filmlerine düşkünlüğüm vardır. 2000 yılında Elazığ'ın Haberci köyünde gözlerimi dünyaya açtım ve Konya'dan görmeye devam ediyorum.

Sektöre başlangıcınız nasıl oldu?

'Gazetecilik hayatına başlamak' doğru bir ifade mi bilmiyorum ama bir sürecin parçası olarak o anda var oluyorsunuz; bir bakmışınız elinizde bir fotoğraf makinası

ve hiç bilmediğiniz yerleri tanımadığınız insanları resmediyorsunuz. Selçuk Üniversitesi Radyo Televizyon ve Sinema bölümünden okurken zaten bu mesleğe başladığımı anlamıştım, okulda yapılan etkinlik ve araştırmalar sizi olacak şeylerin bir parçası olarak hazırlıyor. Mezuniyetimden sonra kariyerimin ilk basamağı Tv42'de seslendirmen olarak başladı. Sonrasında haber kurgu, kamera ekran önü derken orası pişme kokusu aldığım yer oldu; ilk okulum, akademi yerim, iki seneye yakın zihin terlettiğim yer oldu. Bu mesleğin bu şehirdeki erbapları çalışma fırsatı buldum ve temasta bulundum bu süreçte bana rehberlik eden değerli ağabeyim Kerem İşkan'a, Rümeyza Zügül ablama, elimiz ayağımız olan Hasan abi ve Yüksel abiye ve emeği olan herkese teşekkür ediyorum. Şimdi ise gazetecilik hayatıma ATV A Haber'de devam ediyorum; bir taraftan da gayrimenkulle ilgileniyorum.

Gazeteciliğe bakış açınız nedir?

Gazetecilik mesleğinin bir işten ziyade tutkuyla yapıldığında potansiyelini ortaya çıkaran bir uğraş olduğu kanaatindeyim, çok para kazandıran bir meslek değil ama çok para kazanmak için iyi bir köprüdür. Yeni insanlar tanıyıp yeni yerler yeni şeyler keşfetmek sizi Kristof Kolomp gibi hissettirmez ama en azından Amerika'nın Hindistan olmadığını anlarsınız. Yararlı olan her şeyin acımtırak olduğu gibi gazetecilik de bir bakıma tehlikelidir. Bir İsvetç saatçisi gibi ince eleyip sık dokumanız gerekir. Zira kamuoyunun düşünce ve duygularını yönlendirmek tarih itibarıyla her konum açısından zor olmuştur. 'Rüzgârın Mirası' adlı filmde 'sen bir ateist misin, devrimci mi yoksa evrimci mi' diye sorulduğunda 'daha da kötüsü ben bir gazeteciyim' der Gene Kelly.

Mesleğin geleceği ve dijital dünyada medya alanında neler söylemek istersiniz?

Gazetecilik mesleğinin geleceğine de değinecek olursam, dijital dünya ve gelişen çağa baktığımızda bu durum sanki biraz alaylı ve demirbaşların canını sıkacak gibi. Zira artık bilgiye ulaşmanın, en azından doğru bilgiye ulaşmanın yolu, bir tarama ile elinizin altında! Eğer parmaklarınızın ucunda mekanik 29 harf varsa herkes gazetecilik kisvesine bürünebiliyor. Haliyle bu durum beraberinde bilgi kirliliğini de getiriyor. Kanımca gazeteciliğin yolu artık farklı bir bilgiyi ya da olayı keşfetmek değil de o bilgiyi ayıklamaktan geçiyor.

Bu minvalde geleceğin gazetecilerine neler söylemek istersiniz?

Sektöre yeni girecek gençler için sadece şunu söyleyebilirim, gelmesinler :) Şaka bir tarafa tabi ne surette olursa olsun çağa ve yeniliklere ayak uydursunlar zira güçlü olan değil adapte olan başarır ve ayakta kalır.

Teşekkür ederiz.

10 OCAK

ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ

*Basın, demokrasinin
vazgeçilmez
kurumlarından biridir.
Toplumunu aydınlatma
ve doğru bilgilendirme
görevini yerine getiren
basın, bireysel hak ve
özgürlükleri esas
olarak görev yapar.*

Ahmet Efe

**Türk Büro-Sen Konya 3 Nolu
(Adliye) Şube Başkanı**

İlçede haber yapsan da yapmasan da kabahat!

Fikret Bayam 1990'lı yıllarda Konya Postasının önce muhabirliğini, sonra ilçe temsilciliğini yaparak başladığı meslek hayatını 2012 yılında emekli olarak tamamladı. İlçede mesleğin kademelerinden olan Bayam ile çalışma hayatını ve ilçede gazeteci olmanın şartlarını konuştuk.

Konya Postası'nın yanı sıra Akşehir'de 7 Şubat 2002'de yayın hayatına başlayan, merhum Güçlü Kantarcı'nın imtiyaz sahibi olduğu İstasyon Gazetesi ve 19 Mayıs 1953 yılında merhum Ahmet Şener'in kurduğu 70 yıllık basın çınarı Pervasız'da görev aldım.

Muhabir olarak görev yaptığım gazetelerde zaman zaman gündem ile ilgili köşe yazıları yazdım.

1990'lı yıllarda Yeni Düşünce, Milliyetçi Çizgi ve Türkeli adlı dergilerin temsilciliğini yaptım. Gazeteci Kemal Soylu tarafından Konya'da yayınlanan Flaş ve Konyasport dergilerinin de Akşehir temsilciliğini yaptım.

1990'lı yıllar ile bugünü mukayese ettiğinizde, gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Bizim zamanımız ile bugünü kıyasladığımızda, bugün gazetecilik daha kolay, ancak daha özgür değil. Habere ulaşım bugün daha kolay ve hızlı; gazeteye iletmek ise anında gerçekleşiyor. Eskiden haberin fotoğrafını otobüs ile, haber metnini de faks ile gönderirdik. Otobüsten zarf alınmaya kadar haber yayına verilmezdi. Şimdi ise birçok iletişim aracı var; haber saniyeler içinde ekrana yansıtılıyor.

Dolayısıyla gazetecilik, gelişen teknoloji ile hızlı habercilik noktasına gelirken maalesef özgürlük konusunda geri kalıyor. Eskiden patronlar dahi habere müdahale etmezdi.

Gazeteci Fikret Bayam gazeteciliğin, gelişen teknoloji ile hızlı habercilik noktasına geldiği ancak özgürlük konusunda geri kaldığını ve eskiden patronlar dahi habere müdahale edemediğini belirtti

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1964 yılında Akşehir'in Üçhüyük köyünde doğdum. İlkokulu köyümde, ortaokulu köyümün bağlı bulunduğu Reis nahiyesinde, lise öğrenimimi ise Akşehir İsmet İnönü Endüstri Meslek Lisesi, Tesviye Bölümünde tamamladım. Doğduğumdan bu yana Akşehir'de yaşadım, askerlik dışında Akşehir'den hiç ayrılmadım. Emekliyim, evli ve iki çocuk babasıyım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız? Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Zaman zaman amatörca yazmış olduğum köşe yazılarını Konya Postası gazetesinde yayımlanmak üzere Akşehir Temsilcisi Yalçın Mor aracılığıyla gönderirdim. Yalçın Mor'un kamuda göreve başlaması nedeniyle yapmış olduğu Konya Postası'nın Akşehi Temsilciliği teklifi sonucu 1 Ekim 1993 yılında gazeteciğe resmen başlamış oldum.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?
Özgürce, korkusuzca doğruyu yazmayı...

Emekli bir gazeteci olarak, mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

1 Kasım 2012 tarihinde emekli olduktan sonra ara çalışmaya verdim. Ancak gelen teklif üzerine geri dönüş yapıp yaklaşık iki yıl daha çalıştım.

Artık Konya ve ilçelerindeki yerel basını internetten takip ediyorum. Evet, özlem duyduğum oldu, ancak şu anda dönüş yapma gibi bir düşüncem yok.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazetecilik emek ister, koşturma ister, daha fazla emekçi; internet gazeteciliğinde ise basılı gazeteciliğe kıyasla fazla emek-emekçiye ihtiyaç yok. Basılı gazetecilik en ücra köşedeki okuyucuya ulaşabilir; ancak internet gazeteciliği ulaşamaz.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir hatıranızı anlatır mısınız?

Mutlaka birçok anılarım var ama paylaşmaya değer hatırladığım maalesef yok.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Mesleği 1 Kasım 2012'de emekli olmamla birlikte bıraktım. Daha sonra kısa süren bir gazetecilik serüveni de yaşadım. On beş aylık bir süre sonrasında gazeteyi alan yeni patron mu, yoksa etrafındakiler mi; beni sevmeler ise; "Sen bu işi bırak" dediler. Biz de bırakmak zorunda kaldık! Sonrasında ise 2002 yılında kurulan, binbir emekle ayakta duran gazeteyi benim gibi sonlandırdı!

İlçede gazetecilik yapmanın ne gibi zorlukları var?

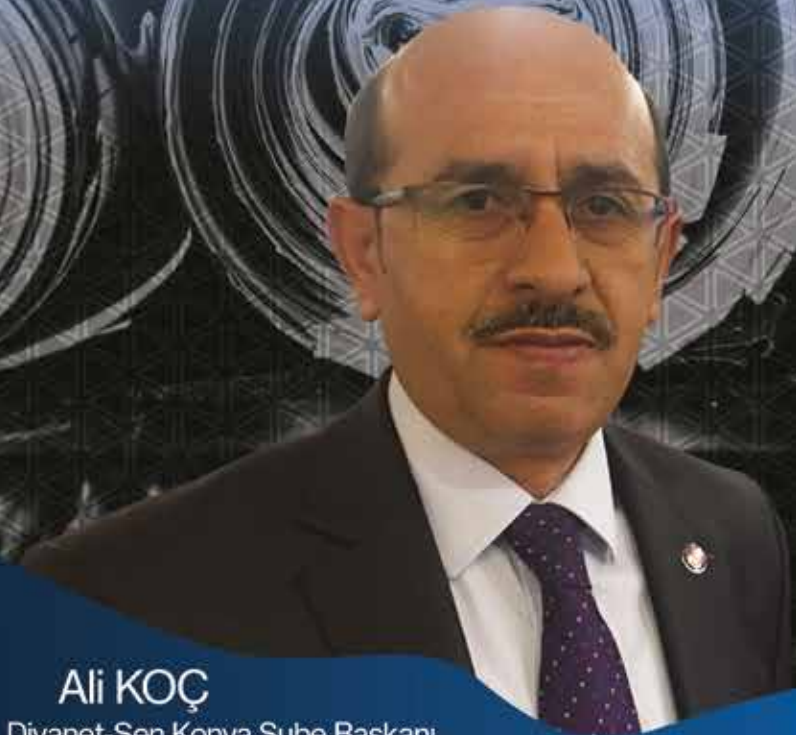
Akşehir birçok ilçeye göre gelişmiş olmasına rağmen bazen haber üretmek zor oluyor. Bunun dışında ilçede yaşayanlar birbirlerini bir şekilde tanıyor; bu da bazı haberlerin yapılmasını zorluyor. Kısaca ilçede haber yapmak da kabahat, haber yapmamak da"... Haber yaparsın, "niye bu haberi yaptın" derler; yapmazsın, "niye bu haberi yapmadın" derler. Suya sabuna dokunmayınca da, "bu nasıl gazete, böyle haber mi olur" gibi tepkilerle karşılaşsın. Kısacası ilçede gazetecilik zor!

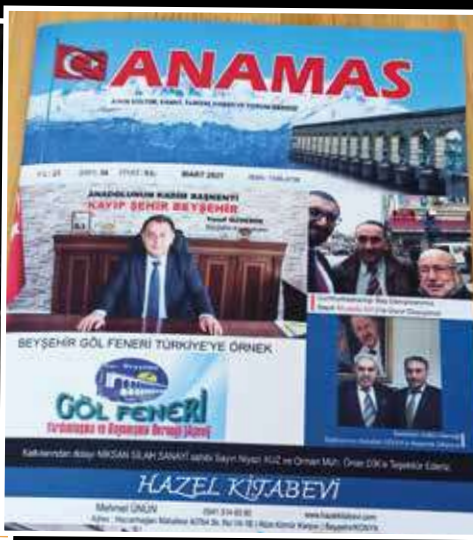
GAZETECİLİK GÖNÜL İŞİDİR!

Mesai mefhumu gözetmek-sizin, son derece önemli ve zor bir görevi ifa etmeye çalışan, milletimizin ortak sesi, gören gözü, duyan kulağı, konuşan dili, yazan eli olan basın mensuplarımızın Çalışan Gazeteciler Gününü en kalbi duygularıyla kutluyor, sağlık, mutluluk, başarı ve esenlikler diliyorum.

Ali KOÇ
Diyanet-Sen Konya Şube Başkanı

'Gazetecilik şereftir, sanattır'

Gazeteciliğin şeref ve sanat işi olduğuna dikkat çeken Gazeteci Aydın Korkmaz, şunları söyledi, "Gazetecilik şereftir, sanattır, projedir, memleket sevdasıdır. Allah'a, vatan ve millete hizmettir. Bu kutsal meslekte Allah'tan korkmak, vatana hizmet etmek ve dürüst olmak temel ilkedir."

Türkiye'nin en geniş coğrafyasına sahip Konya'da taşranın sesini duyurmak için gece gündüz demeden çalışan gazeteciler vardır. Beyşehir'de Aydın Korkmaz da onlardan biridir. Yeni Meram, Konya Postası, İHA, DHA ve AA Beyşehir muhabirlikleri yapan Korkmaz bununla yetinmeyip bir de Anamas dergisi yayınladı. Yaşadığı bütün zorluklara rağmen basından kopmayan Korkmaz ile dün ve bugünü konuştuk.

Kısaca sizi tanıyabilir miyiz?

10.07.1973 Beyşehir doğumluyum. İlkokulu Beyşehir'e bağlı İsaköy'de, ortaokulu Beyşehir Alaaddin Ortaokulunda, liseyi Beyşehir Lisesinde tamamladım. Selçuk Üniversitesi Meslek Yüksekokulunu 1994 de, AÖF İşletmesi Fakültesi'ni 1996 da bitirdim. Bekârim ve Beyşehir de hayatımı idame ettirmekteyim. Tema Vakfının uzun yıllar Beyşehir'de temsilciliğini yaptım ve bölgemizin değişik alanlarında üç yüz binden fazla fidanı yeşerttik.

Çalışma hayatınıza ne zaman başladınız ve gazeteciliğe nasıl başladınız?

Beyşehir Lisesinde Kültür Edebiyat Kolunda görevli idik, Allah sağlıklı ve hayırlı uzun ömürler versin; Edebiyat hocalarım Mehmet Koç ve Ali Doğancı ile Lisemiz adına, "Kıvılcım" adlı gazetede genel yayın müdürlüğü yaptım ve mesleğe ilk girişim oldu.

Üniversite öğrenciliği sırasında o zaman ki adıyla Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsünde memurluk yaptım, Beyşehir Ticaret Meslek Lisesinde Muhasebe Öğretmenliği de yaptıktan sonra da 1997'de Beyşehir Merkezli Anamas dergisini kurdum.

Yine Üniversite öğrencisiyken Yeni Meram gazetesinde köşe yazarlığı ve Beyşehir muhabirliği yaptım. Ardından Konya Postası gazetesinin Beyşehir, Derebucak, Hüyük ve yakın ilçelerde bölge temsilciliğini yaptım; kasaba, köy ve okullarımızı sayfa sayfa tanıttık. İHA, DHA, AA Beyşehir muhabirliklerini yürüttüm. Sabah ve Türkiye gazete-

lerinde bölgemizin haberlerini, projelerini paylaştık.

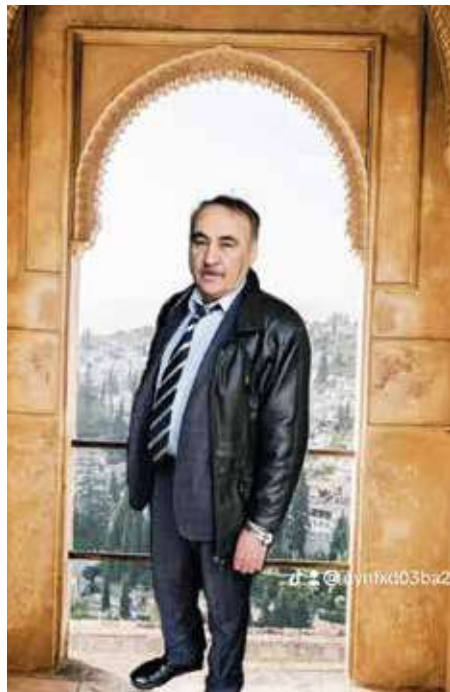
Halen Anamas dergisi imtiyaz sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü olarak; zaman zaman yayınumıza ara versek de görevimizi ifa etmeye çalışıyoruz.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik şereftir, sanattır, projedir, memleket sevdasıdır. Allah'a, vatan ve millete hizmettir. Bu kutsal meslekte Allah'tan korkmak, vatana hizmet etmek ve dürüst olmak temel ilkedir. Ancak ne haber olursa, ne köşe yazısı olursa olsun; bir kesim mutlu olurken, büyük kesim rahatsız oluyor.

Özel sebeplerle zaman zaman meslekten ayrı kaldığınız oldu. Özlem duyduunuz mu?

Dergi çıkarıp haber yazamasam bile gazetecilikten hiç bir zaman kopmadım. İçimde daima mesleğe yeni başlamış gibi bir şevk her zaman var ve hiç de bitmeyecek.

Günümüzde teknolojik gelişmelere paralel olarak geleneksel basında da değişimler yaşanıyor. Bu konudaki görüşleriniz nedir?

Biz matbu basın ile yetiştik ama günümüzde internet gazeteciliği öne geçmiş gözüküyor. Bizler de bu gelişmeye ayak uydurmaya çalışıyoruz ama benim her zaman kâğıt gazete ve dergi favorimdir. Çünkü söz uçar, yazı kalır...

Gazetecilerin öğreten, düşündüren, güldüren, hatta ağlatan hatıraları vardır. Siz de bir hatıranızı bizimle paylaşır mısınız?

Çok anılarım var elbette; acı tatlı ve mizahidir hepsi. Yöremizde yeni hizmete açılan ve Konya'yı Antalya'ya bağlayan en kestirme yol olarak bilinen Gembos yolu olarak projesinde, 98'li yıllarda yolun Beyşehir-Derebucak güzergahına dair dergimizde haber yapmıştık. Sanıyorum 2. sayımızı ve Gembos Yolu Sayısı olarak kayıtlarda yerimizi aldık.

Biz, "Yol Derebucak'tan geçsin" diye yorumladık ama o sayıdan sonra Göynemli hemşehrilerimiz yaklaşık üç ay boyunca dergimize gitmemize bile izin vermemişlerdi.

İkinci olarak da bir anımı anlatayım. Beyşehir'in Karaali kasabasında bir ağabey, "Bizim sokak lambaları yanmıyor, gündeme getirin" diye ricada bulunmuştu. Biz de Konya Postası gazetemizde manşet haber yaptık. O zamanlar kırk sokak lambasından üçü yanmıyormuş. Oysa mevcut direklerdeki lambaların yüzde onu yanmayabilirmiş.

Epey zamandır gayrifaal görünüyorsunuz. Mesleği bıraktınız mı, ara mı verdiniz?

Yaklaşık beş yıldır muhabirlik değil de, dergimiz başta olmak üzere kültürel alanda habercilik anlayışımızla devam ediyoruz. Bazı sağlık problemler yaşadım. Siyasete gireceğimi açıkladığımda bir saldırıya uğradım ve yaralanıp uzun süre tedavi gördüm. Anamas dergisini kapatmış değiliz. Türkiye'nin ekonomik şartları müsait olduğunda yayına devam edeceğiz. Şahsım ve dergim adına Sayın Mustafa Güden ağabeyime ve 10'lar dergisine emek veren ekibe çok teşekkür ediyor, saygılarımı sunuyorum.

10 OCAK

Yaşadıkları tüm zorluklara rağmen her koşulda kamuoyunu aydınlatmak için büyük bir özveriyle çalışan tüm basın mensuplarımızın 10 OCAK ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜNÜ KUTLARIM.

Rifat KAVUNEKER
Karatay Ziraat Odası Başkanı

'Gazeteciliğin zorluklarını biz yaşadık'

Ekonomik şartlardan dolayı 'katkı' olsun diye başladığı gazetecilikteki kısa ancak haz aldığı yılları anlatan Dr. Gökhan Tarıman Cenikoğlu, gazeteciliğin o yıllarda şimdikinden çok daha zor olduğuna dikkat çekti

Gazeteciliğe zaruri olarak çalışmak zorunda olduğu için başlayan Dr. Gökhan Tarıman Cenikoğlu, sektördeki yaşantısı ışığında gazeteciliği değerlendirdi. 'Aile ekonomisine katkı' olarak başladığı meslekle ilgili "Şayet şimdi gazeteci olsaydım tepede oturan yöneticilere basın mensubu kimliğimle çok daha rahat ve kolay erişebilirdim' diye düşündüğüm olmuştur" diyor. Dr. Cenikoğlu'nun yazısının devamı şöyle:

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

Akşehirliyim. Yetişme çağımda annemle babam ayrılma kararı vermişlerdi. Mahkemenin karar duruşmasında ben ve kardeşim, "Nafaka istemiyoruz" dediğimiz için babamızdan hiçbir yardım almadık. Annem, oturduğumuz evin bir bölümünü kiraya vererek ve el işleri yaparak bizi büyüttü, ihtiyaçlarımızı karşıladı. Hatta Akşehir Lisesinde okurken, biyoloji kitabımız değişmişti ve ben yenisini alamadığımdan, sınava Adil Yüksel'in yazdığı eski kitaptan yararlanarak hazırlanmıştım. Sınav sonuçlarını açıklayan öğretmenimiz, sonraki yıllarda Dicle Üniversitesinde Profesör olan Metin Bilgin, değişik kaynaklardan sınava hazırladığım için beni tebrik ederek en yüksek notu vermişti. Öğretmenimiz ders kitabını temin edemediğimin farkında değildi.

Gazeteciliğe ilginiz nasıl gelişti?

Gazeteciliğe 1974 yılında Eskişehir İktisadi ve Ticarî İlimler Akademisi'ne dışarıdan devam ederken, Akşehir'de günlük yayımlanan Pervasız Gazetesinde; ailevi ekonomik sıkıntılarımıza katkı olsun, diye Sorumlu Yazı İşleri Müdürü olarak başladım. Zaman zaman da çeşitli güncel konularda köşe yazılarımı amatörcce yazdım.

Gazeteciliğe zorunlu şartlardan dolayı başladığım için iddialı olmadım. Akşehir'deki gazeteciliğim 1976 yılına kadar devam etti.

Eğitim ve iş hayatınızın seyri nasıl oldu?

Lise öğrencilik yıllarımda Türk Şeker'in Eskişehir, Malatya ve Konya Fabrikalarında çalıştım. Eskişehir'deki Akademiyi bıraktıktan sonra Konya Selçuk Eğitim Enstitüsünün Akşam Türkçe Bölümünde okudum. Gündüzleri de Başbakanlık Toprak ve Tarım Reformu Konya Araştırmaları ve Eğitim Müdürlüğünde yayın koordinatörü olarak görev yaptım.

1979 yılında Ilgın Lisesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliğine atandım. 1980'de Akşehir Lisesi, 1988 yılında da Akşehir Selçuklu Lisesi'ne nakledildim.

1990 yılında S.Ü. Akşehir Meslek Yüksek Okulu Sekreterliğine yatay geçiş yaparak atandım. Akşehir M.Y.O.'da Sekreter ve Türk Dili Okutmanı olarak görev yaparken. Yüksek Lisans ve Doktoramı tamamladım. M.Y.O. Müdür Yardımcılığı görevinde bulundum. Yardımcı Doçent kadrosunda gecikme olmuştu. Aynı kadro için Kütahya Dumlupınar Üniversitesi'nden davet alınca, mağduriyetimi gidermek amacıyla o teklifi kabul ettim.

1990-2018 yılları arasında Kütahya DPÜ. Akademik hayatımı sürdürürken; 2004-2008 yılları arasında Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Kurucusu ve Başkanı merhum Prof. Dr. Turan Yazgan'ın aracılığıyla konuk öğretim üyesi sıfatıyla Kazakistan Kızılorda'da Korkutata Üniversitesi, Almatı'da Abay ile Turar Riskulov Üniversitelerinde uzmanlık alanımla ilgili dersleri verdim.

Gazetecilik sizin ne anlam taşıyor?

Gazetecilik, toplum nezdinde yasama, yürütme ve yargı erkinden sonra dördüncü kuvvet olarak kabul edilmektedir. Geniş halk kitlelerinin çeşitli sorunları basın tarafından kamuoyuna duyurulmaktadır. İktidarın eksik ve kusurları yine kamu adına basın tarafından dile getirilmektedir.

Kısa gazetecilik geçmişinize rağmen Akşehir'de iz bıraktınız. Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Gerçeğin mürekkebi kurumaz.

Cesaretle yazan, tarafsızca anlatan, yılmadan mücadele eden

TÜM GAZETECİLERİN GÜNÜ KUTLU OLSUN

Basın hayatına zaman zaman özlem duyduğum tabii ki olmuştur. Özellikle bürokraside, yüksekteki yetkililere ulaşamadığım zamanlarda; “şayet şimdi gazeteci olsaydım tepede oturan yöneticilere basın mensubu kimliğimle çok daha rahat ve kolay erişebilirdim” diye düşündüğüm olmuştur.

Günümüzde matbu gazetelerle dijital mecra arasında bir rekabet görünüyor. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Matbu gazeteler; okuyucularına sınırlı sayıda ulaşırken, internet gazeteciliği daha geniş sayıda ve çok süratle okuyucusuna ulaşabilmektedir. Doğal olarak etkisi ve gücü daha fazladır.

Meslekte unutamadığınız bir hatıranızı nakleder misiniz?

1974 yılında CHP-MSP Koalisyon Hükümeti ile yönetiliyorduk. İstanbul Şişli MSP ilçe kongresinin açış konuşmasını yapan ilçe Bşk. Süleyman K...; “Peygamber Efendimiz 13 yılda 160 kişiyi saflarına alabilirdi. Halbuki, Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hocamız üç ayda bir milyon ikiz yüz bin kişiyi saflarımıza almıştır”, mealinde ilginç bir görüş açıkladı. Bu sözler, o günkü ulusal basında geniş yer buldu ve İstanbul’da yayımlanan gazeteler bu haberi manşetten verdi.

Ben de bu haberi, makale şeklinde köşemde yorumlayarak, “Erbakan mı Büyük, Hz. Muhammed mi Büyük!” başlığıyla yayımladım. Pervasız adlı gazetemiz dağıtıldıktan iki saat sonra Basın C. Savcısı Yüksel Y...tarafından makamına çağırıldım. Savcı Bey, gazetede yayımlanan makalemi bana göstererek: “Bu yazıyı sen mi yazdın?” diye sordu. Ben de, “Evet, ben yazdım!” dedim. “Niçin yazdın?” dedi. “Efendim, bu haber dün İstanbul’da yayımlanan gazetelerde haber olarak çıktı. Ben bir şey eklemeyen sadece yorumladım”, dedim.

Savcı Bey, benim ifademe Pervasız Gazetesini de ekleyerek, incelenmek üzere bilirkişiye gönderdi. Ve benim hakkımda; Devletin manevî şahsiyetini tahkir, tezyif ve MSP’li parlamenterlere neşren hakaret suçlarından soruşturma başlattı. Makalemi inceleyen bilirkişi birkaç ay sonra: “Bu yazı bir özeleştirmedir; içinde hiçbir hakaret unsuru yoktur!” şeklinde görüş bildirince soruşturma takipsizlikle sonuçlandı.

Gazeteciliği ne zaman ve neden bıraktınız?

Eskişehir Akademideki öğrencilik hayatımı ekonomik sorunlar sebebiyle yarıda bırakıp, yeniden üniversite sınavlarına girdim. Ertesi yıl, Konya Selçuk Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümünü kazanınca da Pervasız Gazetesindeki görevimden ayrıldım.

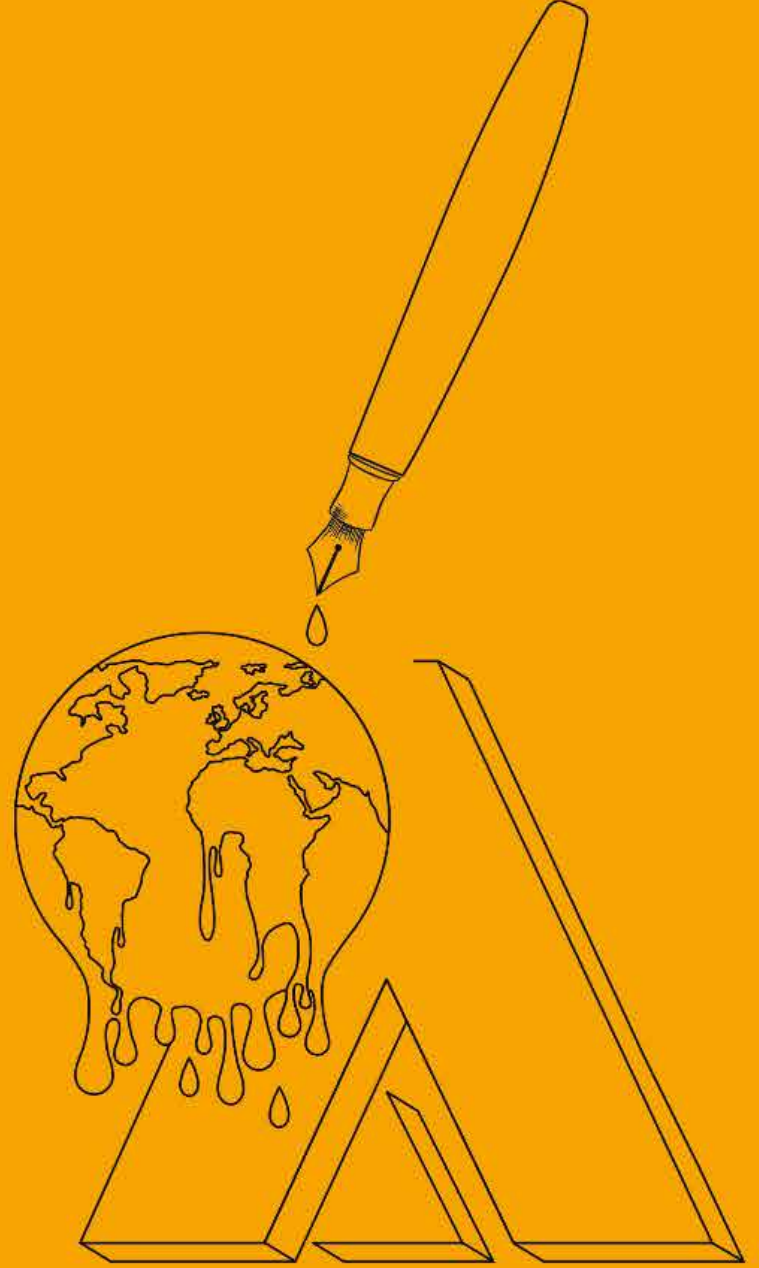
1970’li yılların gazetecilik şartları nasıldı?

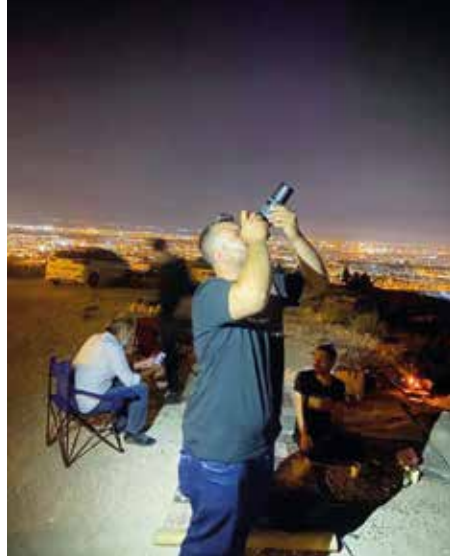
Bizim zamanımızda gazetecilik mesleği, şimdikinden çok zordu. Entertip, tipo ve ofset, internet gibi baskı tekniklerinden mahrumduk. Haber kaynaklarımız, emniyet, savcılık ile muhabirlerin kendi imkânlarıyla topladıkları haberler idi.

Bir de köşe yazılarımız vardı. O tarihlerde Konya’da yaşayan Ermeni kökenli vatandaşımız Panos Özararat, bize koşma tarzında Türkçe yazdığı şiirlerini getirir, biz de yayımlardık.

Pervasız Gazetesi, Akşehir’de o günlerde tarihî Rüştü Bey Hanı’nda yayın hayatını sürdürüyordu. Gazetemizde üç mürettip ve Yazı İşleri Müdürü olarak ben çalışıyordum. O günkü baskı tekniğine göre; kurşun harfler ayrı ayrı, hurufat kasasında bulunur; mürettipler yayımlanacak yazıyı önler koyar, hurufat kasasındaki harflerin yerlerini ezberledikleri için, harfleri teker teker kelime ve cümle haline getirirlerdi. Yazı İşleri Müdürü tarafından tashihden geçtikten sonra baskıya geçilir; ertesi sabah ise PTT aracılığı ile abonelerimize ulaştırırdık.

Gazetemizin asırlık ilkel baskı makinesi Alman malı Heidelberg marka idi. Daha sonra bu tarihi baskı makinesi, gazetenin sahibi merhum Ahmet Şener tarafından, Akşehir Basın Müzesi oluşturulması amacıyla Akşehir Belediyesine bağışlandı.

2014 yılında başlayan hikayem: **Gazetecilik**

Sektördeki 10 yıllık tecrübesi ışığında gazeteciliği anlatan Cihat Alpan, 15 Temmuz Darbe Girişimi, 6 Şubat'ta yaşanan Asrın Felaketi depremler gibi olağanüstü olaylarda mesleğin bir kenara bırakılarak 'insanlığın' ön plana çıktığını vurguladı

Konya'da sektörün tanınmış isimlerinden Cihat Alpan, 10 yıllık meslek hayatını özetledi. Sektörde birçok alanda yürüttüğü çalışmalarla bilinen Alpan, google aracılığı ile Konya'nın Türkiye gündemine girmesi amacıyla gerekli çalışmalara devam ettiğini belirtti. İşte Cihat Alpan'ın meslek hayatı ve gazeteciliğe dair söyledikleri:

Ben Cihad Alpan, 2014 yılında bu mesleğe başladım. Lise döneminde stajyer olarak başladım bu meslek ekmek kapısı oldu. Anadolu Manşet Gazetesi'nde temeli atılan mesleği severek yaptım. Önce internet sitesi, gazete grafikerliği ve haber muhabirliği gibi birçok temelinde bulundum. Gazete için tüm donanımlara sahip olduğum zaman (kesinlikle daha çok eksikim var) 2016'nın son dönemlerinde maalesef Konya'dan geçici süreliğine ayrıldım. İstanbul macerası geçti. Yaklaşık 9 ay kaldığım mega kentte ajans grafikerliği yaptım. Memleket hasreti ve Konyaspor sevdası

ağır bastığı için tekrardan Konya'ya döndüm. Burada tekrar bir dergi de grafiker olarak görev yaptım. Gazeteye bakış dergi çok farklıydı. Konya'da tekrardan Konya Takip Gazetesi ile mesleğe başladım. Hem muhabir hem grafiker gibi birçok alanlarda çalıştım. Rahmetli üstadım Şenyurt Özbay ağabeyimizi kaybetmiştik. Allah gani gani rahmet eylesin. Onun öğrettikleri ile spor camiasına büyük merak saldım. Çeşitli görevlerle Konya Takip Gazetesi'nde yolumuza devam ettik. 2019 yılından bu yana BBN Haber Gazetesi ile yolumuza devam ediyoruz.

'ULUSALDA SÖZ SAHİBİ OLMAK İSTİYORUZ'

Grafiker olarak yürüttüğüm görevim bir müddet sonra yerini internet sitesine bıraktı. Hali hazırda internet sitesi aşkı benim içimde bir başkadır. Okuttuğunuz haber kadar sevinir haber yazdıkça

mutlu olursunuz mottosu ile yolumuza devam ediyoruz. Benim temel amacım Konya basınını ulusal camiada söz sahibi yapmak. Google aracılığı ile Konya'nın da artık Türkiye gündemine girmesi benim temel hedefim. Bu konuda gerekli çalışmaları yapıyorum. Birçok anahtar kelimeyi google'da otoriter yapmaya çalışıyorum. Üzücü olan şu; Birçok arkadaşımız haber yapmak amacı ile haber yapmış olması. Haber işlense Konya'nın değeri daha da artar. Temel hedefim hit sıralarında ilk 10'a ulaşmak. Sadece çalıştığım kurum ile değil Konya'da görev yapan tüm gazeteci arkadaşlarımız ile birlikte bu hedefe ulaşmak istiyorum. Sadece bizim sitemiz okunuyor diyerek sevinmek yerine diğer sitelerde artık yüksek seviyede Konya artık söz sahibi demek istiyorum. Bireysel başarı değil de Konya başarısı olarak gündeme gelmeyi tercih ediyorum. Bu yüzden temel hedefim Konya'nın ulusal camiada söz sahibi olması.

'ÖNCE VURDULAR SONRA HELALLİK İSTEDİLER!'

Konya sokaklarında elimizde fotoğraf makinesi ile haber kovalamayı çok seviyorduk. Nerede kaza olmuş? Nerede olay var diyerek koşturmaca ile geçiyordu hayatımız... 2017 yıllarında Nalçacı Caddesi'nde bir kazaya denk gelmişim. O kazanın fotoğraflarını çekme heyecanı yaşarken bir anda kendimi darp edilirken buldum. Daha ne olduğunu anlayamadan "Sen kimsin, neden çekiyorsun" sorular eşliğinde beni tartakladılar. 'Muhabirim' dememe rağmen laf anlatamadım. Fotoğraf makineme el koymuşlardı. Normalde canını seven kaçırdı ama ben fotoğraf makinemi alma pahasına hepsine kafa tuttum ve makineyi aldım. En sonunda adamlar kaza tutağına eklenmek üzere fotoğraf makinesi içerisindeki görüntüleri aldı ardından bana teşekkür ederek çay ısmarlamışlardı. "Biz seni boşuna dövdük, hakkını helal et kardeşim" demelerinin dışında bir sorun yok.

EN ACI OLAY

Gazetecilik mesleğinde birçok anı yaşamıştık. 15 Temmuz hain darbe girişimini de o gece sokaklarda yaşadık. Fakat benim en acı olayım birçok gazeteci arkadaşım gibi 6 Şubat 2023 depremi oldu. O gece gerçekten hayat durmuştu. 6 Şubat saat 04.30 sularında sadece Türkiye'de büyük bir deprem oldu başlığı atmıştık. Ne bir bilgi ne de başka bir şey. Gerçekten o gece hiç unutulmayacak. Var gücümüz ile yaşananları takip ettik. O gün akşam olmamıştı. Elimiz kolumuz bağlı kalmak yerine orada bulunan birçok arkadaşına ulaşarak ne yardım lazımsa Konya'dan göndermek istemiştik. Anılar defterine en acı olay olarak geçti kayıt defterine... Yapabileceğimiz çok bir şey yoktu. Gazeteciliği bir yana bırakıp gece saatlerinde iş makinesi ve operatörler aradık. Orada temasa geçtiğimiz yetkililer koordinesinde gerek kepçe gerek operatörleri yolladık. Bu konuda hem belediye hem ekipler hem de yüce gönüllü Konyalılar ellerinden geleni yaptı. Gazeteciliği bırakmıştık resmen sadece can mücadelesi için koşturuyorduk. Gelen telefonlarda battaniye eksik, gıda eksik gibi sözler olunca insan duramıyor hemen harekete geçiyorduk. Bu acı olayda büyük bir ders alındı ve büyük bir birlik ve beraberlik sergilendi. Artık yaraları sarma zamanı diyerek Konya'da yurt ve otellerde kalan depremzede vatandaşlarımızı ziyaret ettik. Dualarını aldık. Her ne kadar yüzler gülümse de o acının tarifi yok. "Ya aynı acıyı yaşayan bilir ya da çok seven" sözü burada gerçekleşti. Anı defterine Konya halkının kahramanlığını ekledik. O dönem yapılan Konya'da Bozkır Barajı nedeniyle su altında kalacak Dedemli Mahallesi sakinler için yaptırılan konutların sahipleri, henüz oturmadıkları evlerini depremzedeler için bedelsiz açmıştı. Burada yaşanan büyük kahramanlığı gazetedede duyurmuştuk. Gerçekten gurur verici bir olay olmuştu benim için. Gazetecilik hayatımda çok fazla anı var fakat unutamadığım tek gerçek 6 Şubat 2023! Rabbim bu tür acıları kimseye yaşatmasın İnşallah. Bu vesile ile depremde hayatını kaybeden vatandaşlarımızı za Allah'tan rahmet diliyorum.

Tüm çalışan gazeteci arkadaşlarımdan 10 Ocak Gazeteciler Günü kutlu olsun diyor Konya'da görev yapan gazeteci arkadaşlarımız ile ulusal camiada söz sahibi olmayı temenni ediyorum.

”

Milletin gerçek ses ve iradesinin doğduğu yer olan cumhuriyetin etrafında çelikten bir kale oluşturacak olan' yazılı ve görsel basın çalışanlarımıza işlerinde kolaylıklar diliyorum.

(M. Kemal Atatürk)

”

. 10 Ocak . Çalışan Gazeteciler Günü

AHDE VEFA
TURAN BİRLİĞİ SOSYAL
YARDIMLAŞMA VE EĞİTİM
DERNEĞİ

0542 892 82 83
ahdevefaturan@gmail.com

Gazetecilik mesleğini KON TV’de sürdüren Mustafa Pirinçci gazeteciliğin halkın sesi olduğuna dikkat çekti. Pirinçci, “Gazetecilik, benim için, halkın sesi, bir şeylere şikayeti olanların sesi, bir olay olduğu gibi gösteren, anlatan ve doğrulara doğru, yanlışlara yanlış diyenleri ifade ediyor.” dedi

‘Gazetecilik, halkın sesi olmaktır’

Gazetecilik mesleği çok değerli bir meslektir. Dördüncü güç olarak konumlandırılır. Bu çok önemli ve stratejiktir. Bir devletin, sistemin, önemli bir gücüdür. Hukuk, adalet, eşitlik için gazetecilik mesleği olmazsa olmazdır. Demokrasi olan bir yerde bu kavramlardan ve onların varlığından bahsedebiliriz. Gazetecilik mesleğini KON TV’de sürdüren Mustafa Pirinçci gazeteciliğin halkın sesi olduğuna dikkat çekti.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Mustafa Pirinçci, 22 Kasım 2002 doğumlu ve Konya’da doğdu. Selçuklu Atatürk Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi’nden mezun olduktan sonra, sektöre alaylı bir şekilde adım attım. 2020 yılında TV42’de reji personeli olarak başladım. Mesleğimi Kontv’de sürdürüyorum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Tv42 binasına kitap kafe açılmıştı, orada çaycılık yaparak başladım bu sektöre. Daha sonra covid-19 döneminde Genel Müdür-

linda kanal42/tv42 televizyonunda reji personeli olarak başladım ve 2023 Kasım ayına kadar orada muhabirlik, aktüel çekimler, haber kameramanlığı ve program sunuculuğu yaptım. Şimdi ise dediğim gibi Kon TV’de haber muhabirliği yapmaktayım.

Bu meslekle ve/veya sektörde ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Sektörün geleceğini bence biz belirleyeceğiz. Yanlışla yanlış, doğruya doğru demezsek, bir olaya tek bir pencereden bakarsak bu sektörün bir geleceği olmayacak kanaatindeyim. Gelecek nesiller bizler için zamanında böyle gazeteciler vardı diyebilmeli. Ben çocukken televizyonda haber sunucuları dikkatimi çekti; nasıl okuyor, nasıl bu kadar cümleyi ezberledi diye merak ederdim. Biz de bu merakı yeni nesillere aşılamamız lazım. Örnek bir gazeteci vermem gerekirse bu konu için Mehmet Ali Birand diyebilirim; vefat edeli yıllar geçse de ismi hiç unutulmuyor, bu sektörün yıldızlarından. Biz de unutulmayan bir gazeteci olup yeni nesillere bu mesleği ve kendimizi sevdirmemiz gerekiyor diye düşünüyorum.

müz bana rejide çalışır mısın demişti, ben de tabii ki abi diyerek çalışmaya başladım. Tam zamanlı olarak ise 1 Haziran 2020 yı-

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Kanal42-tv42'de 2 yıl reji personeli olarak çalıştım, daha sonra tv42 haber merkezinde bir süre çalıştım. En son aktüel program kameramanlığı ve Konya'da hafta sonu adlı program yapma fırsatım oldu.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik, benim için, halkın sesi, bir şeylere şikayeti olanların sesi, bir olayı olduğu gibi gösteren, anlatan ve doğrulara doğru, yanlışlara yanlış diyenleri ifade ediyor. Bu sektörün ne kadar kolay olmadığını, doğruları göstermeye çalışan ve bunu canıyla bile ödeyen gazeteciler var mesela diye sorarsanız; 195 gazeteci Siyonist İsrail tarafından öldürüldü.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Gazetecilik sektörü günümüzde pek çok önemli zortukla karşı karşıya kalıyor.

- Basın özgürlüğü ve ifade özgürlüğü kısıtlamaları
 - Maddi gelirin azaltılması
 - Eskisi kadar öneminin kalmaması
 - Dijitalleşme ve sosyal medya
 - Çalışma koşulları ve stres
- Bence bu kadar yeterlidir.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

İyi bir iletişimci olmalı diye düşünüyorum; sessiz, sakin birinin yapabileceği bir meslek değil. Ayrıca, haberin doğru ve anlaşılır olması için dikkatli ve düzenli olmalı. Sonuçta bizler vatandaşa hitap ediyoruz; kullanacağımız bir kelimenin sonuçları kötü olabilir, yanlış yerlere çekilebilir.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Daha geçenlerde Tıp Fakültesi hastanesinde haber çekimi için ameliyata girmiştik; artık hastanede ameliyatları robotlar yapacak diye güzel bir haber yapmıştık. Bazı vatandaşların endişesi var: işte robot nasıl yapacak, hata yaparsa diye korku var; lakin robotların milimetrik kesimleri ve daha hızlı kesmesi ve el kayma gibi problemlerinin olmamasından dolayı daha güven veriyor. Biz de vatandaşa bunu aktarmıştık. Velhasıl, sağlık, eğitim, çevre, adalet gibi önemli konularda vatandaşın duyacağı tek adres medya diyebilirim.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz?

Tabii ki, zaten bizler için en önemli husus bu değil mi? Doğruya doğru demezsek, yanlışla yanlış demezsek bu mesleği yapmamızın ne anlamı var? Bu mesleğin tek bir amacı olduğunu düşünüyorum; o da sadece vatandaşlara bir şeyler aktarmak ve vatandaşın dardını dile getirmektir. Ama yanlış yöne yönlendiren yok mu? Var, onlar da birkaç aya unutuluyor ya da öldüğü haberi gelince iyi şekilde anılmıyorlar... "Bizim görevimiz, açıkça duyurmaktan ibarettir." ayetini kendimize şiar edinmemiz gerekiyor.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

İşi öğrenmek için gittiğim ilk günümde, ilk saatlerimde yaptığım bir hatayı anlatayım. Rejideyken ekranda ayarı, yeri hiç değişmeyen döviz-saat bantı gözümü çarptı ve bu nasıl yukarıya gidiyor diye tuşlara bastım ve bant hızlı bir şekilde ekranın her yerinde ilerlemeye başladı. Orada yıllardır çalışan abimize, "Abi, ben bunlara bastım," dediğimde, "abim Niye oynuyorsun? Sabit bir şekilde duran bir şeyi niye elliyorsun?" demişti. Evet, ilk günden böyle bir anım oldu; merakattan yapmıştım ve bu merak beni bu sektöre daha da fazla itti.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Bu sektöre girecekseniz istekli olmalısınız; istekli değilseniz tavsiye etmem. Meraklı olmalılar, kendilerinden yaşça büyük kişilere soru sormalar; "Bu nasıl yapabilirim? Bunu böyle yapsam olur mu?" gibi sorular sormalar. Soru sormadan öğrenilmez. Hata yapmaktan korkmasınlar; hata insana her zaman bir şeyler öğretir. Bu sektörde hata elbet olacak; sonuçta hatasız kul olmaz.

10 OCAK Çalışan Gazeteciler Günü Kutlu Olsun

Bir fotoğraf karesi için saatlerce en doğru anı bekleyen; bir satır haberle birçok hayata umut olabileceği gerçeğini unutmadan çalışan değerli basın mensupları ve basın gönüllülerimizin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü en içten dileklerimizle kutlarız.

KONEV 1996

KONYA EĞİTİM KÜLTÜR ve SAĞLIK VAKFI

"El Birliği, Gönül Birliği"

İzmir 2 Cad. No: 44/8 Kızılay Çankaya/ANKARA

www.konev.org.tr

info@konev.org.tr 0 (312) 419 42 43

Gazeteciliği iyi ki de tanımışım

İyi bir gazeteci olmanın , iyi ustalardan işi öğrenmekten ve onlara öykünmekten geçtiğine dikkat çeken Serhat Çetinkaya, " Gazetecilik, üniversiteyi yeni bitirdiğimde, tesadüfen tanıştığım bir meslek. 'İyi ki de tanışmışım' diyorum çünkü bugün, 'başka bir meslek yapmak ister miydim?' diye sorduğumda 'evet' diyemiyorum." dedi

Fotoğrafın en büyük özelliği, insan belleğinin saklayamayacağı anları bir fotoğraf makinesi yardımıyla kalıcı hale getirmesi olarak açıklanır. Gazetecilik mesleğini Anadolu Ajansı Konya Bölge Müdürlüğü'nde foto muhabiri olarak sürdüren Serhat Çetinkaya mesleğinde 15. Yılı geride bıraktı. Gazetecilik ile üniversiteyi yeni bitirdiğimde, tesadüfen tanıştığım bir meslek olduğunu ve de 'İyi ki de tanışmışım' diye Çetinkaya gazetecilik mesleği ile görüşlerini anlattı.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Ben, Serhat Çetinkaya. Anadolu Ajansı Konya Bölge Müdürlüğü'nde foto muhabiri olarak görev yapıyorum. Konya'nın Sarayönü ilçesinde dünyaya geldim. 35 yaşındayım. 10 yılı Sarayönü Manşet Gazetesi'nde, 5 yılı da Anadolu Ajansı'nda olmak üzere mesleğe 15 yılımı verdim. Evliyim ve 9 yaşında bir kızım var.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Gazetecilik, üniversiteyi yeni bitirdiğimde, tesadüfen tanıştığım bir meslek. 'İyi ki de tanışmışım' diyorum çünkü bugün, 'başka bir meslek yapmak ister miydim?' diye sorduğumda 'evet' diyemiyorum.

Mesleğe başlangıcına gelince... Hobi olarak müzikle uğraştığım lise döneminde, müzisyen arkadaşlarımla sık sık uğradığımız müziği

çok seven fotoğrafçı Nevzat ağabeyimiz vardı. Onun stüdyosu, akşam bizim için müzik stüdyosuna dönüşüyordu. Bir fotoğraf stüdyosuna çok sık gidince de, haliyle, insanın fotoğrafa aşinalık kazanıyor.

Üniversiteyi bitirip ilçede tekrar döndüğümde, KPSS'ye hazırlanmak dışında geleceğe dair bir planım yoktu. Nevzat ağabeyle yine oturduğumuz bir gün, ilçenin yerel gazetesinde çalışan oğlunun yerine benim başlamamı önerdi. Mesleğe dair hiç bir fikrim olmamasına rağmen 'boş gezmekten iyidir' düşüncesiyle kabul ettim. Zaten o aşamada, abonelere gazete dağıtmak, ofisin getir götür işlerini yapmak ve temizlik dışında, benden pek de bir şey beklenmiyordu. Özellikle yerleri süpürürken yuttuğum tozlar sayesinde, bugün 'biz bu mesleği tozunu yutarak, dipten başlayarak öğrendik' diyebiliyorum.

Şaka bir tarafa, meslek hayatımın şekillenmesinde, benim en büyük şansım, gazetenin sahibi Mehti Demir ve muhabiri Mustafa Solak'la tanışıp mesai yapmaktı. Bana, menfaat gözetmeden gazetecilik yapmayı, toplumun sesi olmayı öğrettiler. Bir yerde, bir sorun varsa, onu kamunun

menfaatine çözülecek şekilde gündeme getirip, toplumda bilinçlendirici bir algı oluşturmayı öğrettiler. Küçük bir ilçede, gazete çıkarmanın maddi zorlukları düşünüldüğünde, ilanımız, reklamımız, satışlarımız kesilir mi, düşer mi endişesi yaşamadan, doğru, tarafsız ve kaliteli habercilik kaygısıyla mesleğimizi icra ettik. Her kesimin de takdirini kazanıp, değer gördük. Benim için hem iş yeri hem de okul gibiydi. Şunu da eklemeliyim ki; Mehti bey, kısıtlı imkanlara rağmen, 'çalışanım insanca yaşayabilsin, maddi sıkıntılarla boğuşmak yerine, hayatına odaklansın' diye emeğimin karşılığını her zaman fazlasıyla verdi. Bu sayede daha 25 yaşında bir evim ve arabam oldu. Sevdiğim kızla rahatlıkla evlenip bir yuva kurdum.

Basın sigortamı da eksiksiz yatırdığı için Anadolu Ajansı kariyerime çok iyi bir noktadan başladım. Bu vesileyle, sarf ettiğim sözler, ona da bir saygı mektubu olsun. Çünkü ofisini süpürerek işe başladığım bir gazeteden, sorumlu yazı işleri müdürü olarak ayrılmam, benim de gayretimle birlikte, onların eseri idi.

Sarayönü Manşet Gazetesi'ndeyken işimin dışında, ilgimin arttığı fotoğrafçılık, bir hobiye ve zamanla yaşam tarzıma dönüştü. 2016 yılında Anadolu Ajansı'nın ilçe'deki serbest muhabirliğini yapmaya başlamam, yeni bir kapı araladı. Ben de bir ışık görmüş olacaktım ki o dönem foto muhabiri olan Orhan Şeref Akkanat ve halen mesai arkadaşım da olan Abdullah Doğan, kendimi geliştirmem için sürekli beni motive etti, yol gösterdi. Anadolu Ajansı foto muhabiri olma hayalini zihnime naksettiler. 2020'de de merkez ofiste çalışma teklifi aldım ve bugün buradayım. Burada ajansın önemli foto muhabirlerinden Abdullah Coşkun ile mesai yapma imkanı da beni çok geliştirdi. Sanırım hayattaki şansım, doğru insanlarla, doğru zamanda karşılaşmak oldu. Bunlarla beraber, bitmeyen bir okul gibi gördüğüm hayatın, karşıma çıkardığı öğreticilerinden, yeni şeyler öğrenme gayretiyle yaşamayı

hiç bırakmadım.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Ben, geçmişe nazaran günden güne mesleğimizin itibarının azaldığını düşünüyorum. Tabi ki bunda, biz gazetecilerin büyük sorumluluğu var. İtibar verilmez, kazanılır ya da tersine kaybedilir. Yıllar içinde, mesleğimizin ilkeleriyle, etiğiyle ve ciddiyetiyle değil de farklı amaçlarla gazetecilik yapma derdinde olanların sayısındaki artış, itibar erozyonunu hızlandırdı.

Büyük sorunlardan birinin de, hem yerelde hem de ulusalda, meslektaşlarımın, hak ettiğinin altında ücretlere çalışması olduğunu düşünüyorum. Bu da gazeteciliği, geçiş döneminde 3 gün orada, 5 gün burada yapılagelen, yarı zamanlı bir iş haline getiriyor ki, bu da nitelikle gazeteci yetişmesini baltalıyor.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Bence, iyi bir gazeteci olmak, iyi ustalardan işi öğrenmekten ve onlara öykünmekten geçiyor. Öğrenmeye açık olduğun

nuz sürece, iyi bir ustayı örnek alırsanız, bu sizi çok iyi yerlere getirebilir. Okulunu okumak da önemli ancak gazetecilik sahada öğrenilir ve usta çırak ilişkisi çok kıymetlidir.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

İnsanların, varlığından haberdar olmadığı ya da bilmediği bir şeyi, kendi bakış açınızla ve üslubunuzla kamuoyuna açmak gerçekten muazzam bir keyif. Mesela, önemli bir keşfi, insanların sizin pencerenizden görmesi çok kıymetli. O an belki bir tarih yazılıyor ve o tarihi siz yazıyorsunuz.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

İnsanları aydınlatmak ve yolunda gitmeyen şeyleri eleştirmek, toplumun, şehrin ve ülkenin doğrudan menfaatine bir durum. Burada eleştiri konusuna bir parantez açmak istiyorum. Toplumumuzun ve yöneticilerimizin eleştirilere tahammülü bir hayli azaldı. Hatta artık kimsenin tahammü-

lü yok da diyebiliriz. Eleştirilere kendimizi kapamak da, bırakın bizi duraklatmayı, geriye götürecektir ve götürüyor da...

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Özellikle sosyal medya, her şey gibi, haberin, fotoğrafın, görüntünün tüketimini de çok artırdı. Resmen bu alanda bir tüketim çılgınlığı var diyebiliriz. Çünkü birkaç hafta konuşulabilecek konular bile saatler içinde tüketilip sindirilmiş, başka gündemlere geçilmiş oluyor. Bu düzene adapte olabilen gazetecilerin yoluna devam edeceğine düşünüyorum. Matbu gazetelere gelince de, satış rakamları düşse de önemini asla yitirmeyecektir. Çünkü somut bir çıktı. Bir gün birileri, internetin fişini kalıcı olarak çekmeye karar verirse, elimizde kalan tek şey matbu işler olacak.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Komik olarak nitelendirebileceğim bir 'basın özgürlüğü' anım var. Mesleğimin ilk yıllarında, jandarmanın bir akaryakıt kaçakçılığı operasyonuna katılmışım. Jandarma nezaretinde bir akaryakıt istasyonunun çevresinde yapılan kazı çalışmalarını ve yer altına gömülmüş devasa akaryakıt tankerlerinin çıkarılmasını görüntülüyordum. Genç ve saf bir gazeteci olarak, mesleğin kurnazlıklarından bir haber, elimde kamerayla sere serpe gezip, her şeyi çekmeye çalışırken, istasyon sahiplerinin ilgisini çekmeyi başardım. Saflığının bir sonraki aşaması ise içlerinden karanlık bir tipin beni bir kuytuca çağırdığında git-

mem oldu. Birkaç ahkam kestikten sonra, tabanca gösterip ölümlle tehdit etmesi, ilk defa böyle bir şeyle karşılaşan biri olarak beni bir hayli korkutsa da, bir cesaretle 'Bu ülkede basın özgürlüğü var kardeşim? İstediyimi çekerim.' deyip, kendimi askerlerin yanına zor attım.

Adamı, ülkede, basın özgürlüğü olduğuna ikna mı ettim yoksa etraf jandarma kaynağı için mi bana bir şey yapamadı muamma! Yaşadığım korkuya rağmen, haberi bastık ve acaba gelirler mi endişesiyle de birkaç hafta temkinli davrandım.

Bu arada, fikirlerinden, yazılarından, kamuoyunu aydınlatma misyonunu yerine getirdiğinden dolayı öldürülen meslektaşlarımız olduğunu düşününce, o gün ki cesaretimi takdir ediyorum.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Gazeteciliği, tarihe tanıklık etmek ve o tarihi kayda alıp geleceğe aktarmak olarak görüyorum. Hayatı gerçekten yaşayanlar, olup olabilecek her şeyi görüp tanıklık edenler, herkesin kaçtığı yere koşanlar gazetecilerdir. Zaman zaman çok zor koşullarda çalıştığımızı göz önüne alınca, genç kardeşlerimiz, bu mesleği bir iş gibi değil de yaşam tarzı gibi görüyorsa tercih etsin. Çünkü sevmezsen, profesyonel düşünerek yapılabilecek bir iş değil. İdealinde olan kardeşlerimiz, zaten bizim tavsiyelerimizden bağımsız olarak akıp kendi yatağını bulacaktır.

Doğru bilgi emek ister!

Mesleğin maddi zorluklarının yanı sıra manevi olarak da yıpratıcı taraflarına dikkat çeken

Taner Özay, doğru bilginin halka ulaştırılması için büyük bir emeğe ihtiyacı olduğunu ifade etti

Geleneksel yazılı basından dijital medyaya geçişte başarılı çalışmalarlarıyla bilinen Taner Özay, yaptığı çalışmalar ve gazetecilik mesleğine yönelik düşüncelerini aktardı. Gazetecinin 'halkın sesi' olması gerektiğine dikkat çeken Özay, doğru bilgiyi ulaştırmanın emek istediğine; gazetecinin de araştırarak doğru kaynaklara ulaşırken tarafsız kalabilmekle doğru bir şekilde icra edilebileceğine dikkat çekti. Taner Özay'ın kaleminden gazetecilik ve meslekteki anıları:

Kendinizden bahseder misiniz?

Taner Özay, Konya'da gazetecilik yapıyorum ve yerel gündemi yakından takip eden, halkın sesi olmaya çalışan bir gazeteciyim. Dijital medya alanında önemli çalışmalara imza atma gayreti içindeyim. Araştırmaya ve toplum için içerikler üretmeye büyük önem veririm.

Meslek hayatına nasıl giriş yaptınız?

Gazetecilik serüvenim üniversite yıllarında başladı. Yazmaya olan ilgim, staj fırsatlarıyla pratiğe dönüştü. Daha sonra Hakimiyet.com'da görev almaya başladım. Hakimiyet.com'da çalışmalarım halen devam ediyor ve sürekli kendimi geliştirmeye devam ediyorum.

Gazetecilik hem çok değerli hem de sorumluluk gerektiren bir meslek. Doğru bilgiyi halka ulaştırmak büyük bir emek istiyor. Ancak sektörde ekonomik zorluklar ve etik sorunlar da mevcut. Dijitalleşme ile birlikte gazeteciliğin dinamikleri hızla değişiyor. Buna ayak uydurmak lazım. Gazetecilik, hakikati arama ve toplumu aydınlatma çabasıdır. Bu meslek benim için bir yaşam biçimi. Halkın sorunlarını dile getirmek ve toplumun doğru bilgiye ulaşmasına aracılık etmek en büyük motivasyonum.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Ekonomik sıkıntılar ve dijitalleşmenin getirdiği hızlı tüketim kültürü, gazeteciliği olumsuz etkiliyor. Kaliteli içerik üretimi yerine tıklama odaklı habercilik ön planda. Ayrıca genç gazeteciler için yeterli destek sağlanmıyor. Bu sorunların önüne geçilmesi lazım.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı; hangi vasıflara sahip olunmalı?

Araştırmacı olmak, doğru kaynaklara ulaşabilmek ve tarafsız kalabilmek bir gazetecinin temel özellikleridir. Aynı zamanda etkili iletişim ve güncel teknolojilere hakimiyet de önemlidir. Sürekli öğrenmeye açık olunmalıdır.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Bu, hem heyecan verici hem de sorumluluk gerektiren bir durum. Bir konuyu ilk kez dile getirmek, toplumu bilgilendirmek ve farkındalık yaratmak mesleğin en anlamlı yanlarından biri diyebilirim.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor?

Toplumun bilinçlenmesi ve doğru bilgiye ulaşması yazılı medyanın en büyük katkisidir.

Şehirlerin ve ülkenin sorunlarını gündeme taşımak, çözüm yolları aramak için önemli bir araç olarak görüyorum.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Dijitalleşme gazeteciliği hızlandırdı ve erişilebilirliği artırdı. Ancak doğru bilgi ile dezenformasyon arasındaki çizgi daha da ince hale geldi. Sosyal medya, gazetecilik için bir fırsat olsa da dikkatli kullanılmalı.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Araştırma yapmayı ve sorgulamayı öğrenin. Sabırlı ve disiplinli olun. Güncel teknolojilere hâkim olun ve mutlaka etik değerleri benimseyin. Ayrıca mutlaka çok okuyun ve farklı bakış açıları geliştirin. Gazeteci, her zaman halkın sesi olmaya devam etmelidir. Bu meslek yalnızca bir iş değil, bir sorumluluktur. Genç gazeteciler, bu sorumluluğu olarak topluma faydalı olmaya çalışmalıdır.

Teşekkür ederiz.

Bilen de bilmeyen de bizim işi yapmaya kalkıyor!

İlk günkü heyecanını yitirmeden patron olduktan sonra da muhabirliğe devam ettiğini söyleyen Sami Gediz, eski dönemlerdeki gazeteciliğin zevkini bugün alamadığını; sosyal mecrada bilen de bilmeyenin de bu mesleği yapmaya çalıştığını söyledi

Sami Gediz, dayısı olan fotoğraf makinası ustası Mehmet Akgün'ün yanında çıraklık yaparken önce gazetecileri tanıdı, sonra medya sektörüne çalışmaya azmetti. Televizyon kameramanlığından gazete muhabirliğine ve yazı işler müdürlüğüne uzandı; iki farklı dilde yayınlanan bir dergiye imzasını attı. Buyurun Sami'ye kulak verelim:

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1989 Konya Doğumluyum. Lisenin ardından Üniversite eğitimimi Açıköğretim üzerinden devam ettirdim. Dört yıl Kamu Yönetimi ve iki yıl Medya ve İletişim'i açıktan okudum. Çalışırken okumayı tercih ettim.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Kamera ve fotoğraf makinası ile tanışmam aslında çocukluğuma dayanıyor. Fotoğraf makinası ve kamera tamircisi dayım Mehmet Akgün'ün yanına yaz günlerinde çalışmaya gidiyordum. Üç aylık yaz tatili sürecinde hem dükkânda yardım ediyordum hem de diğer dayım Mustafa Akgün ile düğünlere, iş derneklerine kamera ve fotoğraf çekimlerine

gidiyordum. Kariyerimde çekimini yaptığım binlerce düğün var diyebilirim.

Lise yıllarımda da yine yaz tatillerinde dayımın yanındaydım. Düğün çekimlerinden biriktirdiğim parayla bir kamera almıştım. Artık

kendi kameramla dışardan işler alarak düğün çekimleri de yapıyordum. Lisese okurken çekim olduğu günlerde okula kamerayı da götürüyordum. Ders bitince çekime gidiyordum. Lise bitince üniversiteyi açıktan okumaya karar verdim. Aynı zamanda çalışarak kendimi geliştirmek istiyordum. 2008 yılında KTV ile görüştim. Orada bulunan yöneticiler kendi kameramı da kullanarak işe başlayabileceğimi söylediler. Bende kabul ettim. Gündüz kendi kameramla haber çekimi yapıyor, akşam ise düğünlere gitmeye devam ediyordum. Gazeteciliğe başlama serüvenim bu şekilde oldu. O günler, zor ama keyifli günlerdi.

Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

İlk olarak KTV'de haber kameramanı olarak 2008 yılında göreve başladım. 2011 yılına kadar çalıştıktan sonra hayalim olan dergiyi çıkarmak için işten ayrıldım. O yıllarda Konya'da Türkçe İngilizce bir yayın yoktu. The Konya Times ismi ile Şeb-i Arus törenlerine özel bir dergi çıkardım. Çok zor şartlar altında hazırladığım dergiyi bastırdıktan sonra elime

almak en büyük mutluluklarımdan birisi olmuştum. O dönemde iki dilde bir yayın çıkarmak oldukça zordu. Üç sayı devam ettirebildim. Bu arada Şeb-i Arus törenlerine özel çıkardığım ilk sayıda elimde bir örnek olmamasına rağmen Koçtaş, Pegasus gibi dev firmalardan reklam almıştım. Allah yardım etmişti.

Ardından 2012 yılında Yeni Haber Gazetesinde muhabir olarak çalışmaya başladım. Burada hem haber hem köşe yazısı yazıyordum. Kendimi geliştirdim. 2014 yılında ise Memleket Gazetesinden teklif geldi. Yazı İşleri Müdürü olarak oraya geçtim. Memleket Gazetesinde de çok güzel haberlere imza attık. Köşe yazılarımız ses getiriyordu.

2017 yılında kendi işimi kurma kararı almıştım. Gazeteden ayrıldım, Perla Medya adında bir şirket kurdum. Burada firmalara reklam hizmeti veriyordum. Perla adı altında festival, konser gibi etkinliklerde gerçekleştirdim. 2020 yılında ise sonradan dâhil olan ortağım ile anlaşamadık ve şirketi ona devrederek ayrıldım. Ortaklık zor işmiş, Perla bana bir tecrübe oldu.

O dönemde kurulan BBN Türk TV ve gazetesinden Medya ve İletişim Koordinatörü olarak teklif aldım. Bir yıl orada görev yaptım. 2021 yılında ise halen devam ettiğim Konya Gündem'i kurma kararı alarak BBN'den ayrıldım. Tabii bu sefer ortaksız ve kendi işimin patronu olacağıma düşündüm. O günden bu güne patron olma hayalim bir kenara; yine bir muhabir gibi çalışıyorum. Çünkü heyecanımı hiç kaybetmedim. Güzel bir ekibim var. Aile ortamında çalışmaya devam ediyoruz.

Mesleğe başladığınız dönem ile bugünkü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Geçtiğimiz dönemlerle bu dönemi kıyasladığımda tabii ki habere ulaşmak artık çok kolaylaştı; her şeyi çok çabuk tüketir olduk. Anlık haberlere ulaşabiliyoruz. Sosyal medya bu anlamda hem iyi hem kötü oldu. Dönem tamamıyla dijital döndü. Bizde Konya Gündem olarak dijital ağırlıklı bir yayıncılık üzerinden ilerliyoruz. Sosyal medyada yaklaşık beş yüz bin takipçimiz var. Yayınladığımız konularda anında geri dönüş alıyoruz. Vatandaşın sizi sahiplenmesi, sevmesi ve güvenmesi gerekiyor. Sosyal medyada biz bunu başardık. Aylık yayın ve web sitesi de beraberinde devam ediyor. Eski dönemlerdeki gazetecilik zevkini bugün almanız imkânsız. Bugün, dediğim gibi; sosyal mecralarda bilen bilmeyen herkes bizim işi yapmaya çalışıyor. Sosyal medyada kendine kimlik oluşturup ilerleyenlere de bir yaptırım yok. Mesleğimiz biraz ayaklar altında da diyebilirim. Umarım yeni yasalarla sosyal medya üzerinden haberciliğe de belli kriterler getirilir.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazeteciliğin amacı yanlış olan bir şeyi düzeltmek; sorunların, vatandaş lehine olacak şekilde çözüme kavuşmasını sağlamak, yeri geldiğinde hayatlara dokunmaktır. Bunu uzatmaya kalkarsak uzar gider. Yasama, yürütme, yargıdan sonra medyanın dördüncü güç olduğunu varsayarsak önemini bir kez daha anlamış oluruz.

Sürekli aynı meslekte olabilmeyi başaranlardansınız. Bıkkınlık olmadı mı ya da ajans faaliyetleri sırasında özlem doğdu mu içinize?

Mesleğe özlem duyacak fırsatım olmadı çünkü hiç bırakmadım. Hep bu meslekte çalıştım, kendimi geliştirdim. Hep farklı bakış açısından bakmaya çalıştım. Empatiyi çok kullanan biriyim. Meslekten tek uzak kaldığım süreç askerlikti, oda on beş gün sürdü. Tatil gibi düşündüm.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliği ni mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazete bir arşivdir. Özellikle yerel basın çok önemlidir. Şehrin hafızasıdır. Fakat son dönemde gazeteciliğin bültencilğe döndüğünü düşünüyorum. Özel haberler, dosya haberler medyayı daha kaliteli hale getirir ama günümüzde bu tür çalışmalar çok az yapılıyor. Bülten haberciliğinde ise gelen haberin başlığının bile değiştirilmeden yayınlanması aslında yerel basına zarar veriyor, ciddiye alınma oranını düşürüyor. İnternet gazeteciliği artık mecbur kaldığımız bir mecra. Dünya dijital döndü. Habercilik, reklam hep dijital üzerinden ilerlemeye başladı. İnternet haberciliğini bile ayakta tutan şu an sosyal medyadır.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

2002-2003 yıllarında yaz tatilinde dayımın yanında (Fotoğraf kamera tamirhanesi) çalışırken bir gün dayımdan fotoğraf makinası istedim. O zaman makineler pozluymdu. Dijital yoktu. Dayım, "Ne yapacaksınız?" diye sordu. Ben de yeni başbakan seçilen Recep Tayyip

Erdoğan'ın bizim mahallede bir okul açılışına geleceğini, kendisiyle fotoğraf çekineceğimi söyledim. Dayım güldü, "Zor" dedi. Ama yine de bana makineyi verdi. Ben ilk defa bir başbakanı yakından görecektim. O gün okul çevresi baya kalabalıktı. Ayrıca Başbakan sayesinde mahallemize asfalt falan dökülmüştü, ne kadar mutlu olmuştuk. Toz topraktan kurtulmuştuk. Neyse Erdoğan gelmeden bir saat önce oraya gittim. Gazetecilere bir alan ayırmışlar, o dönem akreditasyon yokmuş demek ki, onların arasına sızdım. Erdoğan geldi, konuştu, açılış yaptı, tam gideceken aradan girdim ve Erdoğan'ın kolundan tutarak fotoğraf çekinmek istediğimi söyledim. Korumalar müdahale etse de kendisi izin verdi. Koruması fotoğrafımızı çekti.

Aslında gazetecilik noktasında da birçok hatıram var ama bu hatıramın daha keyifli olduğunu düşündüm. O fotoğraftan sonra havam bin beş yüz olmuştu.

Mesleğe yeni başlayacak olanlara tavsiyeleriniz var mı?

Mesleğe yeni başlayanlara ve iletişim öğrencilerine şunu söyleyebilirim. Gazetecilik mesleği heyecanı hiç kaybetmeden ilerlemektir, yenilikçi olmaktır, gözü açık olmaktır. Hep uyanık olacaksınız. İletişimin güçlü, ikna kabiliyetin yüksek olacak. Girişken olacaksınız. Etrafında sevilen olacaksınız. Bir çizginiz olacak. O çizgiyi bozmayacaksınız. Hakınızı yedirmeyeceksiniz ama kimsenin de hakkını yemeyeceksiniz. Etrafında parmakla gösterilen, "Bu güvenilir adam, dediye doğrudur" dedirtceksiniz. İşte bu şekilde ilerlersen kariyerin en üst basamaklarına sağlam adımlarla çıkarsınız.

Teşekkür ederiz.

Basılı medya bir gün yine revaç bulacak

Henüz ortaokul son sınıfta gazetecilikle tanışarak 31 yıllık gazetecilik hayatına liseyi tamamladıktan sonra temelli olarak adım atan Hasan Hüseyin Gülcan, sektördeki tecrübelerini paylaştı. Hala dergi çıkarmaya devam eden ve sektörden kopmayan Gülcan'ın basılı medyanın yeniden revaçta olacağına olan inancı tam

1990'lı yıllarda Konya basınında muhabirlik yapan iki kardeş vardı. Biri omzunda kilosuna yakın kamera ve teçhizat taşıyan Seyit Ali Gülcan'dı bunların; diğeri de Yeni Meram'da spor muhabiri olan ağabeyi Hasan Hüseyin Gülcan... Son yıllarda magazin dergiciliğine yönelen H. Hüseyin Gülcan ile meslekte geçen yıllarını konuştuk.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

20 Mart 1977 Konya doğumluyum. İlk, orta ve liseyi eğitimimi tamamladıktan sonra Antalya'da Turizm ve Otelcilik okudum. Üniversite eğitimim sırasında aynı zamanda çalışmaya da devam ettim.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Gazeteciliğe 1993 yılının Kasım ayında Yeni Meram Gazetesi spor servisinde başladım. O zamanlar ortaokul ikinci sınıf öğrencisiydim. Aynı zamanda harçlığını çıkarmak için Konyaspor maçlarında top

topluyordum. Babam da hiçbir maçı kaçırmazdı. Bir maçtan sonra babam gazete almış. Maçtaki bir pozisyonda ben de fotoğrafa girmişim ve gazetede yazı yazan da babamın okul arkadaşımış. Birkaç gün sonrada birlikte ziyarete gittik. O ziyaret sonrasında ben hafta sonları amatör maçları takip etmek için gazeteye başladım. Daha sonra lisede stajımı yapıp mezun oldum ve 31 yıllık gazetecilik serüvenim bu şekilde başlamış oldu.

Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Yeni Meram Gazetesinde spor servisinde çalıştım. Daha sonra rahmetli Galip Yenikaynak ağabey beni Yeni Konya Gazetesine aldı. Yeni Konya'da önce spor muhabirliği yaptım, daha sonrada haber servisinde çalıştım. Anadolu'da Manşet Gazetesi, KTV, Sun TV, Takip Gazetesi ve Anadolu'da Bugün bu serüvende birer okul oldular bana...

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Ben diyorum ki; biz o zamanlar gerçekten gazetecilik yapmışız. İnternet yok, bilgisayar yok, cep telefonu yok ama her gün dolu dolu gazete çıkarıyorduk ve gazeteler okunuyordu. Herkes bizi tanıyor, biliyordu. Şimdi hiçbir şeyin anlamı yok gibi. Ne gazeteler okunuyor, ne de çalışana saygı gösteriliyor. İnternet var, bilgisayar var, cep telefonu var ve habere gitmene gerek yok! Çünkü ajanslar servis ediyor. Şimdi her şey kolay ama bence tadı tuzu kalmadı.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik benim için bir oyundu ve ben oyunu oynamayı öğrenip o oyunu kazandım. Ben gazetecilik için çok şeyleri feda ettim. Çok fırsatları, bu meslek uğruna elimin tersiyle ittim. Her aklıma geldiğçe rahmetle andığım dua ettiğim sevdiğimiz insanlar da var camiamızda.

Bazen aksiyon kazanıyor sonra yine meslekten kopuyorsunuz gibi durumlar oluyor. Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Ben ne koptum ne de uzaklaşabildim. Zaman zaman işsiz kaldım ama sürekli bu mesleğin içinde kalmaya özen gösterdim. Özlem duymak için unutmak, kopmak uzaklaşmak gerekir. Halen de mesleğin içinde kalmaya çalışıyorum.

Magazin gazetesi çıkarma fikriniz nasıl gelişti ve süreç nasıl işledi?

2019 yılında çalıştığımız gazete el değiştirdi biz de ekip olarak ayrıldık. İki arkadaş, "Ne yapabiliriz?" diye düşünürken dergi çıkarmaya karar verdik. Dergi üç aylık sürelerde çıkacak ve dışı dokunur bir dergi olacaktı. Reklam ağırlıklı bir dergi istememiştik ama o günün şartları bizi böyle bir dergi çıkarmaya itti. Konya sanayiini ve Konya esnafını ön plana çıkaran ve onları tanıtan bir dergi plânlamıştık. Fakat istediğimiz olmadı ve sonuçta ortaya bir magazin dergisi çıktı.

Dergiyi hazırladıktan sonra, eksik olan bir şey kalmıştı; henüz ismi bulamamıştık. Çünkü esnaf ve sanayi dergisi olmamıştı. Sonuçta magazine uygun olarak, Şımarık isminde karar kıldık ve Şımarık Magazin ortaya çıktı. O gün bugündür kırkinci sayıya yaklaştık. Şımarık Magazin dergisi halen hayatına devam ediyor. Ama günümüz şartları artık gazete ve dergi çıkarmayı zor hale getirdi. O yüzden bu şartlarda daha ne kadar çıkarırız, ne kadar yayın hayatına

devam ederiz bilmiyoruz ama şu anda devam eden; yanlış bilmiyorsam Konya'nın tek magazin dergisini çıkarıyoruz. Bu şartlarda böyle bir dergi çıkarmak gerçekten zahmetli, maharet ve cesaret istiyor. Çünkü günümüz ekonomisi bunu imkânsız hale getiriyor ama biz sadece ve sadece dergi çıkarmaya ve işimizi yapmaya devam ediyoruz.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Şu anda ikisi mukayese edilemeyecek durumda. Her şey İnternete girmiş durumda. Gazetelerin cefasını sizler şu anda daha iyi biliyorsunuz. Ama internet üzerinden ne yaparsanız yapın, daha siz bakmadan yazdığınız bir haberi yüzlerce kişi görüyor. Ama ben bu durumun değişeceğini düşünüyorum. Sanki gelecekte basılı gazetecilik tekrar revaçta olacak gibi geliyor.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Konyaspor'un galiba Fenerbahçe ile oynadığı basketbol maçında fotoğraf çekerken başlayan günümüzün karakolda bitmesi ve bilmem kaç saat sonra dışarı çıkmamız ve yediğimiz dayağı unutamam.

Zamanın Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ve rahmetli Barış Manço ile girdiğim ağır münakaşaları, Konyaspor'un 1-0 mağlup ettiği kupa maçında Fenerbahçe kaptanı Ümit Özat'ın saha ortasında bana

saldırması, Gülben Ergen'in Konya konserinde sahnede bana vurması, eski adliye de ve eski Numune hastanede yediğimiz dayaklar ile aldığımız sayısız ödüller ve tanıştığımız o kadar güzel insanın hepsi bize birer hatıra oldu.

Beyin kanaması geçirip ameliyat oldunuz ve bir zaman meslekten uzak kaldınız. Bu süreçteki duygularınızı paylaşır mısınız?

Geçirdiğim beyin kanaması sonrasında yaşadığım kısmi felç olayı beni meslekten uzaklaştırdı. Konuşmadan, hareketsiz yattığım o günlerde mesleği daha çok özledim. Yaşadığım hatıralar, olaylar daha fazla canlandı gözümde.

Bana göre basın camiasının en büyük sorunu bir kısım bencil patronlar ve iş bilmez yöneticilerdir. Bu insanlar yüzünden yazılı basın batma noktasına geldi. Ama şu anda o kadar çok genç ve başarılı, yetenekli dostumuz çalışıyor ki basın sektöründe; ben onların tekrar mesleği düzlüğe çıkaracağına inanıyorum. Bir de vefasızlık... Hastanede ve evde yattığım aylar boyunca arayıp soran üç kişidir; hadi iyimser olayım, beş kişiyi geçmez.

Son olarak beraber çalıştığımız ve hatırası olan vefat etmiş tüm ustalarımızı saygıyla yâd ediyor, mekânları cennet olsun diyorum. İyi ki onları tanımışım ve onlarla çalışma imkânı bulmuşum. Bu arada eserin yapımında emeği geçen tüm dostlarımı tek tek kutluyorum.

Yaptıkları ve öğrendiklerini harmanlayarak 'halkın sesi' olmayı kendisine düstur olarak belirleyen Muhammet Yavaş, internet haberciliğiyle insanların gerçeği öğrenmeye daha yakın olduğunu düşündüğünü ifade ediyor

Kalemin gücüyle 'ses' olabilmek

Farklı bir bölüm bitirmesine rağmen sektöre olan merakı nedeniyle mesleğe henüz yeni atılanlardan biri Muhammet Yavaş. Farklı konularda araştıran, kendini geliştirirken de dünyayı değiştirmeye çalışan bir şahsiyet. Yaptıklarıyla öğrendiklerini harmanlayarak halkın sesi olmayı kendisine düstur olarak belirleyen Yavaş, internet haberciliğiyle insanların gerçeği öğrenmeye daha yakın olduğunu düşünmekte. Muhammet Yavaş'ın röportajından geriye kalanlar ise şu şekilde:

Kendinizden bahseder misiniz?

Muhammet Yavaş, Konya doğumlu-

yum. Selçuk Üniversitesi Muhasebe ve Vergi Uygulamaları bölümü mezunuyum. Gazetecilik mesleği geçmiş yıllardan beri ilgimi çekmekte ve bu alandaki çalışmalar her geçen gün merakımı arttırmaktaydı. Kamu ile ilgili kişiler arasında köprü olmak için iyi bir gazeteci olmak hedefimdi ve bu istikamette ilerlemeye çalışıyorum.

Sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

İyi bir gazeteci; kalemin gücü, vatandaşın sesi olmak için daima azimle mücadele etmelidir. Bu anlamda köşe yazıları, haberler ve birçok araştırma yapmaya çalışıyorum. Bu kapsamda Pusula Gazetesi Muhabiri olarak görevimi sürdürüyorum.

PUSULA

.pusulahaber.com.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı; hangi vasıflara sahip olunmalı?

Halkın sesi olmayı, halk için yazmayı ve haberciliği ifade ediyor. Bu sebeple de azim, gayret ve akademik bilgi sahibi olunmalıdır. Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmanın verdiği haz, aslında bu işin sorumluluğunun da ne kadar yüksek olduğunu gösteriyor.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

İnternet sayesinde herkesin bir yayıncı olma imkânı doğdu. Bloglar, sosyal medya platformları ve kişisel web siteleri aracılığıyla insanlar kendi fikirlerini, haberlerini ve yorumlarını geniş kitlelere ulaştırabiliyor. Bu durum,

bilgiye erişimi demokratikleştirdi ve tek sesliliğin önüne geçti. Sosyal medya, haberlerin saniyeler içinde yayılmasını sağladı. Geleneksel medyanın aksine, internette gelişmeler anlık olarak takip edilebiliyor ve kullanıcılar arasında etkileşim hızla gerçekleşiyor.

İnternet, çok çeşitli konuda bilgiye ulaşma imkânı sunuyor. Kullanıcılar, ilgi alanlarına göre içerikleri takip edebiliyor ve kişiselleştirilmiş

haber akışları oluşturabiliyorlar. Büyük veri setlerinin analiz edilmesiyle daha derinlemesine ve veriye dayalı habercilik yapma imkanı doğdu. Bu sayede, haberler daha objektif ve güvenilir hale gelebiliyor. İnternet sayesinde haberler dünyanın her köşesine anında ulaşabiliyor ve farklı kültürlerden insanları bir araya getiriyor.

Teşekkür ediyoruz.

Gazetecilikle ilgili görüşlerini paylaşan Nazlı Yolbakan, mesleğe yeni başlayacaklara, "Girdikleri gibi çıkmak isteyecekler ancak sabretsinler. Yürüyenin yolu açılır; yatıyorsan üstün örtülür çünkü ihtiyacın öyledir" dedi

Yatanın üstü örtülür!

Meslek hayatını ve mesleğe dair düşüncelerini aktaran Nazlı Yolbakan, sorumluluğu fazla olan bu mesleğin iyiye olduğu gibi kötüye de aracı olabileceğine dikkat çekerek gazeteciliğin kendisinde vicdan ve gücü ifade ettiğini aktardı. Çocukken hayalini kurduğu gazetecilik mesleğinin şu anda dava şuuruyla hareket edilebilecek imkanları da sunmadığını aktaran Yolbakan'ın röportajının devamı şu şekilde:

Kendinizden bahseder misiniz?

Nazlı Yolbakan, Eskişehir doğumluyum. İlk ve ortaöğretim eğitimi Eskişehir'de, lisans eğitimi Selçuk Üniversitesi Gazetecilik bölümünde tamamladım. Şimdilerde ise yine Selçuk Üniversitesi Gazetecilik bölümünde yüksek lisans yapmakta, aynı zamanda yerel gazetede mesleği icra etmekteyim.

Meslek hayatına nasıl giriş yaptınız?

Gazetecilik çocukluk hayalimdi. Fotoğraf çekmeyi, okumayı, yazmayı, araştırmayı ve gezmeyi çok severdim. Üniversiteyi kazanana kadarki sürecimde hobi olarak fotoğrafçılıkla uğraşıyordum sonrasında iş olarak yapmaya başladım. Foto muhabirliğini kendime hedef olarak belirlemiştim. Bölümü kazanıp, fakültede çıkardığımız gazeteyle bir yerden başlamış oldum. Bu şekilde giriş yaptım diyebilirim. Şimdilerde de aynı gayret ve sevgiyle bu yolda ilerliyorum.

Sektörde ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Bu soruyu kendime çok sık soruyorum. "Düşüncelerin neler, hayalin bu muydu..." kendime her sorduğumda da "yol uzun ve pek dikenli" diyorum. Sektör, çocukken hayalini kurduğum o macerası bol ya da bir dert edinmişlikle, dava şuuruyla hareket edilebilecek imkanları sunmuyor açıkçası. Ya da ben henüz pişmedim ve şimdilik böyle. Meslek hakkında da yine aynı şekilde düşünüyorum, gazetecilik çok özel ve önemli bir meslek. Doğrunun peşinde koşarak, yanlışla karşı durarak, vicdanlı bir duruşla, gücün değil hakkın

tarafında olarak yaşatılması gereken bir meslek. Doğruya doğru, yanlışla yanlış diyebileceğimiz, sadece halkın güvenini kaybetmemeyi kendimize sorun edebileceğimiz şartlarda çalışabildiğimizde daha güzel olacağını düşünüyorum.

Gazetecilik çok özel bir meslek. Kendim sevdiğim ya da hayalim olduğu için böyle olduğunu düşünmüyorum. Sorumluluğu çok fazla çünkü birçok iyi şeye aracı olabileceği gibi kötü şeylere de sebep olabilecek güce sahip. Gazetecilik bende vicdan ve gücü ifade ediyor.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Kaç kişiye ulaşabildiğini, dokunabildiğini ve sonuçlarını düşünmek heyecan verici olsa da değersiz hissettirdiği anlar oluyor, en büyük sorun ve eksiklik bu olabilir.

Sizce bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Araştırma yeteneği ya da sevgisi, yazma becerileri, analiz yapabilmek, tarafsız ve sorumluluk sahibi olunması gerekli ve bence en önemlisi bu. İyi bir gözlemci olmak, diğer en önemli olan ise

dijitale ayak uydurabilmek, zamanı yakalamak. İletişim becerileri de yine en önemlilerinden biri bence. Sabır, disiplin, gayret, öğrenmeye aç olmak. Eğitim ve tecrübe.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Yapıların gelişmesiyle hızlı bilgi akışı, çabuk tüketme, anlık habercilik, daha geniş kitlelere ulaşabilme, bağımsız gazetecilik... gibi gibi birçok etkiyle karşı karşıyayız. Bu şekilde kendimizi geliştirebilir, ayak uydurabilir, uyum sağlayabilirsek aktif olabiliriz. Avantajları çok fazla.

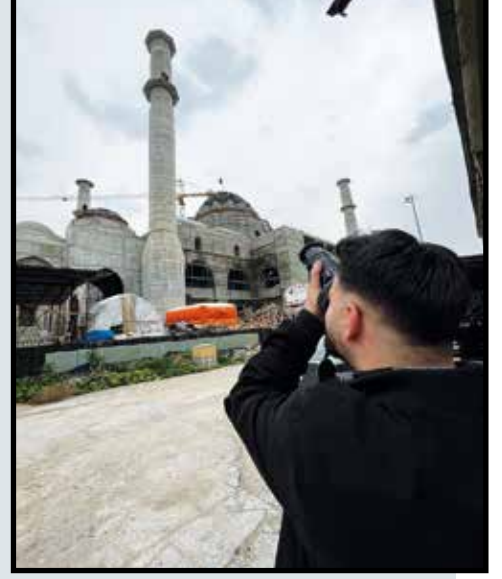
Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutmadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Çok eğlendiğim, kendimi ufak tefek zor duruma soktuğum, kızdığım birçok anım oldu. Yakın zamanda sokak röportajında bir beyefendiye hayalini sormuştuk, eşini kaybettiğini ve artık yaşadığını hissetmediğini, ondan kimseye hayır gelmeyeceğini... anlatmıştı. Onun ifade ediş biçiminden etkilenmiştim. Bu an, şu an aklımda.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Sektöre girmek zor olacak, pes etmesinler, Girdikleri gibi çıkmak isteyecekler sabretsinler. Kendilerini bir alanda sınırlamasınlar her alanda geliştirsinler. Çok bunaldığım bir dönem, kıymetli bir abim bana "Nazlı akan bir su var ve durup senin dahil olmanı beklemeyecek, şu an akmaya devam ediyor ve senin akıntıya kendini bırakman gerekiyor. Dahil ol" demişti. Yine aynı abim, Hz. Yusuf'un kıssasını çokça okuyup anlamam gerektiğini de söylemişti. Benim de onlara tavsiyem bunlar olsun. Son olarak geçen günlerde okuduğum ve sürekli kendime hatırlattığım bir cümleyi yazıp bitireyim "Yürüyenin yolu açılır, önu açılır ve ilerlemesine müsaade edilir. Yatıyorsan üstün örtülür çünkü ihtiyacın öyledir."

Teşekkür ederiz, sizlerin de yolu açık olsun.

'Gazetecilik severek yapılması gereken bir meslek'

Gazeteci Kerim Cengil, gazeteciliğin severek yapılması gereken bir meslek olduğunu belirterek, "Kolay iş yoktur, bunu kabul ediyorum; ancak gazetecilik dışarıdan bakıldığı kadar kolay bir meslek değil." dedi

Gazetecilik; yaşanan bir olayı ya da merak edilen bir konuyu araştırıp, objektif bir şekilde kitlelere ulaştıran mesleğe verilen addır. Gazetecilik mesleğine KonTV'de başlayan ve şimdilerde mesleğini SABAH Gazetesi Ankara Bürosu'nda yüksek yargı muhabiri olarak sürdüren Kerim Cengil, Gazetecilik mesleğinin kesinlikle severek yapılması gereken bir meslek olduğuna dikkat çekti. Cengil, gazetecilik mesleği ile ilgili görüşlerini aktardı.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?
1998 yılında Konya'nın Kadınhanı ilçesi

Atlantı Mahallesi'nde dünyaya geldim. Konya Selçuk Üniversitesi Gazetecilik Bölümü'nde okumaya başladım. Eğitimimin ikinci yılında KON TV'de muhabir olarak staj yapmaya başladım. Aradan geçen 3 aylık kısa sürenin ardından kadro olarak KON TV Haber Muhabiri olarak çalıştım. Burada yaklaşık 4 yıl süren çalışma hayatımda, başta asayiş muhabirliği olmak üzere birçok alanda çalışmalar yürüttüm. Bu sırada üniversiteden mezun oldum ve askerlik için iş hayatıma 6 ay ara verdim. Askerliğimi Ankara'da Milli Savunma Bakanlığı'nda yaptıktan sonra KON TV'de yeniden çalışmaya başladım. 2024 Ağustos

ayında ise KON TV'den ayrılarak SABAH Gazetesi Ankara Bürosu'nda yüksek yargı muhabiri olarak çalışmaya başladım. Ankara'ya taşındım ve 14 Kasım 2024 yılında Konya basınında faaliyet gösteren meslektaşım Gizem Başar ile evlendim. Şu anda da Sabah Gazetesi'ndeki mevcut görevime devam ediyorum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Selçuk Üniversitesi Gazetecilik Bölümü'nde eğitim görürken ikinci sınıfta KON TV'de staj yapmaya başladım ve gazetecilik hayatım böyle başlamış oldu.

Bu meslekle ve/veya sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Gazetecilik mesleği kesinlikle severek yapılması gereken bir meslek. Sevmeyen bir insanın yapabileceği bir iş değil. Kolay iş yoktur, bunu kabul ediyorum; ancak gazetecilik dışarıdan bakıldığı kadar kolay bir meslek değil. Öncelikle gazeteci olmayı istemek, heves etmek ve her zaman öğrenmeye açık olmak gerekir. Bu mesleğin belki de en güzel yanı, sürekli öğrenmenizi ve kendinizi geliştirmenizi sağlamasıdır. İnsanların yaptığınız haberleri okuması ya da izlemesi sizlere nasıl keyif verir anlatamam. Yaşanmış bir olayı duyurmak ve insanların bunu sizden öğrenmesi gerçekten harika bir duygu. Sektör konusuna gelecek olursak, bu sektörde para yok. Para için gazetecilik yapılır mı? Tabii, bu da bambaşka bir soru. Bu konuyla alakalı çok sevdiğim bir söz var: "Ünü var, unu yok."

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görev aldınız?

Biraz önce yukarıda da bahsettim aslında. Gazetecilik mesleğine KON TV'de başladım. Önce özel haber, gündem ve program muhabirliği gibi birçok alanda çalışmalarım oldu. Ama özellikle Konya başınında tanındığım alan asayiş muhabirliğiydi. Asayiş muhabirliği bana göre diğer alanlardan çok daha farklı bir alandı. Sürekli bir aksiyon içerisindeyiz: ölüm, kalım, kaza, cinayet, yangın... İnsanların aslında "Kimsenin başına gelmesin." dediği adli olaylar. Galiba o aksiyonu çok sevdim. Polislerle araç kovaladığımız zamanlar, çatışmanın ortasında kaldığımız anlar... Hiçbiri aklımdan çıkmıyor. Asayiş diğer alanlardan ayıran en büyük fark ise, o olayı sadece bir kere çekebilmenizdir. İkinci bir şans yoktur. Benzer olaylar olabilir ama o olay bir daha yaşanmaz. Geç kalırsanız ya da çekimde hata yaparsanız, yeniden o haberi yapamazsınız. Bu kadar risklidir aslında. Kısacası hemen hemen her alanda çalıştım. Ama çalıştığım alanlar içerisinde asayiş her zaman farklıydı ve farklı olmaya da devam edecek. Şu an ise ulusal bir gazetede muhabirlik yapıyorum. Alanım çok daha farklı ama bu alanın da kendine göre çok güzel yönleri var.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik, merak etmektir. Bu mesleğin olmazsa olmazı budur. Bir haber yapacağımız zaman, o bahsedilen 5N 1K kuralı zaten bunu anlatmaz mı? Örneğin bir asayiş haberinde:

- Olay ne?
- Nerede olmuş?
- Kim yapmış?
- Neden yapmış?
- Nasıl yapmış?
- Ne zaman yapmış?

Bu soruları merak edip araştırmak ve ona göre haber toplamak gerekir. Yani kısacası bizim meslek, meraklı olanların işidir.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Günümüzde gazetecilik bölümünün üniversitelerde sadece bir diploma almak

için okunuyor olması, mesleğimiz adına önemli bir sorun haline gelmiştir. Bunun yanı sıra, bir diğer büyük problemimiz ise yalan haberin doğru haberden daha çabuk yayılıyor ve inanılıyor olmasıdır. Bu mesleğin peşini bırakmayacak bir yük olarak görüyorum. Yaptığımız doğru haberler ve araştırmalar, bir anlık gafletle yapılan yalan haberler nedeniyle geri planda kalmaktadır.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Merak ve araştırma, bir gazetecinin ruhuna işlemiş olmalıdır. Bu iki özellik, bir gazeteciyi daima diri tutar.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Tarif edilemez demek belki çok kısa olacak ama bu duyguyu anlatacak pek çok kelime bulamıyorum. Herkesin gerçeği merakla bekleyerek ilk sizden öğrenmesi, insanların size olan güvenliliğini artırıyor. Bu duygu, her insana nasip olmayabilir.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Bir olayı açığa çıkarmak ve bunu kamuoyuna servis etmek birilerinin görevi. Bizler de bu görevi layıkıyla yerine getirmeye çalışıyoruz. Her halkın ve bireyin doğruyu bilmeye hakkı vardır. Bu durum din, dil, ırk fark etmeksizin yapılmalıdır. Gazeteciliğin diğer mesleklerden ayrıldığı

nokta da budur. Bizler insan ayırmaksızın hizmet ederiz.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Bir önceki sorularda da belirttiğim gibi, yalan haber bizim için büyük bir sorundur. Ancak internet mecrasının gelişmesiyle gazetecilik pek çok destek almıştır. Bunu göz ardı edemeyiz. Bunun dışında, yalan haber adeta bir bombayı en kalabalık meydana bırakmak gibidir. Yalan haberler, en kalabalık olan sosyal mecralara bırakılır hale geldi.

Bir gazeteci/yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevi olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemlerini millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Hiçbir insanın bir diğerine örnek teşkil etmek zorunda olduğunu düşünmüyorum. Fakat bazı meslekler ve hayattaki roller vardır ki, örnek alınmaya çok açıktır. Çocuğun ilk rol modeli nasıl ebeveynleri ise, bir öğretmen ve bir gazeteci de bu kategoriye dahil olabilir. Bu sebeple gazetecilerin gerçekten tarafsız ve bu bilincin farkında olmaları gerektiğini düşünüyorum. Günümüzde bu durumu değerlendirecek olursak, pek başarılı olunamadığını söylemek isterim.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unuttuğunuz anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Ben hiçbir anımı unutamiyorum diyebilirim açıkçası. Bunun sebebi, heyecanla ve isteyerek yaptığım bir mesleğin günlerini aklımdan silmenin zor olması. Fakat sorunuza istinaden bir cevap vermem gerekirse, Konya'da 7 kişilik bir ailenin yanarak can vermesi haberini alıp ilk giden gazeteci olarak yaptığım haber beni her zaman derinden etkilemiştir.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Severek yaptığınız her işte başarılı olacağınızı bilerek bu mesleği tercih etmenizi isterim.

Dijital teknoloji gazetecilikte ezberleri bozdu

Gazeteci Emre Çatalcam, teknolojinin ve sosyal medyanın gelişmesiyle yurttaş gazeteciliği artmasıyla birlikte düşüşe geçen bir meslek olduğunu ifade etti. Çatalcam, "Gazeteci büyüklerimiz bize bu meslek için ünü var unu yok derlerdi. Gerçekten de öyle bir meslek teknolojinin ve sosyal medyanın gelişmesiyle yurttaş gazeteciliği artmasıyla birlikte düşüşe geçen bir meslek." dedi

İletişim teknolojilerinde yaşanan gelişim süreci ve haberciliğin dijitalleşmesi gazetecilik mesleğinde köklü değişiklikleri beraberinde getirdi. Günümüzde bilgi paylaşımının yapıldığı sosyal medya dijital bir platform olarak geleneksel medyayı köklü kalıbından çıkarıp başka bir boyuta taşıdı. Küçük yaşlarda ilgi duyduğu ve hayali olan mesleğini şimdilerde Yapalı İnşaat 1922 Konyaspor'da Basın ve Sosyal Medya Sorumlusu olarak görev yapan Emre Çatalcam, "Gazeteci büyüklerimiz bize bu meslek için ünü var unu yok derlerdi. Gerçekten de öyle bir meslek teknolojinin ve sosyal medyanın gelişmesiyle yurttaş gazeteciliği artmasıyla birlikte düşüşe geçen bir meslek. Şu anda elinde akıllı telefonu olan sosyal medya hesaplarında belirli bir kitlesi olan herkes ben gazeteciym diyebiliyor." dedi.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

1997 Konya Nalçacı doğumluyum. Aslen Sivaslıyım. 2022'de Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi gazetecilik mezunuyum. 2019 ve 2022 yılları arasında tv42'de (Kanal 42) haber muhabirliği yaptım. 2023 başında Konyaspor Nalçacılar dergisini çıkartmaya başladım aktif olarak hala devam ediyoruz. Şu anda da Yapalı İnşaat 1922 Konyaspor kulübünde basın ve sosyal medya sorumlusu olarak görev yapmaktayım.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Küçük yaşlardan beri ilgim ve hayalim olan bir meslek gazetecilik. Lise sonrası puanım yetmediği için farklı bir bölüm okudum ön lisans olarak sonrasında ön lisansı bitirirken yeniden üniversite sınavına girip gazeteciliği kazandım. Gazetecilik ikinci sınıftayken Stajyer olarak TV 42'ye girdim. Mesleğe ilk adımımı Stajyer olarak attım.

Bu meslekle ve/veya sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Gazeteci büyüklerimiz bize bu meslek için ünü var unu yok derlerdi. Gerçekten de öyle bir meslek teknolojinin ve sosyal medyanın gelişmesiyle yurttaş gazeteciliği artmasıyla birlikte düşüşe geçen bir meslek. Şu anda elinde akıllı telefonu olan sosyal medya hesaplarında belirli bir kitlesi olan herkes ben gazeteciym diyebiliyor. Bu işin okulunu okumuş veya bu işte usta çırak ilişkisi ile ilerlemiş insanları meslekten soğutarak sektörden uzaklaştırarak, kopyala yapıştır haberciliği aktif kullanan insanlara yer açarak mesleği de sektörü de sonlandırmaya doğru emin adımlarla ilerliyoruz.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Bu meslekte renkli bir çalışma düzenim olduğunu söyleyebilirim. Stajyer muhabir olarak başladım sonrasında kameraman, kurgu montaj sorumlusu, haber muhabiri, haber editörü olarak sırasıyla görev aldım. 2023 başında Konyaspor Nalçacılar dergisini çıkarttım. Dergide hem içerik üretmede hem tasarım noktasında bizzat kendim çalıştım. Şu anda da Yapalı İnşaat 1922 Konyaspor futbol kulübünde basın ve sosyal medya sorumlusu olarak görev yapıyorum.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik benim çocukluk hayalimdi. Nevi ifade ettiğini gelirse arzu tutku öğrenme isteği ve insan ilişkisi diyebilirim. Mesleğin şu anki hali beni ne kadar üzse de adımın hâlâ bir yerlerde gazeteci olarak geçmesi beni gururlandırıyor.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Öncelikle sorunları ve eksikleri belirlemek lazım bu sorun ve eksikleri belirlemek için uzunca bir zaman harcamak gerek. Çünkü şu an gazetecilik halkın bilinçlendirilmesi uyandırılması veyahut geliştirilmesi için değil sadece ve sadece gazete patronlarını daha çok gelir elde etmesi için yapılan bir meslek haline dönüştü.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Biz bugün gazeteci diyoruz ama sadece gazeteci olarak mı değerlendirmeliyiz bu

soruyu onu bilmiyorum. Meslek alanımıza baktığımızda sadece gazeteci olarak adlandırmamız yanlış olur diye düşünüyorum. Bu meslekte grafiker ile kurgu montaj elemanı yazı işleriyle muhasebesi ile her detayla bir bütün meslek bu noktada öncelikle yapmak ve çalışmak istediğimiz alanı bulmalıyız daha sonra onun üzerine yoğunlaşarak kendimizi geliştirmeliyiz.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Bu mesleğin zaten olmazsa olmazı insanları bilmedikleri hakkında bilgilendirmek, onları aydınlatmak, onların olaylara bakmadıkları veya bakamadıkları açıdan olayları onlara aktarmaktır. Bu duyguda bu kadar kolay tarif edilmez yaşanır.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Teknoloji geliştikçe insanoğlunun bilgiye erişimi hızlandı. Bu hız insanoğlunu aşırı öğrenmeye doğru itti. Bu gün çoğumuz basılı gazete almıyoruz çünkü o gazetede haberin hepsini bir gün önce sosyal medyada okuduk.

Bilgi aktarımı bu kadar hızlıyken aktardığımız bilgilerin doğruluğuna ve detaylarına da bakmamız gerekiyor. Yaptığımız aktarımların ülke yararına olması gerekiyor. Bugün belli kitlelere hitap eden insanları provokasyon peşinde koştuklarını görebiliyoruz. Bunlara medyan bırakmamamız gerekiyor.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

İnternet ve sosyal medyanın gelişmesiyle birlikte mesleğimizde ciddi değişimlerin olduğunu söyleyebiliriz. Bugün basılı gazeteler artık baskıyı durdurup sadece internet üzerinde çalışma sistemine geçiyor. Sadece sosyal medya hesaplarıyla gazetecilik yapılabilir. Bilgiyi alma hızımız çok hızlı bu neden gazetecilerinde artık çok hızlı olması gerekiyor. Artık sosyal medya üzerinde aktif olmayan bir gazetecinin veya internet mecrasında aktif olmayan bir gazetenin ayakta durması kolay gibi görünmüyor. Bu noktada gazete ve gazetecilerin dönemin şartlarına ayak uydurması gerektiğini düşünüyorum.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kesinlikle bir gazeteci veya yazarın toplumu yönlendirdiği bilincinde olup yazılarında haberlerinde doğruya sevk etmesi gerektiğini unutmamalı. Buna spor üzerinden örnek vermek istiyorum. Bugün Konya yerel medyası Konyaspor'un üzerinde yaptığı haberlerde Konyaspor'un çıkarını gözetmesi gerekiyor. Yapacağı haberde Konyaspor'a dışarıdan bir saldırı olacak mı olmayacak mı gözetmesi gerekiyor. Eleştirmesi gerektiği yerde eleştirinin yıkıcı değil yapıcı olanını yapması gerekiyor. Kısa Konyaspor'un menfaatini gözetmesi

gerekiyor.

Bunu genele yaydığımız haberlerin ülkemiz menfaatine göre olması gerekiyor. Bunu yaparken de abartmamamız gerekiyor. Milli duygularımız olması gerektiğinden fazla ve ülkemize zarar veriyorsa biraz azaltmamız, eksikse biraz çoğaltmamız gerekiyor. Konya yerel basını olarak milliliği biraz abarttığımızı düşünüyorum, çünkü eleştirmemiz gereken yerlerde gerekeni yapamıyor veya yapamıyoruz.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Covid-19 dönemi diyebilirim. Pandemi nedeniyle ilk sokağa çıkma yasağını uygulandığı gün haber yapmak amacıyla sokaklardaydık. Tamamen bir kapanma olduğu için sadece basın mensupları ve emniyet mensupları vardı. O gün zafer meydanında sadece kuşların cıvıltısının verdiği huzur çok güzeldi. O anları, o yasakları unutamam.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Tamamen gelişime açık olsunlar, bu sektörün her alanına girsinler. Bu gün haber yazsın, diğer gün kurguyu öğrensinler. Grafik tasarımı, sosyal medyayı ve internet mecrasını öğrensinler, eğitimini alsınlar ama bu yola hiç çıkmadılar başka bir yol arasınlar.

Ekleme istedikleriniz var mı?

Yenigün ailesine, bu sayıda bana yer verdiği için teşekkür ederim.

Gazetecilik topluma ışık tutmaktır

Gazeteci Meltem Gürbüz, gazeteciliğin, lise yıllarından beri hayalini kurduğu bir meslek olduğunu ve gazeteciliğin gerçeği araştırmak, kamuoyunu doğru bilgilendirmek ve toplumsal sorunlara ışık tutmak olduğuna dikkat çekti

Gazeteci, bir konuda kamuoyunu bilgilendiren veya yaptığı araştırmaların sonucunu okurlarına aktaran kişidir. Günümüzde gazeteci sıfatını kazanmak için 4 yıllık yüksek öğretim programlarını bitirmek gerekse de gazetecilik, insanın doğuştan kazandığı yeteneklerine bağlıdır. Yani meraklı, sorgulayıcı bir kişi olması, etrafındaki değişimleri anında fark edebilmesi gerekir. Gazetecilik mesleğini Yeni Konya çatısı altında bulunan internet sitesinde sürdüren Meltem Gürbüz, Gazetecilik gerçeği araştırmak, kamuoyunu doğru bilgilendirmek ve toplumsal sorunlara ışık tutmak olduğuna dikkat çekti.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Ben Meltem Gürbüz. Konya/Karapınar doğumluyum. Erciyes Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo, Televizyon ve Sinema bölümünden mezun oldum. 4 yıllık lisans eğitiminin ardından KONTV'de stajyer program yapımıcısı olarak görev almaya başladım. Daha sonra SEO içerik uzmanı olarak Türkiye'nin farklı şehirlerindeki

internet siteleri için içerikler hazırladım. 3 yılı aşkın editörlük deneyiminin ardından yenikonya.com.tr'de çalışmaya başladım.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Gazetecilik, lise yıllarından beri hayalini kurduğum bir meslekti. Üniversitede Radyo, Televizyon ve Sinema bölümünde aldığım eğitim, bu alana olan ilgimi daha da artırdı. Mezun olduktan sonra KONTV'de stajyer program yapımıcısı olarak görev

olarak sektöre adım attım ve o günden bugüne kadar mesleğimi devam ettiriyorum.

Bu meslekle ve/veya sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Gazetecilik, toplumun sesi, bilgiye ulaşma noktasında önemli bir araç ve aynı zamanda gündemi belirleyen, insanların düşüncelerini şekillendiren günümüzün önemli bir mesleğidir. Ancak mesleğimizin günümüzde karşılaştığı ekonomik sorunlar ve dijital dönüşüm süreçleri sektörün zor-

luklarını artırmaktadır. Her şeye rağmen bu meslek, topluma katkı sağlama açısından oldukça değerli bir alan.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Gazetecilik kariyerimde farklı alanlarda görev aldım. KONTV'de stajyer program yapıcılığı yaparak sektöre giriş yaptım. Daha sonra SEO içerik uzmanı olarak metin yazarlığına odaklandım. Bu noktada farklı internet siteleri için her konuda içerikler yazdım. Ardından editörlük deneyimimle haber içerikleri hazırladım ve bu alanda kendimi geliştirdim. Şu anda yenikonya.com.tr'de editör olarak çalışıyorum.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik gerçeği araştırmak, kamuoyunu doğru bilgilendirmek ve toplumsal sorunlara ışık tutmak demektir. Bu meslek, topluma olan sorumluluğunuzu yerine getirme noktasında benim için oldukça değerli bir anlam taşıyor.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Günümüzde gazetecilik, dijitalleşme ve ekonomik zorluklar gibi çeşitli sorunlarla karşı karşıya. Gazete, dergi gibi basılı medyanın giderek geri plana düşmesi, internetle beraber bilgi kirliliğinin çoğalması ve bağımsız gazetecilik yapmak isteyenlerin finansal sıkıntıları, sektörün en büyük eksiklikleri arasında yer alıyor.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Bir gazetecinin araştırmacı, tarafsız, analitik düşünebilen ve etik değerlere bağlı olması gerekir. İyi bir yazı dili, bilgiye hızlı erişim ve teknolojiye uyum sağlama yeteneği de bu meslekte önemli vasıflardır. Ve

en önemlisi kesinlikle istemek gerekiyor.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Bu tarif edilemez bir duygu. Çünkü farkındalık yaratmak ve bir konunun çözümüne katkı sağlamak, gazeteciliğin en anlamlı taraflarından biri. Toplumdaki bir sorunun görülmesi ve bunun habere taşınması insanların sesi olma noktasında beni oldukça motive ediyor.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor?

Yazmak, farkındalık yaratır ve toplumun bilgi seviyesini artırır. Kamuoyuna doğru ve tarafsız bilgi aktarmak, bireylerin bilinçli kararlar almasını sağlar. Özellikle yerel meseleler üzerinde çalışmak, o bölgeye somut faydalar sağlayabilir.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

İnternet ve sosyal medya, gazeteciliği dönüştürdü. Ancak bu durum, bilgi kirliliği ve etik ihlalleri de beraberinde getirdi.

Dijitalleşme, gazeteciliği daha dinamik hale getirse de doğru bilgiyi yayma sorumluluğu daha da arttı.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Evet, gazeteciler toplumu doğru yönlendirme sorumluluğuna sahiptir. Medya sektörü, bu misyonu yerine getirmek için millî ve toplumsal değerlere sahip çıkmalıdır. Konya ve Türkiye genelinde medya sektörü bu konuda olumlu adımlar atsa da daha fazla özen gösterilmesi gereken noktalar bulunuyor.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

İnternet gazeteciliğinde anlık sıcak haberler elime ulaştığında duygusal olarak etkilendiğim anıları oluyorum. İşe yeni başladığım zamanlarda henüz yeteri kadar bilgi birikimine sahip değilken, şimdilerde bu mesleği öğrenmeye hevesli gençleri yetiştiriyor olmak benim için değerli anılara sahne oluyor. Gazeteciliği öğrenmeye çalışan genç beyinlerde bazen kendimi görüyorum. Gazetecilik mesleği ile tanışan bu genç beyinlere vermiş olduğum destek benim için gurur verici. Ve böylece unutulması zor olan anılarıma her gün bir yenisini daha ekliyorum.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Meraklı ve sabırlı olun. Bol bol okuyun, araştırın ve yazma pratiği yapın. Dijital dünyaya uyum sağlayın ancak etik değerlerden asla ödün vermeyin. İyi bir internet gazetecisi, bilgiye ulaşma ve analiz etme konusunda kendini sürekli geliştirmelidir.

Ekleme istedikleriniz var mı?

İnternet gazeteciliği bir meslekten öte, topluma karşı bir sorumluluktur. Gerçeği aramak, doğruyu savunmak ve toplumun sesi olmak için çıktığınız bu yolda tutkulu olun ve asla vazgeçmeyin.

Gazetecilik bir merak işi

Gazetecilik mesleğini KONTV'de haber editörü olarak sürdüren

Rabia Nursena Serin, Gazetecilik bir merak işi olduğuna ifade ederek,

"Gazetecilik bir merak işi. Merak eden ve öğrendiklerini insanlara

aktararak onları bilgilendirmeyi seven, bunu görev edinen insanların işi." dedi

Halkın doğruyu ve gerçekleri bulmasına yardımcı olmayı kendine görev edinen gazetecilik, tarihsel süreçte çok farklı evrelerden geçerek günümüze geldi. Varlığını merak duygusuna, araştırmaya ve sorgulamaya borçlu olan bu meslek, daha bilinçli toplumların var olması için çalıştı ve çabaladı. Halkın haber alma ihtiyacını karşılayan gazetecilik mesleği, her dönem saygınlığını korudu. Doğruyu çarpıtmadan vermek, halkı gerçeklerden haberdar etmek olan gazetecilik temelde merak duygusundan ve sorgulamaktan beslendi. Güncel toplumsal değişim ve teknolojik gelişmelerle birlikte geçmişten günümüze varlığını sürdürdü. Mesleğe İHA'da stajyer muhabir olarak başlayan şimdilerde mesleğini KONTV'de haber editörü olarak sürdüren Rabia Nursena Serin, Gazetecilik bir merak işi olduğuna ifade ederek, "Gazetecilik bir merak işi. Merak eden ve öğrendiklerini insanlara aktararak onları bilgilendirmeyi seven, bunu görev edinen insanların işi. Bizce gazetecilik, severek yapılması gereken toplumu aydınlatma işidir."

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Ben Rabia Nursena Serin, 10 Kasım 1999'da memleketim Konya'da doğdum. İlk ve orta öğrenimimi de burada tamamladım. Selçuk Üniversitesi Gazetecilik bölümüne dereceyle girdim ve başarıyla mezun oldum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Üniversiteden mezun olmadan önce fakültemde çıkartılan öğrenci gazetesinde editör olarak görev yapıyordum. Öğrenim hayatım devam ederken Üniversite 3. Sınıfta Ankara İhlas Haber Ajansında stajyer muhabir olarak çalıştım. Ardından okulumun son senesinde daha öncede staj yaptığım KONTV'de editör olarak göreve başladım. Mezun olduktan sonra buradaki işime devam ettim ve halen KONTV'de haber editörü görevini üstleniyorum.

Bu meslekle ve/veya sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Medya sektörü, özellikle sektörel anlamda kendini kanıtlamış halka mal olmuş kişilerden ileri geldiği için ulusal basının tekelinde ilerliyor ve yerel medya kuruluşları bu tabuyu yıkmakta güçlük çekiyor. Bundan dolayıdır ki, yerel kuruluşlar hem ekonomik hem de teknik açıdan yükselmekte güçlük çekiyor. Bu da gençlerin ve öğrencilerin gazetecilik mesleğine ilgisini azaltıyor ve sektörün tekelleşmesi kaçınılmaz oluyor.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Öğrencilik hayatımda üniversite gazetesinde editör ve muhabir olarak görev yaptıktan sonra İhlas Haber Ajansı Akara

genel merkezinde stajyer muhabir olarak çalıştım. Ardından memleketim Konya'ya dönerek Kon TV'de editörlük ve İstihbarat Şefliği görevine başladım ve 3 yıldır burada aynı görevi üstleniyorum. Aynı zamanda seslendirmelik de yapıyorum.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik bir merak işi. Merak eden ve öğrendiklerini insanlara aktararak onları bilgilendirmeyi seven, bunu görev edinen insanların işi. Bizce gazetecilik, severek yapılması gereken toplumu aydınlatma işidir. Meslekten ziyade bir tutku ve ideal benim için. Bu yüzden hayatımda yeri çok fazla ve aslında her şeyi ifade ediyor diyebiliriz.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Birçok sorun ve eksik var ve aslında hepsi siyaset ve ekonomi temelinde yatıyor. Ekonomi ve siyaset ve aslında hayat ile iç içe bir meslekte bu sorunları ortadan kaldırmak mümkün olmadığı gibi tarifi de nesnel olarak pek mümkün değildir.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Çok okumak, yazmak ve dinlemek gerekir. Kısacası her anlamda habere maruz kalmak gazeteciye veya gazeteci adaylarını sektörel bazda geliştirir.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Tarifsiz aslında; iki kelime ile ifade edecek olursak gurur okşayıcı diyebiliriz.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Teknoloji nasıl ki günümüz de birçok

alanı istihdam ve iş olanağı açısından etkilediyse gazeteciliği de etkiledi. Akıllı telefonlar ve buna bağlı olarak sosyal medyanın etkisi ile günümüzde herkes bir nevi gazeteci aslında ama gazetecilik sadece duyurmaktan ibaret değildir tabii gazetecilik doğru bilgiyi çarpıtmadan en hızlı şekilde ve hikayeleştirerek kamuoyuyla paylaşmaktır.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Tabii ki doğru bilgiyi doğru şekilde ve milli değerler aykırı olmadan iletmelidir. Bu noktada ulusal ve yerel kaynaklar yayın politikaları gereğince milli ve yerlidir.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

İnsan hayatına dokunan bir mesleğin içinde olduğum için birçok anım var aslında ama en unutamadıklarımın birisi Ankara İHA'da muhabirlik yaparken çıktığım bir kaza olayı olmuştu. 5 aracın karıştığı bir trafik kazasında iki ayrı aileden 3'ü çocuk 6 kişi yaşamını yitirmiş ve yerde yatan küçük bedenlerin üstüne yeterli miktarda ceset torbası olmadığından market poşeti örtülmüştü. Hiç unutmam kız çoğunun pembe ayakkabıları ise poşetin altından görünüyordu. O an tutamadım göz yaşlarımı ve kısa da olsa iç çekerek ağladım. Sonra tabii ki görevime devam ettim ve haberimi yazdım. O kaza aslında benim mesleki tecrübemden ziyade hayata bakış açımı değiştirdi.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Her daim cesur ve atılgan olmalarını ve hayatın içindeki her şeyin aslında bir haber olduğunu unutmadan habercilik yapmalarını tavsiye ederim.

Ekleme istedikleriniz var mı?

Derginizde bana da yer verdiğiniz için teşekkür ederim.

**İYİ VE SAĞLIKLI
YAŞAMIN YANINDAYIZ.**

yesilay.org.tr

/1920yesilay

'Gazetecilik bir tutkudur'

Babasının izinden giderek gazetecilik mesleğini tercih eden Doğukan Akbıyık, gazeteciliğin kendisi için bir tutku olduğuna dikkat çekti. Akbıyık, "Toplumu bilgilendirmek, doğru haberleri hızlıca insanlara ulaştırmak beni çok mutlu ediyor." dedi

Babasının izinden giderek gazetecilik mesleğini tercih eden ve şimdi ise Haber Dairesi'nde sosyal medya sorumlusu olarak görev yapan Doğukan Akbıyık, gazeteciliğin kendisi için babasından gelen bir tutku olduğuna dikkat çekti. Gazetecilik ile ilgili görüşlerini aktaran Akbıyık, "Gazetecilik, benim için sadece bir meslek değil, aynı zamanda bir tutku. Toplumu bilgilendirmek, doğru haberleri hızlıca insanlara ulaştırmak beni çok mutlu ediyor." dedi

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Adım Doğukan Akbıyık. 2001 Konya doğumluyum. Bir sağlık meslek lisesinden sağlık bakım teknisyeni olarak mezun oldum. Şimdi ise Haber Dairesi'nde sosyal medya sorumlusu olarak görev yapıyorum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Gazetecilik benim için babadan gelen bir tutku. Ben de babamın izinden giderek bu mesleği seçtim. Sosyal medyaya hep ilgim vardı. Pandemi zamanında başladığım Haber Dairesi'nde de sosyal medya sorumlusu olarak görev yapıyorum.

Bu meslekle ve/veya sektörlle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Gazetecilik, benim için sadece bir meslek değil, aynı zamanda bir tutku. Toplumu bilgilendirmek, doğru haberleri hızlıca insanlara ulaştırmak beni çok mutlu ediyor.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Haber Dairesi'nde yazar, editör ve muhabir olarak görev yaptım. Aktif olarak ise Haber Dairesi sosyal medya sorumlusu olarak çalışmaktayım. Sosyal medyada da farklı alanlarda içerikler üreterek kendimi geliştirdim.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik bence sadece bir meslek değil, aynı zamanda bir sorumluluk. Toplumu doğru hızlı ve doğru bilgilendirmek, insanların sorunlarına ses olabilmek çok önemli. Bu meslek sayesinde birçok farklı insanla tanıştım, farklı kültürleri keşfettim ve bakış açım genişledi.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Gazetecilik sektörü, dijitalleşmeyle birlikte büyük dönüşümler yaşadı. Sosyal medya ve internet haberciliğinin artmasıyla birlikte doğru haberlere ulaşmak zorlaştı. Sahte haberlerin yaygınlaşması ve dezenformasyon da sektörün en büyük sorunları arasında.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Gazeteci veya yazar olmak için sadece iyi yazmak yeterli değil. Derinlemesine araştırma yapabilme, farklı insanlarla iletişim kurabilme, olaylara farklı açılardan bakabilme gibi birçok beceriye sahip olmak gerekiyor. Ayrıca merak, disiplin, sabır gibi kişisel özellikler de bu mesleklerde başarılı olmanın anahtarları arasında yer alıyor. Ayrıca, sürekli olarak kendimizi geliştirmek ve yeni şeyler öğrenmek için çaba göstermemiz gerekiyor.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Kimsenin bilmediği bir konu hakkında deneyimi ortaya koymak, sağlam kaynaklardan bilgi toplayıp en doğrusunu insanlara ulaştırmak mutluluk veriyor. Çünkü bir gazetecinin en önemli görevi en doğru bilgili en hızlı şekilde okuyucusuna ulaştırmaktır.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Bir yerel gazeteci, önce yaşadığı şehri sonrasında da ülkesini dikkate alarak çalışır ve haber yapar. Şehri ne kadar büyümüş ve kalkınmış olursa o dinamik, ülkesinin büyümesine destek verir. Çalışmalarını hep bu odak noktada sürdürüyorum.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Sosyal medya, herkesin birer yayıncı olduğu bir dünya yarattı. Bu durum, bir yandan bilgiye erişimi kolaylaştırdı, diğer yandan da doğru haberin tespitini zorlaştırdı. Benim için bu ortam hem heyecan verici hem de zorlayıcı. Bir yandan kendimi ifade etmek için çok fazla platform var, diğer yandan da dikkat çekmek ve kalıcı olmak oldukça zor.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Evet, gazeteci ve yazarların toplum üzerinde önemli bir etkisi vardır ve bu etkilerini doğru kullanarak toplumu doğru yönlendirebilirler. Medya, toplumun aynasıdır ve insanların düşünce biçimlerini, davranışlarını ve dünya görüşlerini şekillendirmede büyük bir rol oynar. Gazeteciler, haberleri objektif bir şekilde sunarak, toplumu bilinçlendirmeli ve doğru kararlar almalarına yardımcı olmalıdır. Konya ve Türkiye genelindeki medya

sektörü ve kalemler, çoğunlukla milliyetçilik konusunda oldukça hassas bir denge üzerinde hareket etmektedir. Özellikle son yıllarda yaşanan siyasi ve sosyal gelişmeler, medyanın bu konudaki duruşunu daha da önemli hale getirmiştir.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Gazeteci olarak en büyük sorumuz haber için gittiğimiz yerlerde engellemeyle karşılaşmak. Bu engeller genelde, polis/adliye konulu haberlerde karşımıza çıkıyor. Bir gün gittiğim cinayet olay yerinde görevimi yapmak isterken şiddet düzeyine varan engellemeyle karşılaşmışım. Unutamadığım bir diğer an ise, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın elinden aldığımız Yılın Yerel Haber Sitesi ödülüydü.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Sektöre yeni girecek gençlere öncelikle şunu söylemek isterim: Merakınız ve öğrenme isteğiniz her zaman canlı kalsın. Bu sektör sürekli gelişen ve değişen bir alan. Bu nedenle, yeni teknolojileri takip etmek, farklı bakış açılarını öğrenmek ve kendinizi sürekli geliştirmek çok önemli.

Gazeteci adil, tarafsız ve cesur davranmalı

Gazeteci Hatice Tekin, gazeteciliğin zor bir meslek olduğunu ifade ederek gazetecinin adil, tarafsız ve cesur davranması gerektiğine dikkat çekti

Konya basının genç gazetecilerinden Konya Yenigün Gazetesi Muhabiri Hatice Tekin'e Kendisine medya sektörü ve gazetecilik mesleğiyle alakalı bazı sorular sorduk, kendisi de sağ olsun bizi kırmadı ve bütün sorularımızı samimiyetle cevaplandırdı. Tekin gazetecinin adil, tarafsız ve cesur davranması gerektiğine dikkat çekti.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

İsmim Hatice Tekin, 23 yaşındayım. Konya'nın Selçuklu ilçesine bağlı Sızma Mahallesi'nde doğdum. İlk ve orta öğrenimimi mahallemizde bulunan Sızma Alparslan ilkökulu-ortaokulunda tamamladım. Lise eğitimi için Konya Merkezde bulunan Ayşe-Kemal kız İmam-Hatip Lisesinde okudum. Üniversite eğitimi için Niğde'ye gittim. Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik bölümünü bitirdim. Şu an Konya Yenigün Gazetesi'nde muhabir olarak çalışmaktayım.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Üniversite 3. Sınıfın yaz tatilinde staj yapmam gerekiyordu. O zaman Konya'da bulunan gazete ve TV kanallarına başvuruda bulundum. O zamanın TV42 haber sunucusu Fatih Güneş Bey tarafından geri dönüş aldım ve gazetecilik serüvenim başladı. Bir aylık zorunlu stajımı tamamladım. Daha sonra Fatih Beyin teklifi üzerine üç ay daha kanalda kalarak gazetecilik alanında kendimi geliştirme imkânı buldum. Eğitimimi tamamlamak üzere işten ayrıldım.

Bu meslekle ve/veya sektörde ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Aslında bana göre bizim mesleğimiz herkes tarafından bilinen ancak iç yüzünün anlaşılması oldukça zor bir meslek. Herkesin merakla ve imrenerek baktığı mesleklerden biridir. Her meslek grubunda olduğu gibi özveriyle çalışmak bizim meslekte daha da önemli. Üstelik gazetecilik mesleği medya ile buluşunca ortaya geniş bir tablo çıkıyor. İçinde bulunduğumuz zamanı baz alarak, medyanın gücü sayesinde ve gazetecilik mesleği adı altında toplumu yakından ilgilendiren konulara yön vermek daha etkili hale geldi. Haliyle işini en doğru ve kusursuz şekilde yapmak zorunda olduğun bir meslek. İnsanlara en doğru ve güvenilir haberleri ulaştırılan bir meslek olduğu için diğer mesleklerle nazaran gazetecilik mesleğinin eşi benzeri yoktur. Ancak mesleğimiz evrimleşiyor. Dijital dünyaya aktarılan veriler, kitaplar, makaleler ve haberler mesleğimizde büyük değişimlere neden olacağı düşünmekteyim. Dijital dünyanın etkisi her geçen gün artmakta bu sebepten elinde materyal bulunan herkes bulunduğu yerde çıkan olayı video olarak kaydedip dijital dünyanın sunduğu imkanlarla paylaşarak kendi haberini yapma imkânı bulabiliyor. Bu durum Gazetecilerin emeğine gölge düşürüyor. Gazetecilik yeni çağa ayak uydurmak zorunda.

Baskılı yayın hayatının sonuna yaklaşıyorken bu mesleği nasıl hayatta tutulmalıdır bunun için yeni medya ve yeni çağ gazeteciliği üzerinden devam edilmeli. Bir başka konuda haber içeriği. Haberin konusu ne kadar doğru olursa olsun eğer bir kesimi rahatsız ediyorsa o haber iptaldir. Yani Türkiye'de özgür basının sadece adı var. Haber yapmıyoruz da insanlar beğensin diye onları mutlu edecek şeyleri yazıyoruz. Bu da sektörü geriye, en dibe götürüyor.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Sektöre 2023 yılında TV42'de stajyer olarak başladım. Zorunlu stajım bir aydı. Ancak ben dört ay kadar çalıştım. Daha sonra eğitimimi tamamlamak için ayrıldım. 2024 haziranda mezun oldum aynı yıl içerisinde eylül ayında Konya Yenigün Gazetesine muhabir olarak sürdürüyorum.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Bir gazetecinin doğru, tarafsız ve objektif olması gerekir. Doğruluk, haberlerin gerçeklere dayanması ve doğru bilgi aktarımını sağlaması anlamına gelir. Tarafsızlık ise herhangi bir tarafı desteklememek ve taraflı bir şekilde haber

yapmamaktır. Objektiflik ise kişisel görüş ve düşünceleri haberlere yansıtmadan, tarafsız bir şekilde olayları aktarmaktır. Bu üç unsur, gazetecinin haberleri güvenilir ve etkili bir şekilde sunmasına yardımcı olur. Ayrıca, toplumun doğru bilgiye ulaşmasını sağlar ve demokratik bir toplumun işleyişini destekler. Gazeteci adil, tarafsız ve cesur davranmalı.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Gazetecilerin özgür haber yapamadıklarını düşünüyorum. Yukarıda da söylediğim gibi yapılan haber birilerini rahatsız ediyorsa o haber iptal olur. Yani içinde bulunduğumuz durumu en iyi şekilde izah edecek olursam "parayı veren düdüğü çalar" ne alaka diyeceğinizi düşünüyorum buradaki para teriminin yerine farklı kelimelerde konabilir. Güç kimdeyse medyada onun elindedir. Bu yüzden Gazeteciler yapmak istedikleri haberleri özgür-hür iradeleriyle yapamadıklarından basının üzerindeki baskının kalkması ve sağlıklı haber için gazetecilere baskı yapılmamalıdır. Rica adı altında rüşvet teklif etmekte dahil. Öte yandan gazetecilerin objektif haber yapma görevleri bulunmaktadır ve bu görevlerini yerine getirmeleri konusunda birçok engelle karşıya bırakılabilir. Bu nedenle, gazetecilere yönelik saldırıları caydırıcı yaptırımlarla önlemek önemlidir. Adalet sisteminin bu tür saldırılara sert bir şekilde karşılık vermesi hem gazetecilerin güvenliğini sağlamak hem de özgür bir basın ortamının devamını desteklemek açısından önemlidir.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Gazeteci veya yazar gelişmiş güzel yazı-haber yapamaz. Her şeyin kalıpları olduğu gibi gazetecilik mesleğinde de bulunmakta. Yazılacak haber hakkında gazetecinin bilgi sahibi olması haberin daha sağlıklı ve doğru olmasına sebeptir. Yazmak için bilmek, bilmek için araştırmak gerekir. Kamuoyunu bilgilendirmek ve güncel haberleri

onların bakış açısıyla yorumlamak, mesleğime olan ilgimi artırıyor. İnsanlara doğru ve tarafsız bilgi sağlama sorumluluğu, benim için büyük bir motivasyon kaynağıdır. Haberleri analiz etmek ve kamuoyuna aktarmak, toplumu düşünmeye teşvik etmek ve dikkatini çekmek amacını taşır. Bu meslek, haberlerin gücüne ve etkisine dair farkındalık yaratırken, insanların dünyayı daha iyi anlamalarına yardımcı olma fırsatı sunar.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarmak, şehre veya ülkeye önemli katkılarda bulunur. Doğru olmayan bilgilerin hızla yayıldığı bir dönemde, bu yanlışları düzeltmek ve doğru bilgiyi paylaşmak büyük bir sorumluluktur. Yanlış haberlerin toplumda yol açabileceği karışıklıkları engellemek adına güvenilir kaynaklardan alınan bilgilerin doğru bir şekilde aktarılması önemlidir. Bilgi toplumunda yaşadığımız bu çağda, doğru bilgiye ulaşmak ve bunu başkalarına iletmek herkesin sorumluluğudur. Sağlıklı ve güvenilir bir iletişim ağı kurmak, yanlış anlamaları düzeltmek ve gerçekleri paylaşmak, güvenli ve verimli bir toplum için gereklidir. Bu nedenle, kulaktan dolma bilgilere dayalı yorumlar yerine, doğruluğu kanıtlanmış ve sağlam temellere dayanan verileri paylaşmak hayati önem taşır.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Kimsenin bilmediği bir konuyu paylaşmak veya farklı bir bakış açısı getirmek, heyecan verici olduğu kadar büyük bir sorumluluktur. Toplum bilgilendirme ve farkındalık yaratma fırsatı sunar, ancak doğruyu araştırmak ve güvenilir bilgi sağlamak önemlidir. Farklı bir bakış açısı sunmak, okuyucuyu düşündürmek ve topluma katkı sağlamak anlamına gelir. Ancak yanlış bilgi vermek de risk taşır, bu yüzden dikkatli ve sorumlu olmak gereklidir.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Yazmak ve kamuoyuna bilgi aktarımı yapmak, şehre veya ülkeye büyük katkılar sunar. Öncelikle, doğru ve zamanında yapılan bilgilendirmeler toplumu bilinçlendirir ve insanları önemli konular hakkında bilgilendirir. Bu sayede toplum, kararlarını daha sağlıklı bir şekilde verebilir ve daha sorumlu bireyler haline gelir. Ayrıca, kamuoyunu yönlendiren haberlerin etkisiyle toplumsal sorunlar daha görünür hale gelir ve bu sorunların çözülmesi için adımlar atılabilir. Kamuoyuna doğru bilgi aktarmak, insanların

haklarını savunmalarına, adaletin sağlanmasına ve toplumsal eşitsizliklerin giderilmesine yardımcı olabilir. Özellikle kriz dönemlerinde veya yanlış bilgilerin hızla yayıldığı durumlarda, doğru ve güvenilir bilgi sağlamak, toplumun güvenliğini ve huzurunu korumaya katkı sağlar. Yazılar ve haberler, toplumsal farkındalık yaratır ve insanların düşüncelerini geliştirir, böylece daha bilinçli bir toplum ortaya çıkar. Sonuç olarak, yazmak ve doğru bilgi paylaşmak, sadece bireyleri değil, tüm toplumu daha sağlam temeller üzerine inşa eder. Bu da şehrin veya ülkenin gelişimine, adaletin sağlanmasına ve halkın refah seviyesinin artmasına katkı sağlar.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

İnternet ve sosyal medyanın gelişmesiyle gazetecilik daha hızlı, erişilebilir ve çeşitlenmiş hale geldi. Yeni nesil gazetecilik, herkesin sesini duyurabileceği bir ortam yaratırken, doğru bilgi sağlama sorumluluğunu da beraberinde getiriyor. Yazmak, artık daha fazla kişi için ulaşılabilir bir eylem olsa da güvenilirlik ve etik değerler hala önemli. Dijital çağda gazetecilik, hız ve çeşitlilik sunduğu kadar, doğruluk ve sorumluluk gerektiren bir meslek olmaya devam edecektir.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bana göre gazetecilik toplumda algı yaratan

bir meslek. Bu sebepten toplumu etkileyen, yönlendiren, çok hızlı etkileşim elde edebilen güce sahip bir meslek grubu. Gazeteci bunu nasıl kullanacağını elbette kendisi belirleyecek. Mesleğimiz direk halkı ilgilendirdiği için verdiğimiz bilgilerin doğruluk payını araştırmadan paylaşılması birçok probleme neden olabilir. Yaptığımız meslek belli bir gruba hitap etmiyor, kamuoyunu etkiliyor. Yerel basında yer aldığımız için işimiz belirli kategoride gibi gözüküyor ancak en ufak yanlış bilgi, bilgi kirliliğine neden olacağı gibi toplumda da karmaşaya, tedirginliğe sebep olur. Gazeteci kamuoyunun doğru, güvenilir bilgi kaynağıdır. Toplumda verdiği bilgiler ışığında okurlarını rahatlıkla etkileyebilecek konumdadır. Türkiye genelinde siyasetten kaynaklı ve ne yazık ki çıkar ilişkisi üzerine kurulu meslek anlayışı yaygın. Bu durum Konya dahil diğer iller içinde geçerli. A tarafından yapılan doğru haber onun kriterlerine uymadığı için doğruluğuna bakmadan kendi çıkarları doğrultusunda haberi değersizlendirebilir. Gazetecilik şu an basılı yayından dijital yayına doğru yol alıyor. Basılı yayına göre medya sektörü ışık hızıyla hareket ettiği için kendi kitlesini oluşturabilmesi daha kolay olmaktadır. Medya sayesinde herkes haberci olabilecek duruma geldi. Fakat elindeki materyalin etkisini fark edemeyen, fark etse de kötüye kullanmak isteyen çok fazla bilinçsiz kullanıcı var. Bu yüzden yanlış haber doğru haberden daha hızlı yayılıyor. Bu konuda okurları uyarmak gerekir. Her kuşun eti yenmediği gibi her haberde okunmaz. Gazeteci kimliğini kullanarak yanlış algı yaratmak isteyenlere de inanmamak için farklı kaynaktan bilgi alması okurun yararına olur.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Meslekte çok yeniyim unutamadığım herhangi bir anım olmadı. Ama TV42'de röportaj yaptığımız kişinin arkamızdan "bunlar bizim haberi yayınlamazlar" demesi ve gerçekten o adamın röportajının haber içerisinde verilmemesi trajikomikti.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Her mesleğin zorluğu vardır bizim mesleğin de zor yanı her an her yerde bulunabilmek ve görevin gereği insanlarla sağlıklı iletişim kurabilmektir. Olay anında çevredeki insanlar sinirli ve gergin olabileceğini göz önünde bulundurmalı, ona göre hareket edilmelidir. Yani ben gazeteci-yim işimi yapacağım deyip insanların duygularını incitecek davranışlarda bulunulmamalıdır. O yüzden bu işe başlamadan kişi kendisine ben bu mesleği yapabilir miyim diye sormalı.

Ekleme istedikleriniz var mı?

Gazetecilik, sadece haber vermek değil, aynı zamanda toplumun sesi olma, doğruyu savunma ve hakikati arama görevini üstlenmektir. Bu meslek, büyük bir sorumluluk ve cesaret gerektirir; çünkü gazeteciler, sadece bilgi aktarmakla kalmaz, aynı zamanda toplumu bilgilendirir, yönlendirir ve bilinçlendirir. Her doğru haber, toplumsal farkındalık yaratır ve demokrasinin işleyişi için hayati önem taşır. Gazetecilik mesleği, toplumların gelişimine katkı sağlamak adına kutsal bir görevdir.

@yenigunresmi

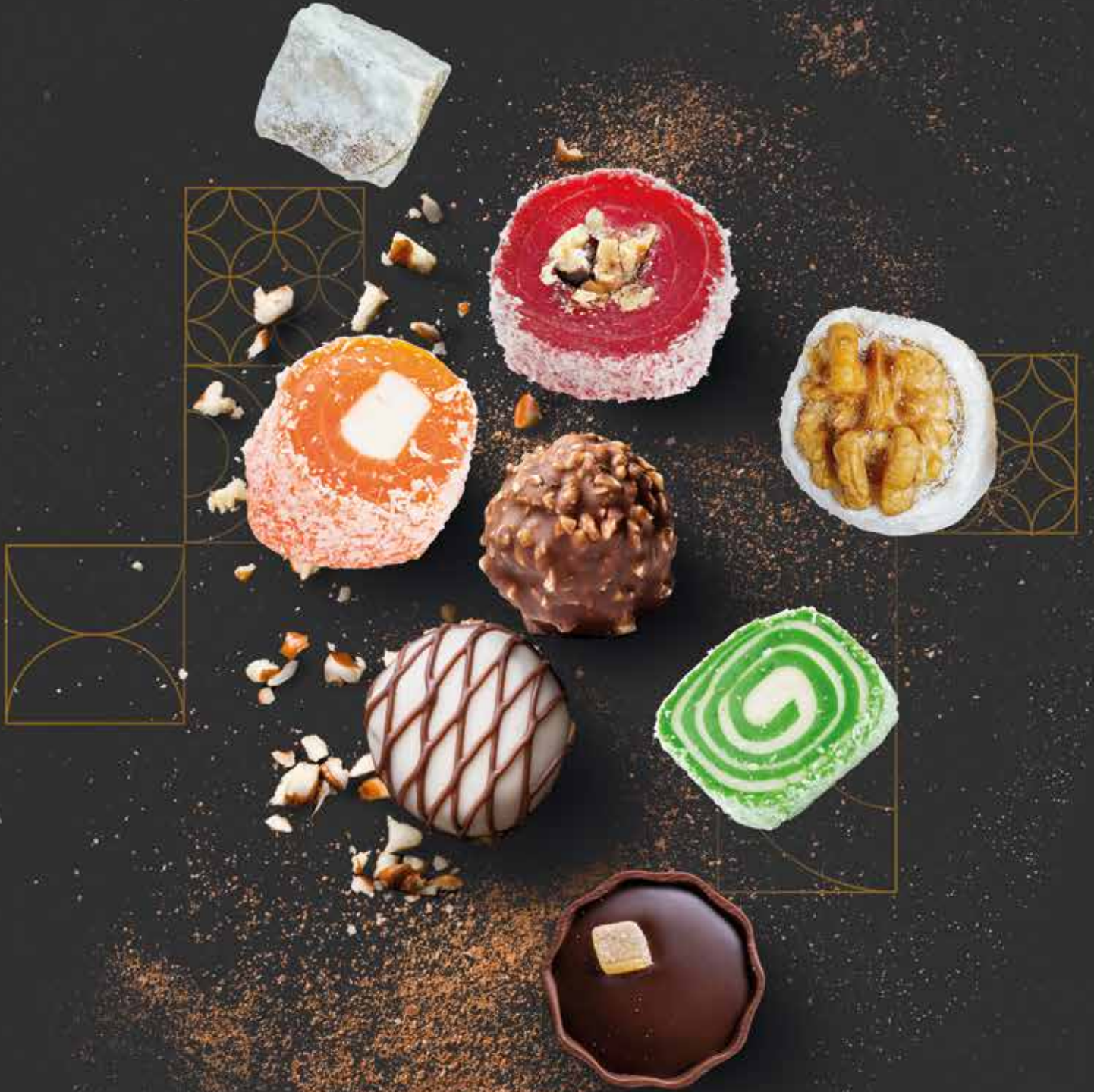
TAKİP ET

TAKİPTE KAL!

Damaklarda **unutulmaz**
izler bırakıyor!

www.giba.com

Giba
LOKUM VE ŞEKERLEME

10 Ocak

ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ

Kutlu Olsun...

Kamuoyuna doğru, tarafsız, ilkeli ve hızlı haber ulaştırmak için çalışan değerli basın mensuplarımızın 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü kutlu olsun.

MUSTAFA
KAVUŞ
MERAM BELEDİYE BAŞKANI

